

રા રાજ્યમાં ચાલતાં હાલનાં નવાં ધોરણો પ્રમાણે

પાંચમા ધોરણની સાંક્ષિપ્ત નોટ.

સાપ્તાર્થ, કવિતાનું વિવરણ, ડિક્ટેશન, બ્યાંક્રેણ,
પ્રતિપાસ, ભૂગોળ, વેર્ષા, નામું વગેરે ઉપ-
ગ્રામી વિષયો સમાવેશ કરવામાં
આવ્યો છે.)

[રબી છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,
માણીલાલ મુળજીભાઈ ઉપાધ્યાય,
બુકસેલર, પેટલાદ (પ્રાંત વડોદરા.)

[સર્વ હક્ક સ્વાધીન રાખ્યા છે.]

આવૃત્તિ ૨ છે.

પ્રત ૨૦૦૦.

સંવત ૧૯૭૪.

સને ૧૯૧૮.

કિંમત ૦-૧૦-૦.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૮૧ ૬

શ્રાવણ

પુસ્તકનું નામ પાંચમી ધરેણીની સંક્ષિપ્ત ગદ્ય

વિષય મ ૩૫૫૫

વડોદરા રાજ્યમાં ચાલતાં હાલનાં નવાં ધોરણ પ્રમાણે

પાંચમા ધોરણની સંક્ષિપ્ત નોટ.

(શબ્દાર્થ, કવિતાનું વિવરણ, ડિક્શનરી, વ્યાકરણ,
ઇતિહાસ, ભૂગોળ, લેખાં, નામુ વગેરે ઉપ-
ગોળી વિષયનો સમાવેશ કરવામા
આવ્યો છે.)

રચી ડાખવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,
મણીલાલ મુળજીભાઈ ઉપાધ્યાય,
બુકસેલર, પેટલાદ (પ્રાંત વડોદરા.)

સર્વ હક સ્વાધીન રાખ્યા છે.

આવૃત્તિ ૨ જી.

પ્રત ૨૦૦૦.

સંવત ૧૯૭૪.

સને ૧૯૧૮.

કિંમત ૦—૧૦—૦.

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ
૭૨૨૬

શ્રી ભાગ્યોદય પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં જોડાલાલ દેવશંકર
દવેએ છાપ્યું. ખાડીઆ—અમદાવાદ.

ઉપોદ્ધાત.

આ નોટની અંદર ધોરણ પ્રમાણે—શબ્દાર્થ, કવિતાનું વિવરણ, જૂઓળ, ઇતિહાસ, વ્યાકરણ, મુખગણિત, અરણ, નિમંષ વગેરે વિષયો દાખલ કરવામાં આવ્યા છે. સદિજ્ઞાનના પાઠોનું પુસ્તક અમે પ્રશ્નોત્તર રૂપે જુદું બહાર પાડી ચૂક્યા છીએ, અને શિક્ષકવર્ગ તેમજ શિષ્યવર્ગમાં તે પ્રશ્નસાપાત્ર તથા ઉપયોગી નીવડ્યું છે, જેથી તેનો આ નોટમાં સંગ્રહ ન કરતાં જુદુંજ રાખ્યું છે. એનો આમાં સમાવેશ કરવાથી આ નોટનું કદ વધી જાય અને એ રીતે કોમત વધતાં બધા તેનો લાભ ઝડકે નહિ, એમ ધારી કેટલાક શિક્ષકો તરફથી મળેલી સૂચના મુજબ એ વિષય જુદો રાખવો એજ અમને સરળતા ભરેલું લાગ્યું છે.

હવે આ નોટમાં આવેલા વિષયો સંબંધી ઉપોદ્ધાતરૂપે દિગ્દર્શન કરાવવામાં આવે છે. આશા છે કે એમાં યતી સૂચના તરફ શિક્ષકો પૂરતું ધ્યાન આપશે તો ‘નોટ’ શિક્ષણપદ્ધતિને દૂષણરૂપ નીવડે છે તેમાંથી તેનો કંઈક અંશે પલ્લુ બચાવ થઈ શકશે.

સમજુતી—વાચનપાઠોમાં આવતા કંઠ્ય શબ્દોના પર્યાય શબ્દો આપવાથીજ સમજુતીનું કામ પૂરું થતું નથી. તેનું જાંબાણથી અને સ્પષ્ટ સમજાય તેવી ભાષામાં વિવેચન કરવાથી તથા પ્રસંગોપાત એવા શબ્દોનો વાક્યમાં સરળતાથી સમજાય તેવી રીતે પ્રયોગ કરી બતાવવાથીજ તેના સંસ્કાર દૃઢ પડે છે, તથા ‘જાળકોનું’ જાણજ્ઞાન વધે છે; એ જાણત લક્ષમાં રાખીને શબ્દોની સમજુતી આપવા પ્રયત્ન

કરેલો વાંચનારની દૃષ્ટિએ પડશે. સ્થળ સંક્રાંતિને લીધે એવી સમજૂતી સર્વત્ર બહુ લંબાણથી અપાઈ નથી. આપી છે તેને ઇશ્વારારૂપ સમજી શિક્ષકો તેના યથાયોગ્ય ઉપયોગ કરશે એવી આશ્વા છે. વળી હાલની વાચનમાળામાંના કેટલાક પાઠ કોઈ કોઈ અર્થોર્થા સુંદર ભાગના અવતરણ રૂપે ચુંટાએલા હોય છે. અમે વિષયનો પૂર્વાપર સંબંધ જળવાય અને તે રસિક થઈ પડે તથા વિદ્યાર્થીના સામાન્ય જ્ઞાનમાં વધારો થાય એવા હેતુથી કેટલેક સ્થળે સંક્ષિપ્તમા વાર્તારૂપે પુસ્તકનો માર આપી ગયા છીએ.

સાર—કેટલાક શિક્ષકો પાઠ વચાવીને છોકરાઓને તેમાંની મતલબ મોઢે બોલાવે છે તે ઇષ્ટ નથી. એમ કરવાથી મગજ પર નાહક બોલે પડે છે, અને શિક્ષણનો હેતુ સફળ થતો નથી. મતલબ મોઢે બોલાવવા કરતાં પાઠ વંચાવ્યા પછી તેના સાર છુટક પ્રશ્નો વડે કઢાવવો જોઈએ, આમ કરવાથી ભિન્ન ભિન્ન તરેહના પ્રશ્નો તથા તેના ઉત્તર આપવાની રીત શિષ્યોના મગજવામા આવશે. દરેક પાઠને અંતે એવા કેટલાક પરીક્ષક પ્રશ્નો પુછવા હે તેના ઉત્તરો શિષ્યોએ આપવા તૈયાર રહેવાય એટલો સારો પાઠ તૈયાર થવા જોઈએ. એમ કરવાથી ભાષાજ્ઞાનમાં ઘણોજ વધારો થશે, અને આમળી ઉપર નિમંધવિષયમાં તે જ્ઞાન ધણું ઉપકારક થશે.

બોધ—આ ઉપરાંત દરેક પાઠને અંતે બોધરૂપે પાઠ વિપર્યાય મળતી શિખામણ આપી છે જે વાસ્તવિક રીતે શિષ્યોએ તારવી કઢવી જોઈએ. પરંતુ અમે બોધરૂપે નાના સરખા નિમંધ લખ્યા છે તે ભાષાજ્ઞાન તેમજ વિચારશક્તિને વધારવાનો પ્રધાન હેતુ લક્ષ્યમાં રાખીને લખ્યા છે. તેની ભાષા પ્રમાણમાં કઠિન છે. તથાપિ સાદું જ્ઞાન ધરાવનારને ધીરણના પ્રમાણમાં એ સમજવામાં મુશ્કેલી

પકડે નહિ. હવે દિન પ્રતિદિન ભાષા વધારે સંસ્કાર પામતી જાય છે, અને વાચનમાળા જેવાં સાહિત્યનાં પુસ્તકોમાં તે ખાસ કરીને વિષયની ગહનતા અને અભ્યાસકર્તા પાત્રતા ધ્યાનમાં રાખીનેજ ભાષા લખાએલી હોય છે. અભ્યાસકર્તા આજુબાજુનું સાહિત્ય વાંચવા અને સમજવા માટે હાલની વાચનમાળાની ભાષા માર્ગદર્શક હોઈ વિશેષ ઉપકારક નીવડી છે, એ હવે તો નિર્વિવાદ રીતે સ્વીકારાયેલું છે. આ બાબત ધ્યાનમાં રાખીને ‘બોધ’ આપતાં એજ સૈદ્ધાંતી ભાષા વાપરી છે, પરંતુ બનતા સુધી તેમાં પાછળ આવી ગયલાજ શબ્દોનો પ્રયોગ કરવા કાળજી રાખી છે. આથી બાળકોને તેમની જોગવાઈના પ્રમાણમાં ભાષાનું જ્ઞાન પણ વધતું જશે એવી આશા રાખવામાં આવે છે. બાળકો પોતાની ભાષામાં પાઠ ઉપરથી મળતો બોધ ઠીક જાય તેથી શિક્ષકે સંતોષ માનવો જોઈએ, પરંતુ યાદ રાખવું કે દરેક વાક્ય પુરેપુરું અને સ્પષ્ટ હોવું જોઈએ. વિચારો શુદ્ધ હોવા જોઈએ; જો અશુદ્ધ હોય તો તેમાં શી ખામી છે તે સ્વયંક પ્રશ્નદ્વારા બતાવી આપવું જોઈએ.

વ્યાકરણ—વ્યાકરણ વિષયમાં મહાવરાથી શિષ્યોની શક્તિ ખીસે છે, અને શબ્દોનાં સામાન્ય લક્ષણ ધ્યાનમાં ઉતરે છે. એ લક્ષણમાં રાખી ઉદાહરણો આપી તેના ઉપરથી વ્યાખ્યાઓ ઉપજાવવાની રીતનો અર્થાત્ શિલ્પલક્ષણની એકીકરણ પદ્ધતિનો ઉપયોગ કરી બતાવ્યો છે. પરિભાષિક શબ્દોના અર્થ સમજાવવા બનતો પ્રયત્ન કર્યો છે, પરંતુ વ્યત્પત્તિનું જ્ઞાન આ ધોરણના વિદ્યાર્થીઓને ઓછું હોવાથી વધારે સ્પષ્ટીકરણ થઈ શકે તેમ નથી, પરંતુ એ શબ્દોના સામગ્ર્ય સ્પષ્ટ અર્થ અને તેની શુદ્ધ જોડણી એટલી બાબતો તરફ આરંભથી પૂરતું ધ્યાન આપવામાં આવશે તો વધારે ફળપ્રદ

નીવડશે. બ્યાકરણવિષયમાં મોટી ઉમરના વિદ્યાર્થીઓ તેમજ કેટલાક શિક્ષકો પણ બહુજ અજ્ઞાન હોય છે એ બાબત અનુભવીઓથી અમણી નથી. શિક્ષકો આરંભથી એ ભાષાશાસ્ત્રના એક અગત્યના અંગનું સાફ જ્ઞાન આપવા કાળજી રાખે તો અવશ્ય આગળના વિદ્યાર્થીઓમાં જ્યેવી ખામી જોવામાં આવે નહિ વખતો વખત ભૂતકાળ, ભવિષ્યકાળ, વર્તમાનકાળ (‘વર્તમાન’ રૂપ પણ શુદ્ધ છે.) વિશેષનામ, વિશેષણ, ઉદ્દેશ્ય, વિધેય, પૂરક, પૃથક્કરણ, સંયોગીકરણ, સકર્મક, અકર્મક અવ્યય, કૃદંત, નાન્યતર ગતિ, વગેરે શબ્દોની જોડણી તરફ ધ્યાન ખેંચવું તથા તેના અર્થ સમજાવવા. શિષ્યો સ્વાત્રથી થઈ અમુક જાતનાં પદોનોગ ઉપયોગ કરી વાક્યો રચે અને તે વાક્યો પણ શુદ્ધ અને સુંદર રચનાવાળાં રચે એવો મહાવરો પાડવો જોઈએ.

ભાષાને લગતું વિશેષ જ્ઞાન—સારી શક્તિવાળા શિક્ષક ભાષાના વિષયને લગતું વિશેષ જ્ઞાન આપવા માટે અનેક માર્ગ શોધી કાઢે છે. પ્રસંગોપાત તેનો ઉપયોગ કરવામાં માર્ગદર્શક થઈ પડશે એવા હેતુથી તેનું કંઈક દર્શન કરાવવું યોગ્ય લાગે છે.

પ્ર૦ ‘પાણી’ ને માટે કયા કયા શબ્દો વપરાય છે? (જળ, વાનિ, નીર, આબ, વગેરે.)

પ્ર૦ ‘છોકરો’ અને ‘પુત્ર’ એમાં શો ભેદ? (‘છોકરો’ સામાન્ય અર્થમાં વપરાય છે, અને ‘પુત્ર’ તેના પિતાને સંબંધિત વપરાય છે જેમકે—દલાણુનો પુત્ર.)

પ્ર૦ “હજારે મનુષ્ય, પ્રાણી, પર્વત, ઝાડ, પહાડ, વનસ્પતિ વગેરે બનાવ્યું છે.” એ વાક્યમાં કયા કયા દોષ છે?

('મનુષ્ય' 'પ્રાણી' માં અને 'ઝાડ' 'વનસ્પતિ' માં સમાય છે તથા 'પહાડ' અને 'પર્વત' વર્ગીય શબ્દોની એકજ વાક્યમાં પુનરુક્તિ કરી છે, એ સમજાવવું.)

પ્ર૦ 'ખિલાડી' શબ્દમાં 'ખિ' માં છ હ્રસ્વ અને 'ડી' માં દીર્ઘ કેમ છે ? (ખીજકોલી, કીડી, મીઠું, ધી, દિવાળી વગેરે ગુજરાતી શબ્દો લઈ "અંત્ય અને ઉપાંત્ય 'છ' દીર્ઘ; અને અનેકાચુ શબ્દોમાં દીર્ઘ સ્વર પહેલાંની 'છ' હ્રસ્વ અને હ્રસ્વ સ્વર પહેલાંની 'છ' દીર્ઘ એવો સામાન્ય નિયમ શિખવવો.)

પ્ર૦ ધર્મ, કર્તવ્ય, પરોપકાર, પ્રેમ, પુરુષ, એ શબ્દો વાચકોને વાક્યો રચો. (સુંદર અર્થવાળું અને રચનાવાળું પહેલું પસંદ કરવું જોઈએ.) નમુના માટે બધાં વાક્યો નીચે આપવામાં આવ્યાં છે.

૧. ધર્મની ઉન્નતિ સાથેજ દેશની ઉન્નતિ જોડાયેલી છે.
મનુષ્યજીવનની સફળતા માટે ધર્મથી અન્ય કોઈ પદાર્થ નથી.
૨. પરિસ્થિતિને માન આપી પોતાનું વર્તન ચલાવવું એ ફરકવું કર્તવ્ય છે.
લોકકલ્યાણમાં સદા તત્પર રહેવું એ સજ્જનનું કર્તવ્ય છે.
૩. " એરણી ચોરી અને સોમનું દાન " એ પરોપકાર નથી.
પાત્ર જોઈને દાન કરવું એજ પરોપકાર છે.

૪. મનુષ્ય પોતાના પ્રેમપાત્રમાં સંપૂર્ણતા જુએ છે.

પ્રેમ એજ સંસારનું જીવન છે.

૫. ખરો પુરુષ તેજ કે દુઃખમાં ઘીટ અને સુખમાં નમ્ર રહે છે.

૬. અંગ્રેજોમાં એક પુરુષને ઘણી સ્ત્રીઓ કરવાનો રિવાજ નથી.

અલખત નમુના તરીકે આપેલાં ઉપરનાં વાક્યો જેવા અર્થવાણાં વાક્યો વિદ્યાર્થીઓ રચી શકશે નહિ, પરંતુ તેમની શક્તિના પ્રમાણમાં વધારે ને વધારે સુંદર રચતાં શીખશે.

જૂઓળ—શહેરો, પર્વતો, નદીઓ, વસ્તીના આંકડા વગેરે ગ્રામાવવાથી જૂઓળનું શિક્ષણ પરિસમાપ્ત થતું નથી. પ્રાકૃતિક જૂઓળ વડેજ શિક્ષણ રસિક થઇ શિખનારની વિચારશક્તિ ખીલે છે. દરેક આમતમાં કાર્યકારણનો સંબંધ જોડવો જોઈએ. અમુક શહેર કે દેશ આબાદ થઇ જાય છે; અમુક પ્રજા સુધારામાં પાછળ પડી રહે છે, સમાન અક્ષાંશપરના અમુક અમુક દેશોની આબોહવા, વનસ્પતિ, ભોડા વગેરેમાં ધણો અંતર પડી જાય છે—આવી આવી બાબતોનાં કારણો સમજાવવાં જોઈએ. શહેરમાં વસતી અને ગામડાંમાં વસતી પ્રજાનાં લક્ષણ, રીતરિવાજ, રહેણીકહેણી વગેરેનો મુકાબલો કરાવવો જોઈએ. સમુદ્ર કાંઠાના ભોડા અને જમીનના મધ્ય ભાગમાં રહેનાર ભોડાના ધંધા રોજગાર ઉપર, મનોબળ ઉપર, રીતરિવાજ ઉપર કેવી અસર થાય છે તે તરફ ધ્યાન ખેંચવું જોઈએ. આ બધી બાબતો લક્ષમાં રાખીને પ્રસંગોપાત નોટમાં વિવેચન કરીશું છે, તે વાંચનાર જોઇ શકશે.

ઇતિહાસ—ભૂગોળ અને ઇતિહાસને પરસ્પર સંબંધ છે એ વાત બૂલવી નહિ. ભૂરચના, આબોહવા અને જમીનની ફળદ્રુપતા કે અફળદ્રુપતાની પ્રજા ઉપર અસર થાય છે, અને જ્યાં જ્યાં એ કારણો સમાન હોય છે ત્યાં ત્યાં બહુધા પ્રજાના ઇતિહાસનું સ્વરૂપ સમાન હોય છે. પર્વતોમાં વસનારી પ્રજામાં સ્વાતંત્ર્યના વિચારો સ્વાભાવિક રીતે સ્પુરે છે. તેમજ તે દેશની ભૂમિમાં અથડાતાં તથા ઉત્તમ હવાપાણીની અસરથી તન સુદૃઢ થઈ પ્રજા બળવાન થાય છે. વળી એમનામાં ધર્મનું ઐક્ય વધારે બળવાન હોય છે. એથી ઉલટું વિજ્ઞાન સપાટ પ્રદેશમાં વસતી પ્રજામાં કોઈ પ્રજારૂપ ઐક્ય જટ થતું નથી. ઠંડા દેશોમાં રહેનાર પ્રજા વધારે ઉદ્યોગી, સાહસિક અને બળવાન હોય છે. આવી આવી કુદરતી ખીનાઓથી ઇતિહાસનનો વિષય રસિક કરવામાં આવે ત્યારેજ તેના ઉપર શિખનારની અભિરુચિ થાય છે. નોટમાં આવી બાબતો ઘટાડી શકાય તેમ નથીજ. શિક્ષકોને સૂચનારૂપે ઇસારો થાય છે તે તરફ ખાસ ધ્યાન ખેંચવામાં આવે છે.

વિસ્તારભયને લીધે ગણિત, નામું, નિબંધ, અરજી ડિક્ટેશન વગેરે વિષયો સંબંધી વિવેચન કરવું બંધ રાખી અંતમાં જણાવવું. જોઇએ કે 'નોટ' એ શુદ્ધિને સંકુચિત કરનારી છે એવું વારંવાર કહેવામાં આવે છે તેમાં કંઈક સત્ય પણ છે, પરંતુ તેનો વધતો જતો પ્રચાર તેની જરૂરીઆત બતાવી આપે છે. ત્યારે ભખનારની ફરજ હોવી જોઇએ કે કેવળ આર્થિક દૃષ્ટિથી ભખવાનું હોય છે, તોપણ સંકટાશ્વ હોવા છતાં બનતો પ્રયત્ન કરી અભ્યાસકોની અનુકૂળતા સાચવવી જોઇએ. છેવટ આવા કુલ્લક દૃષ્ટિથી

લખામણાં વિષયમાં લખનાર વધારે શું ઇચ્છે ? વાંચકો જોનો સહ-
યોગ કરશે જોજ તેને મન સંતોષ છે. સહયોગ તેનું જ નામ કે
શીખેલી જાણના પુનરાવર્તન તરીકેજ 'નોટ' નો ઉપયોગ કરવો
જોઈએ. શીખ્યા અગાઉ કદાપિ નહિ.

આશા છે કે શિક્ષક અને શુદ્ધિશાળી શિષ્યવર્ગ આનો સહ-
યોગ કરી તેમાં રહેલી અપૂર્ણતા સંખંધી સૂચના કરશે, તો તેનો
માન સહિત સ્વીકાર કરી નવી આવૃત્તિમાં સુધારો કરવામાં આવશે.
આ નોટ લખવામાં સરળ સહિજાનના લેખકોએ અમને નોટની
સરળતા કરવામાં કેટલી કીમતી સલાહ આપી છે તે જાણત તેમને
ઉપકાર થયો છે.

પેટલાદ.

તા. ૧૫-૧-૧૯૧૬.

લી.

કર્તા.

અનુક્રમણિકા.

વિષય.	પૃષ્ઠ.
૧. શબ્દાર્થ... ..	૧—૬૬
૨. કવિતાની સમજૂતી.	૬૭—૧૦૨
૩. ડિક્ટેશન.	૧૦૩—૧૦૮
૪. વ્યાકરણ.	૧૦૯—૧૩૮
૫. ઇતિહાસ.	૧૩૮—૧૮૦
૬. ભૂગોળ... ..	૧૮૧—૨૭૧
૭. ગણિત—સેખાં.	૨૭૧—૨૮૨
૮. દેશીનામું... ..	૨૮૩—૨૯૬
૯. નિબંધ	૨૯૬—૩૧૪
૧૦ રિપોર્ટ—અરજી.	૩૧૫—૩૨૪

પાંચમી ચોપડીની સમજૂતી.

પાઠ ૧ લો.

મરહાષ્ટ્ર=મહારાષ્ટ્રી; પુરુષપણું.

('આષ્ટ' પ્રત્યય લાગ્યો છે.)

દદ=મજબુત

અવશ્યનું=જરૂરનું; અપનું

પ્રુદ્ધિ=અકલ, યાન; સમજણ

(ધ + ધ્ + ધ્ = દ્ધિ એ ધ્યાનમાં રાખવું. ધણા ધ્ + ધ્ + ધ્ લખે છે)

હોશિઆર=સમજણવાળા

અવયવો=શરીરના ભાગ; હાથ

પગ વગેરે

રનાયુ=માંસના લોચા

મજબુત=જબર

બળવાન=બળવાળું ('વાન' પ્રત્યય)

હાથમાં=કબજે

શરીરની કેળવણી=જે કેળવણી વડે

શરીર મજબુત થાય છે તે,

કસરત

મનની કેળવણી=જેના વડે મનની શક્તિઓ ખીલે છે તે; જલ્પતર.

પહેલવાન=જબર; મજબુત બાંધાના

વિદ્વાન=બહુ યાની

નરસું=નહારૂં

બેદ=તકાવત

આઠાપાઠા=એ નામની એક દેશી રમત

ક્રિકેટ=એ નામની એક અંગ્રેજી રમત; બેડીઠડાને લગતી રમત

મલખમ=કસરત કરવાનું લોકડાનું સાધન

ચરખી=બેદ; જેના વડે શરીર ભડકું થઈ જાય છે

સુસ્તી=આજસ

ઇન્દ્રિય=જ્ઞાન મેળવવાના અવયવ. આંખ, કાન, નાક, જીભ અને ચામડી એ પાંચ જ્ઞાન

મેળવવાની ઇદ્રિયો છે; અને
હાય, વચ, મોં, ગુદા અને
ઉપરથી એ પાંચ કામ કરવાની
ઇદ્રિયો છે.

અસધના=મહેલાના

અઠાવર્ગ=(અઠા-વિદ્યા+અર્ચ-આ-
ચરણ) વિદ્યા બંધુનારે પા-
ળવાનું વ્રત. સ્ત્રીવાસનાથી દૂર
રહેવું એ મુખ્ય વ્રત છે.

ભ્રમ=શક્તિ

અંકુશ=દાખ

ખંતીલા=ખંતવાળા; અધરું કામ
પાર પાડવાનો ગુણ તે ખંત
અને એ ગુણવાળા તે ખંતીલા
પ્રેમી.

પ્ર૦ શરીરની કેળવણી એટલે શું ?

પ્ર૦ શરીર મજબુત કરવાના ઉ-
પાય કયા ?

પ્ર૦ મરદાની રમતો કય ?

પ્ર૦ ખરી મરદાઈ કય ?

પ્ર૦ મનને દૃઢ શી રીતે કરી
શકાય ?

પ્ર૦ મન દૃઢ થવાથી કયા ગુણો
ખીલે ?

બોધ.

મુખાંધ બરેલાં કામો કરવાં
નહિ, દારૂ, ખીડી વગેરે અતિ નુ-
કસાન કરનારાં વ્યસનો છે એવાં
વ્યસનોથી અને અનીતિ બરેલા
વર્તનથી શરીર, મન, અને યુદ્ધિ
નબળાં પડી આયુષ્ય હુંકું થઇ
જાય છે, માટે તેનાથી સડા દૂર
રહેવું. શરીરનું આરોગ્ય જાળવવા
માટે અને તેને મજબુત કરવા
માટે નાનપણથી નીતિમાન જીવન
જાળવવાની તેમજ માદકસર કસ-
રત કરવાની ટેવ પાડવી.

પાઠ ૨ જો.

સમયસૂચકતા=વખત વિચારીને
કામ કરવાની શક્તિ; કયે
વખતે શું કરવું તે સમજ-
વાની શક્તિ

અકસ્માત=અણધાર્યો બનાવ

અણધાર્યું=નહિ પારેલું

સંકટ=દુઃખ

સાવધ=સાવચેત

પાલખ=ઉંચી જગાએ કામ કરવાનું
હોય ત્યારે વળી, વાંસ વગે-

રેની બેઠક બાંધવામાં આવ
કે તે.

ભાત=ચિત્રામણ

પરીક્ષા=તપાસ

ગરક થવું=પુરેપુરું પરાવાવું

રસબધી=પત્થર જડેલી જમીન

ધડીકમાં=સહજ વારમાં

રહ=નકામું

ગુસ્સે થયો=ચીડવાયો

ઉપકાર=ગુણ

ચમકીતે=ગભરાઈને

કારણ=ઉપાય; યુક્તિ

ક્ષણમાં=થોડાજ વખતમાં

સ્વસ્થ=શાંત; હતો તેમનો તેમ;

ગભરાયા વગર

ગૃહસ્થ=પૈસાદાર

આરામ ખુરશી=વિશ્રાન્તિ લેવાની

ખુરશી; સુખ રહેવાય તેવી

ખુરશી

ચેત્યો=સમજ્યો

જાતિ સ્વભાવ=જાતનો મૂળનો-

કુદરતી સ્વભાવ

આતુરતા=વણો ભાવ, ધણી ઇચ્છા

દાનવો=શક્તિ

પ્રસન્ન=ખુશ

વરદાન=ઇચ્છામાં આવે તે વસ્તુ

પ્રભો.

પ્ર૦ સમયસૂચકતાની બાબત
આપો

પ્ર૦ સમયસૂચકતાના કયા કયા
દાખલા આ પાઠમાં આપ્યાછે?

પ્ર૦ પોતાની જાત ઉપર સંકટ
આવી પડે ત્યારે સમયસૂચ-
કતા રાખવા સંબંધીનો દા-
ખલો આપો

પ્ર૦ કુકેયીએ રથના પૈડામાં પો-
તાની આંગળી ધાલી એ તેનો
કયો ગુણ?

બોધ.

અણુવારી આફત આવી પડે
ત્યારે ગભરાઇ ન જતાં હોંમત
અને ધીરજ રાખી તે અકલ્પને
ખસેડવા પ્રયત્ન કરવો જોઇએ.

પાઠ ૩ બો.

આવજ=જવું આવવું તે

અસ્વચ્છ=સ્વચ્છ નહિ તે; બગડેલી
કાર્બોનિક એસિડ ગ્વાસ=(એ
અંગ્રેજી ભાષાનો શબ્દ છે)

એ નામનો એક ઝેરી
વાયુ છે.

નુકસાનકારક=નુકસાન કરનારી
ઉત્પન્ન=પેદા

નિરંતર=સદા, હંમેશા

હાનિકારક=નુકસાન કરનારી

વાતાવરણ=પૃથ્વીની આજુબાજુ

વીટળાએલો વાનો ઘેર

વિદ્વાન=ધણું જ્ઞાન ધરાવનાર

પ્રયોગ=કોઈ પણ યુક્તિ બરેલી

રીતથી ખારીક તપાસ કર
તરી તે

સિદ્ધ=નક્કી

નૈટ્રોજન અને ઓક્સિજન

એ નામના વાયુ છે. એ બંને કા-
બ્દો અંગ્રેજી ભાષાના છે.

પ્રાણવાયુ=(ઓક્સિજનને આપણી
ભાષામાં પ્રાણવાયુ કહે છે.)

પ્રાણને આધાર આપનારો
વાયુ.

કુદરત=જેના વડે સૃષ્ટિ નિયમિત
રીતે ચાલી રહેલી છે એવી
શક્તિ.

માહું=અચકર

પરિણામ=ફળ

તંદુરસ્તી=શરીરની સુખાકારી

પરમ કૃપાળુ=ધણી કૃપા રાખનારા

શ્વાસ=વાયુને નસકોરાં માટે અંદર
લેવો તે

સોષ=ગોઠવણ

કમકમાટ=માત્ર સાંભળવાથીજ

ત્રાસ ઉત્પન્ન થાય તેવો

મુજાઇએ=અકળાઇએ

હરતું=સુખે મેસતું

સિદ્ધ=નક્કી

આરોગ્ય=તંદુરસ્ત

બદ્ધો=ખરાબ વાસ

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ હવામાં કયા કયા વાયુઓ
બળેલા છે ?

પ્ર૦ કાર્બોનિક એસિડ આસતું
પ્રમાણ હવામાં કેટલું હોય છે.

પ્ર૦ ઓક્સિજનનો શો ઉપયોગ છે?

પ્ર૦ કાં એં આં હવામાં ક્યાં-
થી બળતો હશે ?

પ્ર૦ હવામાં એ ઝેરી વાયુનું પ્ર-
માણ જદ વધવા પામતું ન
થી તેનું કારણ શું ?

બોધ.

કરીરતું આરોગ્ય જાળવવા
માટે હંમેશાં તાજાં અને સ્વચ્છ
હવા મેળવવાની કાળજી રાખવી.
સુવા બેસવાના ઓરડામાં બહારની
હવા છુટથી આવજા કરી
શકે તેટલાં બારી-બારણાં, જાળી-
આં વગેરે રાખવાં. જે ઓરડામાં
સુતા હોય તેનાં બધાં બારી-
બારણાં બંધ કરવાં નહિ.

પાઠ ૪ થી.

બહારુર=બહારી હોમતવાળો
જવાંમર્દ=જુવાન મર્દ; બહારુર
જવલેજ=ભાગ્યેજ

આયલીડ=યુરોપમાં આપણા રાજ-
કર્તાના દેશની પાસેનો એક
દેશ છે.

સર્વશક્તિમાન=જેનામાં સર્વ પ્ર-
કારની શક્તિઓ રહેલી છે એવા
શરજ બજાવવી=માથે કીધેલું કામ
સારામાં સારી રીતે કરવું તે
પાલનપોષણ=રક્ષણ

પ્રાર્થના=સ્તુતિ, બંદગી
દુતક=વહાણુનો આગળનો એક
ભાગ

ઓયું=આડું મઠ

ધૈર્ય=ધીરજ

દુઆ=આશીષ

સુકાન=વહાણુનો આગળનો એક
ભાગ જેને ફેરવવાથી વહાણુ
જે દિશામાં લઇ જવું હોય
તે દિશામાં લઇ જવાય છે

ઉતાડ=વહાણુમાં બેસનારા

સુખરૂપ=પુરેપુરા સુખી

આંચ આવવી=સહેજ પણ તુક-
સાન થવું તે

પહેલવાન=મદ્ય, કુસ્તીખાન

શરવીરપણું=બહારુરી

શ્રદ્ધા=વિશ્વાસ

પ્રશ્નો.

- પ્ર૦ જેન કોકેન કાણુ હતો ?
પ્ર૦ તેના શરવીરપણા વિષે શું
જાણો છો ?
પ્ર૦ સાધારણ રીતે શરવીરપણાનો
અર્થ શો થાય છે ?
પ્ર૦ જેન કોકેનનો ઉપકાર નહિ
માનનારા ઉતાડો કવા કહે-
વાય? (સ્વાર્થી, કૃતખી, પાંચી)
પ્ર૦ કોકેને ઇશ્વરને શી પ્રાર્થના
કરી ?

બોધ.

ગમે તેટલાં વિદ્વા આવી
પડે તોપણ તેની દરકાર રાખ્યા
વિના પોતાની દરજ્જા બળવવામાં
દહ રહેવું એજ જિંદગીનું પરમ
કર્તવ્ય છે. આ પાઠ ઉપરથી બી-
જી બાબત એ શીખવાની છે કે
ઉતાડ્યોના જેવી સ્વાર્થી વર્ત-
ણુક ન રાખતાં ઉપકાર કરનાર
તરફ સદા વશાદાર રહેવું.

પાઠ ૫ મો.

ગુરુભક્તિ=ગુરુ તરફ માન અને
પ્રેમ ભરેલી રીતે વર્તવું તે.
વિદ્યાર્થી=વધા પ્રામ કરવાની મુ-
આવાળો.

ધર્મ=દરજ્જા; કર્તવ્ય.

અસહ=પહેલાં, અગાઉ

હિંદુસ્તાન=હિંદુ લોકોનું રહેવાનું
ઠેકાણું

શિષ્યવર્ગ=વિદ્યાર્થીઓનું મંડળ.

બેઠ=તકાવત

દોસ્તી=મિત્રાચારી; બાધબંધી

ગુરુપત્ની=ગુરુની સ્ત્રી

બળતણ=સાકડાં

શરત બકરી=હાર છત માટે કંઈ
ઠરાવ કરવો તે

મુસળધાર=એસમંધ

અસ્ત થયો=આપમ્યો

છરામ્ ગયો=પુરેપુરો ફેલામ્ ગયો

વહાણું વાનાં=પવાર થતાં

શિષ્યો=વિદ્યાર્થીઓ

ગગગા=તરમ

છાતી સરસા=છાતી સાથે

ચાંપી=દમારી

એકનિષ્ઠાર્થી=એક ચિત્તથી; ખરા
ભાવથી; અંતઃકરણુ ભેડીને

કષ્ટ=દુઃખ

પ્રસંગ=વખત

પાછા હકનું=અટકવું

એક નિશ્ચયની=મરેખરી દઢતાથી
કર્તવ્ય=કામ

ઉમંગથી=હોંસથી

ખરી ભક્તિ=પુરેપુરો ભાવ

ખીલવવાં=મમૂત કરવાં

અભિમાન=અહંકાર; હુપદ; તોર

ઉમંગ લેતો=આનંદ માનતો

અમૂલ્ય=કીમતી

માત્ર=ફક્ત

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ ગુરુભક્તિની જરૂર શી ?

પ્ર૦ ગુરુભક્તિનો કયો દાખલો
આ પાઠમાં આપ્યો છે ?

પ્ર૦ સાંદીપનિ પોતાના શિષ્યોને
જોષ કેમ ગળગળા થઈ ગયા ?

પ્ર૦ ગુરુ વિદ્યાર્થી પાસે કેવી ભ-
ક્તિ ધર્યો છે ?

પ્ર૦ હિંદુ ધર્મના ગુના પુસ્તકમાં
શા બોધ છે ?

બોધ.

ગુરુ આપણને વિદ્યા આપે
છે અને એ વિદ્યાની મદદથી જિ-
દગી સંપાદકારી પાતાની શકાય છે.
માટે વિદ્યા જેવી કીમતી વસ્તુ
આપનાર ગુરુ તરફ માત્ર તેમની
પાસે ભયુતા હોઈએ તેટલોજ
વખત નહિ પણ જિંદગી સુધી
ભક્તિ બાવ રાખવો, અને તેમનો
ઉપકાર કદાપિ બૂલવો નહિ. હિંદુ-
ધર્મપુસ્તકમાં આજ્ઞાવચન છે કે
માતૃદેવો મમ્ । પિતૃદેવો મમ્ ।
આચાર્ય દેવો મમ્ । અતિથિ
દેવો મમ્ । (અર્થ-માતાને દેવ

જેવા માનો, પિતાને દેવ જેવા
માનો, આચાર્ય-ગુરુને દેવ જેવા
માનો, અતિથી-મહેમાનને દેવ
જેવા માનો.) તે માત્ર બાધી
બેસી રહેવું એટલું બસ નથી;
પરંતુ તે આજ્ઞાનું વચાર્થ પાલન કર-
વું એ દરેક મનુષ્યની ફરજ છે.
પાઠ ૬ ઠા.

મન મારવું=ધ્યાનને દબાવવી તે
ગીતા=હિંદુઓનું એક ધર્મપુસ્તક
વખતમર=વખત પ્રમાણે

દરકાર=ધ્યાન, કાળજી

સાધારણ=ઝટ સમજાય તેવો

સ્વચ્છંદી=હફ બહારની; હાવે તેમ
જતી, અંકુશમાં ન રહેતી

સંવમ=મન કમળે રાખવું તે

ગુની લખના=ગુના રીતરિવાજ
પ્રમાણે વર્તનારા

બાન કરાવ્યું=પાદ દેવડાવ્યું

નિયમ=રિવાજ

સ્મરણ=મનન

નાસ્તો=સવારમાં થોડું ખાવું તે,
હાજરી

પરવારી ગથો=કામ પુરૂં કરી ન-
વરો થયો.

સુસ્ત=ખાળસુ

ઉપલુસી=ગદુ ઉપવાની રેખા

સુસ્ત દેખાતો

મીઠવવાનું=ખીજવવાનું

કુળને=તામે

મમો

પ્ર૦ મન મારવું એટલે શું ?

પ્ર૦ 'મન મારવા'ના સંબંધમાં
આ પ્રાકમાં શો દાખલો
આપ્યો છે ?

પ્ર૦ કઈ કઈ બાબતમાં સંબંધની
જરૂર છે ?

પ્ર૦ નીતિએ ચાલનારને કયું સં-
બંધ તબવું પડે છે ?

બોધ.

નાનપણથીજ મન મારતાં
શીખવાથી મોટપણે પણ મન
અંકુશમાં રહેવા જેટલું દૃઢ થશે
અને તેથી મોટી લાલચ વખતે
મન ડગી જશે નહિ. માટે દરેક
બાળપણથી જ મનપર પ્રાકો સં-
યમ રાખવાની જરૂર છે. ક્ષણિક
લાલચો મનને લલચાવે છે, અને
તેને અધમ માર્ગે વાળે છે, એ

બાબત લક્ષમાં રાખી એવું સુખ
તબવું જોઈએ.

પાઠ ૮ મા.

મધ્યમસર=ચોક્કસ નહિ તેમ અ-
તિશય નહિ તે મધ્યમસર;
વચસો માર્ગ

પરમાત્મા=પરમેશ્વર

અતિશય=બહુ

મધ્યમ માર્ગ=વચસો માર્ગ

અપચો=આધેણું પચે નહિ તે;
અજીર્ણ

શોષાય=સુકાય, દુર્બળ થાય

નિર્બળ=મળ વગરનું; અશક્ત

કુર્તામાં=આલાકીમાં; ચંચળાઈમાં;
જગૃતિમાં

સંતોષ=તૃપ્તિ

ઉપવાસ=ન ખાવું તે, બુખ્યા ર-
હેવું તે

કસાય છે=મજબુત થાય છે, દૃઢ
થાય છે

મધ્યમસર=માફકસર

ચુલ્લારી=ચુલ્લ કરનારી

મિથ્યાન=મીઠો ખોરાક, ખાંડ સા-
કરવાળો મદ્ય

અકરણીયા=હર ઉપરાંત ખાનાર;

ખાતાં ધરાયજ નહિ તેવા
સ્વપ્ને પણ=કાષ્ઠ પણ વખત; ભૂલે
ચૂકે પણ

પરવશ=પારકાને તામે

પાપમાલ=ખુવાર

સમઘાત=મધ્યમસર

પ્રુશ્નમિજ્જઞથી=આનંદી સ્વભાવથી

પ્રાતઃકાળની=સવારના વખતની

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ નિયમિત અને મધ્યમસર
રહેવા માટે ગીતામાં શું વ-
ચન છે ?

પ્ર૦ ખાવાના સંબંધમાં અજ્ઞાન
લોકો શું ધારે છે ?

પ્ર૦ પીવાના પદાર્થોના ઉપયોગ
કરવામાં શું ધ્યાનમાં રાખવું ?

પ્ર૦ કષ્ઠ કષ્ઠ ખાતમાં સમઘાત
રહેવું ?

જોષ.

હરેક ખાતમાં વચ્ચે માર્ગ
લાભકારક હોય છે, માટે ખાવા
પીવામાં, ઉધવામાં, મોજશોષમાં,
હરવા કરવામાં વગેરે ખાતમાં
મધ્યમસર રહેવું જોઈએ.

પાઠ ૯ મો.

કામો=જાતિઓ. અહિં કામનો
અર્થ જ્ઞાતિ નથી. બ્રાહ્મણ,
પાટિદાર, વાણીયા એ કામ
મણાય છે; પણ અહીં કા-
મનો અર્થ હિંદુ, મુસલમાન,
પારસી વગેરે સમજવાનો છે

જાતિ=સામાન્ય રીતે બ્રાહ્મણ, ક્ષ-
ત્રિય, વૈશ્ય અને શૂદ્ર એ
ચાર જાતિ મણાય છે, પણ
અહીં જાતિનો અર્થ આર્ય,
દ્રાવિડ, અને શક એ ત્રણ
જાતિ એવો અર્થ સમજવો.

જેળ=મિશ્રણ, જુદી જુદી જાતિનાં
સ્રી પુરુષથી કૃત્રિમ થએલી
પ્રજા મિશ્ર પ્રજા કહેવાય છે,
અને વર્ણસંકર પણ કહેવામાં
આવે છે.

શુદ્ધ=મિશ્ર નહિ એવા.

ધર્મનાં પુસ્તક=જેમાં ધર્મના નિ-
યમો જણાવેલા હોય તેવાં
પુસ્તક.

ધર્મશાસ્ત્ર=તેમાં હિંદુઓના વર્ણ-
શ્રમનો ધર્મ કહેલો હોય છે તે;
સ્મૃતિઓ. (મનુસ્મૃતિ, યાજ્ઞ-

વલ્ક્ય સ્મૃતિ, પ્રાચીન સ્મૃતિ
વગેરે.) આચારવિચાર સં-
બંધીના નિયમોનું પુસ્તક.

ઉપાસના=માનવું તે

મૃદ દેવતા=પોતાના કુળદેવ-વંશ-
પરંપરાના દેવ; જેના ઉપર
આર્યા હોય તેવા દેવ

વ્રત=ગૌરીવ્રત, ચંદ્રકવ્રત, તારા
સ્નાન વગેરે વ્રતો-નિયમો

ઉપવાસ=ભુખ્યા રહેવું તે; એકાદ-
શી, જ-માષ્ટમી વગેરે દિવસો-
એ ભુખ્યા રહેવામાં આવે
છે તે

યાત્રા=દ્વારકા, કાશી, જગન્નાથ,
વગેરે પવિત્ર સ્થળોમાં પ્રભુ-
દર્શનાયે જવું તે.

વિષ્ણુના દસ અવતાર=મન્મથ, કમ્ભ
વરાહ, ત્રિસિંહ, વામન, પર-
શુરામ, રામ, કૃષ્ણ, બુદ્ધ
અને કલ્કી

ઉપાસે છે=ઉપાસના-ભક્તિ કરેછે
અંધસાહેબ=નાનકનાં વચનામૃતોનો
અંધ.

મોક્ષ=જન્મ મરણમાંથી છૂટવું તે

મં સં પુ=મંસવીસન પહેલાં
(ખ્રિસ્તી ધર્મનાં સ્થાપનાર લોક)
જીસસ ક્રિસ્ટની માદગીરીમાં જે
શક આવે છે તે મં સં કહેવાય છે.
નારાજ=નાખુશ

ઉપદેશ=મોખ

શ્વેતાંબર અને દિગંબર એ
જૈન ધર્મનાં બે પંથ છે. શ્વેતા-
ંબર (શ્વેત=ધોળાં+અંબર=વસ્ત્ર)
વાળા મૂર્તિને ધોળાં વસ્ત્ર પહેરા-
વે છે, અને દિગંબર (દિઘ્+દિશા
+અંબર=વસ્ત્ર) વાળા મૂર્તિને વસ્ત્ર
પહેરાવતા નથી અર્થાત્ નગ્ન
રાખે છે.

તીર્થંકર (તીર્થ-પવિત્ર+કર-
કરનાર) જૈનધર્મવાળા જે મહા
પુરુષોને માને છે તેમને તીર્થંકર
(કલ્યાણ કરનાર) કહેવામાં આવેછે.
બૌદ્ધધર્મી=બુદ્ધનો સ્થાપેલો માર્ગ
તે બૌદ્ધ અને તેના અનુયાયી
એટલે તેને માનનારા તે
બૌદ્ધમાર્ગી કહેવાય

અહિંસા=જીવની હિંસા ન કરવી તે
હિંસા=મારી નાખવું તે

વૈરાગ્ય=દુનીઆના વિષયો=લલચા-
વનાર આખતો તરફ અપ્રીતિ
સિદ્ધાંતો=ધર્મનાં તરવો
મુસલમાનો=ઇસ્લામી ધર્મના અનુ-
યાયી (ઇસ્લામી ધર્મના સ્થા-
પનાર મહંમદ પેગંબર સાહે-
બનો જન્મ અરબસ્તાનના
મક્કા શહેરમાં થયો હતો.)
અરબસ્તાન=અરબ લોકોનું સ્થાન
એટલે ઠેકાણું
તુર્કસ્તાન=તુર્ક લોકોને વસવાનું
ઠેકાણું.
વગેરે=ગણ્યા ગ્યા તે અને એવા બીજા
ઉપન=પેદા
પેગંબર=ઇશ્વર તરફનો સંદેશો લા-
વનાર
દુનીઆના છેલ્લા દિવસને
‘કિયાનત’ નો દિવસ કહે છે.
શીઆ અને સુન્ની એવા બે
ઇસ્લામી ધર્મના પંથ છે. સુન્ની
પંથવાળા મહંમદ પેગંબરનો ઉપ-
દેશ માને છે, અને શીઆપંથી
મુસલમાનો મહંમદના દોહિત્ર ઇ-
મામહુસેનનો પંથ માને છે.

કોમ=ભૂમિ
ચિન્હ=નિશાની; ઇશ્વરની શક્તિનું
જ્ઞાન કરાવનાર નિશાની
શુદ્ધ=પવિત્ર
અવસ્તા=પારસી લોકોનો ધર્મગ્રંથ
જરતોસ્ત=પારસી લોકોના ધર્મના
મૂળ ઉપદેશક
પોર્ટુગીઝ=યુરોપના પોર્ટુગાલ
નામના એક દેશના વતની;
એ લોકો વેપાર કરવા પ્રથમ
આ દેશમાં આવેલા. હાલ
દીવ, દમણ અને ગોવા એ
સ્થળો તેમના તાબામાં છે.
ઇસ્ટિસ્ત=ખ્રિસ્તી ધર્મના સ્થાપનાર
ખ્રિસ્તો.

પ્ર૦ હિંદુસ્તાનમાં કઈ કઈ કોમના
લોકો વસે છે ?
પ્ર૦ હિંદુસ્તાનમાં કયા કયા ધર્મો
ચાલે છે ?
પ્ર૦ હિંદુલોકોનાં ધર્મ પુસ્તકો
કયાં કયાં ?
પ્ર૦ હિંદુલોકોમાં કયા કયા દેવની
ઉપાસના થાય છે ?
પ્ર૦ વૈષ્ણવો કોને માને છે ?

પ્ર૦ (અમુક હોકરાને) તમારા
 ઇશ દેવ કયા ? તમે કયો
 ધર્મ પાળો છો ? તમે કઈ
 જાતિના છો ? તમારું ધર્મ
 પુસ્તક કયું ? તમારામાં ક્યાં
 ક્યાં વ્રત પાળવામાં આવે છે ?
 તમે કયા ઉપવાસો કરો છો ?

પ્ર૦ જૈનધર્મના મુખ્ય સિદ્ધાંતો
 કયા ?

પ્ર૦ પારસીસોડાનું ધર્મ પુસ્તક કયું ?

પ્ર૦ તેમના ધર્મગુરુ કોણ ?

પ્ર૦ ઇસ્લામી ધર્મના પંથ કયા ?

પ્ર૦ ખ્રિસ્તી ધર્મના સ્થાપનાર
 કોણ ?

પ્ર૦ એ ધર્મના ક્યાં ક્યાં પંથ છે ?

વગેરે, વગેરે.

બોધ.

બધા ધર્મને સામાન્ય સિ-
 દ્ધાંત એ છે કે મનુષ્યે પવિત્ર
 જીવન ગાળવું, અને પોતાના ઇશ
 દેવની દૃઢ ભાવનાથી ઉપાસના
 કરવી. પોતાના ધર્મના સિદ્ધાંતોનું
 સંપૂર્ણ જ્ઞાન મેળવી તેના સારા-
 સારનો વિવેક કરવાની શક્તિ પ્રાપ્ત

ક્યાં અગાઉ અન્ય ધર્મના ઉપસા-
 જ્ઞાનથી તથ્યાય પોતાના ધર્મના
 સિદ્ધાંતો કે રીતરિવાજો તરફ
 શંકાની દૃષ્ટિથી જોઈ તેનો તિ-
 રસ્કાર ન કરવો. શીમદ્ ભગવદ્
 ગીતામાં અર્જુન પ્રતિ શ્રીકૃષ્ણો-
 ક્તિ છે કે ઐયાન્ સ્વધર્મો વિગુણઃ
 પરધર્મો મયાવહઃ ન અર્થાત્ ઐ-
 યા મુણવાળો હોય તોપણ પો-
 તાનો ધર્મ કહ્યાણુ કરનારો છે,
 અને પરધર્મ શ્રેષ્ઠ હોય તોપણ
 ભયંકર છે. એ તત્ત્વ નિરંતર
 ધ્યાનમાં રાખી દરેકે દૃઢ ભાવથી
 સ્વધર્મને વિષે શ્રદ્ધા રાખવી.

પાઠ ૧૦ મો.

વસંતઋતુ—સંસ્કૃત વિદ્યા-
 નો વરસની શિશિર, હેમંત, વસંત,
 ગ્રીષ્મ, વર્ષા અને શરદ એવી છ
 ઋતુઓ ગણે છે. એ ઋતુઓ-
 માંની પ્રત્યેકની ઠાળમર્યાદા બહુ
 માસની છે. સામાન્ય રીતે મહા
 સુદ ૧૫ થી ચૈત્ર સુદ ૧૫ સુધી
 વસંતઋતુ ગણાય છે. એ ઋતુ-
 માં વનસ્પતિને નવાં પાંદડાં અને

માર આવે છે તેથી સર્વ ઋતુઓ કરતાં તે વધારે પુષ્કળતા લાગે છે.

કવિઓ તેને ઋતુરાજ ગણી સુંદર રીતે વર્ણવે છે. સૃષ્ટિસાંક-
ર્થના અભ્યાસીને એ ઋતુમાં સૃષ્ટિનું અવલોકન કરવાથી ઘણો આનંદ મળે છે.

સંક્ષિપ્ત=દુંકામાં લખાયેલો; મોટી મોટી ખાખતો જેમાં આવે એવો.

ઇતિહાસ=જે પુસ્તકમાં બનેલી હ-
કીકતો વિગતવાર વર્ણવવામાં આવે છે તેને ઇતિહાસ કહે છે.

શિલાલેખ=પથર ઉપર કોતરવામાં આવેલો લેખ. (અશોકે જૌ-
હધર્મની આજ્ઞાઓ પથર ઉપર કોતરાવી ગિરનાર વગેરે ઠેકાણે ચૂકાવી હતી.)

તામ્રપટ=લેખ લખેલી તાંબાની ત-
પ્તીઓ.

વર્ણન=હકીકત; વસ્તી કટલી છે, કંઈ કંઈ જાતના લોકો છે, કયો ધર્મ પાળે છે, લોકોના રીતરિવાજ કેવા છે, ધંધો-

રાજમાર કેવો છે વગેરે હ-
કીકતો લખી લેવી તેને વર્ણન એલચી=એક રાજ્ય તરફથી બીજા રાજ્યમાં પ્રતિનિધિ તરીકે મોકલવામાં આવે છે તે એ-
લચી; સરકારી વકીલ.

સાદા=મોજશોખની વસ્તુઓમાં બહુ ખર્ચ નહિ કરનારા; ખાસ જોઇતો ખર્ચ કર-
નારા; બહુ હડાલ નહિ એવા; ઝોછે ખર્ચે નમાવી લેનાર.
વ્યવસ્થા=ગોઠવણ, ગરમડાટ અને બીડ ગમતાં નથી અર્થાત શાંતિ ગમે છે.

ભાગ્યેજ=જવલ્લેજ; કંઈકજ.

વિશ્વાસુ=મરોસો રાખનાર.

યાપણુ=અચાવેલી પુણ વ્યાજે મૂ-
કવી અથવા સાચવી રાખવા સોંપવી તે.

સાક્ષી=નજરે જોનાર; સાહેલી

માલમિલકત=રાયરચીલું, દાણોહ-
ણી, ધરેણુંગાંડું વગેરે; જ-
ગમ એટલે ઉપાડી સકાય

તેવી મિલકતને માલમિલકત
કહે છે.

સદાચાર (સદ-સારા+આચાર-રી-
તભાત) સારી વર્તણૂક. અ-
સત્ય ન બોલવું, ચોરી ન ક-
રવી, પરબી તરફ કુદૃષ્ટિ ન
કરવી, એ વગેરે સદાચાર
કહેવાય.

શુદ્ધાત્મ=વેચાણુ રાખેલો માણસ
ખરદાસ=પરોણાચારી; મેમાન-
ગીરી

વિદ્વાનો=વહુ' જ્ઞાન ધરાવનાર,
આસ કરીને સાહિત્ય-માપાને
લગતું જ્ઞાન ધરાવનાર.

હુમર=કારીગરી

ન્યાયાસન=મં-સાફ કરતી વખતે
મેસવાનું આસન (ન્યાય+
આસન)

ઘોડાઓ=ઘડવૈયા

વિદ્યાબ્યાસ=(વિદ્યા+અબ્યાસ.)

વિદ્યા બજાવી તે.

કરી=પરહેજ.

ખરખરછી=ખરતવાળાં

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ જુના વખતનો ઇતિહાસ ક્યાં
સાધનોની મદદથી તૈયાર કર-
વામાં આવે છે ?

પ્ર૦ સેલ્યુકસ કાણુ હતો ?

પ્ર૦ મેગેસ્થિનીસે હિંદુસ્તાનના
રીતરિવાજસંબંધીશુંલખ્યુંછે?

પ્ર૦ એ સમયમાં હિંદમાં વસતા
લોકોના ક્યા ચાર વર્ગો હતા ?

પ્ર૦ આદાણુ અને શ્રમણુ એમાં
શો ભેદ ?

બોધ.

સાદાં અને પવિત્ર જીવન ગા-
ળવામાં શાંતિ વિશેષ સમાયલી
છે, માટે શાંતિભર્યું, સાત્વિક જી-
વન ગાળવું એ દરેકનું કર્તવ્ય
છે. જિયા પ્રકારની પરોણાગત,
સત્ય અને સદાચરણુ એ ગૃહસ્થા-
શ્રમને શોભાવનારા સદ્યુ. દરેકે
મહણુ કરવા જોઈએ.

પાઠ ૧૧ મા.

પ્રાચીન=પણા જુના.

મુસાફરી=જુદાં જુદાં સ્થળોમાં
ધરતું તે.

મરદાની=બહાદુરીવાળી; મરદને શા-
મે એવી.

લાંગરેલી=સંગર કરેલી, છીપાવેલી.

આગબોટ=અગ્નિની મદદથી ચાલ-
નાર વહાણ.

ઋગ્વેદસંહિતા=(ઋગ્વેદ-ચાર વે-
દમાંનો એક+સંહિતા-સંગ્રહ)

ઋગ્વેદના મંત્રોનો સંગ્રહ

વરુણદેવ=જળના દેવ.

પ્રાર્થના=સ્તુતિ

સમુદ્રયાન=સમુદ્રની મુસાફરી

પૂર્વજન્મ=પહેલાંના અવતાર

ખંભોજ=કંભોજમાં (હાંદીચીનનો
એક ભાગ છે)

"જવે ને કો નર ગયો,

નાવે મંદિર માંય;

જય રણી જવે યદી,

પરીઆ પરીઆ ખાય."

અર્થ-જે કોઈ માણસ જવે
જય તે પાછો મંદિરમાં-પોતાને

ઘેર પાછો આવવા પામતો નથી.

(કારણકે ત્યાંની હવા માફક આ
વતી નથી તેથી ત્યાંજ મરણ

નીપજે છે,) અને કદાચ આવે

તો જવામાંથી છોકરાંનાં છોકરાં
ખાય એટલું રણી લાવે છે, (એ
દેશમાં પુષ્કળ તેજના પાકે છે, તેના
વેપારથી પુષ્કળ દ્રવ્ય પેદા કરી
શકે છે.)

અર્થ.

પ્ર૦ પ્રાચીન કાળમાં આપણા
લોકો દરિયાની મુસાફરી ક-
રતા હતા તેના શા શા પુ-
રાવા છે?

પ્ર૦ "જવે ને કો....." એ
ઉપરથી શું સમજાય છે?
બોધ.

આ લોકનાં સુખોની પ્રાપ્તિ
માટે અથામ ઉઘોગી જીવન ગા-
ળવું આવશ્યક છે, અને ઉંચા
પ્રકારના-બહુ લાભ આપનારા
ઉઘોગો માટે અવશ્ય પરદેશ મુ-
સાફરી કરવી જોઈએ.

પાઠ ૧૩ શ્રી.

ઉગરતા=વ્યવસ્થા

દોસ્તી=મિત્રાચારી; બાધખંધી.

નિર્મળ=સ્વચ્છ, વાદળાં વગરની
અને ચંદ્ર વડે પ્રકાશિત થ-
એલી, સુંદર

હાથે કરીને વહેરવું=મણી મુજ-
ને-સમજવા છતાં માથે લેવું
રખવાળ=સાચવનાર.

ખોખરા કરશે=હાડકાંભાંગશે, મારશે
અમૃત જેવાં=ધણાં મીઠાં

લૂંટી જાઓ છો=કોઇપણ જાતના
સામ વગર બરાડો છો

પીડા ઉભી કરવી=દુઃખ આવી પડે
તેમ કરવું

માય=માયન

શાસ્ત્ર=કોઇ પણ વિષય સંબંધી ઉ-
ડા જ્ઞાનવાળું અને ચોક્કસ
નિયમોનું પુસ્તક

નિશ્ચય=ચોક્કસ ઠરાવ

કળ વળી=જરા આરામ થયો

લહે=લહેજત; મઝા

સ્વર=સૂર

આમ=સૂર સંબંધી એક માય

તાલ=માવામાં માત્રા પ્રમાણે જે
માય તે

મૂર્છના=સૂરને એક વાર ચઢાવ-
વા અને પાછા ઉતારવા તે.

પ્રશ્નો.

પ્ર० શિયાળ અને ગધેડાની વાત
કહો

પ્ર० શિયાળ અને ગધેડા એ બ-
ન્નેમાં હેસિઆર કાણ ?

પ્ર० સંગીતશાસ્ત્રમાં મુખ્યત્વે શું
શું આવે છે ?

જોધ.

અમુક કાર્યનું અમુક ફળ આ-
વશે તેનો પહેલેથીજ પાકો વિ-
ચાર કરવો, ગધેડાના જેવી મૂ-
ર્ખાઈ કરવી નહિ.

પાઠ ૧૪ મો.

મુલતવી=આગળ ઉપર કરવા પ-
ડ્યું રાખવું તે

માઠાં=જુડાં, નઠારાં, ખોટાં

વગર ઢીલે=ઢીલ વગર

અણધાર્યું=નહિ ધારેલું

કદાપિ=કોઇપણ દિવસ

મુશ્કેલ=કઠણ

અનુભવ=કોઇપણ કાર્યથી લાભા-
લાભ જાતે ભોગવવા તે

નાસજ=નાપુસ, દીલગીર

અસલ=જુની, મૂળની

નિબંધ=કોઇપણ વિષય ઉપર સા-
રી ઇજાસ્તવાળું લખાણ.

વિમો=મહાન, બિંદુમી એવ વ-
 ત્રેરેનું જોખમ માથે વહોરી
 લઇ તેનો નાશ થએલી ક-
 રાવેલી રકમ આપના કાંઈ
 વેપારી કંપની બંધાય છે.
 અને તે બદલ વરસો વરસ
 અમુક રકમ લે છે. આવા
 કરારને વીમો કહે છે.

અકરમાત=અણુધારી; એકાએક.
 નોટ=રૂપીઆને બદલે વપરાતો ચ-
 લણી કાગળ

ચિંતા=ચીકર

ચેપ=ફોલ્લામાંથી નીકળતું પડ;

અસર

ખેદ=દુઃખ

પ્રસિદ્ધ=ખહેર

કુટેવ=નદારી ટેવ

અસરકારક=અસર-લાગણી કે દ-
 મા ઉત્પન્ન કરે તેવું

પરિણામ=ફળ

જડ ધાલવી=હંમેશને માટે રહેલી
 પ્રશ્નો.

પ્ર૦ કોઇપણ કામ મુલતવી રાખ-
 વાથી શું પરિણામ આવે છે ?

પ્ર૦ મુલતવી રાખવાથી આમાં ૧-
 જ લોભવવાં થડે છે, એ
 બાબતનો આ પાઠમાં કયો
 દાખલો આપ્યો છે ?
 એવ.

કયે વખતે શી અડચણ આ-
 વી પડશે તેની આપણને ખબર
 પડતી નથી, માટે કોઇપણ કામ
 આગળ ઉપર કરવા મુલતવી રા-
 ખવું એ જોખમભરેલું છે. એ
 સંબંધમાં સંસ્કૃતમાં એક શ્લોક
 છે તેનો અર્થ એવો છે કે “આ-
 વતી કાલે કરવાનું કામ આજ
 કરવું, અને દિવસના પાછલા પ-
 હોરમાં કરવાનું કામ પહેલાજ પ-
 હોરમાં કરી લેવું” કેમકે આ મા-
 ણસ તેના કામથી પરવાર્યો છે કે
 નહિ તેની મૃત્યુ વાટ જોનાર નથી.”

પાઠ ૧૫ માં.

શેખ=અરબ લોકની ટોળીનો સર-
 દાર

આબાદ=સારી સ્થિતિમાં

ખૂબસુરત=(ખૂબ-સુંદર+સુરત-
 શીકણ) સ્વરૂપવાન

અવતર્યો=જન્મ્યો

ઉઠાર દીલનો=મોટા મનનો; સર્વ
તરફ સારો પ્રેમભાવ રાખ-
નાર; પોતાની પાસેથી વસ્તુ
જરૂર પડે ખીજતે આપતાં
આંચકો નહિ ખાનાર; ખી-
જના કડવા શબ્દોની રીસ
જેના મનમાં નથી રહેતી
એવા સ્વભાવનો.

પરોપકારી=ખીજતું બહુ કરનારો

અનપાણી=અતાજ અતે પાણી

જવાહીર=હીરા, માણિક, મોતી

વગેરે કીમતી દ્રવ્ય

મુશરને માર્ગે=વર્મના કાર્યમાં

સખત=માહું લાગે એવા

દાદ દરિઆદ=ગંને શબ્દોનો અર્થ

સમાન છે

આદમી=માણસ

ઉપદેશ=ખોષ

પ્રુદા=પરમેશ્વર

જિંદગી=આયુષ્ય; જન્મથી મરણ

સુધીનો વખત

જવાંમદી=ખહાદુરી

ગુજરવી=ગાળવી; પુરી કરવી

ફકીર=મુસલમાન સાધુ

ખુદી=ધરડી ડોશી

દુઆ=આશીષ

એકલપથી=સાથી વિનાનો; એક-
લો જતો મુશાફર

આડીઅવળી=ગમે તે રી, સમય પ્ર-
માણે, અર્થ વગરની

ગપમપ=નિર્થક વાતોના તડાક્

પ્રતાપે=ચગવસીના વડે

પાદશાહ=મુસલમાન રાજકર્તા

પ્રુદાને રસ્તે=નીતિના રસ્તે

જખમી=ત્રાવત

ખરેખર પાપી નથી=પાપ કરવાની

ખાતરજ પાપ કરત નથી:

પરંતુ નિર્ધન અતે ધંધા વ

ગરના હોવાથી પાપ કરે છે

ફાંસીઆનો=ગળે ફાંસો દહ મારી
નાખવાનો

સ્તબ્ધ=ઠક, દીંગ, નવાઇ પામે-
લા, ચકિત

પસ્તાવો=પૂર્વે થઇ ગયેલાં

કાર્યોની દીલગીરી

અપકાર=કોઇનું જુડું કરવું તે

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ તાપ કાણુ હતો ?

પ્ર૦ ઉદાર હાતિમમાં નાનપણથી
જ શી શી ઉદારતા જણાઈ
આવતી ?

પ્ર૦ હાતિમ અને હાંસીઆની
વાત કહો.

પ્ર૦ હાતિમના જીવનમાંથી શો
બોધ મળે છે ?

બોધ.

સત્પુરુષને જે જે સંપત્તિઓ
(શરીર, બુદ્ધિ, દ્રવ્ય વગેરેની)
પ્રાપ્ત થાય છે તે લોક કલ્યાણને
ખાટેજ, એમ શ્રદ્ધાપૂર્વક માની
પ્રાપ્ત થએલી સંપત્તિનો સદુપ-
યોગ કરવો એ દરેકનું કર્તવ્ય છે.
વળી ઉપકારને બદલે ઉપકાર ક-
રવો એ તો સાધારણ વાત છે,
પણ અપકાર કરનાર ઉપર ઉપ-
કાર કરવો એજ શ્રેષ્ઠતાની નિ-
શાની છે.

પાઠ ૧૬ મા.

ઉડાઉપણું=જે આવ્યું તેમ વા-
પરી નાખનાર, પોતાની સ્થિતિ
કરતાં બહો ખર્ચ કરનાર

બોલે છે કે બહે છે=સમજીને બોલે
છે કે વગર સમજે માત્ર બો-
લીજ નય છે

જહાંપનાક=દુનીઆનાં બધી
વિચિત્ર=નવાક ભરેલો

ઉતાર=જવાબ

ખુલાસો=સમગ્ર એવી રીતે બો-
લવું તે

તવંગર=ગૃહસ્થ, પૈસાદાર

નિર્ધન=ગરીબ

બાન=સમજણ

જમા ઉધાર=રૂપિયા ખર્ચ

દેવામાં બસડાવું=દેવામાં તબાકા
જવું, ખુવાર થવું

મહાન પુરુષ=મોટા પુરુષ; જોડી

સમજણવાળા પુરુષ

શિષ્યો=વિદ્યાર્થીઓ

અડસટ્ટો=આસરો, શુભાર

પગરણું=સારું ટાણું

આકૃત=અડચણ

જેમવાક=સવડ

બેશીકરાક=કાળજી નહિ રાખવી તે

નિંદવા=વખોડી કાઢવા લામક; ધિ-
કારવા થોભ

સહસ્ત્રાષ્ટક=સહસ્ત્રતે કાજતું બસણ
કાઠમાઠ=તકામો ભજકો, ઝાળ,

ઉપલક દેખાવ

દેખાદેખી=ખીજનું કરેલું જોષ તે

પ્રમાણે કરવું તે

દેવાના હમ=પુષ્કળ દેવું

લેણકાર=ભાગનાર

ઉપરાણી=ભાગવું તે

ચિઠીઆ=ખીજને માફું કાચે લેવી
રીતે જોણવું તે

સ્વતંત્ર=કાઠને તાબે નહિ તેવો

પરતંત્ર=પારકાને તાબે

શુભામ=વેચાતો લીધેલો માણસ

એનખાણ=મોજમજા

મિથ્યાભિમાન=ખોટી પતરાણ

ખરચાણ=ખડુ ખરચ કરવું પડે
તેવા

પાયમાલ=ખુવાર

વરધોડા=લગ્ન વખતે વાળાં,

ઘરખાતું વજેરેની ધામધૂમ

કરવામાં આવે છે તે

વરા=જમણુવાર

કુળવાન=ઉંચા કુળવાળું

વાહવાહ=સારું, વખાણ કરવાં તે

કુલકુળ=ખીજનાં વખાણથી કુલા-
લાઇ જનાર

ખરણ વાલ=ખરખરમાં ફરીઆઈ
વધ

જપત=લેણું વસુલ થવા માટે

ખીજના કળજમાં ગઝીલી

દયામણી=જેનારને દયા ઉત્પન્ન

થાય તેવી

ખુશાલીના પ્રસંગે=તમ, ઉપરીત,

સીમંત વજેરે આનંદને સમયે

પેટ ચાટા ખાંધી=ખડુ કંજુસાઇ

કરીને, જોષતો ખર્ચ પણ ન

કરવો, અને ખાવા પીવામાં

પણ ખડુ ઝીણવટ કરવી તે

ગુજરાન=મરણપોષણ

વાળુ=ખાવું તે

ઉડાવી દે=વાપરી દે; જેમ તેમ

ખર્ચા દે

દીલગીરી ભરેલું=દીલગીરી ઉત્પન્ન

કરનાર

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ ખીરખલે શો વિચિત્ર જવાબ

આપ્યો ?

૫૦ એ જવાબનો પુલાસા શો
કર્ષો ?

૫૦ રીતસર ખર્ચ થાય તેને ખાટ
શો ઉપાય કરવો ?

૫૦ ઉડાઉ ભોકો કંઈ આખતોમાં
પૈસા ઉડાવી દે છે ?

૫૦ આ ખાટ વાંચી તમે શો
ભોષ મહત્ત્વ કર્યો ?

બોધ,

ખોતાની ઉપજ તરફ ધ્યાન
રાખી જરૂર જોઈએ અરથ કં-
ચું. ભોકોનાં વખાણથી કુલાહ ન
જતાં સાદું જીવન આણી કરક-
સરથી રહેવું. જ્યાં ખાર આના
ખર્ચવાથી નબે તેમ હોય ત્યાં
શ્પીઓ ખર્ચવાની મૂર્ખાઈ કદાપિ
કરવી નહિ. આપણી સ્થિતિને
અનુસરતાં ત્રણ શ્પીઆનો ઘોતી
જોડો પહેરવો યોગ્ય હોય તો
ખાસ કારણ વગર ચાર શ્પીઆ-
નો લાવવા ઇચ્છા કરવી નહિ.

ખાટ ૧૭ એ.

મમતા=કેત, પ્રીતિ, માયા
મુણીઅવ=મુણવાણી

ખતી=બી

ખાતર=ગરદાસ, સેવાચારી

ઉત્સાહ=ક્રમંગમાં, આનંદમાં
વેઠવેતર=સચાને બળે મહત કામ
કરાવવું તે

અમસ્તી=મહત, વગર કાંમતે

વર્તણુક=રીતભાત

ખડો=દાખલો

વિગત=ખીના, હકીકત

આશ્ચર્ય=નવાઈ

પુસ્તક દીલથી=કંઈપણ કુપાબ્યા
વિના

ધર્મિષ્ઠ=ધર્મમાં શ્રદ્ધાવાળી

ત્રેવડ=વેતરણ, જોડવણ

આવડ ત્રેવડ=અવસ્થાની હોશિઆરી
કણબણો=ખેડુનોની સીઓ

ઉઘમી=ઉઘમ-ધંધા રોજમારવાળા

હિંમતવાન=હિંમતવાળા

યાજુદાર=યાજુનો-સિપાઈની કુક-
ડીનો ઉપરી

વહીવટદાર=નાણુકાનો જમીનના
મહેસુલ વગેરેનો વહીવટ કરનાર

હેતમાવધી=માયાથી

પ્રામાણિક=કોઈપણ તરફનો અ-
ન્યાય ન કરવો તે

સહવાસ=સાથે રહેવું તે
 કુટુંબ પ્રીતિ=પોતાના કુટુંબ ઉપર
 જેવો ભાવ હોય તેવો ભાવ
 રસબેર=આનંદથી
 ચૈત્રગ્રીહ=ચૈત્ર મહીનાની ખીજ
 રમણીય=સુંદર, આનંદ આપનારી
 સંધ્યાકાળે=સાંજનો વખત
 પાદરે=ભાગેળની આગળનું પુસ્તક
 મેદાન

ચોરજ=ગાયના પમથી ઉડેલી ધુળ
 હડ=ગીરદી
 આપકર=આન
 સાહુકારી=પૈસાદાર

કબજ=પૈસા

ધીરતા=બ્યાળે આપતા

સિધરાણી=લેણા પૈસા ઉપરાવા
 જવું તે

અધિકારીઓ=સરકારી અમલદારો;

ઉત્તેજન=સહાય, મદદ

મરણ પરણ=લગ્ન, મરણ વગેરે

અવસર

માત્ર=ફક્ત; એકલો

જૂજ=થોડો

અરસપરસ=માંહોમાંહે

ધીરધાર=ધીરવું તે, બ્યાળે નાણાં
 આપવાનો ધંધો

પૈસાની કીમત સમજવો=પૈસા
 કેવી ઉપયોગી વસ્તુ છે તે
 સમજવું

નાણાવટી=નાણાં ધીરનાર

દેવાદાર=કરજવાળા

દેવાદાર મટી ધીરનાર થયા=મરી-
 બ મટી પૈસાદાર થયા

હોંસબચો=કમંજવાળો

પ્રયોગ=અખતરા, કોઈ બાબતની
 અજમામશ કરવી તે

અભિમાન=પોતાના ધંધા માટે
 જીયો ભાવ

ખરચવા=ખાપરવા; ઉપયોગ કરવા
 પ્રત્યા.

પ્ર૦ કયા સુખી શહેરનું વર્ણન છે?

પ્ર૦ એમાં પ્રધાન કયો હતો ?

પ્ર૦ એ પ્રધાનની સ્ત્રીનું નામ શું?

પ્ર૦ વિધાયતુરના સ્વભાવનું વર્ણન કરો

પ્ર૦ શોકોનો વિધાયતુરના કુટુંબ ઉપર કેવો ભાવ હતો ?

પ્ર૦ ખેડૂતોની સ્થિતિ શી રીતે સુધરી શકે ?

બોધ.

અધિકાર મળવાથી બાલ્યુસે
મર્વિક ન બનતાં બધાં સાથે હેત
પ્રીતિથી રહેવું એવો બોધ વિદ્યા-
ચતુર તેમજ તેની સ્ત્રી મુણ્ડુદરી-
ના વર્તનથી મળે છે. વગી જે
કાર્ય આથે લીધું હોય તેને સારા-
માં સારી રીતે બજાવવું અને પ-
રોષકારે બુદ્ધિ રાખી સંબંધમાં આ-
વતાં સર્વનું કલ્યાણ કરવા બનતો
દરેક પ્રયત્ન કરવો એ પણ તેમ-
ના જીવન ઉપરથી શીખવાનું મળે છે.

પાઠ ૧૮ મો.

આશ્ચર્ય=નવાઈ

અહાયર્થ=(સહ-વિદ્યા+અર્થ-આ-
ચરણ) વિદ્યા બાલ્યુનારે રા-
ખવું જોઈતું વર્તન.

સગન=પરણવું તે

બડવો=મદુક; જનોઈને લગતી કિ-
યાનો એક ચાલ; એમાં હો-
કરો દોઢે છે, અને મામા
તેને પકડીને પાછો ઘેર લાવે છે.

વિવાહ=સગપણ, સગને માટે વાત-
ચીત.

વિશેષ=વધારે

કન્યા=છોકરી

વિધિ=ક્રિયા

દેવસાખે=દેવના દેખતાં; દેવને આક્ષી
રાખીને.

અસલ=પહેલાં

રસિક=આનંદ આપનારી

વિવાહ=અરસ્પરસ એક બીજાના

વિચારોની આપ લે કરી તે.

રાજકામ=રાજ્યને લગતું કામ

ધર્મક્રિયા=ધર્મને લગતી ક્રિયા

વિભાગ=ભાગના ભાગ; આજણ,

ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, અને શુદ્ર એ

ચાર જાતિ તે ભાગ અને

ખેડાવાળ, શ્રીઓડ, નાગર

પાટીદાર, વાણીઆ, સોની

દરજી, માળી વગેરે પેઠાજાતિ

એ વિભાગ કહેવાય.

ગુણુ=રવજાવ; વિશેષ લક્ષણ

શસ્ત્ર=હથિઆર

ધર્મોપદેશ=ધર્મનો ઉપદેશ

ભોજન=ખાવું તે

કન્યાવહેવાર=કન્યા લેવી આપવી તે

અસંખ્ય=સંખ્યા વગરની, અનિશ્ચય

પુરાવા=સાબીતીઓ

પ્રાચીન=જુના

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ અમારું હિંદુ મોડાની કમ કમ
જાતિઓ બધાં હતાં ?

પ્ર૦ એ જાતિ જ્ઞાને લીધે બધા-
માં હતી ?

પ્ર૦ પહેલાં લગ્ન સંબંધી શો
રિવાજ હતો ?

પ્ર૦ અકિળવણી અમારું કેવી
હતી

પ્ર૦ હાથમાં અનેક જાતિઓ કેવી
રીતે બંધાઈ છે ?

પ્ર૦ કયા રિવાજો જુના છે છતાં
નવા માનવામાં આવે છે ?

પ્ર૦ કયા રિવાજો આધુનિક હોવા
છતાં જુના મનાય છે ?

જોષ.

આ રિવાજ નવો છે માટે
સારો અથવા જુનો છે માટે ખોટો
એમ માની બેસવું નહિ, પરંતુ
બંનેની તપાસ કરતાં સ્થિતિ પ્ર
માણે જે હિતકર લાગે તે સારો
માની પ્રહણ કરવો જોઈએ.

પાઠ ૨૦ મા.

ગુફા=મખોલો.

વિહાર=બૌદ્ધ સાધુઓને રહેવાની
જગા

ચૈત્ય=પર્વતની ગુફામાં બૌદ્ધ દે-
વાલય.

તરૈહ=માત; કાતરણી; કારીમરી.

શિષ્યકામ=મકાનની બાંધણીને લ-
ગતું કામ; કાતરણી કામ;
કારીમરી.

પામડીપટ=પહેનાઈ થોડી અને
લંબાઈ અતિશય

પટ=લાંબા ભાગ

પટખે=ખાજુએ

ધાતુમર્બ (દાગબ) =દેવાલયના જે
ભાગમાં બુદ્ધ દેવના શરીરનો
અમુક ભાગ રાખવામાં આ-
વ્યો હોય તેને ધાતુમર્બ
કહે છે.

સ્તંભ=ધાંભલો

ભિક્ષુઓ=મિત્રતા માગીને ગુજરાન
ચલાવનાર; સાધુઓ.

ક્ષત્રીયગુર=ક્ષત્રીય પક્ષમાં-સહેજ
વારમાં-જેતાં જેતામાં ભાગી
જનાર એટલે નાશ પામનાર.

મનની વૃત્તિ=સંસારની મોહ પમા-
કનારી વસ્તુઓ તરફ જે-
ચાર્ધ જવાનો સ્વભાવ તે
મનની વૃત્તિ કહેવાય.

નિર્વાણ પામવું=જીવનમુક્ત થવું,
અર્થાત્ દરીને જન્મ ન લેવો
પડે એવી સ્થિતિ પ્રાપ્ત કર-
વી તે

દિનચર્યા=(દિન+ચર્યા-આચરવું એ-
ટલે ચાલવું તે.)

સાધુએ રોજ કેમ ચાલવું-શું
કરવું તે

સૂર્યાસ્ત=(સૂર્ય+અસ્ત-આથમવું)

સુરજનું આથમવું તે

સૂર્યાદય=(સૂર્ય+ઉદય-ઉગવું તે)

સુરજનું ઉગવું તે

ભિક્ષાપાત્ર=ભિક્ષા માગવાનું વાસણ
નકલ=કિતારો

શંકા=નહિ સમજતી બાબત

દીવાળતી=દીવા સળગાવવા તે

જિંદગી=આયુષ્ય

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ કાર્ણીમાં શાની ગુફાઓ છે ?

પ્ર૦ કાર્ણી ક્યાં આવ્યું ?

પ્ર૦ હિંદના ક્યા ભાગમાં ખોદ
ચેલો વિશેષ છે

પ્ર૦ કાર્ણીમાં જે મોટું ચેલ છે
તેનું વર્ણન કરો

પ્ર૦ ખોદ ભિક્ષુઓની દિનચર્યાનું
વર્ણન કરો.

બોધ.

ધર્મતરનો ઉપર પૂર્ણ શ્રદ્ધા
રાખી તેને લગતું મથાર્થ જાન
મેળવી તેને આચારમાં મૂકવામાં
જ જીવનનું ખરું કલ્યાણ પ્રમાણ
છે, માટે ધર્મના ઉપદેશ પ્રમાણે
વર્તો પવિત્ર અને ઉચ્ચ જીવન
ગાળવું એ દરેકનું કર્તવ્ય છે.

પાઠ ૨૨ મો.

મોલ=પાક

સમરાત્રી=ફરસ્ત કરાવી

કંપની=હિંદુસ્તાનમાં વેપાર કર-

નારી વેપારીઓની ટાળી; એ

કંપનીના હાથમાં ઇ. સ.

૧૮૫૮ સુધી હિંદનું શાસન

રહ્યું. ત્યારબાદ ના. મહારાષ્ટ્રી

વિક્ટોરીઆએ પોતાને હસ્તક

લીધું હતું.

પટ=વિસ્તાર

તામે=જીતી શેવું

સદી=સેંકડો

પૂર=પાણી ચઢી આવવું તે; રેલ

આબાદ=ચઢતી સ્થિતિમાં

પ્રસિદ્ધ=ખ્યાતી

બળદેવજી=શ્રીકૃષ્ણના મોટા બાપ

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ હિંદુસ્તાનમાં કઈ કઈ મુખ્ય નહેરો છે ?

પ્ર૦ જમના નદીમાં કાણે નહેર બંધાવી હતી ?

પ્ર૦ નહેરથી શા લાભ છે ?

પ્ર૦ જમના નદીની પૂર્વ બાજુની નહેર શાથી બહુ રમણીય છે ?

પાઠ રર મો.

લોકપ્રિય=લોકોમાં વહાલા થઈ પડેલા; લોકોમાં બહુ માન પામેલા

ધૈર ધૈર=સધળે ડેકાણે

સાધારણ=ચોટો થણો

સંપ્રદાય=માર્ગ; પંથ

કુશળ=હોંશિ આર

કાવ્યકળા=કવિતા કરવાની વિદ્યા

સમાગમ=મેળાપ

કદર=બૂજ

પરમ=મોટા

હિતેન્દુ=બહુ ઇચ્છનાર

વર્નાકુલર સોસાયટી=ગુજરાતી

બાપા ખીલવવા માટે સ્થપા-

એલી મંડળી

હેટુ=મતલબ

કરેલ=પાકી

હુન્નરખાનતી ચઢાઈ=એ નામની

ચોપડી

ભૂતનિબંધ=ભૂત સંબંધી વિચારો-

નો નિબંધ

વહેમ=અસત્ય આખતને સત્ય માનવી

પ્રયતન=ઉપાય

પ્રમુખ=મુખ્ય પુરુષ

સીં આઈં છ=એ નામનો રા-

જ્ય તરફથી મળતો ખિતાબ;

હિંદના રાજ્યનો દોસ્ત

માનવંતો=માન ભરેલો

વર્ષાસન=ઘર વરસે અમુક રકમ

મળવી તે

દેશદાજ=દેશની લાગણી

પાઠ ૨૩ મો.

મીમંત=પૈસાદાર

હદર=મોટા મનનો

ધાર્મિક=ધર્મમાં શ્રદ્ધાવાળો

તદન=ખીલકુલ

નિરાધાર=આધાર વગરનો

સાચાર થઇને=કાષ્ટપણુ જાતનો

ઉપાય નહિ આલવાથી

ગુમાસ્તાગીરી=ગુમાસ્તા તરીકેની
નોકરી

પીગળી ગયું=નરમ થઇ ગયું

ચાકેફ=જાણીતો

કુરસદ=નવરાશ

વિશ્વાસઘાતી=ભરોસા તોડનાર

સંપૂર્ણ=પૂરેપૂરો

અત્યંત=વધુજ

પ્રીતિ=હેત

ઉચાપત કરવું=ઉપાડી જવું; ઝા-
ળવું

તિજેરી=કીમતી વસ્તુઓ સહીસ-
લામત રાખવાની લોહાની

મજબુત પેટી

દોસ્તી=મિત્રાચારી

ગુમાસ્તો=નોકર

સોદો=માલ વેચાતો લેવો તે

વ્યસની=દારૂ વગેરે વ્યસનવાળો

વ્યસન=કેશી પદાર્થો વાપરવાની

ટેવવાળો

હડાકિ=નકામા ઝોટ માર્ગે પૈસા

વાપરી નાખનારો

આળ=તડોમત

યુક્તિ=ઉપાય

અનદાતા=અનાજ આપનાર;

પોષણ કરનાર

દમો કરવો=છેતરવા

દુર્મુલ્ય=નકારા મુલ્ય

લક્ષણુ=ટેવ

ત્યાગ કરવો=તજી દેવા

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ અમીર અલીશેહને ત્યાં સ્ત્રી
રીતે નોકર રહ્યો ?

પ્ર૦ તેણે પોતાના શેહને કવી રીતે
છેતર્યા ?

પ્ર૦ અમીર કેવા સ્વભાવનો ગણાય ?
બાધ.

પોતાનું મહું ઇચ્છનારે ક-
દાપિ અમીરના જેવું નીચપણું
કરવું નહિ. વિશ્વાસઘાત કરવો

નહિ. કામના ઉપર આજી ચઢા-
વવું નહિ. મોરો કરવી, પોતાના
અમદાતાને દમો દેવો અને બીજા
અનેક દુર્ગુણોને નીચપણાનાં જ લ-
ક્ષણ છે. એવા દુર્ગુણોના સદા
ત્યાગ કરવો, અને જીવો ઉદાર
સ્વભાવ રાખી હંમેશાં નીતિને
રસ્તે ચાલવું.

પાઠ રૂપ મો.

પરાક્રમ=મહાદુરી

તોલ ન આવે=પરાપરી કરી શકે
નહિ

વર્ણન=હકીકત

ફાલને=ફાલને

વાસો રહેજે=મુકામ કરજે

ખોડીબાફ=ખેતરની વાડમાંથી જ-
વા આવવાને રસ્તો બના-
વી કું રાખેલું હોય ત્યાં જે
ખાંખાવાળું ઘાટેલું લાકડું

પાથરો=તરતજ

પહોરેક=આશરે એક પહોર; પ-
હોર એટલે ત્રણ કલાક

કુખાં=ધી બરવાનાં ચામડાનાં
કુલ્લાં.

કુણુ હે ?=કોણુ છે ?

શાવકાર=સાહુકાર, પૈસાદાર

મો=મીક, ડર, બીક

ધેરામાં=ઢોડથી ખૂબ ઢંકાઈ રહેલી
જગામાં; ઘટામાં

મોટા=જબરી

હારે=સાથે

બુકાની=માથેથી દાઢી નીચે થઈ બુ-
મકાનો કડકો બાંધી લેવો તે.

હાંકારા=ધાંટા, બૂમો

સે=છે

હેંડો=ચાલો

પતીજ=નિશ્વાસ

પરખાવો=તપાસો

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ અડવાની રૂઠએ શી સિખા-
મણુ દીધી ?

પ્ર૦ અડવે ક્યાં મુકામ કર્યો ?

પ્ર૦ મારવાડી સાથે શી વાત થઈ ?

પ્ર૦ કાળીએ શું કહ્યું ?

બોધ.

આ હાસ્યરસનો પાઠ છે. તે
ખાસ બોધ આપવાના હેતુથી
લખાયો નથી, કેમકે અડવા જેવા

પરાક્રમી (!) પુરુષો કુનીઆમાં
જન્મિતજ સંભવે.

પાઠ ૨૬ મો.

“ અભિજ્ઞાન સાકુંતલ ” ના-
મનું સંસ્કૃત નાટક કાળિદાસે ર-
ચેલું છે, તેનાં ગુજરાતીમાં બા-
ષાંતર થએલાં છે. એ બાષાંતર
ઉપરથી આ પાઠ લીધેલો છે.
સંબંધ જાણવા માટે એ નાટકનો
સાર નીચે આપ્યો છે.

વિશ્વામિત્રના તપથી ઇંદ્રના
મનમાં બીતિ ઉત્પન્ન થઈ કે રખેને
તે ઇંદ્રાસન લઈ લેશે. એ વિચાર
હૃદયવતાં તેમના તપનો ભંગ ક-
રવા માટે ઇંદ્રે મેનકા નામની
અપ્સરાને મોકલી. તેણે વૃત્ત,
માન, હાસ્યમાય આદિ સ્ત્રીચારિત્ર્ય
વડે ઋષિના મનને ચ્ચિત કર્યું.
ઋષિ ધ્યાનભંગ થયા અને અ-
પ્સરાને વિષે તેમને મોહ ઉત્પન્ન
થયો, તથા તેની સાથે વિહાર
કર્યો. એને પરિણામે મેનકા ગર્ભ-
વતી થઈ. ત્યારપછી અમુક સમયે
તેણે એક કન્યાને જન્મ આપ્યો.

મેનકા કન્યાને લઈ ઋષિ પાસે
આવી. ઋષિએ તેનો સ્વીકાર ન
કર્યો અને પૂર્વની જૂલને માટે
મનમાં પશ્ચાતાપ કર્યો. આથી
મેનકા તેને એક વૃક્ષ તળે મુકી
ઇંદ્રલોકમાંથી તેની મા તેને તોડવા
આવેલી તેની સાથે ચાલી ગઈ.
હવે એવું બન્યું કે કાશ્ય ઋષિના
શિષ્યો નદીએ સ્નાન કરી આ-
શ્રમે જતા હતા, તેમની દૃષ્ટિએ
પેલી બાલીકા પડી, આથી આ-
શ્ચર્ય પામી તેમણે તેને ઉપાડી
લીધી, અને ઋષિ પાસે લઈ ગયા.
વૃક્ષ નીચે પક્ષીઓએ તેનું રક્ષણ
કરેલું તે વાત શિષ્યોએ ઋષિને
કહી. આથી તેનું નામ તેમણે
સકુંતલા (સકુંત-પક્ષીનલા-રક્ષા-
એલી=પક્ષીઓએ જેની રક્ષા કરે-
લી છે એવી.) પાડ્યું. આ પ્ર-
માણે સકુંતલા કાશ્યઋષિના આ-
શ્રમમાં ઉછરી મોટી થઈ, અને
બાલ્યકાળનો સમય સંપ્તીએ સાથે
અનેક પ્રકારના વિનોદો અને બા-
ળકીડાઓમાં અતીત કર્યો. એક

સમયે દુષ્યન્ત નામનો મુગધાર્ય
 નીકળેલો. રાજા કાણ્વત્કપિના
 આશ્રમે આવી ચઢ્યો. આ સમયે
 ઋષિ પોતાના શિષ્યો સાથે
 પ્રભાસપાટણની જગ્યાએ ગયા
 હતા. આથી શકુંતલા અને તેની
 સખીઓએ દુષ્યન્તનો જળ શણાકિક
 વડે યોગ્ય સત્કાર કર્યો. દુષ્યન્ત
 શકુંતલાનું ખીંચતી મુવાવાળું લા-
 વણ્ય, તથા સૌંદર્ય વડે મોહિત
 થયો. શકુંતલાને પણ આ પ્રથમ
 જ પરિચયમાં પ્રીતિભાવ ઉદ્ભવ્યો.
 અને ગાંધર્વ લગ્નને પરણ્યાં. અહિં
 થોડો વખત રહી દુષ્યન્ત રાજા
 પોતાના નગર તરફ ગયો. જતી
 વખતે પ્રેમની નિશાની તરીકે એક
 વીંટી આપી હતી, અને કહ્યું હતું
 કે હું નગરમાં જઈ તને તેડવા
 મોકલીશ. શકુંતલા દુષ્યન્તના જ-
 વાથી અતિશય શોકમાં પડી ઉંડા
 વિચારમાં બેઠી હતી. આ પ્રમાણે
 પતિના વિયોગથી તે આસ-
 પાસની ફનીઆનું જાન બૂલી
 જઈ એક શિલાખંડ ઉપર બેઠી

હતી, એવામાં દુર્વાસા ઋષિ ત્યાં
 આવી ચઢ્યા, તેનો શકુંતલા સ-
 ત્કાર કરી શકી નહિ. આથી ક્રોધે
 બરાબ મુનિએ આપ દીધો કે “તું
 જેનું ધ્યાન ધરી બેઠી છે તેનો જ
 તને વિયોગ થશે.” શકુંતલાની
 સખીઓ ઋષિનાં આવા વચનો
 સાંભળી અતિશય મબરાબ ગમ
 અને શકુંતલા સાથે સર્વેએ
 અતિશય વિનવણી કરી ત્યારે મુ-
 નિએ કહ્યું કે “પાછળથી મેળાપ
 થશે.” હવે કાણ્વત્કપિ આશ્રમમાં
 આવ્યા. તેમણે આ સર્વ ખીના
 જાણી. કેટલોક સમય વ્યતીત
 થયા બાદ શકુંતલાને પોતાના
 શિષ્યો સાથે દુષ્યન્તને ઘેર વિદાય
 કરી. રસ્તામાં એવું બન્યું કે નદી-
 માં સ્નાન કરતાં (ઋષિના આપને
 લીધે) વીંટી સરી પડી. તેની શ-
 કુંતલાને ખબર રહી નહિ, અને
 દુષ્યન્ત પાસે ગઈ; પણ આપને
 યોગે તે પણ શકુંતલાને વીસરી
 ગયો, આથી તેનો સ્ત્રીકાર કર્યો
 નહિ. તેથી તે બિચારી નિરાશ

થઇ પાછી ગઇ અને કશ્ચપના આશ્રમમાં રહી, ત્યાં તેણે એક પુત્રને જન્મ આપ્યો. હવે નદીમાં સરી પડેલી વીંટી એક માછલાના પેટમાંથી મ.છીને હાથ આવી હતી. માછીએ એ વીંટી રાજને ભેટ કરી. રાજને વીંટી જોતાંજ પૂર્વ સમયનું જ્ઞાન થયું. (અને આપનો અંત આવ્યો.) હવે તેણે શકુંતલાની તજવીજ કરાવી, પણ તેનો મેળાપ થયો નહિ. એક વખત ઇંદ્ર તરફથી દાનવોને હરાવી પાછા ઉતરતાં દુષ્યત કશ્ચપને પ્રણામ કરવા આશ્રમમાં ગયાં ત્યાં એને સર્વદમન અને શકુંતલા મળ્યાં. આ નાટકમાં કવિએ ધણું મનોહર ચિત્રો ચિત્રાવ્યાં છે.

ખોવાયલી વીંટી જોતાંજ પૂર્વ સમયનું અભિજ્ઞાન દુષ્યતને થાય છે અને એ રીતે જનને મેળાપ થાય છે તેથી એ નાટકનું નામ “અભિજ્ઞાન શાકુંતલ” પાડયું છે. તાપસી=તપોવનમાં રહેતી અને તપ આચરતી સ્ત્રી.

સર્વદમન=સર્વ પ્રાણીઓને દુઃખ દેનાર; દુષ્યત અને શકુંતલાનો પુત્ર

ખાળચેષ્ઠા=ખાળક તરીકેની રમત-ગમત

તપોવન=તપ કરવાનું વન
ઋષિ=તપરવી

કાળજમાં=હૃદયમાં; મનમાં
પ્રાતઃકાળ=સવારનો વખત

ચક્રવર્તી=ચારે તરફ જેની આજુ ફરતી હોય તેવો રાજા

લક્ષણ=ચિન્હ

સતાવતો=દુઃખી કરતો; પીડતો

કંઈ કંઈ=છુટી છવાઈ

નિમિત્ત=કારણ

વણ નિમિત્ત=વગર કારણે

દંતકળીઓ=કળીઓ સમાન નાના અને મુંદર દાંત

તોતલી=તોતડી

અકે=ખોળે

તલપતા=તલપી રહેતા

પૂત=પુત્ર

મલીન=મેલું

ધન્ય=ભાગ્યશાળી

શેખીએ=મણીએ

લીટીઓના સામટા અર્થ—
 પગર કારણે હસવાથી કમી સમાન
 કંઈ કંઈ દેખાય છે ને તેની
 કાચી કાચી તોલથી બોલી ન સ-
 મજી સકાય તેની છે; બોળામાં
 ચઢીને બેસવા માટે તલપી રહેતા
 આવા પુત્રને જો લે છે, અને તેના
 (કરીરને ચોટથી) ધૂમ વડે જનું
 અંત મેલું થાય છે તેજ ખરે
 બાબતોની ગણાય
 મહાકારતો=મેખવતો; હિસાબમાં
 મહુતો
 કાપિકુમાર=કાપિનો પુત્ર
 સખત=કંઠજી
 કૃષ્ણ=મહેરબાની
 આશ્રમ=કાપિમુનિઓને રહેવાની
 જગા; મઠ
 મુખની આકૃતિ=મેાંની કળા-કાં-
 તિ-ચિહ્નો
 એવા—રમતગમત; હીંચવાહ
 આશ્રમસ્થાન=કાપિઓને રહેવાનું
 ઠેકાણું
 અન્નકુમાર=કોઈ તરેહના ઓળખાણ
 વગરના
 મુનિકુમાર=કાપિ-તપસ્વીનો પુત્ર

કાનિયવંશનો=કાનિય કુળમાં જ-
 નેતો
 ધર્મદાર=ધર્મ પ્રમાણે પરણેલી
 બી; લગ્નના સંબંધથી જો-
 ડાએલી બી
 ત્યાગ કર્યો=તજી દીધી
 પારકાની=બીજાનો
 પુછપરછ=પૂછીને નક્કી કરવું તે
 સકુંતલાવી=(૧) સકુંત નામનું
 પક્ષી એટલે મોર લાવી.
 (૨) સકુંતલા...વી. એટલે
 સકુંતલા આવી
 માથેતો=મા ઉપરના વહાણથી
 માંડા થએલો હોય તેવો
 તરજીમો=એક બાપામાંથી બીજી
 બાપામાં લખવું તે; બાપાતર.
 પ્રશ્નો.
 પ્ર૦ સર્વદમન કોણ ?
 પ્ર૦ એનું નામ “સર્વદમન” શા
 ઉપરથી પડ્યું ?
 પ્ર૦ સર્વદમનની કાંતિ જોઈ રા-
 જના મનમાં શા ભાવ ઉ-
 ત્પન્ન થયો (એ કવિતા બોલો)
 પ્ર૦ એના અર્થ સમજવો
 પ્ર૦ કોણે ધર્મ દારાનો ત્યાગ કરેલો

બોધ.

પોતાની જાતીને શામે તેવાં
કર્તવ્યો કરવાં એ શાખા આ-
પનાર છે.

પાક ૨૭ મો.

શિક્ષણુ=મહાવવું તે

બોધદાયક=બોધ આપનાર

સદી=સેંકડો

દોલત=પૈસા

ભોખાઇ=સત્રચાઇ

સ્પેન=યુરોપખંડમાંનો એક દેશ

વહાણુવટી=વહાણુ ચલાવનાર વ-
હાણુનો કમાન

કારાદો=હેતુ, વિચાર, ધારણા,

આજ=આકાશ

અધીરા=ધીરજ વગરના; અભરાયલા

ફસાવ્યા=હેતર્યા

કોસલાવી=સમજવી

ધમકાવી=ડપકો આપી

અશક્ય=ન બને તેવું

ચિન્હો=નીશાનીઓ

તુતક=વહાણુના ઉપલા જે ભાગમાં

પાટીઆં જડી લઇ શરવાનું

કે બેસવાનું કયું હોય તે

આનંદમયા=આનંદવાળા

પહેો ફાટયો=સવાર થયું

લીલાંછમ=પણાં લીલાં

કનડમત=હેરાનમતિ

સૂર્યોદય=સૂર્યનું ઉઠવું

પોસાક=કપડાં

ભૂમિ=જમીન

ચુંબન=મોઢી

વિધિ=ક્રિયા

વિશ્વાસ=મરોસો

સાર=મતલબ

સ્વાર્થ=જેમાં પોતાનોજ લાભ
સમાવશે હોય તે

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ કોલંબસ કોણુ ?

પ્ર૦ એની ધારણા શી હતી ?

પ્ર૦ મુસાફરીમાં એને શી અક-
ચણુ નડી ?

પ્ર૦ ક્યારે અમેરિકા શોધાયો ?

બોધ.

કોઇપણ મોટું કામ માથે

સેતાં પહેલાં પોતાની શક્તિ અને

ચોખ્ખતાનો સારી પેઠે વિચાર

કરવો, પરંતુ માથે લીધા પછી

હીંમત અને દૃઢતા રાખી તેનો
અંત આણવો. વળી એ બાબત
શક્તિમાં રાખવી કે પ્રભુ ઉપર બ-
રાસો રાખી અંતથી ઉદ્ધોગ કર-
વાથી મોટો કામો પણ માર પડી
શકે છે ?

પાઠ ૨૮ મો.

ધર્મિષ્ઠ=ધર્મ ઉપર દૃઢ શ્રદ્ધાવાળો
સત્યવાદી=નિરંતર સાચું બોલનારો
તેજ ક્ષત્રે=તરતજ

સર્વસ્વ=મધુ

કંટકવન=કાંટાવાળું વન

અયોગ્ય=યોગ્ય નહિ એવી

સુંવાળી=કામળ અંગવાળી; સહેજ

પણ શ્રમ સહન ન કરી શકે

એવી

લીટીઓના અર્થ=જે સુંદર

ઓ પુણ્ય વેરેલા સ્થાનમાં લીંડવા

પણ અતિશય અયોગ્ય છે તે

(અર્થાત્ વણીજ સુંવાળી) કામળ

અંગવાળી ઓ કંટકવનમાં પાતની

પાછળ ચાલવા લાગી

શત્રિમાણી=મહાદુર ઓ

ધૈર્ય=ધીરજ, દીલાસો

નિંદી=હલકી ખાડી નાખી

અર્ધીકાયા=ઓ

સ્તબ્ધ=કંઈપણ બોલી શકાયું નહિ

તેથી જડ જેવો કબો રહ્યો;

વિચારશૂન્ય

અંકાળ=નીચ અતિનો આણસ;

સ્પશનનો રક્ષક

અનાથ=વણી વમરની, નિરાધાર

સુદ્ધાં=સહિત

પ્રસન્ન=ખુશ, રાજ

વસ્થાન=વચન, બ્રહ્મ પ્રમાણે મા-

ણું તે

કસોટી=પરીક્ષા, ખરેખરી તપાસ

પ્રત્યો.

પ્ર૦ હરિશ્ચંદ્રના સત્યની કસોટી

કાણે કરી હતી ?

પ્ર૦ ત્રિશામિત્રે હરિશ્ચંદ્રને શાં શાં

દુઃખ દીધાં ?

પ્ર૦ દેવતા પ્રસન્ન સાથી થયા ?

ઉપદેશ.

“સત્યમેવ જયતે” એ મહાન

સિદ્ધાંત ધ્યાનમાં રાખી અસત્ય

તરફ અંતઃકરણપૂર્વક ધિક્કાર રા-

ખવો. સત્ય એ દુનિયામાં ઉ-

ઉત્તમોત્તમ સદ્ગુણ છે. એ સદ્ગુણ-
ને આધારે ખીજા સર્વ સદ્ગુણો
આપોઆપ પ્રાપ્ત થાય છે. માટે
સત્યનું સેવન-પાલન કરતાં આવી
પડતી આપત્તિઓ સહન કરી
મન દઢ કરવું એ દરેકનું કર્તવ્ય
છે. શાલિક લાલચોથી મન અ-
સત્ય તરફ દોરવામાં જવું હોય
ત્યારે તેને દઢતાપૂરે રોકવું
એમાંજ ખરો પુરુષાર્થ છે એ
નક્કી જાયું.

પાઠ ૨૯ એ.

જળધોધ=પાણીનો ધોધ; ઉંચી
જગાએથી પાણી પડવું તે
સામે વહેણે=જે તરફથી પાણી
આવતું હોય તે તરફ

ખાફ=કાચ

ફેફસાં=શરીરનો એક અવયવ છે,
એ છાતીનાં પાંસળાની નીચે
જાને પાસે એ જાડની ડા-
ળીને આકારે આવી રહેલાં
છે. નકસોરાં માટે લીધેલી
હવા ફેફસાંમાં જઈ અશુદ્ધ
બોહીને શુદ્ધ કરે છે

હરણશાળ=હરણની શાળ જેટલી
પહોળામાં તે ઉપરથી
વારિ=પાણી

“ધેરેજ ગાય અહીં આ જળ-
ધોધ વારિ” — જળધોધનું પાણી
અહીં ધીમું ધીમું ગાય છે
જેખમકારક=કદાચ સંકટમાં આવી
પડાય તેવી સ્થિતિવાળું.

બાસ=કેખાવ

અનંત=પાર વિનાની

પરકંભાવાસીઓ=નર્મદાના પ્રદેશ-
માં આવેલાં સર્વ તીર્થમાં

શરનાર

પ્રદક્ષિણા=આરે તરફ ફરવું તે
સદાવ્રત=ખરીજ મુસાફરોને ધર્મોદ્ધાર
સીધું આપવું તે

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ સુરપાણનો ધોધ ક્યાં આવ્યો

પ્ર૦ ત્યાં શી રીતે જવાય ?

પ્ર૦ એ ધોધનું વર્ણન કરો

પ્ર૦ નર્મદાના પ્રદેશમાં મુખ્ય
તીર્થો ક્યાં છે ?

પ્ર૦ સુરપાણનો ધોધ જોવા જવું
હોય તો પ્રથમ કયે રેશને
ઉતરવું પડે ?

જોધ.

ધોષ અને એવી બીજી કુદ-
રતી રચનાઓ પરમ કૃપાળુ પર-
માત્માની અનંત શક્તિનું જ્ઞાન
કરાવી મનુષ્યનાં હૃદયમાં ભક્તિ
ભાવ જાગૃત કરાવે છે, માટે પ્ર-
સંગ આવે આવાં સ્થળોનું ખાસ
અવલોકન કરવું.

પાઠ ૩૧ મો.

કનકમૃગ=સોનેરી વર્ણુ-રંગનું હરણ
પંચવટી=એ સ્થળે પાંચ વડનું
જુથ હોવાથી એવું નામ પડ્યું
છે, એ સ્થળે જોદાવરીને કાંઠે
આવેલું છે. રામ, લક્ષ્મણ
અને જાનકી વનવાસ વખતે
એ સ્થળે પર્ણકુટી બાંધી કે-
ટલોક વખત રહ્યાં હતાં.

ફલવાડી=ફલઝાડવાળી વાડી
કારે છે=આનંદ આપે છે, શાંત
કરે છે

અલૌકિક=નવાધ ઉપજાવનારો,
અદ્ભુત, પૂર્વે નહિ જોએલો
એવો

મૃગલાં=હરણાં

નિર્ભય=પ્રેમપણે જાતના કર વિનાશ
ખુદી=જોળે ટપકાં

આશ્રય=નવાધ

આર્યપુત્ર=એ સ્વચ્છ ધણીને જો-

લાવતાં અગાઉ વપરાતો હતો

વમડાઉ=વમડાનાં; જમલો

મનોહર=મનને આકર્ષનાર; મનને

રંજન કરનાર.

હક થઈ જસી=નવાધ પામશે;

તાજીય થઈ જશે.

ચર્મ=ચામડું

આસન=મેસવાનું

અસુર=રાક્ષસ

આમહન્મહુ ખેંચતાણથી; દખાણથી

છેતરવા=ખુલાવામાં નાખવા

હરી જવી=લઈ જવી

કારમી=મયંકર

ચીસ=ખુમ

પર્ણકુટી=ડાળાં પાંદડાંની ઝુપડી

શાગ=પ્રાસકો

વલોવાધ ગયું=મુંચવાધ ગયું;

આકુચબ્યાકુલ બની ગયું;

ગમરાધ ગયું

કઠોર=માઠું લાગે તેવાં કડવાં;

ન સહન થાય તેવાં

હરિઆળી=લીલોતરીવાળી

વેષ=દેખાવ

અલખ જગાવતો=પરમાત્માનાં
નામની ધુન મચાવતો

અલખ=પરમાત્મા, ગોંસાઇ બીખ
માગતી વખત એ શબ્દ બોલેછે

વૃક્ષ=ઝાડ

અતિથી=ભિક્ષા લેવા આવેલો
માણસ

પ્રત્યેનો=તરફનો

આસન=મેઠક

ભયાનક=ખીક લાગે તેવા

પોત પ્રકાશવું=ખરૂં સ્વરૂપ પ્રગટ
કરવું

દુષ્ટ=પાપીએ

રાતાં થઇ ગયાં=અતિશય ગુસ્સે
થઇ ગયાં

અમર અઢાવી=ડોળા કાઢી

વિકરાળ=અયંકર

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ પંચવટી ક્યાં આગળ આવી?

પ્ર૦ રામ, લક્ષ્મણ, અને સીતાને
ત્યાં કેમ જવું પડ્યું?

પ્ર૦ રાવણે સીતાનું હરણ કરવાને
શો પ્રયત્ન કર્યો હતો?

પ્ર૦ મૃગથી સીતાજી લલચાયાં કેમ?

પ્ર૦ લક્ષ્મણને મૃગના સંબંધમાં
શી શંકા પડી?

પ્ર૦ રામે શો જવાબ આપ્યો?

પ્ર૦ લક્ષ્મણને સીતાજી પાસેથી
શી રીતે ખસેડ્યો?

પ્ર૦ રાવણે સીતાજી સાથે શી
વાતચીત કરી?

બોધ.

અજાણી જૂમિમાં વસતાં બહુ
સાવધાન રહેવું, અને દુષ્ટ માણસ
બોળવવા પ્રયત્ન કરે તથા અનેક
રીતે લલચાવે તેથી હેતરાઇ જવું
નહિ.

પાઠ ૩૨ મા.

કંબુસ=પોતાની પાસે પૈસા હોવા
છતાં તેનો જોઇતો ઉપયોગ
ન કરતાં બીડ વેડે એવો

પુષ્કળ=બહુ

વહાણું વાવ=સવાર થાય

વિદ્યાર્થીના આશીર્વાદ કરવા જવું=
ભિક્ષા માગવા જવું તે

આશીર્વાદ=કલ્યાણ-મહું યાઓ
એમ બોલવું તે

વિદ્યાર્થી=વિદ્યા પ્રાપ્ત કરવાની ઇ-
ચ્છાવાળો

ફળદાર=મરીબાઈ

પીરસતાં=માણુમાં મૂકતાં

જીવ લઈ નાખે=અતિશય વડે

ઝીક મારવી=કપડાં ધોતી વખત
તેને પછાડવું તે

વધ્યાસધ્યા=વધેલા

સંકલ્પ=ઠરાવની નિશાની તરીકે
હાથમાં પાણી લઈ જમીન
પર મૂકવું તે

રખેને=કદાચ

ઝોસડવેસડ; લુગડાંલતાં, ફાટાં-
પુટાં વગેરે સખ્દો બેવડામલા છે.

‘ઝોસડ વગેરે,’ ‘લુગડાં વગેરે’
‘તદન ફાટલાં’ એવો અર્થ છે.
અર્થાત્ મૂળના અર્થમાં વધારો
થાય છે.

ધારતી=ખીક

સંન્યાસી=ત્યાગી; બાવો

બેભાન=ભાન નહિ તે

અવરથા=દશા

સારવાર=સરભરા, ચાકરી ખરદાસ

આમલ=મહુ ઇચ્છા જણાવવી તે;
બેચતાણ

બંદોબસ્ત=તમવીજ, ગોઠવણ

કૃપણ=કંજુસ

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ કંજુસ પોતાનું ગુજરાન શી
રીતે ચલાવતો ?

પ્ર૦ દુકાળ પડ્યો ત્યારે શું કર્યું ?

પ્ર૦ એનું ધન લોકો શી રીતે
લઈ ગયા ?

પ્ર૦ મામાણુ પડોશીએ પૈસાને
બદલે કાંકરા ભરવાની સલાહ
કેમ આપી ?

પ્ર૦ આ પાઠમાંથી શી શિખા-
મણુ મળે છે ?

બોધ.

કંજુસાઈ એ મોટો દુર્ગુણ
છે. એ દુર્ગુણને તાબે કોઈએ થવું
નહિ, અને ઇશ્વર કૃપાથી આપ-
ણને દ્રવ્ય પ્રાપ્ત થયું હોય તો
તેનો ઉપયોગ કરવા ચૂકવું નહિ.

પાઠ ૩૩ મો.

ચાતુરી=ઊંડું ડહાપણ

વિદ્વાન-ગુણી, ઊંડો સમજણવાળો

નાસ્તિકપણું=ધર્મ નથી એમ

માનવું તે

અદ્ભુત=નવાઈ પમાડનારી

અસાધારણ=અણીજ

મેદ=શરીરનો એક ધાતુ, જડા

માણસમાં એ ધાતુ ખડું

હોય છે.

અતિ=મહુ

ઉત્તમ=સારો

સરળતા=સગવડ

સંરક્ષણ=ખયાવ

ભ્રમર=આંખની ઉપરના ભાગમાં

વાળની કમાન હોય છે તે

હાજલી=વાઝાટીક

નિરંતર=હંમેશાં; અટક્યા વગર

રચનાશક્તિ=રચના કરવાની શક્તિ

વિશ્વ=દુનીઆ

અમુક=એ ચાર કે પાંચ દશ

અઢાંડ=પૃથ્વી, આકાશ, વગેરે;

આખું વિશ્વ

કળા=ખુશી, ચાતુરી

ગરજ સારે છે=કામ કરે છે

સાખ-સાક્ષી

સાખ પૂરવી=ખાત્રી આપવી

સ્પષ્ટ=ખુલ્લું

નેત્ર=આંખ

વિસાર મૂકવું=મૂલવું

પ્રમા.

પ્ર૦ નાસ્તિકપણું મટાડવા માટે

આંખની રચના કેમ તપા-

સવી ?

પ્ર૦ આંખમાં શી એવી અદ્ભુત

રચના છે ?

પ્ર૦ આંખના ડોળા સાફ અને

ચળકતા શી રીતે રહે છે ?

પ્ર૦ કઈ કઈ રચનામાં ધર્મરતી

ચાતુરી જણાઈ આવે છે ?

બોધ.

ધર્મર અપાર શક્તિવાળો છે,

અને તેણેજ આપણા મુખનાં સર્વ

સાધનો પૂરાં પાડ્યાં છે, તથા

એજ નિરંતર આપણી સંભાળ

લે છે, માટે તે સમર્થ સરજન-

દારને કોઈ પણ દિવસ વિસર્વા

વિના આપણાં દુનીઆનાં સર્વ

કાયા કરવાં.

પાઠ ૩૫ મો.

આશ=આશા

નિરાશ=આશાનો ભંગ થવો તે

ચરસપર=એક ખીજ તરફ

સ્નેહ=પ્રીતિ

એદીપણું=આજસ

લૂસ્તરવિદ્યા=પૃથ્વીના પડ ઝોળ-
ખવાની વિદ્યા

જમીનદાર=જમીનવાળો

ચિન્હો=નિશાનીઓ

મુનીમ=કારભારી; મોટા ગુમાસ્તો

અગત્યની=ખાસ લક્ષમાં રાખવા
જેવી

ખોદાણુ=ખોદવું તે

સ્વાશ્રય=પોતાની જાતે કામ કરવું

તે; કાંઈના ઉપર આધાર

રાખીને ખેસી ન રહેવું તે

ઘરિપતાલ=દવાખાનું

“હિંમતે મરદાં તો મદદે ખુદા”=

હીંમતથી જે જાતે મહેનત

કરે છે તેનેજ પરમેશ્વર મદદ

આપે છે.

કર્મ=નસીબ

અદકો=જખરો

આપ=પોતે

બાપડું=બળ વગરનું

પૂર પ્રતાપ=વધારે બળ હોવું તે

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ પારકી આજ્ઞા ઉપર રહેનાર
જમીનદારની વાત કહો

પ્ર૦ “હિંમતે મરદાં તો મદદે
ખુદા”—એ કહેવત સમજાવો

પ્ર૦ આ પાઠનો સાર કઈ કહેવ-
તમાં આવી જાય છે ?

પ્ર૦ શામળબટ ઉદ્ધમના સંબંધમાં
શું કહે છે ?

બોધ.

આપણા કામની જેવી ચી-

વટ-કાળજી આપણને હોય છે

તેથી ખીજને હોતી નથી માટે

બની શકે તે! અગત્યના પ્રત્યેક

કામ ઉપર જાતે સંપૂર્ણ કાળજી

રાખવી. સ્વાશ્રયી માણસને નુક-

સાનમાં આવી પડવાના પ્રસંગ

ઝોઝાજ આવે છે, એ નિરંતર

ધ્યાનમાં રાખી નિરંતર ઉદ્યોગી

રહેવું. નસીબ ઉપર આધાર રાખી

ખેસી રહેવાથી પણ આજસુ યદ્ય

જવાય છે, અને આપણાં કાર્યમાં

સુકામ છે.

પાઠ ૪૬ મો.

વાસ્કોડીગામા=પોર્ટુગાલનો એક

વહાણુવટી

ધનાદય=વધુ દોલતવાળો

હિંદુસ્તાન=હિંદુ લોકોનું રહેઠાણુ

કીર્તિ=આખર, માન

સમુદ્ર માર્ગ=સમુદ્રમાં થઇને જ-
વાનો રસ્તો.

વહાણુવટી=વહાણુ ચલાવનાર

કપ ઓવ ગુડ હોપ=આફ્રિકાની

દક્ષિણે એ નામની જૂશિર છે.

કપ=જૂશિર

ઓવ=ની

ગુડ=સારી

હોપ=આશા

“ સારી આશાની જૂશિર. ”

એ જૂશિર આગળ થઇને જતાં

હિંદમાં જવાશે એવી આશા પો-

ર્ટુગીઝ વહાણુવટીને બંધાવાથી તેનું

એવું નામ પાડેલું

થોભ્યો=અટક્યો

પોર્ટ નાતાલ=બંદર નાતાલ—નાતાલ

બંદર

બોમીઓ=રસ્તો જાણનાર

સિંહલદ્વીપ=લંકા. (સિંહલ—એ ના-
મની પ્રજા+દ્વીપ=ખેટ.)

આવકાર=માન

સમૃદ્ધિ=દોલત

છક થવું=નવાઇ પામવી

નજરાણું=ખેટ; રાજા, ધર્મગુરુ વ-

ગેરે મોટા પુરુષની મુલાકાત

વખતે ભેટ મૂકવી તે

મથક=જગા; સ્થાન.

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ હિંદુસ્તાનનો માલ યુરોપખ-

ડમાં પ્રથમ કયે માર્ગે જતો?

પ્ર૦ વાસ્કો ડી ગામા હિંદમાં કયે

માર્ગે આવ્યો ?

પ્ર૦ મોઝામ્બિકામાં કયા લોકો તેણે

જેયા ?

પ્ર૦ કાલીકટ બંદરે કયે દિવસે તે

આવી પહોંચ્યો ?

પ્ર૦ કાલીકટ બંદરની તે વખતની

જહોજલાલી કહો.

પ્ર૦ ઝામોરીનને તે શી રીતે મર્યો?

બોધ.

સાહસ, હીંમત અને ઉદ્યોગની

અખંડતા વિના મોટાં કામો બની

શક્તિ નથી એ આ પાઠ ઉપ-
રથી સમજાય છે.

પાઠ ૩૭ મો.

વરાળયંત્ર=વરાળની મદદથી ચાલ-
નારો સંચો

દુરંગ=કેદખાનું

પ્રયોગ=અખતરો; અજમાયશ

અવલોકન=ખારીક તપાસ

પાઠશાળા=અભ્યાસ કરવાની જગા

કારીગરો=સુતારી, લુહારી વગેરે

કામ કરનારો

સ્કોટ્લેન્ડ=આપણા રાજકર્તાનો દેશ

ઇંગ્લાંડ છે, તેની ઉત્તરમાં એ
દેશ આવેલો છે

કીટલી=ચા ઉકાળવાનું સાંકડા મોં-

નું અને નાળચાણું તાંબાનું

વાસણું

ધુમકેતુ=પુછડીઓ તારો (એ ના-

મની આગમોટ)

કલાઇડ=સ્કોટ્લેન્ડ દેશમાં એ ના-

મની નદી છે

શક=વહેમ

દરજ્જો=હોદ્દો

અપૂર્વ=આચળ નહિ થએલી એવી

રેલવે=(રેલ-પાટા + વે-માર્ગ)

આગગાડીને જવાનો પાટા-

વાળો માર્ગ

નિર્ભય=કશ્શાનો ભય નથી જેને

એવું

હવાઇ=હવામાં ઉડે એવું એક જા-

તનું દાડખાનું; એજનનું એવું

નામ

જાહોજલાલી=મપકો અને શોભા

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ વરાળયંત્રની પ્રથમ શોધ ક-

રનાર કોણ ?

પ્ર૦ એણે શા ઉપરથી એ શોધ

કરી ?

પ્ર૦ એની યંત્ર રચનામાં સુધારો

કરનાર કોણ ?

પ્ર૦ ' એલે ' શી શોધ કરી ?

પ્ર૦ આગગાડીની શોધ કોણે અને

કવી રીતે કરી ?

બોધ.

કાચલાની ખાણમાંજ હીરાની

ઉત્પત્તિ છે, અર્થાત ગરીબ માણ-

સોજ ઉદ્યોગ અને સાહસથી ઉંચે

દરજ્જો પહોંચે છે. એ બાબત ધ્યા-

નમાં રાખી આપણી ગરીબ કે
તવંગર સ્થિતિનો ખ્યાલ મનમાં
રાખ્યા વિના મોટાં કામો માથે
લઈ તેમાં નિરંતર મગ્યા રહી ફ-
તેહ મેળવવી એ દરેકનું કર્તવ્ય છે.

પાઠ ૩૬ મો.

મહાકવિ=મોટા કવિ

મતભેદ=જુદા જુદા મત

નિર્ધન=ગરીબ

બચપણુ=નાનપણુ

અભિમાન=કંડી લાગણી

નિશ્ચય=ટોક

રસિક=રસવાળાં; પ્રિય લાગે તેવાં

આખ્યાનો=વાર્તા

શણુગારી=શોભાની

શોખ=પ્રીતિ

તરેહ=રીત; ઢબ

ગુજરાત=મરણપોષણ

ભાવ=પ્રેમ

રસીકાં=આનંદ પમાડે તેવાં

શીઘ્ર=કવિતા કરવાની ઇચ્છા થ-

તાની સાથેજ કરવી તે

શ્રીમંત=પૈસાદાર

ગૃહસ્થ=સજ્જન

પુશ્પ=રાજ

કવિત્વશક્તિ=કવિતા બનાવવાની
શક્તિ

પુશ્પામત=કોઈનાં તેને મોંએ સાફ
લગાડવા ખાતરજ વખાણુ
કરવાં તે

પાત્ર=વિષય; સ્થાન

રતુતિ=વખાણુ

સ્વર્ગવાસ=મરણુ; સ્વર્ગમાં રહેઠાણુ

આરોગ્ય=તંદુરસ્તી

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ પ્રેમાનંદ કોણ ?

પ્ર૦ બચપણુનું એમનું વૃત્તાંત કહો

પ્ર૦ એમણે કયાં કયાં પુસ્તકો લ-
ખ્યાં છે ?

પ્ર૦ એમના ગુણ કહો.

બોધ.

માણસ આત્મશ્રદ્ધા રાખી ખં
તથી કામ કર્યે જાય તો તેમાં ફ-
તેહ મળ્યા સિવાય રહેતીજ નથી.
ખીજ બાબત એ ધ્યાનમાં રાખ-
વાની કે દૃઢ નિશ્ચય વગર કોઈ
પણ મોટા કાર્યની સંપૂર્ણ સિદ્ધિ
પ્રાપ્ત થતી નથી. સ્વાર્થ ખાતર

અન્યની ખુશામત કરી પોતાની
જાતને હલકી ન પાડતાં સ્વાશ્રયી
થઈને એક પ્રભુને શરણેજ રહેવું
એ દરેક મુશ્કેલીનું કર્તવ્ય છે.

પાઠ ૪૦ મો.

પ્રલક્ષ્ય=ખલીશ

રાશિદીન=ધાર્મિક; ધર્મ ઉપર પ્રે-
મભાવવાળા

પ્રલક્ષ્ય રાશિદીન=ધાર્મિક ખ-
લીશ

પેશાંશર=ધર્મ તરફનો સંદેશોલા-
વનાર મહા પુરુષ; મહામદ
સાહેબ

શ્રુતને બળે=ગદીને

ઓક્ષો=અધિકાર

પચાવી પડયો=જીનની લીધો, દ-
બાવી પડયો

વંશ પરંપરા=પોતાનાજ વંશમાં
રહે એવો

અમલ=રાજ્ય

પ્રપૌત્ર=ટીકરાનો દીકરો તે પૌત્ર

અને તેનો દીકરો તે પ્રપૌત્ર

વૃદ્ધિ=વધારો

ફરન અગરશીદ=ધનસાચી હરન

ધર્માધ્યક્ષ=ધર્મનો ઉપરી

મુરખી=આશરો આપનાર

નામાંકિત=પ્રખ્યાત; પ્રતિષ્ઠિત

રાજનીતિ=રાજ ચલાવવાના નિ-
યમો

કુશળ=ખાહોશ, હોશિયાર

ખૂબસુરત=(ખૂબ-સુંદર + સુરત-
શીકલ) સુંદર ચહેરો.

ખૂબસુરતી=ચહેરાની સુંદરતા

દિનાર=એ નામનો એક જુનો રૂ-
પાનો અઢી રૂપીઆની કોમ-
તનો સિક્કો.

હરણ કયુ' = ખેંચ્યું; આકર્ષ્યું; લ-
લચાવ્યું.

તાજુખી=અચંબો

યુક્તિ=ઉપાય, ઇલાજ, કળા

ખજનચી=ખજનાનો ઉપરી

દષ્ટિએ=નજરે

પ્રુદાવંદ=માલીક

જનાનખાનું=સ્ત્રીઓને રહેવાની

જગા

મુધ=માન

મૂખાઈ=નાદાની; અણસમજણ

હવાલે=તાબે

સાખડતોખ=સુણીજ તાકીદથી
તિજેરી=સરકારી નાણાં રાખવાનું
સ્થાન; નાણાં સહીસલામત
રાખવાની લોહાની મળખુત
પેટો

કેંગાળ=ગરીબ

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ ખજીશત 'હરન અલ રશીદ'
ને શી રીતે મળી ?

પ્ર૦ હરન વિષે શી વાત ચાલે છે?

પ્ર૦ 'મહર' માં કયા ઉત્તમ ગુણો
હતા ?

પ્ર૦ આ પાઠમાં કયા નવા શબ્દો
આવ્યા છે ?

બોધ.

ઇશ્વર કૃપાથી આપણને સારી
વ્યવસાય સંપત્તિ પ્રાપ્ત થએલી હોય
તોપણ તેનો અયોગ્ય માર્ગે વ્યવ-
ખર્ચ કરવો નહિ, પરંતુ સારે
માર્ગેજ વપરાય તેની ખૂબ કાગળ
રાખવી જોઈએ.

પાઠ ૪૧ એ.

સંસ્કૃત શ્લોક=સંસ્કૃત ભાષામાં
કવિતા

દેશાટન=(દેશ+અટન-હરવું) ખીજ

દેશમાં મુસાફરી કરવી તે

પંડિત=વિદ્વાન; બુદ્ધિમાન

મિત્રતા=માધ્યમથી

દેશાવર=(દેશ+અવર-ખીજ)ખીજ

દેશે

પરાક્રમ=બહાદુરી

આપવડાઇ=પતરાજી; પોતાની જા-
તની ખોટી મોટાઇ

જમાવી=ફેલાવી

છક=ચકિત

ખ્યાલ=ખરો વિચાર

પુસ્તકાલય=પુસ્તકો રાખવાનું ઠેકાણું

સંપ્રહરથાન=ગુદી ગુદી ચીજોનો

સંપ્રહ કરવાનું ઠેકાણું

ઇસ્પતાલ=દવાખાનાં

કૃતિ=કામ

આશ્ચર્ય=નવાઇ

મિઠાશ=મઝા

ભાવ=પ્રીતિ

નિહાળવું=જોવું

એ વિષે=એ સંબંધી

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ દેશાટન એટલે શું ?

પ્ર૦ દેશાટન ક્યાં કરવાથી લાભ ?

પ્ર૦ દેશાટન કરવાથી માણસનાં

ક્યા લક્ષણો ટેવાય છે ?

પ્ર૦ ખીજ શા લાભ ?

બોધ.

“જીવ્યા કરતાં જોયું બહુ”

એ કહેવત મુજબ મનુષ્યજીવનમાં

જુદી જુદી વસ્તુઓનું અને જુદાં

જુદાં સ્થળોનું અવલોકન=પારીક

તપાસ કરવાની ટેવ રાખવી દરેક

મનુષ્યને લાભકારક છે. જે માણસ

માત્ર પોતાના ગામમાં કે ઘરમાં

બેસી રહે છે, તેને બહારની દુ-

નીઆનું જ્ઞાન હોતું નથી, તેનું

જીવન દુષ્ટ-કંટાળા ભરેલું થઈ

રહે છે, અને દેશપરદેશ ફરનારનું

હૃદય નિરંતર પ્રકુલ પૂર્ણ આનંદી

રહે છે. તેજ જિંદગીને ખરો

આનંદ અનુભવી શકે છે. માટે

દરેક મનુષ્યે યથાશક્તિ દેશાટન

કરવાની જરૂર છે.

પાઠ ૪૨ મા.

ખારીલાપણું=ઝેર; અદેખાઈ

અવગુણુ=નારો ગુણ

ઉદાર પ્રેમી=મોટા દીલનો ને માયા

રાખનારો

નીચ દ્રેષી=સાંકડા દીલનો તે ખાર

રાખનારો

કૂરપણું=ખાતકીપણું

લુણો=મટોડી, ઇંટ, હો વગેરેમાં

જે ભાગ જમે છે તે

પ્રકુલતા=આનંદથી ખીલવું તે

સ્વાર્થ ખાતર=મતવ્રત માટે

વિચાર માત્રથી=એકલા વિચાર-

થીજ

ધિકાર=તિરસ્કાર

દુસ્મનાવટ=વેર

તમેલો=ઘોડાને રાખવાની જગા.

ઉદાર દીલ=મોટું મન, ડાહ્યો

અવગુણુ મનમાં ન રાખવાનો

સ્વભાવ

વીરનું લૂપણુ=મહાકુરનો ચણુગાર

શોભાવનાર

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ ખારીલો માણસ પશુ કરતાં

નીચો શાથી કહેવાય છે ?

પ્ર૦ ખારીલા માણસનું હૃદય કેવું

હોય છે ?

પ્ર૦ ઉદાર દીલના માણસોનો દા-
ખો.

પ્ર૦ વીરનું જૂથ શું ?

બોધ.

ખારીલાપણું એ પોતાને તે-
મજ પારકાને અનેક રીતે હાનિ-
કર્તા છે. એ અવગુણ પોતાના
હૃદયને કોરી નાખે છે એથી ઉદાર
દીલના માણસનું હૃદય નિરંતર
પ્રકુલ રહે છે; તથા તેનાથી શાંતિ
ભર્યો આનંદ અનુભવી શકાય છે.
એ બાબત ધ્યાનમાં રાખી કોઈની
સાથે દુસ્મનાવટ ન રાખતાં દુસ્મન
ઉપર પણ પ્રેમ રાખવો એ વીરનું
જૂથ છે.

પાઠ ૪૩ મો.

કરિઆણું=સુંક, મરી, તજ, ધાણા
જૂં વગેરે ગાંધીને ત્યાં
વેચાતી ચીજો

ધાસકો=એકદમ પડેલી હાંડી અને
બારે ફીકર

મોગરો=દીવાની વાટની સળગતી
ચીણગારી

જનમાલ=જીવ અને માલ

દટતા=હીંમત

સ્વસ્થ=સાવધ

શાંતિ=ગભરાઈ ન જવું તે

સમયસૂચકતા=સમય ઉપર માર્ગ-

નિકાત સૂઝી આવવો તે

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ આ પાઠમાં શાંતિભરી હીં-
મતનો કયો દાખલો આ-
પ્યો છે ?

પ્ર૦ સમયસૂચકતાના પાઠમાં કયા
દાખલા આપ્યા છે

પ્ર૦ મનુષ્યના હિંચા ગુણો મણાવો.

બોધ.

એકાએક અણધારી અડચણ
આવી પડે ત્યારે ગભરાઈ જવું
નહિ, પણ મન સ્વસ્થ રાખી હીં-
મત રાખવાથી માર્ગ સૂઝી આવેછે.

પાઠ ૪૫ મો.

આશ્વિન=આસો

માવત=હાથીનો રખવાળ

જમરણુ=આખી રાત જાગવું તે

હુંદાઈ=ચમદાઈ

આશ્વર્કારક=નવાઈ પમાડનાર

મોરીઓ=નળીઓ, નીડો

રમણિક=મુંદર

સાથીઓ=માંગલિક ધુભ ચિન્હ

તરીકે મુલાલ, અમીલ વગેરે

પાંચોનાં બીજાં પાડવામાં

આવે છે તે

સ્પર્ધા=હરિશાષ

ઉત્સવ=આનંદનો-તહેવારનો દહાડો

મહાલતી=આનંદમાં ફરતી

કિમિદ=હોંસ, આશા

વકરો=વેચાણુ

જોસભર=ઝપાટાખંધ

રાજ્યપાઠિકા=રાજમહેલ

ચોખ્ખાકાર=(ચોખ્ખુ+આકાર)

ચાર ખુણાવાળો આકાર

રશટિક=જીંચી જાતના પથર

અષ્ટખુણુ=આઠ ખુણાવાળો

કીર્તિસ્તંભ=મહાન પુરુષોની કી-

ર્તિને માટે ઉભા કરવામાં

આવેલા થાંભલા

નકશી=કોતરણી કામ

સૂર્યોદય=(સૂર્ય+ઉદય-ઉગવું તે)

સૂર્યનું ઉગવું તે

ચોખ્ખીઆં=ચાર ચાર ખડીએ દેવ-

રયાન વગેરેમાં જે દોકારખાનું

વાગે છે તે

સૂચ્યા=પચારી, બીજાનું

ધૃષ્ટદેવ=કુળના દેવ

સમક્ષ=નજર આમળ

મત્રો=દેવની સ્તુતિ સંબંધી કવિતા

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ દશરા કયે દિવસે આવે ?

પ્ર૦ કયા કયા કારીગરોને ત્યાં

બીડ હતી ?

પ્ર૦ સ્ત્રીઓ શું કામ કરી રહી

હતી ?

પ્ર૦ દુકાનદારો કેમ આનંદમાં

હતા ?

પ્ર૦ રાજમહેલનું વર્ણન કરો.

પ્ર૦ રાજ્ય સવારમાં ઉઠી શું

કામ કર્યું ?

પાઠ ૪૬ મે.

રામાયણુ=રામની કથાનું ઇતિહાસ-

રૂપ કાવ્ય

પારધી=શિકારી

ખાણુ=તીર

લાગણી=દયાભાવ

હરી જનાર=લઈ જનાર

માઠી=નહારી

પંચવટી=મોદાવરીને નામે એ ના-

મની જગા છે. ત્યાં પાંચ

વડનું જીથ હોવાથી એ નામ
પડયું હતું. રામ, લક્ષ્મણ
અને સીતા વનવાસ નીકળી
ત્યાં વસ્યાં હતાં.

મિત્રાચારી=માધવધી
અનાર્યો=હિંદના મૂળ વતની
ખતો=શોધ, ભાજ
અશોકવન=એ નામનો રાવણનો
બગીચો. રાવણે સીતાને હરી
ગયા પછી ત્યાં રાખ્યાં હતાં.

એધાણી=નિશાની; ચિન્હ
અનુચર=સેવક
ફરમાવી=કરી
વિધિ=સલાહનું કહેણ
પ્રવેશ=પેસવું તે
આશ્રમ=મઠ; ઋષિમુનિઓને રહે-
વાની જગા
અશ્વમેધ=એ નામનો યજ્ઞ; બધા
રાજાઓ ઉપર જીત મેળવીને
તે કરવામાં આવતો
પતિપત્ની=પતિ અને પત્ની; ધણી
ધણીઆણી

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ રામાયણ લખવાની ઇચ્છા
વાસ્તવિકીને શા ઉપરથી થય?

પ્ર૦ રામાયણમાં શી ખીના આવેછે?

પ્ર૦ રામાયણના યુદ્ધમાં કયા કયા
મોટા યોદ્ધાઓ હતા?

પ્ર૦ સીતાનો ખીજી વખત રામે
શા માટે ત્યાગ કર્યો?

પ્ર૦ રામાયણમાંથી કઈ કઈ બો-
ધદાયક બાબતો મળી આ-
વે છે?

બોધ.

રાવણને વિભીષણ, મંદોદરી
વગેરેએ સીતા પાછી આપી રામ
સાથે સમાધાન કરવાની સલાહ
આપી, પણ તેણે અભિમાનને લી-
ધે માની નહિ તેનાં જુરાં ફળ તેને
ભોગવવાં પડ્યાં એ ઉપરથી સ્પષ્ટ
સમજાય છે કે દુષ્ટ કર્મોનું ફળ
અવશ્ય માહુંજ આવે છે.

પાઠ ૪૬ વ.

મહાભારત=પાંડવ કૌરવને લગતી
હકીકતનું ઇતિહાસરૂપ કાવ્ય.
ભરતકુળ=મરત રાજાનો વંશ. કૌ-
રવ-પાંડવોના વંશમાં તેમની
પૂર્વે કેટલીક પેઢીએ ભરત
નામનો રાજા થયે ગયો હતો.

તે મહા પ્રતાપી હતો. તેના
નામ ઉપરથી આપણા દેશનું
નામ અરતખંડ પડ્યું છે.

સત્યવાદી=સત્ય બોલનારો

મદાયુદ્ધ=મદા વડે લડવું તે

કુશળ=હોશિઆર

બાણાવળી=માણુ મારવામાં કુશળ

નિષ્કળ=નકામી

દ્રૌપદી=દ્રુપદ રાજની કુંવરી

મચ્છવેષ=મચ્છને વેષવું તે; ઉચે

ટાંચેલા માછલાને નીચે

પાણીમાં તેનું પ્રતિબિંબ જોઈ

બાણુ મારી તોડી પાડવું તે

ઈદ્રપ્રસ્થ=હાલના દિલ્હીથી થોડે દુર

એ પુરાણું નગર હતું.

રાજસૂય=એ નામનો રાજ્યને કર-

વાનો યજ્ઞ

છીનવી લેવું=પડાવી લેવું

અપમાન=ઇજ્જત લેવી તે; આખર

જોવી તે; હલકું પાડવું તે

ગુપ્ત=જાના

શ્રી કૃષ્ણ=યાદવ કુળના મહા પ્ર-

તાપી પુરુષ, તેમનું રાજ્ય

હારકામાં હતું. વિષ્ણુ પરમા-

માત્માના દસ અવતાર પૈકી

આઠમો અવતાર શ્રી કૃષ્ણ

રૂપે થયેા હતા

દ્રોણાચાર્ય=દ્રોણગુરુ

(દ્રોણ+આચાર્ય=ગુરુ)

વર્ણાશ્રમ=(વર્ણ+આશ્રમ) બ્રાહ્મણ,

ક્ષત્રિય, વૈશ્ય અને શૂદ્ર એ

ચાર વર્ણ-જાતિ; અને બ્રહ્મ-

ચર્ય, ગૃહસ્થ, વાનપ્રસ્થ અને

સંન્યસ્ત એ ચાર આશ્રમ.

આશ્રમ એટલે જીવન-મર્માદા-

ના ભાગ. એને લગતા ધર્મ

એટલે પાળવાના નિયમો

રાજધર્મ=રાજ્યને પ્રજા પ્રતિ બ-

ળવવાની ફરજો

સ્ત્રીધર્મ=સ્ત્રીઓએ વર્તવાના નિયમો

ઇશ્વરનું સ્વરૂપ=ઇશ્વર સંબંધી વિચાર

વિષય=આખત

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ પાંડવ અને કૌરવ કાણુ ?

પ્ર૦ એ બંને વચ્ચે અણબનાવ

થવાનું કારણ શું ?

પ્ર૦ પાંડવોને વનવાસ કેમ જવું

પડ્યું ?

પ્ર૦ પાંડવ કૌરવો વચ્ચે યુદ્ધ
શાથી થયું ?

પ્ર૦ એ યુદ્ધમાં કયા કયા મોટા
યોદ્ધાઓ હતા ?

બોધ.

બીજાનો હક દબાવી પડવાની
ધમ્મી રાખનારનું કદાપિ બહુ
થતું નથી. અન્યાયથી મેળવેલી
સંપત્તિ સાથે પોતાની સંપત્તિ પણ
ધસડાઈ જાય છે એ જીલવું નહિ.

નોટ—ક્રોધપણુ અંધથી મ-
નુષ્યને જે ઉંચામાં ઉંચો નીતિ-
બોધ મળતો હોય તો તે રામા-
યણુ અને મહાભારતનાં વીરરસ
કાવ્યોજ છે. તેમજ ક્રોધપણુ સ્થળે
માનવધર્મનું યથાસ્થિત વર્ણન
કરવામાં આવ્યું હોય તો તે એજ
અંથો છે. અર્થાત્ સર્વ પ્રકારની
આવહારિક, રાજકીય, નીતિવિ-
ષયક અને આધ્યાત્મિક જ્ઞાનની
ખાણરૂપ એ અંથો છે; પરંતુ
આ બંને પાઠોમાં માત્ર એ અં-
થોના સાર આપેલા હોવાથી ની-
તિવિષયક બાબતો ઘટાવી શકાઈ

નથી, અને વાસ્તવિક રીતે જેતાં
નીતિબોધ આપવો એ આ પાઠો-
નો હેતુ નથી, પણ પ્રાચીન ઐતિ-
હાસિક જ્ઞાન આપવું એજ એ
પાઠોનો હેતુ છે.

પાઠ ૪૭ મો.

“પહેલું સુખ તે જાતે નર્મ”=

શરીરે તન્દુરસ્ત એજ પહેલું

અને સર્વોત્તમ સુખ

નર્મ=તન્દુરસ્ત

જાતે=શરીરે

અંગકસરત=શરીરના અવયવોને

ફેળવવા તે

ભિન્નભિન્ન=જુદા જુદા

માદકસર=મેદસ્તી

જ્ઞાનતાંત્રુઓ=મગજને ખખર પ-

હોંચાડનાર તાંત્રુ

કંતાઈ જાય=નળજા પડી જાય;

પાતળા અને અશક્ત બની

જાય

ગળી જાય છે=સુકાઈ જાય છે

લકવા=સાંધાઓમાં દુખાવો થવો તે

શખ્સ=પુરૂષ

મહાવરો=ટેવ

કારણસર=કારણને લીધે
 હૃદય=જેમાં લોહીનો જમાવ થાય
 છે એવું અંગ
 ત્વરા=ઝડપ
 પોષણ=મજબુત થવું તે; જળરૂ
 થવું તે
 શ્વાસોર્ધ્વાસ=(શ્વાસ-વાયુને નસ-
 કારાં વાટે અંદર લેવો તે
 ઉચ્છ્વાસ=વાયુને બહાર પાછો
 કાઢવો તે.) શ્વાસ લેવો અને
 મૂકવો તે
 પ્રાણવાયુ=પ્રાણને આધાર આપ-
 નારો વાયુ; ઓકિસજન
 પાચનક્રિયા=અનાજ વગેરે પચ-
 વાની ક્રિયા
 ક્લેષ્ટુ=પેટમાં જમણી તરફનું એક
 અંગ
 ગુરુદ્વ=મૂત્રપિંડો; પેટમાં રહેલી
 પિશ્તાબની ગાંઠો
 અવયવ=શરીરના ભાગ
 મંદ=ધીમા
 સહેજમાં=થોડામાં
 પુષ્ટિ પોષણ; મજબુત થવું તે
 દસ્ત=ઝડો

નિયમિત=વખતસર
 અપચો=ખોરાક ન પચવો તે
 મગજ=શરીરનું એક અતિ અગ્ર-
 ત્વનું અંગ, તે માયાની ખો-
 પરીની નીચે રહે છે. સર્વ
 અંગોનો એની સાથે સંબંધ છે.
 નિરર્થક=નકામા
 નિદ્રા=ડુંધ
 આરામ=વિશ્રાન્તિ
 શ્રમ=મહેનત; થાક.
 અવશ્ય=જરૂર, નક્કી
 તરનું તર=તેજનું તેજ; થાકેલું
 નહિ એવું
 તાકાત=જેર; બળ
 નિર્ઘમી=ઉઘમ વગરનો
 ચહેરો=મોં
 નિસ્તેજ=તેજ વગરનું
 પચારીવશ=પચારીને તાળે; માંદો
 તાલીમબાજ=શ્લેષી કસરત જાણનાર
 બનેટી=મે છેડે મઠ્ઠાવાળી કસરતમાં
 વપરાતી લાંબી લાકડી
 કસે=મજબુત કરે
 વિનોદ=આનંદ
 આરામ=શાંતિ

સંજ્ઞેમ=ચિત્તિ
હાનિ=નુકસાન

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ દુનીઆમાં ક્યાં ચાર પ્રકારનાં સુખ ગણાય છે ?

પ્ર૦ સવમાં તંદુરસ્તી એ પહેલું સુખ્ય સુખ કેમ ગણાય છે ?

પ્ર૦ શરીરનું આરોગ્ય જાળવવા માટે સુખ્ય કદ બાબતો ધ્યાનમાં રાખવી ?

પ્ર૦ કસરતની શી જરૂર છે ?

પ્ર૦ બાળકો અને મોટી ઉંમરના માણસો માટે કદ કસરત જરૂરની છે ?

પ્ર૦ કસરત કરવામાં કદ બાબત લક્ષમાં રાખવી ?

બોધ.

શરીરની તંદુરસ્તી જાળવવાનાં અને તેને પુષ્ટિ આપનારાં સર્વ સાધનોમાંનું કસરત પણ એક છે, એ ધ્યાનમાં રાખી દરરોજ નિયમિત કસરત કરવા ચૂકવું નહિ. એ બાબત તરફ બેપરવાઈ રાખનાર માણસો વહેલા મોડા

દુઃખી થાય છે. કસરતથી બોરાક પચે છે, સારી ઉંઘ આવે છે, મગજ પ્રવૃત્ત રહે છે, અને શરીરના સર્વ અવયવોને પુષ્ટિ મળે છે. આમ થવાથી આયુષ્ય લંબાય છે. એમ વિદ્વાનોનું માનવું છે.

પાઠ ૪૮ મો.

પરોપકાર=શીળ ઉપર ઉપકાર કરવો તે

અસંખ્ય=વહુ; બહુ

+ ધર્મમ્રથ=ધર્મનો મ્રથ; જે મ્રથમાં ધર્મ સંબંધી વિચાર કરેલા હોય તે

+ સર્વ ધર્મશાસ્ત્રોના સાર નીચેના શ્લોકની ખીજ લીટીમાં અર્થાત્ અર્ધા શ્લોકમાં આવી જાય છે.

અષ્ટાદશપુરાણેષુ વ્યાસસ્ય વચ્ચેનદ્વયમ્ । પરોપકારાય પુણ્યાય પાપાયં પરપીડનમ્ ॥

અર્થ—અરાટે પુરાણોમાં વ્યાસનાં બે વચન સાર રૂપ છે: પરોપકાર કરવો એ પુણ્ય અને ખીજને પીડા કરવી તે પાપ.

પીડા=દુઃખ; તુકસાન
 ઇત્યાદિ=ગરે, એવાજ ખીન
 આત્મા=જીવ
 એહદ=હદ વગરનું; ઘણુંજ
 ભાવ=હૃદયની ઇચ્છા
 ક્રિયા=કામ
 પુસ્તકશાળા=પુસ્તકો રાખવાની જ-
 ગા; લોકોને મદત વાંચવાની
 ચોપડીઓનો સંગ્રહ રાખ-
 વાની જગા
 વિદ્યાલય= (વિદ્યા + શાલય-કે-
 ઠાણું) વિદ્યાનું-વિદ્યા મેળ-
 વવાનું ઠેકાણું.
 લોકહિત=લોકોનું મહત્ત્વ
 અમણિત=ધણાંજ; ગણાય નહિ
 તેટલાં
 બલમનસાધ=મલાધ
 કુશળતા=કોશિઆરી; બહાદુરી
 લોકોપકાર = (લોક + ઉપકાર)
 લોક ઉપર ઉપકાર કરવો તે.
 વૃત્તિ=સ્વભાવ
 હદ=છેડો
 મરણશય્યા=મરણ પથારી
 ચંડાળ=પાપી માણસ; શિકારી

પ્રસંગો=મનાવ; સમય
 જિંદગી=આયુષ્ય; જન્મથી મરણ
 સુધીનો વખત
 ચાહે=ઇચ્છે
 કલ્યાણ=મહત્ત્વ
 છાગરું=શોભતું
 શીતળ=કંડું
 અદેખાઇ=કોઇનું રક્ત થતું સહન
 ન કરવું તે
 કૃત્ય=કામ
 ખાતર=માટે
 આજીજી=નરમ વચનો; કાલાવાલા
 પાડ=ઉપકાર
 સૃષ્ટિ=વિશ્વ; જગત
 પ્રેમા.
 પ્ર૦ કયા અર્ધા શ્લોકમાં સર્વ
 ધર્મ અર્થોનો સાર આવી
 જાય છે ?
 પ્ર૦ પરોપકાર કરવાની જરૂર શી ?
 પ્ર૦ પરોપકાર કરવાના માર્ગ કયા ?
 પ્ર૦ કયા પ્રકારનો પરોપકાર
 કયો ?
 પ્ર૦ પરોપકાર કરવો એ મનુ-
 જ્યનો ધર્મ છે એમ સાચી ?

બોધ.

પરોપકારાય સતાં વિમૂતયઃ ।

અર્થાત્, પરોપકારને અર્થેજ સજ્જનોની સર્વ વિમૂતિઓ છે. એ મહા તત્ત્વને સદા ધ્યાનમાં રાખી પ્રસંગ મળતાં પરોપકાર કરવા ચુકવું નહિ. પોતાનું કલ્યાણ કરવા માટે તો દુનીઆમાં સર્વ કોઈ-અન્ય પ્રાણીઓ પણ તત્પર રહે છે, પણ અન્યનું હિત કરવા તત્પર રહેવું એજ મનુષ્યના આત્માનું કલ્યાણ કરનારો સદ્-ગુણ છે. એ દૃઢ રીતે માનીને પરોપકાર કરવા ચુકવું નહિ.

પાઠ ૫૦ મો.

વટેમાયુ=રસ્તે જનાર

વેષ=પોશાક

વનદેવતા=વનની દેવી;

ભગવતી=પવિત્ર આચારવાળી;

માનવંતી સ્ત્રી

સમાગમ=મેળાપ

પાવન=પવિત્ર

દંડકારણ્ય=નર્મદા અને ગોદાવરી

વચ્ચેના પ્રદેશમાં આવેલાં

જંગલો

જ્ઞાની=જ્ઞાનવાળા

મુનિઓ=તપસ્વીઓ

પ્રવાસ=મુસાફરી

શ્રમ=મહેનત

વિધન=દરકત

અદ્ભુત=નવાક્રમ પમાડનારાં

ખરેખર=નકલી

પ્રાણિમાત્ર=સઘળાં પ્રાણીઓ

દરે છે=શાંતિ પામે છે; સંતોષ

થાય છે

સંસ્કાર=નામ પાડવું, વાળ ઉત-

રાવવા, જનોઈ દેવું વગેરે

ધર્મની ક્રિયાઓ

વય=ઉંમર

ગુણી=ગુણવાન, બુદ્ધિશાળી

જડ=મૂર્ખ; જ્ઞાન પામવાની શક્તિ

વગરનો

અદલ્ય કરવે=અદલ્ય કરવામાં; શી-

ખી લેવામાં

ફરક-ફેર, તફાવત

ફળ=પરિણામ

વિમળ=ચોકપ્પું; સ્વચ્છ

સુખિંબ=સારૂં પ્રતિબિંબ

લીટીઓના અર્થ=ગુણવાન અને

મૂર્ખ બનેને ગુરુજી એકજ
રીતે શીખવે છે પણ તે મહત્વ
કરવાની (શીખી લેવાની) ક્ષામ્તે
શક્તિ આપતાય નથી તેમ હોય
તેના લક્ષ લેતાય નથી; તોપણ
જેમ સ્વચ્છ માણસ પુરેપુરું પ્રતિ-
બિંબ ઝીલી લે છે તેવું ઠીકરી
મહત્વ કરી શકતી નથી. (તેમ
મંદ બુદ્ધિવાળો વિદ્યાર્થી જ
શીખી શકતો નથી.)

નિવાસ=મુકામ

વજ્રપાત=વજ્રનું પડવું. બચકર
દુઃખ આવી પડવું તે

રઘુકુળ=રઘુ રામનું કુળ

અરૂંધતી.....રહેલું=થું તે ગુરુ
અને ગુરુપત્નીએ પણ કંઈ
ન કહ્યું? કે રામે તેમની
અવગણના કરી?

વૃદ્ધ રાણીઓ જીવતી છતાં=અરમાં
વૃદ્ધ સ્ત્રીઓ હોય તો નાની
સ્ત્રીઓ ઉપર કોઈ પણ તરે-
હનો અપવાદ આપવાનો
સંભવ નથી તેમજ રામ તે-

મની મર્યાદા લોપી સ્વચ્છદે
વર્તી શકે નહિ

અશ્વમેધ=રાજઓએ બધા રાજ-
ઓ ઉપર જીત મેળવી કરવાનો
એ નામનો યજ્ઞ; એમાં એક
અશ્વને છુટો મુકવામાં આવે
છે, અને તેની પાછળ મોટું
સૈન્ય જાય છે. જે રાજા એ
અશ્વને બાંધે તેને હરાવીને
સૈન્ય અશ્વને છોડાવે એ પ્ર-
માણે સર્વ ઉપર વિજય મે-
ળવી આવેલો અશ્વ યજ્ઞમાં
હોમવામાં આવે છે.

સામટા અર્થ=વજ્રથી પણ બધું
કઠણ અને પુષ્પથી પણ કોમળ
એવાં મહાત્માનાં ખરાં ચિત્તને
કોણ પારખા શકે! અર્થાત્
એમના મનમાં થું હશે તે
કોણ જાણી શકે? સીતાને
જી એ વજ્ર જેવું કઠણ
હૃદય, અને યજ્ઞ વખતે સો-
નાની મૂર્તિ બેસાડી એ પુ-
ષ્પથી પણ કોમળ હૃદય.
ભાષાંતર=(માણસનું અંતર-ખીજ)

એક ભાષામાંથી બીજી ભા-
ષામાં લઈ જવું તે.

પ્ર૦ તાપસી કોણ ?

પ્ર૦ હંડકારણ કયું ?

પ્ર૦ તાપસી વાસ્તીકિને છોડી ત્યાં
કેમ ગઈ હતી ?

પ્ર૦ હવે, કુશ કોણ ?

પ્ર૦ “સીતાને રામે તજ્યા” એ
ખીના સાંભળી વાસંતીએ શું
કહ્યું ?

પ્ર૦ રામચંદ્રનું હૃદય કેવું હતું ?
બાંધ.

અજ્ઞાણા માણસનો પશુ સારો
સત્કાર કરવો તથા તેના કામમાં
યોગ્ય સદાય આપવી એ આપણો
ખ્યાસ ધર્મ છે. “સીતાને લોક
ખાતર રામે તજ્યા” એ વાત કે-
પરથી બોધ મળે છે કે “લોકા-
વવાન્નયમ”-લોકોના અપરાધનો
ભય રાખવો, એ સૂત્રને નિરંતર
હૃદયમાં રાખી પવિત્ર જીવન ગા-
ળવું, એટલુંજ નહિ; પરંતુ આ-
પણું આચરણુ પવિત્ર લોકની
દૃષ્ટિએ દોષિત ઠરતું હોય તો તેમને

હરેક રીતે સિદ્ધ કરી આપવું
જોઈએ કે આપણે ખરેખરા પવિ-
ત્રજ છીએ. વળી બીજી વાત
એ લક્ષમાં રાખવાની છે કે આ-
પણા પ્રીતિપાત્ર ઉપર લોક નહો-
મત મુકે એટલા ઉપરથી
ખાતરી કર્યા વિના પ્રીતિ જ્ઞાતી
લેવી નજોઈએ. અંશ નમન્યજીએ
યશ વખતે પોતાની સાથે સોનાની
મુર્તિ બેસાડી તે ઉપરથી બોધ
મળે છે.

પાઠ પર મો.

શક=સંવાસર; વધ

પંચાંગ=પ્રીતિ; જેમાં ત્રી નિધિ,
વાર વગેરે દિવસનાં પાંચ
અંગ જાણવામાં આવે છે તે.

મહા પરાક્રમી=ધણો બહાદુર

પ્રસન્ન=ખુશી

શેષનામ=નવકુંઠ નામ પૈરી એક

પ્રતાપ=મહાદુરી

અભિષેક=નવા રાજાને ગાદી ઉપર
બેસાડતાં જે ધાર્મિક ક્રિયા
કરવામાં આવે છે તે

ધસુષ્ણિસ્ત=ધિસ્તી ધર્મના સ્થાપનાર

કાવતરૂં=તરૂં

હિજરત=છોડીને આસ્વા જવું

આરંભ=શરૂઆત

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ હિંદમાં કયા સંવત્સર ચાલે છે ?

પ્ર૦ એ દરેક કોના નામ ઉપરથી ચાલે છે ?

પ્ર૦ એનો આરંભ કયાંથી થાય છે ?

પ્ર૦ દરેક વ્રતનો ચાલતો સંવત્સર કહો ?

પ્ર૦ શાલિવાહન વિષે શી દંતકથા છે ?

બોધ.

વાંચેલી વાત સત્ય માનતા પહેલાં પૂર્વ વિચાર કરવો. અમુક પુસ્તકમાં વાંચ્યું માટે ખરૂં એમ માની બેસવું નહિ. અલગત એમાં ખરૂં હોય પણ તમારી બુદ્ધિ શું કહે છે તે વિચારવું.

પાઠ પર એ.

જવાંમર્દ=મહાદુર

પરિણામે=લાંબે

સદાકાળ=હંમેશાં

મતભેદ=વિચારનો ફેરફાર, જુદા જુદા વિચાર

ધાડ=ધુતારાનું ટાળું

બાયક્ષા=મીકણ

ચોતરો=ગ્રહર રસ્તા ઉપર ઝાડની

આસપાસ બંધેલો ઝાડલો

રસ્યું=ઢોળ ચલાવ્યો

લહેર=ખુમારી, નીશા

બંગડ=નીચ

ઝાંઝ=ગુસ્સો

એવકુક=મુખર્જી; નાદાન

નાદાની=મુખર્જી

પસ્તાવો=પાછળની બની ગયેલી

વાત યાદ કરી દીક્ષગીર

થવું તે

અભિપ્રાય=વિચાર; મત

વંશપરંપરા=પેઢી દર પેઢી

આશ્વ=હઠ

તરછોડી=નિરસ્કારી

બલકે=વધારામાં

નમ્રતા=શાંત

લહેર=નીશાની ખુમારી

નિશ્ચય=પાકો ઠરાવ

દલીલ=કારણ

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ સોનારૂપાની ઢાલનો શી વાત છે તે કહો.

પ્ર૦ એ ઉપરથી શું સમજવાનું?

પ્ર૦ પોતાનો જ અભિપ્રાય સત્ય માનનારને માટે કયું દૃષ્ટાંત આપ્યું છે ?

બોધ.

લલાટે લલાટે મતિર્મિત્ત—

કપાળે કપાળે ખુદ્ધિ જુદી હોય-
છે, અર્થાત્ સૌ કોઇ પોતાની
ખુદ્ધિ પ્રમાણે અભિપ્રાય બાંધે છે,
એ ધ્યાનમાં રાખી બીજાનો મત
ખોટો લાગતો હોય તો તે શાં-
તિથી વાજબી કરણો આપી
ફેરવાવવો; પણ તેની સાથે હઠ
કરવી નહિ અથવા તેના ઉપર
જીલ્લમ કરવો નહિ.

પાઠ ૫૩ મે.

શ્રીગોડ=એ બ્રાહ્મણની એક જાત
માળવી=મૂળ વતન માળવાના તે
ઉપરથી

સામવેદી=એમના પુર્વજ સામવેદ

મજુનારા તે ઉપરથી અટક
કીર્તિ=આગર; પ્રખ્યાતિ

ગુજરાન=મરણપોષણ

પસાયતું=પનામમાં આપેલી જ-
મીન

ઉર્મિથી=એકાએક જે ઇચ્છા થઇ
આવે તે

રીઝવવા=રાજી કરવા

પ્રસિદ્ધ=ખણીતા

સમોવડ=સરખો

ઉત્તેજન=સહાય; મદદ

વિષય=માત્ર વસ્તુ

રંજન=ખુશ, રાજી

ચાતુરી=ચાલાકી, હોશિઆરી

વાર્તારસ=વાર્તા વાંચતાં થતો આ-
નંદ; વાર્તાની મજા

સમસ્યા=જેનો જવાબ કીણી ખુ-
દ્ધિથી મળી શકે તેવો સવાલ

પરદુઃખમંજન = (પર-પારકું +
દુઃખમંજન) પારકાનું-ખી-
નનું દુઃખ ભાગનાર.

પ્રિય=વહાલા

અનીતિ=નીતિવિરુદ્ધ આચરણ

મૂખાઈ=અજ્ઞાનતા

સાંખતા=સહન કરતા

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ શામળમટ કોણ હતો ?

પ્ર૦ એમણે કયા કયા પ્રંધો લખ્યા છે ?

પ્ર૦ રખીદાસ કોણ ?

પ્ર૦ શામળબટ કવિતાના સંબંધમાં શું કહે છે ?

પ્ર૦ એમનાં પુસ્તકોમાં ખાસ શું આવે છે ?

પ્ર૦ એમનું ખાસ વખાણવા લાયક શું છે ?

બોધ.

ચાતુરી બરેલી વાતોથી લોકોનું અજ્ઞાન અને અતીત દુર કરવાનો માર્ગ ગ્રહણ કરી શામળે લોકકથાઓમાં પોતાની બુદ્ધિનો ઉપયોગ કર્યો છે એ ઉચ્ચરથી બાધ મળે છે કે હરકોઈ રીતે પોતાની બુદ્ધિનો ઉપયોગ લોકોના પાણમાટે કરવો જોઈએ.

૨૧ પૃથ્વી.

પ્રતિષ્ઠા=માન; આશર

વિદ્યાબ્યાસ=વિદ્યા બણવી તે

બોધ=બોધનું વચન; જ્ઞાનથી ભરેલું વચન

મહાજન=(૧) મોટા માણસો
(૨) લોકનું ટોળું

હાથુ=માળવા જનાર; સ્મશાનમાં સ્મશાન=મડદાં ખાળવાની જગ્યા

રાજદાર=રાજદરબાર

બાકુ=ભાઈ

અડાબ્યા=પાંમરા કર્યા

રે મૂર્ખ=અરે નાદાન

સંભાષણ=મામાસામી વાદવિવાદ કરવો તે; વાતચીત

મતપુર્ય=મારા માનસો

શ્લોક=સંસ્કૃત કવિતાની કડી

કષ્ટ=મહેનત

દા.સૂત્રા=(૧) કામમાં ઢીલ કરનાર; (૨) લાંબા તાંતણાવાળી; સુતરફેણી

શિષ્ય=(૧) કલંક (૨) કાણું

આચમન=જમણી હથેળીમાં થોડું પાણી લઈ પી જવું તે

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ બ્રાહ્મણો કાશીમાં બાર વર્ષ બંધા છતાં મૂર્ખ કેમ રહ્યા ?

પ્ર૦ શાસ્ત્રમાં ચાલવાના સંબંધમાં કયું વચન છે ?

પ્ર૦ ધર્મની ગતિ ઉતાવળી હોય છે એટલે શું ?

પ્ર૦ બધું નાશ પામતું હોય ત્યારે
યોડું બચાવવું એવું સૂત્ર
ક્યાં લાગુ પડી શકે ?

પ્ર૦ આર મૂર્ખ બ્રાહ્મણોની વાત
કહો.

બોધ.

અનુભવ વગરનું કેવળ પો-
પરીઈ જ્ઞાન ઉપહસનીય છે તે
જાતાવવાનો આ પાઠનો હેતુ છે
એ વાંચવાથી બોધ એ મળે છે
કે જે જે જ્ઞાન મેળવવામાં આવે
તેને વ્યાવહારિક કાર્યો સાથે સુ-
સંગત કરવું જોઈએ; જેમ બ્રા-
હ્મણો ખોરાક ખયાવવામાં આવે
તોજ તે રસકંપ થઈ રૂધિર સાથે
મળી શરીરને પોષણ આપે છે
તેજ પ્રમાણે અનેક રસ્તે મેળ-
વેલા જ્ઞાનનો વ્યવહારમાં ઉપયો-
ગ કરવાથીજ તે હિતકર નીવડે
છે. “ભણ્યા પણુ મણ્યા નહિ.”
એ કહેવતમાં આ પાઠનું રહસ્ય
સમાધાન થયે છે. એ ધ્યાનમાં
રાખી દરેક બ્રાહ્મણ પુરેપુરી સ-
મજવી જોઈએ.

આ પાઠને લખતાં કેટલાંક
સંસ્કૃત સૂત્રો નીચે ટાંક્યાં છે. જે
શિક્ષકોને ઉપયોગી થઈ પડશે.

“મહાજનો ગતા યેન સઃ પન્થા”

અર્થ—જે માર્ગે મહાજન
જતું હોય તે (ખરો) માર્ગ જા-
ણવો. અર્થાત્, યજ્ઞ માર્ગસે
જે પ્રમાણે વર્તતા હોય તેને અ-
નુસરવું.

ઉત્તમે વ્યસને ચૈવ દુર્મિક્ષે
શત્રુવિગ્રહે । રાજદ્રાગે શ્મશાને ચૈવ
યસ્તિષ્ઠતિ સ વાન્ધવઃ ॥

અર્થ—ક્રિસવમાં—માંગલિક કા-
ર્્યમાં, આપત્તિકાળમાં, દુઃકાળના
સમયમાં, શત્રુ સાથે લડાઈ વખતે
રાજદરબારમાં કામ પડ્યું હોય
ત્યારે, અને શ્મશાનમાં જે સાથે
ઉભો રહે અર્થાત્ મદદ કરે એજ
બાંધવ—સગા—ભાઈ જાણવો.

ધર્મસ્ય ત્વારિતા ગતિઃ । અર્થ—
ધર્મની ગતિ ઉતાવળી હોય છે
માટે દરેકે ધર્મ સાધવામાં આગસ
કરવી નહિ.

સર્વનાશ સમુત્પન્ને અર્થ ત્ય
જતિ પચ્છિતઃ । અર્થ—જ્યારે બધું
નાશ પામતું હોય ત્યારે ડાહ્યો
માણસ અધુ તણ દે છે. અ-
ર્થાત્ જને તેટલું બચાવે છે. ઉદાહ-
રણ છે. પ્રાણી કરડે ત્યારે એ-
કદ અંગ કાપી નાંખવાથી બચા-
વું હોય તો તેમ કરવું જોઈએ.

“દીર્ઘસૂત્રી વિનશ્યન્તિ”-

લાંબા લાંબા વિચાર કરવાવાળો
અર્થાત્, પરિણામના વિચારો
કર્યા કરનારો વિનાશ પામે છે;
(૨) મુખ પંડિતોએ ‘દીર્ઘસૂત્રી’
નો અર્થ લાંબા તાંતજાનાળી
અર્થાત્, ‘સુતરફેણી’ કર્યો !

“છિદ્રેશ્વનર્યાં વહુલી મવન્તિ”

અર્થ—છિદ્રને વિષે બહુ અ-
નર્થો હોય છે, અર્થાત્ કલંકને
લીધે બહુ આપદો આવી પડે છે.
(૨) પંડિતોએ ‘છિદ્ર’ નો અર્થ
‘કાણુ’ કર્યો !

ખીજ ભાગમાં ઇતિહાસ જૂ-
ગોળને લગતા પાઠો આપવામાં
આવ્યા છે તેનું વિવેચન આગળ

ઇતિહાસ અને જૂગોળમાં આવશે;
શબ્દાર્થ ધણાખરા પાછળ આવી
ગયા છે તેથી અહીં આપવાની જ-
રૂર લાગતી નથી. ખાસ જણાવવા
જેવા શબ્દોનો નીચે સંમ્પ્રદ આ-
પ્યો છે.

ઇતિહાસના પાઠો વાચતાં જ-
ણાશે કે સારા કૃત્યોનું ફળ સાફ
જ આવે છે, અતઃ નાહા કૃત્યોનું
ફળ અવશ્ય માફું જ આવે છે.
માટે આત્માના કલ્યાણાર્થે પવિત્ર
જીદગી ગાળવી, અને જે દુરજ
માથે લીધી હોય તે ગમે તેવા
દુઃખો સહીને પણ સારાનાં સારી
રીતે બળવી જીદગીને યશાળી
બનાવવી એ દરેકનું કર્તવ્ય છે.
દુનીયાની સ્વાર્થમય લાલચોમાં
સપડાઈ જવાના અનેક પ્રસંગો
આવે છે. તે પ્રસંગે મન સાવધ
રાખી પોતાનો ખરો ધર્મ શો
છે તે ધ્યાન રાખી સંપૂર્ણ રીતે
તેને અનુસરવું. જિંદગી લાલચ-
મુર છે એ વિચાર હૃદયમાં નિરં-
તર ભગૃત રાખી ધર્મનીતિમાંથી

લગાર પણ ચલિત થવું નહિ; અને
પારકાના દિનમાં નિરતર તત્પર
રહેવું એ સુખનું કર્તવ્ય છે.

ભૂગેળના પાઠો વાંચનાથી
કુદરતની દિગ્ગતતા તરફ હૃદય આ-
કર્ષાઈ પ્રભુના ચરણુ । ઠરશે, સ્પ-
ષ્ટિની ભિન્ન નિન્ન રચના, તેમાં
યતા વિચિત્ર અને અદ્ભુત વિ-
કારો, એ વગેરે પરમાત્માથી અ-
પાર શક્તિનું જ્ઞાન કરાવે છે. એવા
વિષયો ધ્યાનપૂર્વક વાંચી-વિચારી
પોતાના હૃદયને પ્રભુભક્તિ તરફ
સદા ઢળતું રાખવું જોઈએ. એની
અપાર અને અગાધ શક્તિ આ-
ગળા ક્ષુદ્ર મનુષ્યની કંઈજ ગણના
નથી એ વિચાર જગૃત રાખી
અભિમાન કે અહંભાવ તજી ન-
અતા મહત્વ કરવી; તથા પશુ,
પક્ષી વગેરે સર્વ તેનીજ સૃષ્ટિ
છે. માટે તેમના તરફ દયાભાવ
અને પ્રેમ રાખવો એ આપણું
કર્તવ્ય છે.

વિદ્યાના પાઠો વાચન તરીકે
બહુધા ચલાવવામાં આવતા નથી.
સ્પષ્ટીકરણ માટે અમારું ' સૃષ્ટિ

જ્ઞાન ' વાંચી લેવું.

મૂર્તિપૂજક=મૂર્તિને પૂજનારા

પરિપક્વ-પુરેપુરું પાકેલું

પર્યત=સુધી

અનુપાધી=માથે-પછવાડે ચાલનારા

સેવક વગેરે

ક્ષણભંગુર=પલકમાં નાશ થાય

એવો; નાશવંત

નિયંતા=ચલાવનાર

નિઃકામ=સ્વાર્થ વિનાનો

પ્રાસાદિક=રહેમ-કૃપા બરેલી

વહી=જીઆઈલ ફરેસ્તા ખુદાની

તરફથી જે સંદેશો લાવેલા તે

સામાજિક=સમાજ—જનમંડળને

લગતી

સુરાપાન=દાર પીવો તે

અગિઆરી=પારસીઓનું દેવળ એમાં

પવિત્ર આતશ-અગ્નિ રાખે છે

અર્પણ=આપવું તે

અકુરમઝદ=પારસી ધર્મ પુસ્તકમાં

ઠહેલા પૃથ્વીના પેદા કરનાર

અને પાલણ કરનારનું નામ

મોખેદ=પારસીઓનો ગોર

ઉદ્ધે=અથવા

મિટ્ટી દાણાદાણુ=તદન પાપમાલી

સજ્જવેષ=સજ્જ ક્યાંથી આવે છે

તે પારખા નિસાન તાકીને

છોડવામાં આવે છે ને

આગ્રિત=આશરો મેળવી રહેનાર

ધતિહાસકા=ધતિહાસ બનાવનાર

વિજય=જીત મેળવવી તે

ધર્મિક=ધર્મ પ્રમાણે ચાલનાર

મદેસા=દારથી, ઉર્દૂ બણવાળી

શાળાઓ

સરા=વટેમાર્ગુઓને ઉતરવાની ધ-

ર્મશાળા

અંધાધુંધી=અંધર

સ્થિતિ=કાલત; દશા

અસ્તવ્યસ્ત=જિનભિન્ન

દરમિયાન=વખત

અતિશયોકિત=ડોલ તેના કરતાં

અતિશય વધારીને કહેવું તે

અરાબ્ય=અધેર

મુદ્દનીતિ=મુદ્દને લગતી હોંશિયારી,

કુશળતા

રાજ્યનીતિ=રાજ્ય ચલાવવાની ચા-

તુરી

નાર્મકિત=પ્રખ્યાત

દીર્ઘદષ્ટિ=લાંબી નજર

અભુદ્ગત=અકબરનો વડો પ્રવાન

મીર અદલ=મુખ્ય ન્યાયાધીશ

સૈનિક=સહૈયા; થોડા

દેહરક્ષક=શરોરનું રક્ષણ કરનાર

હજુરી નોકર

પદબ્રષ્ટ=ગાદી ઉપરથી ઉડાડી

મૂકેલો

સર્વત્ર=સર્વ ઠેકાણે

સ્વામિભક્તિ=પોતાના ધણી-કપ-

રી-શેદની ઉંચા પ્રકારની સેવા

મુક્તાકાત-મળવું તે

પ્રતિનિધિ=તરફનો માણસ

આશ્ચર્ય=નવાઈ

નિયમસર=નિયમ પ્રમાણે

તુલા=એક પાસ પુરખ અને બીજી

પાસ કીમતી ધાતુ કે જવા-

હોર મુકી તોલ કરવાની ધર્મ

ક્રિયા

સમૃદ્ધિ=દોલત

આબાદી=ચઢતી સ્થિતિ

અદ્ભુત=નવાઈ પમાડનાર

અવ્ય=મુંદર

વિજ્ઞાન=મોડું

તખ્ત=આસન

શુમારે=આશરે

રાજચિહ્ન=નિશાન, ચમર, તરવાર
વજેરે રાજ પાસે રહેતી
વસ્તુઓ

વિષ=વસમાં; ખરાબ

પરિણામ=ફળ

વિગ્રહ=લડાઈ; યુદ્ધ

શૌર્ય=મહાદુરી

અહ=સૂર્યની આસપાસ ફરનાર
આકાશી પદાર્થ

દુરબીન=છેટેની વસ્તુ જોવાનું એક
યંત્ર; એક ધાતુની નળીમાં
હાય ગોઠવીને એ યંત્ર બ-
ના હું હાય છે.

નરી=એકલી

પ્રદક્ષિણા=ચારે પાસ ફરવું તે;
એક ફેરો

સંગ્રહસ્થાન=ગુદી ગુદી વસ્તુઓ-

સંગ્રહ કરવાની જગ્યા

ધુમકેતુ=પુંછડીઓ તારો

નિકાળવું=ખેવું

ક્ષિતિજ=જે ઠેકાણે આકાશને પૃથ્વી
મળેલી દેખાય છે તે

ગોળાર્ધ=અર્ધો ગોળો

ધ્રુવ=પૃથ્વી જે કક્ષેલી ધરી ઉપર
પશ્ચિમથી પૂર્વ તરફ ફરે છે તેનો
ઉત્તર દક્ષિણ અંકોડો છેડો

અસ્ત=આથમવું

નક્ષત્ર=તારાનું ઝુમખું

સપ્તર્ષિ=સાત તારાનું ઝુમખું

વિપુલવૃત્ત=મંતે ધ્રુવથી સરખે અં-
તર પૂર્વપશ્ચિમ જતી લીટી

અક્ષાંસ=વિપુલવૃત્તથી ઉત્તર દક્ષિણ-
માં કોઈ જગ્યાનું અંતર

રેખાંસ=મક્કર કરેલા વૃત્તથી પૂર્વ-
પશ્ચિમ કોઈ જગ્યાનું અંતર

મુકરર=નક્ષી

વૃત્ત=લીટી

નિયમિત=નિયમ પ્રમાણે

મોન્સુન=મોસમી પવન

ભાષા=ભાષી

અરબી=અરબ લોકોની

આધી=જે પવનથી આકાશ ધૂળ

વડે છવાઈ જાય છે તે

વટોળાઓ=ભમરાની પેડે કુંડાળા

કરતો જોરમાં છૂટેલો પવન

નિરંતર=હંમેશાં

કાર્બોનિક એસિડગ્યાસ=એ નામનો

ઝેરી વાયુ

ગેરસપ્પા=કાનડા જિલ્લામાં હોનાવર

તાલુકામાં ગામ છે. ત્યાંથી

૧૮ મૈત્ર છેડે કાડકણી ગામ

પાસે આ ધોધ છે.

મુરમ=એક જાતના કાંકરા

હિમાલય=(હિમ-પરદ્+આલય-

ઠેકાણું) જેના ઉપર સદાકાળ

બરફ પડ્યો રહે છે એવો

હિંદુસ્તાનની ઉત્તરે આવેલો

પર્વત

જૂતળ રચના=ગૃધ્રી રા પોપડાની
રચના

ભિન્ન ભિન્ન=મુદી મુદી

સમઘાત=મધ્યમસર; ઘણી ગરમ

નહિ તેમજ નાણી ઠંડી નહિ એવી

બુદ્ધિશાળી=બુદ્ધિ રહે શોભનારો

શરા=ખડાદુર

આયાત=પરદેશથી માત્ર આવે તે

ઉથલપાથલ=આપવું અને લેવું તે

નિકાસ=ખીજે દેશ માલ જવો તે

મુખરૂપ=વગર અડચણે, સહી સ-

લામત

ખનિજ તેલે=જમીનમાંથી નીકળતું

તેલ; જેમકે કરોસીન તેલ

તેજી=માલની આવજા ધણી થાય તે

સિકોના=એ નામનું ઝાડ; એની

છાત્રમાંથી કિવનાઇન બને છે

પ્રતિનિધિ-ખીજ તરફથી કામ ક-

રનાર; મુખત્યાર

હસ્તક=હાથમાં

હાઈકોર્ટ=વડી અદાલત

કવિતાની સમજૂતી.

પાઠ ૭ મો.

દ્વારકામાં સુદામા.

સાંદીપનિ ઋષિને ત્યાં કૃષ્ણ અને સુદામા જાને સાથે વિદ્યાબ્યાસ કરતા હોવાથી તેમને નાની ઉમરથી જ સ્નેહની ગાંઠ બંધાયતી હતી. ગૃહસ્થાશ્રમમાં સુદામાજી અતિશય દરિદ્રાવસ્થામાં આવી પડ્યા, ત્યારે એક વખત પોતાની સ્ત્રીના અતિ આગ્રહથી સહાય માટે પોતાના બાળસ્નેહી કૃષ્ણ પાસે ગયા હતા. તેને લગતા ‘સુદામાચરિત્ર’ નામના કાવ્યમાંનો આ ઉતારો છે. કવિ પ્રેમાનંદે પૌરાણિક કથાને આધારે (પૂર્વે શુકદેવ મુનિએ એ કથા પરિક્ષિત રાજાને કહેલી) આ કાવ્ય ગુજરાતીમાં રચેલું છે.

ઋષિ=શુકદેવમુનિ

નરપતિ=કે રાજા; પરિક્ષિત રાજા

દ્વારામતી=દ્વારકા

કનકકોટ=સોનાનો કોટ

મણિમય=મણિ સહિત

કાંગરે=કાંગરા ઉપર

દુર્ગે=દિશા ઉપર

દુંદુભી=ઢોલ, નોખત

ગડગડે=વાગે

ગોમતી સંગમ=ગોમતીનો મેળાપ

(જનારને)

ચારે વર્ણ=બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય

અને શુદ્ર એ ચાર જાત

ભગવાન=પવિત્ર આચરણવાળા પુ-
રુષ; ભાગ્યશાળી

પણે=ખય

જાદવ સ્ત્રી=જાદવોની સ્ત્રીઓ

ધન્ય=ભાગ્યશાળી

નર=પુરુષ

અપાર=વહાણ; જેનો પાર નહિ
એટલાં

વ્રત=નિયમ

તપ=દેહને કટ આપવા કઠણ નિ-
યમો પાળવા તે તપ કહેવાય

ભરથાર=વચ્ચી

હાક=નાનાં બાળકોને ખીચરાવનાર
વિકરાળ=ભયંકર, ખીક લાગે તેવો

બાળ=બાળકો; છોકરાં

ચેષ્ટા=મશ્કરી; મજાક

પુંકળ=પાછળ

સૂણી=સાંભળી

આખે=ખોલે

વળડે=રગાડે

ઝખી=ઝપિ

ઝાળખી=સમજ્યો

સાધુની દૃષ્ટિ=સાધુ પુરુષનો દેવ-
ભાવ

સમાચાર=ખબર અંતર

કૃપાનાથ=મહેરખાતીના ધણી; ખહુ

કૃપા રાખનાર

પુરને=નગર તરફ

ગયા=પ્રેમ

પ્રતિઉત્તર=સામે જવામ

ઝપિજન=ઝપિ, સુદામાજી

કૃષ્ણ દર્શન=કૃષ્ણનો દર્શન

મન=મગ્ન, ભાવ

રાજદાર=રાજમંદિર; કૃષ્ણના મં-
દિરમાં પ્રવેશ કરવાનું દાર-
બારણું

ઝપિરાય=ખેડા ઝપિ, સુદામાજી

ઉભા રસ્તે=સીધે રસ્તે, સપાટાખંધ

હાટ=દુકાન

ઘોડાં=ખજાર

ઘોક=જે ખુશાં મેલનમાં ખજાર
ભરાય છે તે જગા; ગુજરી
ભરવાની જગા

છખાં=ધરતી ખારીઓની બહાર જે
આગળ પડતો ભાગ કાઢેલો
હોય છે તે

ઝરખા=ખારી આગળના લાંબા
કોરા

ગોખ=માત્ર ખારી આગળજ થોડો
ભાગ આગળ વધારેલો હોય
તે; ગોખમાં ઉંચા પ્રકારની
કારીગરી કરવામાં આવે છે.

અટારી=ડોહા ખારી

જડિત=જડાઉ કામ કરેલા

મકકમાળ=નેજસ્વી
 મિનાકરી=મિનાની કારીગરીવાળું
 મિનો=મયના જેવો એક પદાર્થ;
 જેને શતો લીટો વગેરે રંગ
 આપવામાં આવે છે તે; રામ-
 પગલાંમાં મીનો પૂરેલો હોય છે.
 અમરાપુરી=અમારો-દેવતાઓનું ન-
 મર

ઓવારી=શુધારી, ઉતારી
 સ્વાટિક=ઉંચી જાતનો તેજસ્વી
 પથર

નાટારંગ=નાટકનો આરંભ
 મુદંગ ઉપંગ અને તાલ=એ વખા-
 ડવાનાં વાદ્ય છે.

તાલ=કિડતાલ
 રસાળ=રસવાળાં
 રમક કમક=રમખુમ થતો
 હેમતણા=સોનાના

મહ=હાથીના સાથમાંથી જે પર-
 સેવાનાં કરણ હોય છે તે
 મહ મળતા માતંગ=મરતીના જો-
 રમાં આવેલા હાથી
 ગજશાળા=હાથીખાનું
 નવલો=નવાઇ પમાડનારો
 રંગ=ડાઠ; શોભા
 અનંત=પાર વગરના, ધણા
 પ્રતિહાર=ચોકીદાર, પહેરાવાળા
 શામળી ખાનુ=શ્રીકૃષ્ણનું
 સંકલ્પવિકલ્પ=તક, વિચાર
 મહન=અહમ્મત; અકળ; નવાઈ જેવી
 ગતિ=ખુશી; રમના
 પૃથ્વીપતિ=પૃથ્વીનો પતિ; રાજા
 રજ=જરાએ
 ગોકુળ=કુતર હિંદમાં એ સ્થળ છે
 માંકડાં=રાતા મોંનાં વાંદરાં
 સિંહાસન=રાજમાદી

અપિ (શુકદેવજી) કહે છે કે હે રાજા, (પરિક્ષિત) તું સાંભળ.
 મુદમાળએ હારકા નગરી જોઇ. તેનો સોનાનો કોટ અજકારા કરી
 રજો હતો, અને તે કોટના કાંઠરા ઉપર મણિ તથા રત્નો બેઠેલાં
 હતાં. કિલ્લા ઉપર ધણી ધજાઓ ઉડી રહી હતી, અને ત્યાં મોટી નોખતો
 વાગી રહી હતી. વળી ત્યાં ગેમતીનો મેળાપ થાય છે તેની અંદર
 ચારે વર્ષના લોકો આવીને નહાય છે. ૧

સુદામાએ સ્નાન કર્યું અને પછી તે પવિત્ર પુરુષ નમસ્કારમાં પેઠા, તેમનો દેખાવ જોઈને સૌ લોકો એવા બેમા થાય છે, અને બાળકો ખીજવે છે તથા પાછળ પડે છે. વળી જાદવની સ્ત્રીઓ મહિ-
માંહે તાળી આપીને હસે છે અને બરકરીમાં હહે છે કે જે નમસ્કારમાં આવેા સુદર પુરુષ વસતો હશે તેને પણ થાય છે ! ૨

કોઇ કહે છે કે બંધકર હાઉં આવ્યો, તે છોકરાને દેખાડો કે જેથી તે રડતાં રહી જશે. આ પ્રમાણે પાછળથી વધુ વધુ તરફની યેષ્ઠા-મન્નક થાય છે, પણ તે સંભળીને સુદામાજી તો હસતા ચાલ્યા જાય છે. (અર્થાત્ તેમને ચાહું લાગતું નથી,) પાછળ બાળકો કંકરા નાખે છે પણ સુદામાજી તે તરફ ધ્યાન ન આપતાં મોઢે હરિ હરિ એમ બોલ્યે જાય છે. (અર્થાત્ છોકરાં ઉપર ન ખીજવાતાં સર્વ સહન કરે છે.) તેમની પાછળ નાનાં નાનાં બાળકો ફરી વળીને તાળી પાડે છે અને ચાલ વગાડે છે. ૩

એવામાં કોઇ ઘરડા જાદવે ઝપિને દીઠા અને એ સાધુ પુરુષની દષ્ટિ ઝાળખી. તેથી તેણે બધાં બાળકોને હાંકી કાઢ્યાં અને તેમને હબા રાખીને સમાચાર પૂછ્યા કે કૃપાનાથ ! આપ ક્યાંથી પધાર્યા ? અને આ નગર ઉપર કેમ કૃપા થઇ ? સુદામાજીએ સામે ઉત્તર વાળ્યો કે મને શ્રાકૃષ્ણનાં દર્શનની ઇચ્છા છે. ૪

તે વૃદ્ધ જાદવે ઉપકાર કર્યો અને રાજમહેલનો માર્ગ બતાવ્યો. પછી સુદામાજી (તે જાદવે બતાવેલે રસ્તે) કૃષ્ણ મંદિર આગળ આવ્યા. પણ જેવાનું એટલું બધું છે કે સીધે રસ્તે સપાટામંથ ચાલ્યું જવાતું નથી. દુકાનો, બજાર અને ખુદા ચોકમાં બરાએલાં બજાર શાલી રહ્યાં છે; અને છગ્ગ, ઝરખા, બારી, મોખ, અટારી, બળાઓ મેડી, માળ, બડિય કઠેરા વગેરે પ્રકાશી રહ્યાં છે. ૫.

દેવતાની નમરીને પણ બુધાવી તાપે, એવું મિનાની કારીગરી-
વાળું કામ ચપ્પડી રહ્યું છે, સમાની મદર સ્વટિકમણિના થાંભલા
પ્રકાશી રહ્યા છે, અને વળી ત્યાં નાટકનો આરંભ થઈ રહ્યો છે.
સદંગ, ઉપંગ અને મીઠાં ત્રણ વાગે છે, અને તેની સાથે શુશ્રુવાન
આજુસો રસિક ખીત આવે છે, તથા પુષ્પરીજો રમખુમ થાય છે—આ
સમયે સુદામાજી જોતા જોતા જાય છે. ૧

ધોડાઓ મહાલતા મહાલતા હાડે છે, અને તેમને સોનાના
અણોડા બાંધ્યા છે, વળી મસ્ત હાથીઓ આનંદમાં આવી ડાબે છે
અને તેથી હાથીખાનાની ખુશી નવાઈ પમાડનારી લાગે છે, અસંખ્ય
ધોડાઓ મોઠોદાર તરીકે શ્રીકૃષ્ણ પરમાત્માનું આંગણું સાચવે છે.
ત્યાં આવીને સુદામાજી આધાપાછા થાય છે, અને મનમાં અનેક
તર્કવિતર્ક કરે છે. ૭.

અહા ! કર્મની ખુશી મહન—વિચિત્ર છે, અમે જે એકજ સુ-
ચના વિદ્યાર્થી હતા, તોપણ એ પૃથ્વીપતિ થઈ બેઠો છે અને મારા
ધરમાં જરા પણ ખાવાનુંજ નથી ! મોકુળમાં માંકડાં રમાડતો અને
ચુસ્તે ઘેર લાકડાં લાવતો તે આજે ગાદી ઉપર ચઢી બેઠો છે, અને
મારા નશીબમાં આ તુબડી અને લાકડીજ રહો !

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ સુદામાજી દારકામાં શા માટે ગયા હતા ?

પ્ર૦ દારકાનાં તેમનો વેપ જોઈને જાદુવાળાઓએ અને અજ્ઞાન મા-
જાએ તેમની શી ચેષ્ટા કરી હતી ?

પ્ર૦ કોઈ સમજી વૃદ્ધ જાદુવ સાથે તેમને શી વાતચીત થઈ ?

પ્ર૦ દારકામાં તેમણે શું શું જોયું ?

પ્ર૦ કૃષ્ણના દાર આગળ આવી શા વિચારમાં પડી ગયા ?

બોધ.

કામપણ માણસની આરીરિક કે બીજી કામપણ ખામી જોઈને તેની ચેષ્ટા કરવી એ પ્રભુનું અપમાન કર્યા બરાબર છે, અને તે એક રીતે આપણી સારી સ્થિતિનું અભિમાન કર્યા સમાન છે. મારે કદાપિ કોઈએ ગમે તેવા હલકા માણસને પણ માફ લાગે તેમ કરવું નહિ; તે અજણ્યો હોય તો પણ તેની સાથે વિવેક બરી રીતે બોલી તેના કામમાં બની શકે તેટલી સહાયતા આપવી એ દરેક સત્પુરુષનું કર્તવ્ય છે. એ પ્રમાણે વર્તવું એજ ખરેખરી કુશીનતા છે. કેટલાક માણસો ઝાળખીતા કે લગતાવળગતાઓ સાથે વિવેકથી વતે છે, પરંતુ અજણ્યા અને હલકા દરજ્જાના માણસો સાથે હિંમતપણે વર્તી પોતાની હલકાઈ બતાવે છે, એ ખરેખરી મૂર્ખાઈ અને એક તરેહની લુચ્છાઈ છે. એવા કૃત્રિમ સારા વર્તનથી કુશીનતા પ્રાપ્ત થતી નથી, એ ધ્યાનમાં રાખવું.

બીજી બાબત એ સમજવાની છે કે કોઈ નવે સ્થળે જઈ ચ-
લીએ તો ત્યાંની સર્વ વસ્તુઓનું અને સંબંધ બનાવોનું કળજી
પૂર્વક બારીકાઈથી અવલોકન કરી પોતાના જ્ઞાનમાં વધારો કરવો.

પાઠ ૧૨ મો.

બકરીનું બચ્ચું.

બકરીકેડું=બકરીનું

બાળ=બાળક, બચ્ચું

મીડી=મા

નિખુટું=ચૂકું

ગિરિ=પર્વત

શુંગ=શિખર

સિલા=પથર

સ્થાન=કાળી

કચ્છ=દયા ઉપજાવે તેવો

રવ=અવાજ

મંદ=ધીમે

સહજ=કુદરતી, સ્વાભાવિક

નિજ=પોતાનો

પડખા=મોઢેલા બોલ ખીજી ગુફા-

ઓમાં અથડાઇ પાછા આવે તે

સૂણી=સાંભળી

ભોરી=ભારી

અધિક=મહુ

અકળાય=મુંઝાય

હંમે=મોટા

માદ=સંભારવું તે

યોગમ=ચારે બાજુ

થવળ=કંજળી, સફેદ, ઘોળી

માદ=ખીચોખીચ

ધોર=બિહામણી

સાવજ=વામ

સોરઠમર્જના, અવાજ

શું=કેવું, કેટલું બધું

સૂણી=સાંભળી

માડી સોડ=માના પાસા-પડખામાં

તતકાગે=ઝટ, હમણાંજ

સહેલ=ઝટ, સહેલાઈથી

જોદ=જોળો

અજબાગ=મકરીનું બચ્ચું

કીધલાં=કીધાં

પર્વતવાટ=પર્વતનો રસ્તો

મીઠું=સુંદર, વહાલું લાગે તેવું

અજસાવ=(અજ - મકરી+સાવ-

બચ્ચું

ભાવ=પ્રીતિ

તમ=પુરેપુરું ધરાધને

ચાર્તા=થયું જોટલો

દેહ=શરીર

શિથુ=ગ્રાજક

ઉછરમ=ઉમમ

મુજ=માફ

સંમ=સાથે

પેલું મકરીનું બચ્ચું આ વખતે તેની માથા વિષ્ણુ પડીને પર્વતના હંચા શિખર ઉપર ઉભું છે, અને એની સાથે ડાહજ નથી. ૧.

તે બરફના જેવું કંજળું દેખાય છે અને તેની પાછળ કાંચા

પાવર જણાય છે. તે પોતાનો કુદરતી આનંદ જૂલી જઈને દયા ઉપજાવે તેવો કંઈક ધર્મો અવાજ કરે છે. ૨

પર્વતની અંદર તેના અવાજના પડમા ધાય છે તે સાંભળીને તે જૂલાવામાં પડી ઉતરાય છે કે જણે મારી માતા બોલી પણ વળી માને દેખતું નથી તેથી બહુ મુઝાય છે. ૩

બહુ હચો અવાજ કરે છે, અને માતાને યાદ કરે છે. તે બચ્ચું આરે બાળુ જુએ છે તેથી તેની વાંકી અને ધોળી ડોક શોભે છે. ૪

તે શૂંગની નીચે ખીચોખીચ અને ભયંકર ઝાડી છે તેમાં વાંધોની ગર્જના ધાય છે તે સાંભળીને બચ્ચું કેટલું ગભરાય છે ! આરે અહીં માતાની સોડમાં સ્ત્રી રીતે લપાઈ જાય ! ૫

“હે વહાલા બાળક ! ધીરજ રાખ, હું ઝટ આવું છું,” એમ બોલીને મેં તે વખતે સહેલાઈથી ટેકરીની ટોચ ઉપર જઈને—૬

બકરીનું બચ્ચું બોળામાં લીધું અને દશબાર બચ્ચીએ કરી. પછી પર્વતનો કંઈયે રસ્તો ઉતરીને તેને જ્યાં તેની માતા હતી ત્યાં મુકયું. ૭

મને વહાલું લાગતું તે બકરીનું બચ્ચું પછી તરતજ ધાવવા લાગ્યું તે તે બચ્ચું નદીમાં પણ બાવ ધરીને માતાને કેવું ધાવે છે ! ૮

તે ધરાતાં તેની માતાથી છુટયું—જુદું ચયું. હવે તેની ઉજળા દેહ અગાઉનાથી અધિક શોભવા લાગી. મનમાં ઉમંગ લાવીને બાળક નાચ્યું તેની સાથે માફે હલ્ય પણ નાચ્યું. ૯

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ બકરીના બચ્ચા વિષે આ કવિતા કોણે રચી છે ?

૫૦ મકરીના જન્મ્યાને કેવી સ્થિતિમાં જોવાથી કવિના મનમાં કવિતા રચવાનો ભાવ પ્રકટ થયો ?

૫૦ કવિના હૃદયમાં દયાના આંકુરો પ્રગટે છે તે દર્શાવનારી શીટીઓ બોલો.

૫૦ કવિતાની કઈ શીટીઓ સર્વને બોધ આપનારી છે ?

૫૦ આ કવિતામાં કયા કયા નવા શબ્દો સીખ્યા ?

પાઠ ૧૯ મો.

હિરણ્યાક્ષ અને હિરણ્યકશિપુ.

હિરણ્યાક્ષ અને હિરણ્યકશિપુના સંબંધમાં કથા નીચે પ્રમાણે છે. વિષ્ણુ પરમાત્માના દરબારમાં જ્ય અને વિજય નામના જે દારપાળ હતા, તેમણે એક પ્રસંગે સનકાદિક ઋષિઓને વિષ્ણુમંદિરમાં જતાં રોક્યા. આ અવિનયથી ક્રોધે ભરાઈ ઋષિઓએ શાપ આપ્યો કે માત જન્મ મૃત્યુલોકમાં અવતરો. શાપથી ત્રાસ પામેલા તે બંને પોણાઆ વિષ્ણુ તેમજ ઋષિઓને અનેક પ્રકારે વિનવવા લાગ્યા. ત્યારે તેમના શાપનું નિવારણ એવું કર્યું કે “જો તમે અવતરીને વિષ્ણુ સાથે વેરભાવે રહેશો તો ત્રણ જન્મમાં તમે શાપમુક્ત થશો, અને પ્રેમભાવે રહેશો તો સાત જન્મ બોગવવા પડશે.” પ્રભુના ચરણથી છુટા પડવું એ તેમને મન મોટા ત્રાસ હતો તેથી “વેરભાવે વિષ્ણુ” મેળવવાનો માર્ગ ગ્રહણ કર્યો. આથી તેઓ રાક્ષસ યોનિમાં અવતર્યા. પૂર્ણ વૈરભાવ રાખી શકે તેથી પ્રભુકૃપાથી પોતાની મૂળ સ્થિતિનું તેમને વિસ્મરણ થયું.

તેમનો પહેલો અવતાર હિરણ્યાક્ષ અને હિરણ્યકશિપુને નામે થયો, તેમાં રાક્ષસીબુદ્ધિ ચલાવી વિષ્ણુ પરમાત્માને હાથે નાશ પાડ્યા.

(પ્રહલાદાખ્યાનની કથા શિક્ષકે કહેવી.) બ્રીજ અવતારમાં રાવણ અને કુંભકરણ્યે અવતરી રામ સાથે (સીતા હરવારૂપ) વેર કરી તેમને હાથે નાશ પામ્યા; અને ત્રીજા અવતારમાં દંતવક્ર અને શિશુપાળ રૂપે અવતર્યા. શ્રીકૃષ્ણરૂપે તેમનો મદ ઉતારી પ્રજુએ તેમનો ઉદ્ધાર કર્યો.

કસ્મપ=એક ત્રવિનું એ નામ છે.

કૂરરૂપે=ધાતકી રૂપે

નીરધાર=નકી

બળવંત=બળવાળા

અનુમાન=આશરે

સાહી=પકડી

સહિત=સાથે

આભ=આકાશ

ત્રાસ=ભય, બીક

કરે=હાથમાં

નીરખતાં=મેતાં

દિગ્બાળ=દિશાઓનું રક્ષણ કરનાર

દેવતાઓ

પર્વતશૃંગ=પર્વતનાં શિખર

ભોમ=શૂર, પૃથ્વિ

બળબળાટ=અકળાતા, હાલી ઉઠતા

નવખડ=સાક્ષમાં પૃથ્વીના નવ

ખંડ મણેલા છે.

(પ્રહલાદ, કેતુમાલ, હિરણ્ય,

કુરુ, રમ્ય, બદ્રાશ્વ, ભરત, કિબર હરિવર્ષ.)

બાળપણ=નાનપણ

મહી=પૃથ્વી

દાનવ=દૈત્ય, રાક્ષસ

પ્રાદા=મોટા

થરથરે=કપે; ધ્રુવે

અહાંડ=આખું વિશ્વ; સ્વર્ગ, મૃત્યુ

અને પાતાળ સમળું

પરવરે=ગર્ભ

દ્વેષ=વેર; ઝેર

પન્નમ=સૌપનામ; સાપ

શેષ=જેના ઉપર પૃથ્વી રહેલી છે તે

વશ્ય=જળદેવ

અધીર=ઉઝે

નીર કરા નાથ=પાણીના દેવ; વરણ્ય

અસુર=દૈત્ય; રાક્ષસ

ભોમ=મહિદાનમનિા હિરણ્ય

અમર=દેવતાઓ

સખળો=ખળવાળા

કોષ=ગુસ્સો

જમન=યજ્ઞ; દેવતાઓની તૃપ્તિને
અર્થે અગ્નિમાં આહુતિ આ-
પવાની ક્રિયાવાળું ધાર્મિક
કાર્ય.

પ્રત્યોષ=જ્ઞાન

અદાવત=વેર, દુશ્મનાવટ

સુરશું=દેવતા સાથે

જીવન=જમત, ભોક્. ભોક્ યૌદ્ધ
કહેવાય છે, સાત ઉપલા અને
સાત નીચલા

ઋહીને=પકડીને

રોક=રોકડા

વાજ આણ્યું=હેરાન કર્યું

વિશ્વ=જગત

ત્રાહેવાહે=પ્રમ કંટાળી મથું

ત્રેલોહ=રત્ન, મૃત્યુ અને પાતાળ

મજ્જ=હાથી

વારી=રોકડી

કીડા=રમત

ઉત્પાત=તોફાન; અરબક

દુર્મતિ=નહારી શુદ્ધિવાળો

મહાદુષ્ટ=મલોજ નહારો

વાધીઆ=વધ્યા

પુષ્ટ=જમરા

અચળ=પર્વત

અલવે=પુષ્કળ

પરહરીતે=તજીને, છાડીને

આચરે=કરે

(એ બને) કશ્મપમુનિને ત્યાં કુરુપે અવતર્યા, તે કુમારો
બહુ બળવાન હતા. નક્કી તેમનાં નામ હિરણ્યાક્ષ અને હિરણ્યકશિપુ
પાડ્યાં. ૧

આશ્વરે એક વર્ષના ચર્તા આંગણમાં આવી પીડવા લાગ્યા,
અને આઠાશ્વર્થથી સુરજ સાથે તેનું વિમાન પકડી લાવતા. ૨

હડીને આઠાશ્વરે વળજે અને તારાને ત્રાસ પમાડે વળી અંદ્ર-
માને હાથમાં પકડે ને હંમે આઠાશ્વર્થ કરે. ૩

તેમને જોતાં હિરણ્યાક્ષે મુજબ લાગ્યા. તેઓ પર્વતના શિખરો

તોડી પાડે છે. આ પ્રમાણે ચવાથી પૃથ્વી ઉપર (તેમનાં અવધિત કાર્યોથી) જાર વધી પડ્યો, અને નવે ખંડ અગમગી ઉઠ્યા. ૪

બાળકલ્પમાંજ એમનું એવું બળ હતું કે જ્યેષ્ઠી પૃથ્વી પણ પોતાનું માન મૂકવા લાગી. તેવા એ દાનવો મોટા થયા અને તેમનાથી આખું વિશ્વ કંપવા લાગ્યું. ૫

એ રાક્ષસો પાતાળમાં પેસે છે, અને સર્વ જોડે જર વધારે છે. સાપનું પુછકું તાણે છે, અને એમ કરીને રોષનાગને સુનેલો જગાડે છે. ૬

સમુદ્રમાંના જળને ખુમ ઉઠે ઉછાળે છે અને એ રીતે વરણ સાથે વદવાનાં છીંડાં ખેળે છે વળી વરણની પાસે એ રાક્ષસો બજિદાન માગે છે. ૭

દેવતાઓની સાથે આથડે છે, અને તે બળવાનો અતિશય ક્રોધ કરે છે. વળી તે યજ્ઞમાં બાગ માગે છે, અને ખીજ રાક્ષસોને પણ તેમ કરવાનું શીખવે છે. ૮

કુબેર ઉપર ક્રોધે બરાબને રોકડાં રત્ન માગે છે. એમ આખા વિશ્વને હેરાન કરી મૂક્યું તેથી ત્રણે લોક ત્રણ ત્રણ પોકારવા લાગ્યું. ૯

દિશ્વાઓનું રક્ષણ કરનારા દેવતાઓના હાથ ઓનાં દાંત પકડે છે, અને તેની સુંદ પકડીને ફેરવે છે, પણ એમ કરતાં તેમને કાંઈ રોકી શકતું નથી.

સમુદ્રમાં રમત રમે છે અને માંહેમાંહે લાતાલાત કરી મુકે છે. સાતે સાગરને (પુરાણમાં ધૃતોદ, દવિમડોદ, ક્ષીરોદ, મિષ્ટોદ, ઇક્ષોદ, ક્ષારોદ અને શુક્લોદ એવા સાત સમુદ્ર ગણાવેલા છે.) બેમા કરે છે, અને સધળે થોટાળો થાય છે. ૧૧

એ નકારી બુદ્ધિવાળા મહા દુષ્ટો ઋષિઓની સાથે પણ દુશ્મના-

વટ રાખે છે. તે બકાંડ જોડ્યા ઉંચા વધ્યા, અને જખરા તથા રૂપુષ્ટ થયા. ૧૨

મોટા મોટા પર્વતો ઉંચા કરે છે, અને ચારે બાજુ તેને ચલાવે છે; અને જેમ ઉંટ ઝાડને વળગે તેમ જીમ વડે આઠાણી ચાટે છે. ૧૩

મનમાં જરાપણ ખીક રાખતા નથી અને પોતાનાં મનુષ્ય બાજુ કરે છે. પોતે ધર્મનો માર્ગ તજીને પાપકર્મો કરે છે. ૧૪

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ કશ્યપમુનિને ઘેર ક્યા રાક્ષસો અવતર્યા ?

પ્ર૦ હિરણ્યાક્ષ અને હિરણ્યકશિપુ એ બંનેનો પૂર્વવૃત્તાંત કહો.

પ્ર૦ નાનપણમાં એમનું બળ કેટલું હતું ?

પ્ર૦ તેમણે ક્યા ક્યા દેવતાઓને કેવી રીતે ત્રાસ આપ્યો ?

પ્ર૦ તેઓ કશ્યપમુનિના પુત્રો હોવા છતાં 'દાનવ' કેમ ગણાયા ?

પ્ર૦ એ રાક્ષસો એટલા અઘાઉછુંબલ બન્યા તેનું કારણ શું ?

પ્ર૦ આપણે એમના વર્ણનથી શી બોધ લેવો જોઈએ ?

બોધ.

દૈવવશાત્ આપણે શારીરિક કે આર્થિક સંપત્તિ સારી પ્રાપ્ત થઈ હોય તો પણ તેનો દુરુપયોગ કરવો ઇષ્ટ નથી. અસામાન્ય રૂપ, નવ-યૌવન, અખુદ રાજલક્ષ્મી અને સત્તા એ વાસ્તવિક રીતે એક મોટી અનર્થ પરંપરા છે. એમાંની પ્રત્યેક આત્માની અવનતિ કરનાર છે; પણ તેનાથી ઉછુંબલ ન બનતાં પરાયે તેનો સદુપયોગ કરનારનું તે ઔદિક અને પરલૌકિક કલ્યાણ સાધે છે, એ ધ્યાનમાં રાખી શાંતિમયું ધાર્મિક જીવન ગાળવું એ સમજનનું કર્તવ્ય છે.

પાઠ ૨૪ મો.

આયુર્નું વર્ણન.

દૂરથી=ત્રેમળેથી; આધેથી
 દીલ=મન (દીલ=શરીર)
 આબ્યો=ગમ્યો
 મેહ=વરસાદ
 વીજ=વીજળી
 ગિરિરાજ=પર્વતોનો રાજા; સર્વ
 પર્વતોમાં શ્રેષ્ઠ
 ટાણે=વખતે
 સોમ=ચંદ્ર
 દીપે=શામે
 મૂઢી=નમી રહી
 મહા સ્વાદુ=મહા સ્વાદીષ્ટ; બહુ
 સ્વાદવાળો
 મિષ્ટ=મીઠો
 હર્ષા=હરણો

કરે=નીકળે
 નિર્મળાં=સ્વચ્છ; પાણીવાળાં
 નીર=પાણી
 શીળાં=ઠંડો
 સુગંધી=સુગંધવાળો
 વહે=વાય
 અગાડી=આગળ
 વડાં=મોટાં
 બળર=ચૂંટાં
 રાજગારી=ધંધાદારી
 પરાં=વેગળેનાં
 ભક્તિ=ઉપાસ
 ટેવો=ધારો
 સ્થાન=દેવાલયો
 હંદ=કવિતાની કડીઓ

દૂરથી જોતાં આકાશમાં જેમ વરસાદ ચઢી આબ્યો હોય તેવો
 મનને સારો ગમે છે. (તેના ઉપર આવી રહેલા) કુડોમાંનો દેવતા
 વીજળી માફક ચળકે છે. એવો પર્વતનો રાજા આયુ આજ જોયો. ૧

પુનમની તિથિએ સાંજને વખતે સૂર્ય અને ચંદ્ર એ બે જાણે
 શાંખિતા ધંદ ન હોય એમ દેખાય છે. (એને જોઈને) કાષ્ઠ કહે છે
 કે દેવનો હાથી કેવો દીપી રહ્યો છે ! એવો પર્વતનો રાજા.-૨.

કોઈક વખત ઉપર જમીને ઝાડના જથાની પુષ્કળ ઝુડી રહેલી
ઝાડી આંખ ફાડીને અર્થાત્ બરાબર રીતે જુઓ. ત્યાં મહા સ્વાદિષ્ઠ
મીઠો મેવો જોઈએ તેટલો મળે છે. એવો પર્વતોનો રાજા.—૩.

તેને વિષે વાઘ, વાંદરાં, સિંહ અને હરથાં વસે છે, તથા ચો-
કખા જળનાં ઝરણો હંમેશાં વહે છે. વળી ઠંડો અને સુમંધીદાર વાયુ
વાય છે. એવો પર્વતોનો રાજા.—૪

ત્યાં સુંદર ફૂલોની ફૂલવાડી ખીંચી રહી છે. તેમજ ત્યાં કુવા,
વાવ અને કુંડ શોભી રહ્યા છે. વળી તેને વિષે આવેશાં મોટાં દેવ-
ગામાં દેવોનો વાસ રહેલો છે; એવો પર્વતોનો રાજા.—૫.

તેને વિષે બંમલા બન્યા છે; અને ત્યાં બજારો પણ બન્યાં છે.
વળી ધંધાદારી લોકો ત્યાં સારા ધંધા કરે છે આથી માલ લેનારને
જે લેવો હોય તે માલ ત્યાં મળે છે, એવો પર્વતોનો રાજા.—૬

ત્યાં તેર ગાઉના ધેરાવાવાળું તળાવ છે તેમાં પાણી પીચ માટે
આસપાસના અગ્યાર ગામના લોકો આવે છે. (અનુભવીઓથી અન્ન-
પૃથું નહિજ હોય કે ત્યાં માત્ર બે ત્રણ માછલનાજ વિસ્તારનું તળાવ
છે, અને પર્વતને વિષે અગ્નીઆર ગામજ વસેલાં નથી. કેવળ પ્રાસ
મેળવવા એ લીટી લખાઈ છે. એનો ભાવાર્થ એજ સમજવો કે ધણી
વિસ્તારનું તળાવ છે, અને આસપાસ છુટાં છુટાં વસેલાં ગામડાના
લોકો ત્યાં આવે છે, પરંતુ લોકોને ધણે દૂરથી પાણી લેવા ત્યાં
આવવાની જરૂર નથી—હામ હામ ઝરણો છે.) બધાં જોઈ માસમાં
પથ પરસેવો જોવામાં આવતો નથી એવો પર્વતોનો રાજા.—૭

અસાડ મહીનામાં દૂરનાં વાદળાં પાસે આવે છે, અને ત્યાં જ-
તાંની સાથેજ જોવાની મઝા જણાય છે. તમે એ વાદળાંને જરૂર
ધુણીનો જોટોજ ધારો. એવો પર્વતોનો રાજા.—૮

જેને વિશે જોન અને હિંદુઓનાં જુનાં સ્થાન છે. તેમજ બહુ વખણાએલાં આયુર્વેદની પણ એમાં છે. એ બધાવાં સાચક હકીકત આસ બાજુવા માટે કહી છે. કલપતરામ કવિએ આ સારા કંઈ બનાવ્યા છે, એનો પર્વતોનો રાજા.—

અર્થો.

પ્ર૦ આયુને દરથી નિહાળતાં કેવો દેખાય છે ?

પ્ર૦ એને હાથીની ઉપમા સી રીતે આપી સકાય ?

પ્ર૦ આયુ ઉપર જોવા એવું શું શું છે ?

પ્ર૦ કવિતાની કઈ કહી વડે કવિના અવતારનની આજી મા-
સમ પડે છે ?

બોધ.

નદી, પર્વત, જંગલ, ઘોષ, ઝરણ, ચંદ્રિકા વગેરે છબરની આપાર શક્તિનું જ્ઞાન કરાવનારી સૃષ્ટિઓના અવલોકનથી પ્રજ્ઞ પ્રત્યે શક્તિભાવ ઉદ્ભવે છે. માટે એવી વસ્તુઓ બહુ બારીકાઈથી, પ્રી-
તિથી અને શક્તિથી નિહાળવી અને કુદરતનો મહીમા ગાવામાં મિત્ત
પરાવવું એ દરેકની ફરજ છે.

પાઠ ૩૦ મો.

સપુત વિષે.

સપુત=સારો છોકરો; સદ્ગુણી

છોકરો

અધર્મ=ધર્મ વિરુદ્ધ આચરણ

દાગે=દૂર કરે

સ્વજન=પોતાનાં માણસ

દીન=મરીબ (દિન=દિવસ)

અરસીઆ=પૂજ્યા

દામ=પૈસા

પરમારથ=પરોપકારમાં

એડે=એમાં કરે, મેળવે

મર્થ=પૈસા

હરિ અર્થ=હરિને ભેખે; પ્રજાની

પ્રીતિ માટે; સ્વાર્થ વગર

આડી=ઢોળની આનમી આખત ન-

ધીને કહી દેવી તે

અપયસ=મેઆખર

સદ્ગુણ=જીયા ગુણ; સાર ગુણ

અવનિ=પૃથ્વી

ધન્ય=સરજ

જે સીધે રસ્તે ચાલતો હોય એટલે નીતિથી વર્તતો હોય તેજ સપુત કહેવાય; જે અધમને દૂર કાઢતો હોય તે સપુત કહેવાય; જે પોતાનાં માણસને (કુટુંબીઓને-સમાં વડાચાંને) સુખ આપતો હોય તે સપુત કહેવાય; ગરીબનાં દુઃખ મટાડતો હોય તે સપુત કહેવાય; વળી જે પરમેશ્વરને પ્રીતિથી પૂજે તે સપુત કહેવાય; શામળ કવિ કહે છે કે જેણે પરોપકારને અર્થે પૈસા ખર્ચ્યા તેજ સપુત કહેવાય.

વેપાર વડે પૈસા કમાય તે સપુત કહેવાય; સ્વાર્થની આશા વગર પુણ્ય કરે તે સપુત કહેવાય; યોગી કે આડી કરતો નથી તે સપુત કહેવાય; અપયસ થવાથી (લોકમાં ખોટું કહેવાય એનાથી) જે ડરતો રહે છે તે સપુત કહેવાય, એમ જેનામાં અતિસય સદ્ગુણ જોવાનાં આવે છે એવા સપુતને સ્વર્ગમાં પણ સુખ છે. શામળ કવિ કહે છે કે જગતમાં એવા પુરુષોના અવતારજ સરજ છે. ૨

ગણિત શમશ્યા.

ગણિત શમશ્યા=ગણિતને લગતી

શમશ્યા એટલે છુપા અર્થ-

વાળો સવાલ

ગોરી=સ્ત્રી

ગોખ=ઝંખો

ના કિફ=નદીનું

નીર=પાણી

કામની=સ્ત્રી

કર=હાય

છત=શિલક

પ્રશ્ન=સવાલ

ઉત્તર=જવાબ

પ્રશ્ન—એક સ્ત્રી ઝરખામાં બેઠી હતી. તેની (ઝરખાની) તબે નદીનું પાણી હતું. હવે તે સ્ત્રીનો મોતીનો હાર તૂટ્યો તે નદીના કાંઠા ઉપર જઈ પડ્યો. તેનાં અર્ધા મોતી કાણુવારમાં પાણીમાં જઈ પડ્યાં, ચોથા ભાગના સવાયા જેટલાં અર્ધા કચરામાં જઈ પડ્યાં, વળી છઠ્ઠા ભાગ જેટલાં ગમડી ગમડીને સેવાળમાં ગયાં, છેવટે સ્ત્રીના હાથમાં બે મોતી રહ્યાં. ત્યારે કહો, એ કેટલાં મોતી હશે ?

ઉત્તર—શીત્રકમાં છનું મોતી હતાં; તેના ચોથા ભાગનાં સવાગણાં ત્રીસ, છઠ્ઠા ભાગનાં સોળ અને બે હાથમાંનાં મળી અડતાળીસ.

સવાલ—પંખીનાં બે ટોળાં હડીને આકાશમાં આવ્યાં. ચંપાના વનને વિષે તે સૌને મનમાં સારાં ગમી ગયાં. તેમાંનું એક ટોળું બોલ્યું કે તમારામાંથી એક આવો તો આપણુ બેઉ સરખાં થઈએ, અને સૌનાં મનમાં સારાં લાગીએ. ત્યારે બીજું ટોળું બોલ્યું કે તમે એક પક્ષી આપો તો અમે તમારાથી બમણાં થઈએ—ત્યારે અમે પૂછીએ છીએ કે ગણો, એ પક્ષીઓ કેટલાં હશે ?

ઉત્તર—એમાં વહેમ જેવું શું છે ? મણિતશાસ્ત્ર સાક્ષી પૂરે છે, કે બધાં થઈને બાર પક્ષી હતાં. એકમાં સાત અને બીજામાં પાંચ.

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ સપુત કોને કહેવાય ?

પ્ર૦ કોનું જીવ્યું સફળ ગણાય ?

પ્ર૦ ‘મોતી’ સંબંધી શી સમસ્યા છે ?

પ્ર૦ ‘પક્ષી’ના ટોળાવાળી સમસ્યા કહો ?

પ્ર૦ એ સમસ્યાઓ શા માટે મુશ્કેલી છે ?

પ્ર૦ બંને સમસ્યાના જવાબ આપો ?

બોધ.

સીધે માર્ગે આલવું, ક્રોધપણ કાર્યમાં અધર્મ કરવો નહિ, કુટુંબીઓને સુખ આપવું, મરીબને સહાય આપવી એ વગેરે જે સપુતના સદ્ગુણ ગણાવ્યા છે તે પ્રમાણે બરાબર વર્તવું જોઈએ. એ સદ્ગુણો મહણ કરી વર્તવાથીજ માથાપ સંતોષ પામે છે, કુટુંબ-કુળની શોભા વધે છે, આપણી કીર્તિ પ્રસરે છે, અને આશોકનું તેમજ પરલોકનું હિત સધાય છે એ વિચાર ધ્યાનમાં રાખી સદૈવ નીતિ-માન અને પવિત્ર જીવન ગાળવું જોઈએ.

પાઠ ૩૪ મો.

અર્ધર સ્તુતી.

અરજ=વિનતિ

મૂળો=સાંભળો

અવિનાશી=જેનો નાશ નથી એવા;

પરમેશ્વર

બાળક=ઓછી સમજણવાળા

આગ=આશા

લેશ=લગાર

ઉદાશ=દીલગીર

નિરાશ=આશાખર્ગ

લેશ=લગાર

કચાશ=ખામી

શુભમતિ=સારી અફકર

સદ્ગુણ=સારા ગુણ

સમાસ=મેમાં રહેવું તે

નિર્મળ=ચોક્કા

નિશ્ચિન=રાત દિવસ

પસરે=ફેલાય

સુવાસ=સારી વાસ

હેયામાં=મનમાં

હાશ=હીંમત

લેશ=લગાર

કુધારો=નહારો રિવાજ

હે અવિનાશી પ્રભુ ! અમારી વિનતિ સાંભળો. આપ દયાળુ છો, અને અમે સર્વ જાળક છીએ તેથી અમારી એક આશા છે કે અમારી અરજ સાંભળો.

જાળક તો બહુએ વાંક કરે પણ તેથી (આપ) ઉદાસ થશો નહિ. અમારી.

અમે સધળાં વિદ્યા ભણવા માટે ભેમાં થઇએ છીએ, માટે અમને તેમાં નિરાશ કરશો નહિ. અમારી.

અમે બધા સમજીને સારા મુજો લઇએ કે જેથી અમારામાં લગાર પણ ક્યાશ રહે નહિ. અમારી.

અમને સારી બુદ્ધિ સાથે ઉંચા મુજો આપો, કે જેથી સૌમાં અમારો સમાસ થાય. અમારી.

રાત દહાડો અમે મનમાં પવિત્ર રહીએ કે જેથી અમારી સુ-વાસ-સારી આબરૂ ફેલાય. અમારી.

અમે મોટેથી એવું માગી લઇએ છીએ કે અમારાં મનમાં જ્ઞાન-રૂપી સૂર્ય વડે ઉજાસ થાય કે જેથી અજ્ઞાનરૂપી અંધકાર નાશ પામે. અમારી.

આપનો આધાર મળવાથી અમારા મનમાં હોંમત છે, અમારી. છેવટે માગીએ છીએ કે અમારામાં લગાર પણ નહારો રિવાજ રહે નહિ અને કોઇપણ દિવસ સુખનો નાશ થાય નહિ. અમારી.

પદ ધન્યાશ્રી.

દયાનિધિ=દયાના ભંડાર

આધાર=આશરો, ટેકો

અક્ષરણુઅક્ષરણુ=જેને કોઇનો આ-

ધાર નથી તેમના આધાર

અક્ષરણુ=અક્ષરણુ વગરનો

વહાર=સહાય

અપાર=પાર વગરની

લીલા=ખુશી

અકળ=કળી ન સકાય તેવું
 મતિ=રચના
 જરલોભ=પૈસાનો લોભ
 સકળ=મધી
 વિકળતા=મભરામણ
 વીળવિષય=ઝેરરૂપ દુનીઆની
 મઝાઓ
 ખાનું=નામનો મહીમા
 ખાનાની પત=નામની મોટાઇની
 આખર

પ્રીતિ=પ્રીતિથી; સ્નેહથી
 પતિતોદ્ધાર=પતિતને-પાપીને ઉ-
 દ્ધારનાર-બચાવનાર
 અભય=ભય વગરનું
 યાત્રુ=માત્રુ
 ન્યાયી=ન્યાયવ્રજો
 વિસ્તાર=આત્માનું મોટાપણું,
 વિશાળપણું
 અચળ=ખસે નહિ તેવું

હે દયાના બંડાર ! તું જ એક મારો આધાર છે. તારું નામ અશરણના પણ શરણ એવું શુભ છે. માટે તું મારી વદાર કર. અર્થાત્ જેને કાઢતો પણ આધાર ન હોય એવાનો તું આધાર છે માટે હું નિરાધાર હોવાથી મને પણ સકાય કર. દયાનિધિં

જ્યાં જોઈ હું ત્યાં તારી રચના પાર વગરની છે, અને તે આકારમાં-તે રચનામાં તારી પુદ્ધિનો મહિમા ન સમજી શકાય એવો છે. દયાનિધિં

આ જગતા લોકોનો પ્યાર તો રૂપથી, રંગથી કે પૈસાના લોભને લીધેજ છે. દયાનિધિં

ખધો મભરામણ મટાડી દધને વિષરૂપી આ દુનીઆના વિષયોથી નને ખચાવ. દયાનિધિં

પાપીઓનો ઉદ્ધાર કરનારા હે ધણી ! તું તારા મોટાઇવાળા નામની આખર પ્રીતિથી રાખ. દયાનિધિં

બય વગરનું અને કોઈ દિવસ ખસે નહિ તેવું તારું સારું પદ
હું વારંવાર માણું છું. દયાનિધિ.

તું ન્યાય પ્રમાણેજ વર્તનારો છે તો પણ મને માણી આપીને
આ દુઃખથી બરેલા સંસારમાંથી તારીને પાર ઉતાર. દયાનિધિ.

કહાનદાસ કહે છે કે તને ગમતાં કાર્યો કરીને મારા આત્માનું
વિશાળપણું ઇચ્છું છું. દયાનિધિ.

પરેશા=મોટો ઇશ્વર; પરમેશ્વર

વિશ્વેશા=વિશ્વના સ્વામી

અકલિત=સમગ્રાય નહિ તેવી

કૃતિ=રચના, કામ

મતિ=બુધ્ધી

રચ્યું=મનાવ્યું

હિતાર્થે=હિતને માટે

જગપતિ=જગતના ધણી

કૃતિ=કામ

નિરખી=જોઈ

જળનિધિ=પાણીનો જાડાર; સમુદ્ર

તરંગો=મોઝા

મધુર=મીઠા

મૂર=અવાજ

અલપતો=માતો

પ્રભુપ્રતિ=પ્રભુ તરફ

રમણ્યું=સુંદર

દર્શાવે=અતાવે

મણા=ખામી

બાધ=રાધ

ગરજન=જુમરાણું, ગર્જના

બયબીત=મય ઉત્પન્ન કરનારા

વિરાજિત=જાણી

દીપ=દીવો

તરવર=મોટાં જાડ

વિશ્વના સ્વામી હે પરમેશ્વર! તારાં કાર્યોની બુધ્ધી સમજ ન
શકાય તેવી છે. હે દુનીઆના ધણી! આ સમજું તે માણસોના કલ્યા-
ણને માટે બનાવ્યું છે. તારાં બારે બારે કામો જોઈને માણસો મથી
મથીને (સમજવા પ્રયત્ન કરીને—ન સમજવાથી) દૂર ખસે છે. તારા
સુણો ગાવા માટે માણસોની બુદ્ધિ લગાર પણ આણતી નથી. ૧

અહા ! મહા નૃત્ય-નાચ કરતો આ સમુદ્ર કેવો દેખાય છે. તે જાણે મોજાં ઉઠાળીને મીઠા અવાજ ગાતો ન હોય ! જગીઆમાં અને વાડીઓમાં ફળ અને ફૂલને લીધે ડાળાઓ અતિશય નમી રહી છે તે વાયુના સપાટાથી નમીને જાણે પરમેશ્વર તરફ નમન કરતી ન હોય ! ૨

ફરી ફરીને મીઠા અવાજ ગાઈને સુંદર પક્ષીઓ ક્ષોભ કરે છે, તે પ્રભુ કળી ન શકાય તેવી રચનામાં ખામી નથી એમ ખતાવે છે. વળી વાદ્ય અને સિંહો બચકર ગર્જના કરીને ફરે છે અને તેથી પાસેના પર્વતો ફરીને બચ ઉત્પન્ન કરે એવા શબ્દો કરે છે. (વાદ્ય અને સિંહના શબ્દો પર્વતોમાં અથડાઈને પાછા આવે છે તેથી તે શબ્દો બચબીત લાગે છે.)

સંધ્યાકાળને વખતે જોતાં ગણી ન શકાય એટલાં જંતુઓ ઉડતાં જણાય છે, અને ઝીણાં ઝીણાં જંતુઓ વૃક્ષ ઉપર દીવાની માફક સગમતાં-પ્રકાશતાં જણાય છે. તેના વડે આખું વૃક્ષ-ઝાડ જાણે હીરાથી મઢી લીધું હોય તેવું ઝગે છે-પ્રકાશે છે. (આ સર્વ નીરખીને) માણસો પોકાર કરીને કહે છે કે આહા ! પરમેશ્વરની આ કેવી (અદ્ભુત) રચના છે ?

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ આ પાઠમાં કઈ કઈ ત્રણ ઇશ્વરસ્તુતિઓ છે ?

પ્ર૦ કોની કોની બનાવેલી છે અને દરેક કયા રાગની છે ?

પ્ર૦ ઇશ્વરે શું શું બનાવ્યું છે ?

પ્ર૦ ઇશ્વર પાસે આપણી માગણી શી હોવી જોઈએ ?

પ્ર૦ પરમેશ્વરના ગુણો જાણ્યાં આપણી મુદ્દિ કેમ ચાલતી નથી ?

બોધ.

ધર્મર અપાર શક્તિવાળો છે, દયાળુ છે, અને પ્રાણિમાનને ઉત્પન્ન કરનારો તથા તેમનું કલ્યાણ કરનારો છે માટે તે સર્વ સંરક્ષનદારનો દરરોજ અંતઃકરણથી આપણે ઉપકાર માનવો જોઈએ તથા તેની ભક્તિ કરવામાં લગાર પણ આજસ ન કરવી જોઈએ, એના અનેક ઉપકારોનો બદલો મનુષ્યો કોઈ પણ રીતે વાળી શકે તેમ નથી, એને માટે નિરંતર તેની ભક્તિ કરવાથી તે ખુશ થાય છે, અને તેમ કરવાથી આપણી બુદ્ધિમાં, સંપત્તિમાં, સુખમાં વધારો થાય છે. હુંકામાં, આત્માનું કલ્યાણ થાય છે એમ નિશ્ચયપૂર્વક માનવું.

પાઠ ૩૮ મો.

પંચવટી.

પંચવટી=પાંચ વડનું જુથ. આ રથજ ગોદાવરીને કાંઠે છે.

શ્રી=શોભાયમાન; સુંદર

પ્રભાવ=શક્તિવાળા

રઘુવીર=રામચંદ્રજી; રઘુકુળને શો.

ભાવનાર

વિરાજતા=શોભતા

સંગ=સાથે

કુળનો=આપણાએ પાળેલો

ધર્મ=રીતરિવાજ, આચારવિચાર

લીલા=આનંદભરેલી રમત ગમત

નિત્ય નિત્ય=દૈનિક

નૌતમ=નવા નવા; સુંદર

નિર્મળ=ચોક્કસ

મહા=ઋષિ લોકોને રહેવાની જગા

છાંદ=શોભી

મુનિ=તપસ્વી

ધીર=શાંતિ ભરેલું જીવન ગાળનાર

પર્ણકુટી=પાંદડાં વહેરેથી બાંધેલી

કુંપડી

વૃક્ષસીકરાં=વૃક્ષ સીનાં

વૃંદ=જયો; સમૃદ્ધ

ખટપટ=ભમરા; મધમાખી વગેરે

જંતુ (ખટ-છ+પટ-પગ)

ગુંજો=આનંદથી અવાજ કરે

મધુ=મધ; મીઠા

મકરંદ=ફુલનો રસ

ચંપક=ચંપો

કરેણી=આંખાની જાત

આંખાશાખ=આંખા ઉપર પાકતા

આવેલી કરી

કદળી=કેળ

મંડપ=માંડવો

લચકે=લચી પડે

લૂમી=લૂમો; હુમખાં

નારિકેળ=નાળિયેરી

જખીર=જખુડો

ફેફલી=સોપારીતું ઝાડ

શતપત્રી=એક સળી ઉપર સો પાન

થામ એવું ઝાડ

કુંડ=આંખાતું ઝાડ.

મસમસનો=મહેકતો

સોહમણા=સુંદર, પ્રીય

બક=બગલો

પારાવત=કચુતર

કપોલ=હોલો

આદે=વગેરે

લલિત=સુંદર

વિહંગ=પક્ષી

કળા=મોર પોતાનાં પીછાં પ્રસારે

છે તે

ખમ=પક્ષી

મૃગ=પશુ

ભાવે=પ્રીતિથી

જૂથ=ટોળાં

મૃગ=હરણ

સૌમિત્રી=સુમિત્રાનો પુત્ર; લક્ષ્મણ

આરોગાવી=જમાડી

આસ=ખાવું તે

પંચવટીમાં શ્રી રામચંદ્રજી શોભી રહ્યા હતા. લક્ષ્મણ અને સીતા અને સાથે તેમની સેવા કરતાં હતાં. એ બધાં પોતાના કુળનો ધર્મ પાળતાં હતાં, અને હંમેશાં જુદા જુદા પ્રકારની લીલા-રમત-ગમત કરતાં હતાં. તેમની પંચવટી પાસે ચોકખાં જળવાળી ગોદા-વરી રહે છે, અને ઠંકણે ઠંકણે મોટા તપસ્વીઓના મઠ શોભી રહ્યા છે. પંચવટીમાં—

પર્ણકુટી પાસે સીતાજીએ વાડી કરી છે, અને તેની અંદર તુલ-
સીનાં જુથ વાળ્યાં છે. વળી તેમાં જામ, જુષ, મકંદ, મરવો અને
બોમરો છે. તેમાંથી જંતુઓ આનંદપૂર્વક મીઠો ફૂલનો રસ લેતાં.
પંચવટીમાં—

તેમાં શુક્રાબ, ચંપો, ડમરો, ચંપેલી, માલતી છે, અને કરેણી
આંખાની સાથે હીડોળા ખાય છે. વળી જામફળી, દાડમડી, નારંગી -
અને કેળો છે તથા માંડવા ઉપર દ્રાક્ષની લુમે લયકી રહી છે.
પંચવટીમાં—

નાળિયેરી, જાંબુડા, રણસ, સોપારી, સીતાફળી, શતપત્રી,
કુંદ અને કદ્દાર છે. તથા ચારે બાજુ બહેક બહેક કરતો કેવડો
મેકે છે, અને જુદી જાતનાં પાર વગરનાં ફુલો ખીલી રહ્યાં છે.
પંચવટીમાં—

ઝાડ પક્ષીઓ સુંદર શબ્દો કરે છે. બગલા, કબુતર, ચકવા
અને ચકલીનાં જોડાં, હંસ, કારંડવ, ચક્રાર, ચાતક, કોકિલા, હોલા,
ખંજન વગેરે સુંદર પક્ષીઓ છે. પંચવટીમાં—

જમીન ઉપર કળા કરીને મોર નાચે છે, અને મેના તથા પો-
પટો “જય જય રામ” એવા શબ્દો બોલે છે. તેમજ રસિક લાગે
તેવા સુંદર શબ્દો બોલે છે. એવાં પક્ષીઓ અને પશુઓને જોઈને
સીતા મનમાં સુખ પામતાં હતાં. પંચવટીમાં—

શ્રી રામચંદ્રજી પંચવટીમાં રહ્યા છે ત્યાં તેમના દિવસો આનં-
દમાં જાય છે. ત્યાં લક્ષ્મણ અને સીતા ભાવથી રામચંદ્રજીની સેવા
કરે છે.

બીલડીઓનાં ટોળાં મળીને સીતાને જોવા માટે આવે છે, અને
જુદી જુદી જાતનાં વનશજો પડીઆ ભરી ભરીને લાવે છે.

સીતાની વાડીમાં પશુઓનાં ટોળાં ચરવા માટે આવે છે. તે સીતાજીનું રૂપ જોઈને બધાં નવાઈ પામે છે.

હમેશાં લક્ષ્મણ કૃત લાગીને સીતાની પાસે મૂકે છે. શ્રી રામ-ચંદ્રજીને જમાડીને પોતે ફળનો આહાર કરે છે.

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ પંચવટી સંબંધી શું જાણો છો ?

પ્ર૦ રામ, લક્ષ્મણ અને જાનકીને વનવાસ કેમ જવું પડ્યું ?

પ્ર૦ સીતાજીએ પોતાની વાડીમાં શાના છોડ ઉછેર્યા હતા ?

પ્ર૦ ગોદાવરીને કાંઠે ક્યાં ક્યાં પ્રાણીઓ જેવામાં આવતાં ?

પ્ર૦ એ સ્થળ રમ્ય-સુંદર કેમ લાગતું ?

પ્ર૦ લક્ષ્મણ પોતાના વડિલ બંધુની શી સેવા કરતો ?

બોધ.

રામ, લક્ષ્મણ અને જાનકી વનવાસ રહીને પણ અર્થાત્ અસહ્ય વેઠવા છતાં પણ પોતાનો કુળ ધર્મ પાળતાં તે પ્રમાણે માણસે ગમે તે સ્થળે, ગમે તે સમયે અને ગમે તેવી સ્થિતિમાં પણ પોતાના કુળનો આચારવિચાર કદાપિ (પ્રાણ્યંતે પણ) તજવો નહિ. બીજી બાજત એ સમજવાની છે કે પોતાના વડિલ બંધુ રામની લક્ષ્મણે જેવા ઉંચા અને અપૂર્વ પ્રેમભાવથી સેવા કરી છે તેવા ઉંચા બંધુભાવથી વર્તવામાંજ ખરી કુલીનતા, ખરો ધર્મ અને શાશ્વત કલ્યાણ સમાયલું છે, એ ખૂબ ધ્યાનમાં રાખવું.

પાઠ ૪૪ મો. હિતનાં વચનો.

હિત=કલ્યાણ; બહુ
 સૂણો=સાંભળો
 બધિર=અહેરો
 સરખો=જેવો
 સ્વાધીન=તાબે; વશ
 કોધ=ગુસ્સો
 સમ=જેવો; અરાબર
 સાઈ=જેવું જોઈએ તેવું.
 ગૂંગ=મુંગો
 સાઈ માહું=ખઈખોહું
 ઉપકારી=પારકાનું બહુ કરનારો.
 ધીર=ડાહ્યો, શરવીર, બહાદુર
 રણુ=રણભૂમિમાં; લડાઈમાં
 નિર્ભય=ખીક વગર
 ભારી=ખોટા; નિડર
 ઉંમર=વય
 સાણો=ડાહ્યો
 સ્વાર્થ=મતલબ
 નિદે=વાંક ખોલે, વગોવે
 પીઠ પાછળ=ગેરહાજરીમાં; ખીજ-
 જોને મોઢે
 હલકા=ઝોછી સમજણવાળા

સ્તુતિ=તારીફ; વખાણ
 ખતા=ચૂક; બૂલ; ઠાકર
 અનાદર-તિરસ્કાર
 કળે=સમયે; વખતે
 દશા=સ્થિતિ
 સહી=નક્કી; નિશ્ચય
 હિતુ=સ્નેહી; હિતેચ્છુ
 શીખ=શિખામણ
 કડુ=કડવું; દુઃખ લાગે તેવું.
 બાપણુ=વચન; વાણી
 હિતકારી=શાયદો કરનાર
 વેર=દુશ્મનાવટ
 છાની=ગુપ્ત; ખીજને નહિ દહેવાની
 સાચ=સાચો
 આમદાની=આવક બચક
 સાવધ=સાવચેત, હોશિઆર
 વહેવારે=વેવડ દેવડમાં
 શરમ=ભાજ
 હાનિ=નુકસાન
 હરીલે=ખમીલે; વેઠે
 ધરમજે=માહો માહે
 કાજી=માયાધીશ
 કા=કોઈ

પતે=નિકલ થાય; પતી જાય, મટે

સર્વથા=અધિ ઠેકાણે

ઉધાડો=ખુલ્લી કરો

કથા=મર્મ; વાત

મનનો સુખી=સંતોષી

વેરભાવ=દુસ્મનાવટ

ડાકી બહાર ન કાઢવી=આગેવાન

થવું નહિ

હાથ ધાલવો=ચૂર કરવું

વિચાર=મત; અભિપ્રાય

જે માણસ દિલનાં વચનો સાંભળે નહિ તે બહેરા જેવો જાણવો; અને જે માણસ ક્રોધને તાબે થાય તેને આંધળા જેવો જાણવો. ૧

જે માણસ સારી રીતે બોલી જાણતો નથી તેને મુંગા જેવો જાણવો; અને જે માણસ સાફ બોલું સમજતો નથી તેને પશુ ગણી કાઢવો. ૨.

જે હમેશાં પારકાનું બહું કરે છે તેને મોટા માણસ ધારવો, અને જે રણભૂમિમાં ખીક રાખતો નથી તેને ખરો બહાદુર જાણવો. ૩

ધન, જીવાની અને હિંમર ઉપર જે માણસ વિશ્વાસ રાખતો નથી, તેનેજ ચતુર, ડાહ્યો અને સંતોષી જાણવો કારણ કે એ વસ્તુઓ નાશ પામનારી છે. ૪

આપણાં વખાણુ સાંભળીને બૂઝાવામાં પડી ખતા ખાવા નહિ. પોતાની મતલબને માટે લુચ્ચા લોકો વધારે જુદું બોલે છે. ૫

આપણું કાંઈ જુદું બોલે તો પણ તેની સાથે વઢવું નહિ, મૂર્ખ માણસો પછવાડે જુદું બોલે છે. ૬

ગરીબ માણસને જોઈને તેનો તિરસ્કાર કરવો નહિ, (કેમકે) અરે ! કાંઈક વખતે આપણી પણ એવી દશા નક્કી થશે. ૭

સ્નેહી માણસની શિખામણનું વચન કડવું હોય છે, તોપણ તે બહું કરનાર સાથે દુસ્મનાવટ શા માટે કરવી ?

આપણી છાની વાતો વિશ્વાસ રાખીને કોઈને કહેવી નહિ, પણ આપણો ખરેખરો રતેહી હોય તો તેના બરોસા ઉપર કહેવી. ૯

આવડે જાવડે (ઉપજાવમાં) તો હિસાબ રાખવાથી માણસો સાવચેત રહે છે. અર્થાત્ એમને દ્રવ્ય તરફનું સંકટ આવી પડતું નથી. વહેવારમાં (સેવડ દેવડની બાબતમાં) શરમ રાખવાથી નુકસાન ભોગવવું પડે છે.

નાની ઉમરના પાસેથી પણ કહાપણની વાતો હોય તો સાંભળી મઠણ કરી લેવી, અને જો ધરમેજે તકરાર પતી જતી હોય તો ન્યાયાધીશ પાસે જવું નહિ. ૧૧

મરી ગએલા માણસનું કોઈ દિવસ કોઈપણ ઠેકાણે લુંડું બોલવું નહિ. કોઈની સાથે દુશ્મનાવટ રાખવી નહિ અને કોઈની છાની વાત ખુલ્લી કરવી નહિ. ૧૨

મીઠું મીઠું ખાવાની જીભને ટેવ પાડી દેવી નહિ, પારકો તકરાર પોતાને માથે વહોરી લેવાની આગેવાની કરવી નહિ. ૧૩

એક કામ પુરું થયા પછી બીજા કામનો આરંભ કરવો. એ જણ છાની વાત કરતા હોય તેમાં ત્રીજા માણસે પોતાનો મત આપવો નહિ. ૧૪

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ હિતનાં વચનો કડવાં કેમ લાગે છે

પ્ર૦ કેવાં વચનોથી માણસ છેતરાઈ જાય ?

પ્ર૦ કય બાબતમાં બહુ સાવધ રહેવું ?

પ્ર૦ કય કય ટેવો ન પડવા દેવી ?

પ્ર૦ ગુંગ, પીઠ, આમદાની, અનાદર, બધિર, હાનિ, હોરી લેવું

એના અર્થ સમજાવો.

બોધ.

આ પાઠમાં આપેલાં સધળાં હિતવચનોનું ધ્યાનપૂર્વક સેવન કરવું દરેકને ઉપયોગી થઇ પડશે. પાઠમાં તમે જે જે નીતિનાં વચનો મળી જાઓ તેને ખરાબર રીતે આચારમાં મૂકતાં શીખશો અર્થાત તે પ્રમાણે તમે વર્તવાની ટેવ પાડશો તોજ તમારું કલ્યાણ સધાશે. માત્ર પોપટીઆ જ્ઞાનથી લાભ નથી. નીતિએ ચાલનારને, વિવેકથી વર્તનારને શરૂઆતમાં કેટલીક મુશ્કેલીત પડતી જણાય છે તથા સ્વાર્થનો ભોગ આપવો પડે છે, પરંતુ અંતે એ પ્રમાણે વર્તનાર માણસ ચશસ્ત્રી નીવડી પુજ્ય છે એ ભૂલવું નહિ. જેમ કરીનાઇન કડવું લાગે છે તથાપિ જવર-તાવ હણે છે, તેમ હિત વચન કડવું લાગે છે તથાપિ અંદગીનું કલ્યાણ કરે છે.

પાઠ ૪૮ મો. પ્રભાત વિષે.

પ્રભાત=પરોઢીઉં; વહાણું

કાંક=કામડા

પપૈયા=ચાતક પક્ષી; દેવતરસ્થો;

એમ કહેવાય છે કે એના કાંક ઉપર એક કાણું હોય છે તેથી પાણી પીધેલું નીકળી જાય છે તેથી સદા તરસ્થુંજ રહે છે, વરસાદની ઋતુમાં તે ચાંચ પહોળી કરી ઉંચી કરી રાખે છે તેથી અંદર ઢાંઠા પડે છે ત્યારે વૃષ્ટિ થાય છે

ઝંખે=રટણ કરે

કૌકૌ=કોલાહળ

શાખા=ડાળી

ટોકાર=ટહુકાર; મધુર અવાજ

કળા=ભોર પોતાનાં પીછાં પસારી

ગોળાકારમાં રાખે છે તે

દેલ=ભોરની માદા

વીણે=ચાટે; ઝીલે

પલાશ=ખાખરાનું ઝાડ

સ્વર=રાગ

શીતળ=કંડો

મંદ=ધીમે

પીયુ પીયુ=પાણી પાણી

સુધાસિત=સારી વાસ; ગંધવાળો

ડોમે=કડાડે

ટાણે=ધમે

અકુર=કૃષ્ણના પરમ ભક્ત; કૃષ્ણ-
ના કાકા

ભોર=સવાર પરાઢીઉં

નરસંપ્રઆનો સ્વામી=શ્રી કૃષ્ણ
ભગવાન

વીણુ=વગર, વિના

સોર=સાદ, નાદ, અવાજ

જાહેર=જ્યારે

ખટ=છ (સં. જટ)

નિદ્રા=ઉંઘ, ('નિંદ્રા' શબ્દ અ-
શુદ્ધ)

પરહરી=છોડી; તથા

સમરવા=પાદ કરવા

શ્રીહરિ=પ્રભુ

તજવા=છોડવા મૂકવા

વિચારવા=મનન કરવા

સદ્બંધ=સારાં પુસ્તક, ગાનથી

બરેલાં પુસ્તક, કથાણુ કર-
નારા મંથ

દાતાર=આપનાર

પતિવતા=પતિસેવા એજ જેનો

નિયમ છે એવી સ્ત્રી, ધ-

ણીની દરેક આજ્ઞા બરાબર

પાળનારી નીતિમાન સ્ત્રી

જોગીઆ=કામ્યર સાથે મન જોડવા-
વાળા સાધુ પુરુષો

જોગ=જોગશોખ; વિલાસ; જોગ

સ્ત્રી સાથે ફીડા-વિલાસ ક-
રવો તે

કંથ=સ્વામી; પતિ; ધણી

કર્મ=નથીય; ભાગ્ય

મર્મ=ભેદ, ઉડો અર્થ

અવતરે=જન્મે

સ્નેહ=ભાવ, પ્રીતિ

સુકવિ=સારા-મોટા કવિ

વેદીઆ=વેદ બહુનારા, વેદજ્ઞજ્ઞનાર

વહાણું વાયુ એમ જાણીને પક્ષીઓ જાગ્યાં, કાગડાઓ કાકા
કરે છે. પપૈયા પાણી પાણી એમ ઝંખે છે, અને વડની ઝાડો ઉપર
સુડાઓ કોલાહલ કરે છે.

ભોર ટોકાર-આનંદકારક અવાજ કરે છે, અને (આનંદમાં

આવીને) સુંદર કળા રચે છે. તથા દેશ તેનાં આંસુ ઝીલે છે. (એમ કહેવાય છે કે મોરનાં આંસુ ઝીલવાથી દેશ મર્મ ધારણ કરે છે. અર્થાત્ તેને મિથુનક્રિયા નથી.) ખાખરા ઉપર રૂડા પોપટો બોલે છે, અને કાવલો ઝીણું સ્વરે રહુકે છે. એમ પ્રભાત—

વાહરડાં ભાં ભાં શબ્દ બોલે છે, ગાયો બાં બાં શબ્દ બોલે છે, હડો તેમજ ધીમો સુમધીદાર પવન વાધને વજ્ર ઉડાડે છે. પ્રભાત—

તે સમયે જાણે મગસ્કું થઇ ગયું એમ જાણીને અકૂરજી જાગ્યા; પણ શ્રીકૃષ્ણ વિના કોઇ જાણતું નથી કે આ તો (મગસ્કું થયું નથી પણ) જોષીઓનો કોલાહલ છે. (અને તેને લીધેજ પક્ષીઓ જાગી ઉઠ્યાં છે.)

જ્યારે પાછલી છ ધડી રાત રહે ત્યારે સાંત્રુ પુરમે સૂઈ ન રહેતાં જાગવું, અને ઉંઘને તજી દઈ પરમેશ્વરને સંભારવા તથા તું એકજ છે, તું એકજ છે એમ બોલવું. ૧

ત્યાગી હોય તેણે ઇશ્વર સાથે ચિત્ત જોડવું અને ભોગી હોય તેણે ભોગ તજી દેવા. ૨

વેદીઆ (વેદ બચુનારાઓએ) હોય તેમણે વેદનું મનન કરવું, અને જે વિષ્ણુ ધર્મના હોય તેમણે કૃષ્ણને યાદ કરવા. ૩

સારા કવિ હોય તેણે સારાં પુસ્તકો બનાવવાં, અને જે દાતાર હોય તેણે દાન કરવું, પતિવ્રતા સ્ત્રીએ પોતાના સ્વામીને (શું શું જમવાનું કરવું તથા બીજું શું શું કામ કરવું તે) પૂછવું અને તે કહે તે ધ્યાનમાં રાખવું. ૪.

આપણે આપણી ફરજો જાળવવી, અને કર્મના બેદનો વિચાર કરવો, અર્થાત્ એ બધાં કર્મો શા માટે કરવામાં આવે છે તેના

વિચાર કરવો. જો નરસીતા સ્વામીને (શ્રીકૃષ્ણને) પ્રીતિથી ભજે
તો પુરુષ કે સ્ત્રીને દરીયા અવતાર લેવો પડે નહિ, અર્થાત્ દેહ
ભક્તિ હોય તો મોક્ષ પામે.

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ પ્રભાતમાં ક્યાં ક્યાં પક્ષીઓ આપણું ચિત્ત આકર્ષે છે ?

પ્ર૦ પ્રભાતમાં પવન કેવો હોય છે ?

પ્ર૦ અક્ષર કોણ ?

પ્ર૦ નરસિંહ કોણ ?

પ્ર૦ ગોપીઓ કોણ હતી ?

પ્ર૦ જન્યુત થવાને માટે શો નિયમ છે ?

પ્ર૦ પતિવ્રતા સ્ત્રીનો શો ધર્મ છે ?

પ્ર૦ આપણે સવારમાં શું કાર્ય કરવું જોઈએ ?

બોધ.

આ કવિતામાં પાંચમી છઠ્ઠી રાત રહે ત્યારે જન્યુત થવાને
બોધ કરેલો છે તે બહુ યથાર્થ અને કલ્યાણ કરનારો છે. પ્રાતઃકાળ-
ની મજા અનુભવી નથી તેની છાંદગી શુદ્ધ છે. સવારના પહોરમાં
વહેલા હડી સ્નાન વગેરેથી પરવારી ઇશ્વરસ્તન કરી પોતાના દિવસ-
નાં કાર્યોમાં પ્રભુ સકાય ચાચી એ આપણું પરમ કર્તવ્ય છે, એ
ધ્યાનમાં રાખવું.

પાઠ પઠ મો.

નિરોપિ પંખીડાં.

નિરોપિ=દોષ વગરનાં, અપરાધ વ-
ગરનાં

ફેંકતાં=અજાણતાં; રમતમાં
દીલ=શરીર પર

તર=ઝાડ

હસ્ત=હાથ

કયાંથી=થી રીતે

જખમ=ખા

કેર=ખાતકી; પાપી

કેમળું=દુઃખ સહી ન શકે એવું

ઉમરશે=અચશે

મધુર=મીઠાં

ચણ્ણે=ખાળે; વીણી ખાળે

વા=અથવા

હાનિ=નુકશાન; અડચણ

ઉપવન=ખામ; બગીચો; વાડી

સદા=હમેશ

ખુશ્ખુ=ઉધાડું; સર્વને ફરવાની
છટવાળું

કુદરતી=ઈશ્વર તરફથી

ક્ષેમ=કલ્યાણ; કુશળતા

માની=સમજી

કુદરત=ઈશ્વર

સામ્ય=સમાનતા; સરખાપણું.

તમ પર=તમારા ઉપર

જનો=માણસો

ફૂર=ખાતકી

તે પંખી ઉપર પથરો નાખતાં તો નાખી દીધો. (અમણતાં નાખ્યો) પણ તે છુટ્યો અને અરર ! હૈયામાં ધ્રાસકો પડ્યો. અરે ! તે (પંખીના) શરીર ઉપર લાગ્યો અને ત્યાસ ફંધાઈ જવાથી તથા પાંખ દીલી પડવાથી ઝાડ ઉપરથી નાચે આવી પડ્યું. ૧

અરે ! મેં જેને પાળ્યું હતું તેજ મારે હાથે તરફડી મરે છે. ધડકતે હૃદયે પાણી છાંટ્યું તો પણ ઉડી શક્યું નહિ. અરે ! એ કયાંથી ઉઠે ? આ પાપી હાથે કારી જખમ કરેલો છે; અને અહો ! તેનું હૃદય છેક કેમળું છે તો પછી શી રીતે ઉઠે ? ૨

અહા ! જો જો, તેને કળ ઉતરી-આરામ થયો અને તેની પાંખ ઉધડી પણ તેનું મૃત્યુ યાશે કે જીવ અચશે તે કાણ જાણી શકે ? અહા ! એ મનને મમતાં મીઠાં ગીત ફરીને ગાવા માટે અને આ વાડીનાં મીઠાં ફળ ફરીને ચાખવા માટે જીવ્યું ! ૩

અરે પંખીઓ ! સુખથી-કાષ્ટ પણ જાતના ડર વગર દાણા વીણી ખાળે અથવા મધુરાં ગીતો ગાળે. આ માટે મારાથી ખીહીને આવી રમત ગમત છોડીને ઉડી જાઓ છો ? તમારી પાસે જેવી ગાય ચરતી હતી તેવોજ (હરકત ન કરૂં તેવો) હું છું. ખરેખર તમારા શરીરને કાષ્ટ પણ દિવસ હું હરકત કરીશ નહિ. ૪

તમારા તરફ કંઈપણ ફેંકવા મેં માળીને પણ ના કહ્યું છે. મારી આ વાડી સર્વ પંખીઓને માટે હંમેશા ખુલ્લી છે. અરે ! તો પણ (તમને) માણસોને ખીહીવાની ટેવ કુદરતી રીતેજ મળેલી છે તો એમાંજ (ખીહીવામાંજ) કલ્યાણ છે એમ સમજીને તે બધાં મારાથી પણ બંધે ખીહીતાં. ૫

જો ઉડશો તો નક્કી કાષ્ટક પાપી હાથનો તમને ડર છે. કેમકે તમારા તરફ પથરો ફેંકે એ તો માણસના ખેલ છે. હું દીલગીર છું કે કુદરતના સરખાપણાનું બાન જૂઠી જઘને માણસો તમારા તરફ આવી ફર સત્તા ભોગવે છે. ૬

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ જ્ઞાના સંબંધમાં આ કવિતા છે ?

પ્ર૦ નિર્દોષ પંખીડાં એટલે શું ?

પ્ર૦ માણસો તેમના તરફ કેવી ફરતા કરે છે ?

પ્ર૦ કુદરતનો નિયમ શો છે ?

પ્ર૦ આ કવિતાનો સાર કહો.

બોધ.

પશુ, પક્ષી એ સર્વ ઇશ્વરનીજ સૃષ્ટિ છે, એ ધ્યાનમાં રાખીને તેમના પ્રત્યે દયાભાવ રાખવો. આ દુનિયામાં સર્વ પ્રાણીઓના સરખા અધિકાર છે એ વીસરી જવું નહિ. અવાચક બિચારાં નિર્દોષ

આથીઓ ઉપર કૂરતા કરવી એ અધમતા છે. તેમના ઉપર ખોટી રીતે સત્તા ભોગવી ઈશ્વરે આપણને આપેલી બુદ્ધિ-શક્તિનો દુરુપ-યોગ કરવો એ માણસ જાતને શરમાવનારું તથા વિનાશ કરનારું છે એ ખૂલવું નહિ.

શ્રુતલેખન.

આપાતું અતિ અગત્યનું એક અંગ “ શુદ્ધ જોડણી ” છે એ વિષયમાં ઉપલાં ધોરણોનાં પણ વિદ્યાર્થીઓ બહુ કાયા આવે છે, અને તેનું નુકસાન તેઓ આગળની પરીક્ષાઓમાં પણ ભોગવે છે; માટે નીચલાં ધોરણોમાંથીજ વિદ્યાર્થીઓએ એ વિષય ઉપર બહુ કાળજી રાખવી. વિદ્યા, વિદ્વાન, દ્વિપક્ષ્ય, ચિદ્, બ્રાહ્મણ, સિદ્ધપુર, મુદ્દલ વગેરેમાં એક અક્ષર ખીજાને કેમ જોડવો તે આરંભથીજ બરાબર શીખી લેવું; અને પ્રીતિ, નીતિ, મિતિ, બુદ્ધિ, ઉન્નતિ, ગણિત વગેરેમાં ઇકાર-હ્રસ્વ છે કે દીર્ઘ તે બરાબર ધ્યાનમાં રાખવું. વળી વિપુલવૃત્ત, નૈઋત્ય, વૃત્ત, મૂળતત્ત્વ, મહત્ત્વ, ઉત્પત્તિ, વગેરે શબ્દોની જોડણી ઉપર પૂરતું ધ્યાન આપવાથી શુદ્ધ લખવાનો મહાવરો પડી જશે. અહીં પાઠવાર ધ્યાનમાં રાખવા લાયક જોડણીવાળા પાંચ પાંચ શબ્દો નીચે આપ્યા છે તે પુનરાવર્તન વખતે ઉપયોગી થશે.

આયુષ્ય
અભયર્થ
ઈન્દ્રિયા
સુખ્યાત્રે
દુર્ગુણ

આખ્યું
અકરમાત
સ્વસ્થ
ગૃહસ્થ
ઉગાર્યો

તંદુરસ્તી
મુશ્લી
સાંભળ્યું
ઉત્પન્ન
નૈટોજન

ચરવીર
 જવલેજ
 આયલીડ
 યુક્તજ
 સામ્યા
 અમૂલ્ય
 કર્તવ્ય
 પુસ્તક
 જન્મારો
 બોલ્યો
 ગૃહસ્થ
 સદાશિવપત્ર
 સ્મરણ
 નીતિ
 સ્વચ્છંદી
 પુશ્પમિળન
 મધ્યમસર
 પરમાત્મા
 સૂર્યોદય
 ભણાત
 કૃષ્ણ
 મુખ્યત્વે
 ગૌતમમુદ્ધ
 સ્વર્ગ
 ઇષ્ટદેવ
 વૈરાગ્ય
 મેગેસ્થિનીસ
 વિદ્વાન
 સેલ્યુકસ

વિશ્વાસુ
 ચ દ્રગુપ્ત
 લુન્નપુ
 ઝગવેદસંહિત
 કાશ્યાપ
 અહરેશ
 ભૃગુકચ્છ
 મુચ્છના
 અમૃત
 ભરતઋષિ
 ગુરુસો
 નિર્મળ
 પ્રયત્ન
 જૂજ
 હોશિઆર
 અણ્વધાર્યુ
 યુદ્ધી
 હાતિમ
 ધૃશ્વર
 નિર્ધન
 સ્તબ્ધ
 મુરકેલ
 મુંગધ
 સૂચના
 ઉત્સાહ
 યુદ્ધિ
 અબ્યાસ
 માર્ગ
 ઉધરાણી

દ્રવ્ય
 શાકુશર
 ગરબડાટ
 પ્રામાણિક
 મનહરપુરી
 વર્ગનો
 હોંમતવાન
 શીખ્યા
 ગિયતિ
 જૂજ
 અભિમાન
 શિષ્યકામ
 નિર્વાણ
 વાસીદુ
 પૂજા
 પુસ્તક
 સૂર્યોદય
 કાર્લી
 હિંદુસ્તાન
 મુજ
 પશ્ચિમ
 હિંદુશાસ્ત્ર
 કવિતા
 ઇતિહાસ
 શિષ્ય
 સંપ્રદાય
 યુદ્ધિ
 શ્રીમંત
 પૂછ્યું

सुखा
 विश्वासघात
 यदावयुं
 दुःखी
 विश्वास
 आधर्यो
 पराक्रम
 यकवर्ती
 आश्रय
 निमित्त
 आणयेष्टा
 अभिप्रेमा
 रूप
 सत्वरकृपा
 सत्वरमर
 रयेन
 हरिश्चंद्र
 विश्वाभित्र
 धर्म
 सत्पुत्र
 अग्नि
 आदित्येश्वर
 अश्वेश्वर
 यक्षपालेश्वर
 सदान्त
 शक्तिनुं
 सत्पुत्र
 पुरुकुटी
 भृगवर्मा
 दुष्ट

आर्यपुत्र
 पुष्कल
 अवस्था
 धास्ती
 राष्त्रं
 आश्रय
 नास्तिकपक्ष
 वस्तु
 कर्ता
 वस्तु
 धनाढ्य
 अरण्यस्तान
 शिस्ती
 आक्रिडा
 सिस्मन
 भाडिर्वस
 पुस्तक
 स्कोटलांड
 स्टीवन्स
 निर्भय
 निर्धन
 उद्योगी
 विद्वान्
 मेण्डु
 शिष्यो
 अग्र्यास
 प्रपौत्र
 विचार्यु
 पुस्तिका
 पुष्कल

संस्कृत
 मुद्रि
 पृथ्वी
 आश्रय
 शक्ति
 दुष्ट
 दुष्ट
 दुष्ट
 प्रपुष्कलता
 दुष्ट
 पुष्कल
 मीलुपत्ती
 दुष्ट
 दुष्टवाथी
 दुष्टता
 आश्रित
 आश्रयकारक
 रूप
 दुष्ट
 अरतकुल
 दुष्टनापुत्र
 पुत्रराष्ट्र
 युधिष्ठिर
 दुष्टोपन
 निस्तेज
 पिशाच
 पावनशक्ति
 पुष्टि
 दुष्टी
 विद्वान्

શક્તિ
 પુસ્તકશાળા
 વસ્તુ
 હુમર
 પ્રાણિમાત્ર
 ક્ષત્રિય
 વજ્રપાત
 સંસ્કાર
 અરેષતી
 મક્કા
 અપુત્રકર
 ઉજ્જવન
 મૃત્યુ
 સવંતસર
 રસ્યું
 અભિપ્રાય
 નિશ્ચય
 પસ્તાવો
 સત્ય
 શ્રીગોડ
 ગ્રાહણ
 પ્રસિદ્ધ
 રનેહીઓ
 ઊર્મિ
 મૂર્ખ
 વિદ્યાભ્યાસ
 રમશાન
 શાઅની
 પ્રતિકા
 મૂર્તિપૂજક

પ્રસિદ્ધ
 હસ્લામ
 વ્યવસ્થા
 તુર્કસ્તાન
 યજ્ઞદેઝદ
 તરવો
 અંકલેશ્વર
 દસ્તુર
 વિદ્વાન
 તુરુછકારી
 પૃથ્વીરાજ
 આશ્રિત
 શબ્દવેધ
 ટકર
 પ્રખ્યાત
 કીર્તિ
 દ્રાક્ષ
 દસ્તાવેજ
 હરછા
 અતિશયોક્તિ
 અસ્તવ્યસ્ત
 હરહાર
 અસંખ્ય
 દ્રવ્ય
 શીરસ્તા
 દિલ્હી
 કીર્તિસ્તંભ
 દીર્ઘદષ્ટિ
 અસ્તી
 ઇન્સાફ

માનસિંહ
 તિરસ્કાર
 રણુભૂમિ
 સ્વામીભક્તિ
 ઉન્મત્ત
 પ્રયત્ન
 પ્રતિનિધિ
 જનન્યુઆરિ
 રત્નજડિત
 ઇન્સાડ
 રાજચિન્હ
 તખ્ત
 ભરગચ્છી
 અગિઆર
 કિલ્લેદારો
 વિષમ
 વિષ્ટ
 તિરસ્કાર
 ઉત્કંઠા
 સુદ્ધાં
 નેપ્થ્યુન
 બૃહસ્પતિ
 સંપ્રદસ્થાન
 પ્રદક્ષિણા
 નક્ષત્રો
 સમર્પિ
 ગોળાર્દ
 લુપ્તક
 અયોધ્ય
 વિધુવજ્રત

પશ્ચિમ
 અક્ષાંશવૃત્ત
 પ્રત્યેક
 ક્ષિતિજ
 ઉત્પન્ન
 નિયમિત
 વ્યાપારવાયુ
 હિંદુસ્તાન
 નૈર્ઋત્ય
 કામોર્નિક એસિડ
 પથર
 મહારાષ્ટ્ર
 ગુજપાણિ
 મહાબળેશ્વર
 દુનિયા
 દુનીઆ
 હન્યાકુમારી
 ડોંગણા
 મુદ્દિશાળી
 મુખ્યત્વે
 હલદી
 ટોડ ડેલહીસી
 મહલીપદ્મ
 ઝલકતા
 બહાપુત્રા
 પ્રસિદ્ધ
 રતનાગીરી
 પુસ્તક
 મુખ્યત્વે
 મિતિ

સ્નેહી
 પોંડીયરી
 ફ્રેચ
 શી'મડાં
 પહોંચ્યો
 રાજ્યવ્યવસ્થા
 બ્રિટિશ
 સેક્રેટરિ
 લેફ્ટેનન્ટ-ગવર્નર
 રેસિડેન્ટ
 વાયુશોષક
 પૃથ્વી
 પ્રવાહી
 અવસ્થા
 ગ્યાસરૂપ
 શબ્દની
 ગુરસો
 મુખ
 કોધ
 ધ્વનિ
 એમિન
 વિસ્મય
 ઉત્પન્ન
 પ્રશ્ન
 ઉદ્યો
 પૂઝયું
 ઉઠ્યા
 છિદ્રવાળી
 નીકળ્યું
 ત્રાપીઆ

પ્રકાશિત
 બુચમાં
 સકોચાય
 ઉચ્ચતામાપક
 થર્મોમીટર
 રપ્પ
 સળગડ
 ખુલ્લા
 પ્લાસ્ટો
 યુક્તિ
 ચદયું
 વિદ્વાન
 પૂઝયું
 ગૂઢ
 વિદ્યા
 વનસ્પતિ
 દ્વિદળ
 વળપત્ર
 કૂલમણી
 મુખ્ય
 પુષ્પકોશ
 સ્પ્રિંગસર
 છિદ્રોવાળું
 ઉત્પન્ન
 પરિપક્વ
 અપુષ્પ
 મિશ્ર
 મુખ્યત્વે
 પંક્તિ
 સ્વાદિષ્ટ

કદમવૃક્ષ
 પુબ્કળ
 ખૂબસુરત
 વરતુ
 અણીશુદ્ધ
 લક્ષ્મકામ
 અધાપિ
 અસ્તર
 પ્રાચીન
 પ્રશ્નો
 યોગ્ય
 શિક્ષકોને
 વનસ્પતિ
 અવસ્થા
 ઉત્પન્ન
 પ્રાણીઓ
 અનુસરી
 જિંદગી
 જન્મ
 પ્રકાશ
 રવચા

પૌષ્ટિક
 અપારદર્શક
 સજ્જડ
 મનુષ્ય
 હિંદુસ્તાન
 વર્ષ
 હાડપિંજર
 મુખ્યત્વે
 અસ્વચ્છ
 હૃદય
 રિથિતિસ્થાપક
 ઉચ્છ્વાસ
 શ્વાસનળી
 હૃન્નર
 શિલ્પશાસ્ત્ર
 ઉત્પત્તિ
 શીખ્યાં
 જન્મ્યો
 બાલકો
 પલાળપો
 ખાંડયું

ચઢ્યાથી
 ધ્યાન
 અમત્યનું
 મજબૂતતંતુ
 પુબ્કળ
 બુદ્ધિ
 જ્ઞાનતંતુ
 પહેંચ્યા
 હૃન્નર
 હાલકો
 ફેલ્યું
 બહી
 ઉચ્છ્વાસન
 દખાવ્યા
 પત્થર
 મધ્યમાં
 ખેંચતાં
 લગાડ્યા
 મુખ્ય
 પ્રકારનું
 શીખ્યા

વ્યાકરણ.

૧ કૃદંત અને તેનો ઉપયોગ.

‘હું દોડું છું’ એમ બોલવાથી અર્થ સમજાય છે; પરંતુ ‘હું દોડતો,’ ‘હું દોડીને,’ ‘હું દોડેલો,’ ‘હું દોડવા’ એમ બોલવાથી અર્થ સમજતો નથી. આમાં ‘દોડે છે,’ ‘દોડતો,’ ‘દોડીને,’ ‘દોડેલો,’ ‘દોડવા’ એ સવળાનું મૂળ ‘દોડ’ છે. પરંતુ ‘દોડું છું’ વડે વાક્ય પૂર્ણ થાય છે; અને ‘દોડતો,’ ‘દોડીને’ વગેરે શબ્દો વડે વાક્ય પૂર્ણ થતું નથી, એ શબ્દો ‘દોડે’ મૂળ (ધાતુ) ઉપર જુદા જુદા તો, ઇને, એલો, વા, વગેરે પ્રત્યય લાગીને બનેલા છે. એવા શબ્દોને કૃદંત કહેવામાં આવે છે. તેજ પ્રમાણે ‘લખ’ ધાતુ ઉપરથી લખતો, લખેલો, લખીને, લખનારો, વગેરે. તેમજ ‘વાંચ’ ઉપરથી વાંચતો, વાંચેલો, વાંચવો, વાંચીને વગેરે કૃદંતો બને છે.

ધાતુ ઉપર પ્રત્યય લાગીને જે શબ્દો બને છે તેમને કૃદંત કહેવામાં આવે છે. ધાતુને લાગતા તો-તી-તું, ચો-ચી-ચું, એલો-એલી-એલું, વો-વી-વું, વાનો-વાની-વાનું, ઇ-ઇ ને વગેરે પ્રત્યયોને કૃત પ્રત્યયો કહેવામાં આવે છે.

‘દોડતો ધોડો સુંદર દેખાય છે,’ ‘મેં મરેલો સાપ જોયો,’ આમાંના પહેલા વાક્યમાં ‘દોડતો’ અને બીજા વાક્યમાં ‘મરેલો’ એ બંને કૃદંતનાં પદો તેમની પછીના નામનો ગુણ બતાવી તેના અર્થમાં વધારો કરે છે. એવાં કૃદંતોને કૃદંત વિશેષણ કહેવામાં આવે છે.

‘હું લખીને આવીશ,’ તે ‘દોડતાં પડી ગયો’ એ વાક્યોનું પૃથકરણ કરતાં જણાય છે કે ‘લખીને’ અને ‘દોડતાં’ એ વિધય.

વર્ધક છે. એ પદો વિકાર પામી શકતાં નથી. અર્થાત અવ્યય તરીકે વપરાયાં છે. માટે એમને કૃદંતઅવ્યય કહેવામાં આવે છે.

‘તરવું સહેલું છે,’ ‘રંગનારો આવે છે.’ એમાં ‘તરવું’ અને ‘રંગનારો’ નામ તરીકે વપરાયેલાં પદો વાક્યમાં ઉદ્દેશ્યનું કામ કરે છે. એમને કૃદંતનામ કહેવામાં આવે છે.

કૃદંતો નામ, વિશેષણ અને અવ્યયનું કામ કરે છે તે પ્રમાણે તેમને અનુક્રમે કૃદંતનામ, કૃદંતવિશેષણ અને કૃદંતઅવ્યય કહેવામાં આવે છે.

૨ વાક્યપૃથક્કરણ.

પાછળ આપણે જોઈ ગયા કે વાક્યના ‘કોને વિષે કહ્યું’ અને ‘શું કહ્યું’ એવા બે ભાગ હોય છે. ‘ડાહી રોટલી વળે છે’ એ વાક્યમાં ‘ડાહી’ વિષે કહેવામાં આવ્યું છે અને તેને માટે ‘રોટલી વળે છે’ એમ કહ્યું છે. તેમજ ‘ગાય ઘાસ ખાય છે’ એ વાક્યમાં ‘ગાય’ વિષે વાત કરી છે અને તેના સંબંધી ‘ઘાસ ખાય છે’ એમ કહ્યું છે; આમ વાક્યમાં જેને ઉદ્દેશીને-મનમાં લાવીને વાત કરીએ તે ઉદ્દેશ્ય કહેવાય. અને ઉદ્દેશ્ય સંબંધી જે કંઈ વિધાન કરવામાં એટલે કહેવામાં આવે તેને વિધેય કહેવાય. ઉપરનાં વાક્યોમાં ‘ડાહી’ અને ‘ગાય’ ઉદ્દેશ્ય છે, અને ‘રોટલી વળે છે. અને ‘ઘાસ ખાય છે.’ એ વિધેય છે.

‘ડાહો છોકરો પાઠ શીખે છે, ‘રાતી ગાય આવે છે,’ ‘રા-
જાનો કુંવર જાય છે, એ વાક્યોમાં ‘છોકરો,’ ‘ગાય’ અને ‘કુંવર’ એ પદો ઉદ્દેશ્યનાં છે; અને ‘ડાહો’ તથા ‘રાતી’
એ ગુણવાચક વિશેષણનાં પદો ‘છોકરો’ અને ‘ગાય’ ના અ-

ર્થમાં વધારો કરે છે; તેમજ રાજનો શબ્દ (છઠ્ઠી વિભક્તિવાળાં નામ વિશેષણના અર્થમાં વપરાય છે.) ‘ કુંવર ’ સાથે સંબંધ રાખી તેના અર્થમાં વધારો કરે છે. આ પ્રમાણે ઉદ્દેશ્યનો વધારો કરનારા શબ્દો ઉદ્દેશ્યવર્ધક કહેવાય, અહીં ‘ ડાહ્યો ’, ‘ રાતી ’ અને ‘ રાજનો ’ એ ઉદ્દેશ્ય અને તેના વધારાના શબ્દો મળી ઉદ્દેશ્ય પક્ષ કહેવાય છે. માટે ‘ ડાહ્યો છોકરો ’ ‘ રાતી ગાય ’ અને ‘ રાજનો કુંવર ’ એ ઉદ્દેશ્યપક્ષ કહેવાય.

‘ યુનીલાલ ધીમે ધીમે આવે છે; ’ ‘ ગયે વર્ષે દુકાળ પડ્યો હતો ’, ‘ છાપરા ઉપર ચોર બેઠો છે, ’ એ વાક્યોમાં ‘ આવે છે ’, ‘ પડ્યો હતો ’ અને ‘ બેઠો છે ’ એ વિધેય છે. પ્રથમના વાક્યમાં ‘ ધીમે ધીમે ’ ચાલવાની રીત બતાવીને તેના અર્થમાં વધારો કરે છે; બીજા વાક્યમાં ‘ ગયે વર્ષે ’ દુકાળ પડવાનો સમય નક્કી કરી વિધેયના અર્થમાં વધારો કરે છે; અને ત્રીજા વાક્યમાં ‘ છાપરા ઉપર ’ વડે ‘ બેઠો છે ’ વિધેયનું સ્થળ નક્કી થાય છે. આમ જે શબ્દો વિધેયના અર્થમાં વધારો કરે છે તે વિધેયવર્ધક કહેવાય છે. વિધેયવર્ધક વડે ક્રિયા કર્તા થાય છે, ક્યારે થાય છે, કેવી રીતે થાય છે, વગેરે સમજવામાં આવે છે.

વિધેય અને વિધેયવર્ધક મળીને વિધેયપક્ષ કહેવાય છે. ઉપરનાં વાક્યોમાં ‘ ધીમે ધીમે આવે છે, ’ ‘ ગયે વર્ષે પડ્યો હતો. ’ અને ‘ છાપરા ઉપર બેઠો છે, ’ એ વિધેય પક્ષ છે.

ક્રિયાપૂરકવાળાં વાક્યોમાં કહેવાની મતલબ ક્રિયાપૂરક વગર અધુરી રહે છે. અર્થાત્ એવાં વાક્યોમાં ક્રિયાપૂરક અને ક્રિયા બને મળીને વિધેય—કહેવાની બાજત પૂર્ણ થાય છે. માટે વિધેયના ક્રિયાપૂરક અને ક્રિયાપદ એવા બે ભાગ પડે છે.

આ પ્રમાણે વાક્યના ઉદ્દેશ્યપક્ષ અને વિધેયપક્ષ એવા બે મુખ્ય ભાગો પડે છે; અને ઉદ્દેશ્યપક્ષના ઉદ્દેશ્ય અને ઉદ્દેશ્યવર્ધક, વિધેયના અને વિધેયવર્ધક તથા વિધેયના ક્રિયા અને પૂરક એવા પેટા ભાગો પાડતાં એકંદર પાંચ ભાગો થાય છે. વાક્યમાં વપરાયેલાં પદોને એક બીજા સાથેના સંબંધ જણાવીને વાક્યના ભાગો પાડી બતાવવા તેને વાક્યનું પૃથક્કરણ (પૃથક્-કુટું કુટું+કરણ-કરણું તે) કરણું કહે છે. વાક્યના એ ભાગો કયા ક્રમે પાડવા તે નીચેના કોઠા ઉપરથી સમજાશે.

વાક્ય.

રાત્રી ગાય ધીમે ધીમે ધાસ ખાય છે.

ઉદ્દેશ્યપક્ષ

(૧) રાત્રી ગાય

વિધેયપક્ષ.

(૨) ધીમે ધીમે ધાસ ખાય છે.

ઉદ્દેશ્ય.

(૧)ભાય.

ઉદ્દેશ્યવર્ધક.

(૨)રાત્રી.

વિધેય.

ધાસ ખાય છે.

વિધેયવર્ધક

(૫)ધીમેધીમે

ક્રિયા.

(૩)ખાય છે.

ક્રિયાપૂરક.

(૪) ધાસ.

વાક્ય પૃથક્કરણના નમુના.

(૧) હું હાથીના જેવા મદાંધ હતો.

(૨) મોતીલાલનો (છોકરો) ચુનીલાલ ધણી ઝડપથી રોડન ઉપર જતો હતો.

- (૩) નરસિંહ મહેતા અને મીરાંબાઈની કવિતા સાદી, મીઠી અને ભાવથી ભરેલી છે.
- (૪) નળ, જનક, યુધિષ્ઠિર અને જનાર્દન કે વિષ્ણુ એ ચાર પુરુષો પુણ્યશ્લોક ગણાય છે.
- (૫) મેં સો રૂપીઆ ઝડપથી ગણ્યા.
- (૬) વાદળાંતી ગર્જના સંભળાય છે.
- (૭) મારાથી દાખલા ગણાશે નહિ.
- (૮) ઓરંગઝેબને દક્ષિણ ઉપર સ્વારી કરવી પડી.
- (૯) પરમ કૃપાળુ ના. પાંચમાં જ્યોર્જ તા. ૧૨ મી ફેબ્રુઆરી સને ૧૯૧૧ ને રોજ દિલ્હીની ગાદીએ બેઠા.
- (૧૦) મોતીલાલ નામનો છોકરો હતો.
- (૧૧) મારે લાડુ જોઈએ.
- (૧૨) હિંદના ઇતિહાસમાં પરિણામે બહુધા પરદેશી પ્રજાનોજ અથવા કારણથી જોવામાં આવે છે ?

વાક્ય.	ઉદ્દેશ્યપક્ષ.		વિધેયપક્ષ.				વિધેયવર્ધક.
	ઉદ્દેશ્ય.	ઉદ્દેશ્યવર્ધક.	વિધેય.		પૂરક.		
			ક્રિયા.	હતો.			
૧ હું... હતો.	હું		હતો	હાયાના જેવા મદાંધ			
૨ મોતીલાલનો...જતો હતો.	મુનીલાલ	મોતીલાલનો	જતો હતો				બણી ઝડપથી (રીતવાચક) રેલ્વેન ઉપર (સ્થળવાચક)
૩ નરસિંહ... ...બરેલી છે.	કવિતા	નરસિંહ મહેતા અને મીરાંબાઈની	છે.	સાદી, મીઠી અને ભાવથી ભરેલી			
૪ નળ..... ...ગણાય છે.	પુરુષો	નળ, જનક, યુ ધિષ્ઠિર અને જન- નાર્દન કે વિષ્ણુ એ ચાર	ગણાય છે.	પ્રશ્નચ્છેદક			
૫ મેં..... ...ગણ્યા.	મેં		ગણ્યા	સો રૂપીઆ			ઝડપથી (રીતવાચક)

૬ વાદળાંની ...	ગર્જના	વાદળાંની	સંબળાય છે		મારાથી (ક્રીયાના સાધનરૂપે)
...સંબળાય છે.	દાખલા		ગણાશે નહિ (નકારવાચક)	સ્વારી	દક્ષિણ ઉપર (સ્થળવાચક)
૭ મારાથી...	આરંભાએ		કરવી પડી		તા. ૧૨ મી ડીસેમ્બર ખર મને ૧૯૧૧
...ગણાશે નહિ	આરંભાએ			દિલ્હીની	તે રોજ (કાળવાચક)
૮ આરંભાએ...	જ્યોત્સ	૧ ના. પાંચમાં (અનુક્રમવાચક)	બેઠા	ગાદીએ	
...કરવી પડી		૨ પરમ કૃપાળુ (શુભવાચક)			
૯ પરમ ...		મોતીલાલ	હતો		
... બેઠા		નામનો	જ્ઞેષ્ઠએ	મારે	
૧૦ મોતીલાલ...	હોકરો.				
...હતો.	લાફ				
૧૧ મારે ...	જય	પરદેશી પ્રબલો	જ્ઞેવામાં		હિંદના દતિહાસમાં (અધિકરણવાચક)
...જ્ઞેષ્ઠએ			આવે છે ?		પરિણામે (કાળવાચક)
૧૨ હિંદના					બહુધા. (રીતવાચક)
જ્ઞેવામાં આવે છે ?					આ કારણથી (કરણાર્થે)

૩. ક્રિયાપદના પ્રકાર.

‘છોકરાઓ જાય છે’ ‘પક્ષી ઉડે છે’ એ વાક્યોમાં ‘જવાની’ અને ‘ઉડવાની’ ક્રિયા કર્તા ઉપર જ લાગુ પડે છે; પરંતુ ‘છોકરી’ ‘ચોપડી વાંચે છે.’ ‘પક્ષી ચારો શોધે છે’ એ વાક્યોમાં ‘વાંચવાની’ અને ‘શોધવાની’ ક્રિયાઓ ‘ચોપડી’ અને ‘ચારો’ એ પદો ઉપર લાગુ પડે છે. અર્થાત્ એ પદો કર્મ છે. પહેલાં બે વાક્યોમાં કર્મ નથી એટલે કર્તાની ક્રિયાના પરિણામ રૂપે ‘ચોપડી’ અને ‘ચારો’ વસ્તુઓ છે. આમ જે જે ક્રિયાપદ ને કર્મ નથી હોતું તે અકર્મક (અ+કર્મન+ક=કર્મ નથી જેને એવું) અને જેને કર્મ હોય છે તે સકર્મક (સ+કર્મન+ક=કર્મ સાથેનું-કર્મવાળું) ક્રિયાપદ કહેવાય છે.

‘મજુર ચીરે છે’ એમ કહેવાથી ચીરવાની વસ્તુ બતાવનાર અબ્દ અધ્યાર રહેલો સમજાય છે. તેથી ‘ચીરે છે’ ક્રિયાપદ સાથે કર્મ વપરાયલું નથી, પરંતુ તેને કર્મની અપેક્ષા છે માટે તે સકર્મક ક્રિયાપદ કહેવાય.

માટે જે ક્રિયાપદને કર્મની અપેક્ષા (ઈચ્છા—જરૂર) નથી તે અકર્મક અને જે ક્રિયાપદને કર્મની અપેક્ષા છે, તે સકર્મક ક્રિયાપદ સમજવું.

‘નદી વહે છે’ ‘મજુર બાર વહે છે’ એ વાક્યો તપાસતાં માલમ પડે છે કે પ્રથમ વાક્યમાં ‘ક્રિયાપદ અકર્મક અને દ્વિતીય વાક્યમાં સકર્મક છે. આમ ‘રમે છે,’ ‘બણે છે,’ ‘મળે છે,’ વગેરે ક્રિયાપદો કેટલીક વખત કર્મ સહિત વપરાય છે. એવાં સધળાં ક્રિયાપદો ઉભયવણી કહેવામાં આવે છે.

ક્રિયાપદ કયા પ્રકારનું છે તે ઓળખવાની રીત—ક્રિયાપદની પૂર્વે કોણે અથવા કોણ મૂકી સવાલ પૂછવાથી કર્તા અને શું મૂકી સવાલ પૂછવાથી કર્મ જડી આવે છે; આથી જો બંનેના જવાબ જુદા જુદા આવે તો ક્રિયાપદ સકર્મક અને બંનેના જવાબ એક આવે તો ક્રિયાપદ અકર્મક સમજવું. જેમકે—‘ મગન ચોપડી વાંચે છે,’ એમાં કોણ વાંચે છે ? મગન (કર્તા); અને શું વાંચે છે ? ચોપડી (કર્મ). બંને જવાબ જુદા આવે છે માટે ક્રિયાપદ સકર્મક સમજવું, ‘ મોહન જાય છે ’ એમાં કોણ જાય છે ? મોહન (કર્તા); અને શું જાય છે ? મોહન (કર્તા). બંનેના જવાબ એક આવે છે માટે ‘ જાય છે ’ ક્રિયાપદ સકર્મક સમજવું.

કેટલીક વખત ક્રિયાપદને બે કર્મ લાગેલાં હોય છે, ત્યારે તે ક્રિયાપદ દ્વિકર્મક—બે કર્મવાળાં કહેવાય છે. જેમકે—‘ આદાણુને દક્ષિણા આપી, એમાં ‘ આદાણુને ’ અને ‘ દક્ષિણા ’ એવાં બે કર્મો હોવાથી ‘ આપી ’ ક્રિયાપદ દ્વિકર્મક છે.

નીચેનાં વાક્યોમાં ક્રિયાપદના પ્રકાર તપાસો.

- (૧) છોકરો ચોપડી વાંચે છે. (સકર્મક)
- (૨) ગાય નાસે છે. (અકર્મક)
- (૩) છોકરું રમે છે (અકર્મક)
- (૪) છોકરો ગેડીદડા રમે છે. (સકર્મક)
- (૫) મગન હળુ બણે છે. (અકર્મક)
- (૬) મગન સંસ્કૃત ભાષા બણે છે. (સકર્મક)
- (૭) રામએ સરદારોને ઇનામ આપ્યાં. (દ્વિકર્મક)
- (૮) મેં તેને બોલાવ્યો (સકર્મક)
- (૯) હસ્તે મુખ રસ્તામાં વેર્યાં. ધુલ નશીબે ગુલાબ કેરા (સકર્મક)
- (૧૦) વીસરૂં નહિ પ્રભુ નામ. (સકર્મક)

૪. સર્વનામના પ્રકાર.

પુરુષવાચક સર્વનામ.

૧. હું આજે અમદાવાદ જવા ધાઈ છું.
૨. કેમ તું આવશે કે નહિ ?
૩. તે આવે તો તેડતો આવજો.
૪. સુનીલાલના મનમાં શું હશે તે હું જાણતો નથી.

ઉપરનાં વાક્યમાંના પહેલા વાક્યમાં બોલનાર માણસે પોતાને માટે 'હું,' બીજા વાક્યમાં સાંભળનાર માણસની જગ્યાએ 'તું' અને ત્રીજા વાક્યમાં જેના સંબંધી વાત કરે છે તેને માટે 'તે' પદ વાપરવામાં આવ્યું છે. વળી ચોથા વાક્યમાં વપરાયલું 'તે' પદ કોઈ બાબતને માટે વપરાયું છે. આ પ્રમાણે બોલનાર, સાંભળનાર કે જેને (જે પ્રાણી પદાર્થ કે બાબત) વિષે વાત કરતા હોઈએ તેને માટે જે સર્વનામના શબ્દો વપરાય છે, તે શબ્દો પુરુષવાચક સર્વનામના કહેવાય છે.

બોલનાર માણસ પહેલો પુરુષ કહેવાય છે, અને તે પોતાને માટે કંઈ બોલે ત્યારે હું, અમે, અમો, મારે (કોઈક વખત આપણે) વગેરે શબ્દો વાપરે છે. માટે એ બધા પહેલા પુરુષ સર્વનામના શબ્દો કહેવાય. સાંભળનાર માણસ બીજો પુરુષ કહેવાય છે, અને તેને માટે તું, તમે, તમો, તમારું, (કોઈક વખત માન આપીને બોલતાં આપ, પોતે,) વગેરે શબ્દો વપરાય છે, એ બધા શબ્દો પુરુષ સર્વનામના છે. તેમ જ જેને વિષે વાત કરીએ તે ત્રીજો પુરુષ (બોલનાર કે સાંભળનાર નહિ તે) ગણાય છે. અને તેને માટે તે, તેઓ, વગેરે શબ્દો ત્રીજા પુરુષ સર્વનામના છે.

કેટલીક વખત બોલનાર અને સાંભળનાર બંનેને માટે ‘આપ-ણે’ કે ‘આપણ’ શબ્દ વપરાય છે. એવે પ્રસંગે એ પદવડે પહેલો અને બીજો એ બંને પુરુષનું ભાન થાય છે. માટે એવે સ્થળે એ પહેલો બીજો પુરુષ સર્વનામ કહેવાય.’ સાંભળનારને માટે માનને અર્થે ‘આપ’ સર્વનામ વપરાય છે. ‘આપ’ વડે બીજા પુરુષનું ભાન થાય છે. માટે એ બીજો પુરુષ સર્વનામ છે.

આ પ્રમાણે પુરુષવાચક સર્વનામ જે પુરુષનું અભિધાન કરે તે પ્રમાણે તેનો પ્રકાર નક્કી થાય છે. પહેલો પુરુષનું અભિધાન થતું હોય તો પહેલો પુરુષ, બીજા પુરુષનું અભિધાન થતું હોય તો બીજો પુરુષ, અને ત્રીજા પુરુષનું અભિધાન થતું હોય તો ત્રીજો પુરુષ સર્વનામ કહેવાય.

પ્રશ્નવાચક સર્વનામ.

‘કાણુ આવે છે?’ ‘શું બોલો છો?’ ‘કયો ગડબડ કરે છે?’ આ વાક્યોમાં ‘કાણુ’ ‘શું’ અને ‘કયો’ એ સર્વનામો પ્રશ્ન પૂછવામાં વપરાયાં છે. માટે એ બધાં પ્રશ્નવાચક સર્વનામો કહેવાય. આવી રીતે પ્રશ્ન પૂછવામાં કાણુ, કાણુ, કાની, કયો, કયી, કયું, કયાં, શો, શી, શું, શાં વગેરે સર્વનામો વપરાય છે.

સ્વવાચક સર્વનામ.

‘હું પોતે જઈશ,’ તે પોતે પધારનાર છે’ ‘તે પોતે ન્યાય આપે છે.’ આ ત્રણે વાક્યોમાં ‘પોતે’ સર્વનામ પુરુષવાચક સર્વનામ અર્થે વપરાયેલું છે. ‘રાજા પોતે ન્યાય આપે છે’ એમાં ‘પોતે’ સર્વનામ નામની સાથે વપરાયું છે. કેટલીક વખત ‘પોતે’ ને બદલે ‘જાતે’ પણ વપરાય છે. આમ જે સર્વનામ પુરુષવાચક

સર્વનામ કે કોઇ નામની સાથે વપરાઈ તેનેજ આળખાવે ત્યારે તેને સ્વવાચક સર્વનામ કહેવામાં આવે છે. સ્વવાચક (સ્વ-ફતેન્વાચક કહેનાર) પોતાને આળખાવનાર.

દર્શક સર્વનામ.

‘તમે જેને જોશો હતા તે પેલો આવે.’ આલ્યો કાણ જણાય છે. ‘મેં એ જોએલું છે.’ આ વાક્યોમાં ‘પેલો’ ‘આલ્યો’ ‘એ’ સર્વનામથી કોઇક તરફ ખાસ દષ્ટિ કરીને-ખતાવીને જોશતા હોઇએ એમ જણાય છે. ખાસેની વસ્તુ ખતાવવાને માટે ‘આ’ અને દુરની વસ્તુ ખતાવવા સાર ‘પેલો’ ‘પેલી,’ ‘પેલું’ વગેરે સર્વનામો વપરાય છે. આવી રીતે ખાસેની કે દુરની વસ્તુ ખતાવવા માટે જે સર્વનામ વપરાય છે તે બધાં દર્શક-દેખાડનારાં સર્વનામ કહેવાય છે. આમ વસ્તુ ખતાવવા સાર આ, એ, આલ્યો, પેલો, પેલી, પેલું, દલાલો, દલાણી, શલાલું, વગેરે સર્વનામો વપરાય છે. કેટલીક વખત ‘એ’ને બદલે ‘તે’ પણ વપરાય છે.

અનિશ્ચિત સર્વનામ.

‘હજી સુધી એ સંબંધી કંઈ જણવામાં આવ્યું નથી.’ ‘એ-માંના કોઇએ જવાબ આપ્યો નહિ.’ ‘હરકોઈ સીધી લીટી વર્તુળમાં તેના મધ્યબિંદુમાં થઇને પસાર થાય અને જેના બે છેડા પરીધ ઉપર આવી મળે તેને વર્તુળના વ્યાસ કહે છે.’ ‘અમુક માણસ ઉપર મને શંકા છે.’ આ વાક્યોમાં વપરાએલા કંઈ, કોન, હરકોઈ, અમુક વગેરે સર્વનામથી ચોક્કસ વસ્તુ કે માણસનું જ્ઞાન થતું નથી. આ પ્રમાણે જે સર્વનામો વડે કંઈ ચોક્કસ પ્રાણી કે પદાર્થનું જ્ઞાન થતું નથી તેવાં સર્વનામોને અનિશ્ચિત સર્વનામ કહે-

વામાં આવે છે. મોખમ પ્રાણી કે પદાર્થ ઝાળખવા સારુ કાંધ, કાંધ, કંધ, હરકાંધ, હરકંધ, અમુક, કેટલુંક, કેટલાક, કેટલીક વગેરે સર્વનામો વપરાય છે.

સંબંધી સર્વનામ.

‘જે ગયો તે આવનાનો નથી.’ ‘જે ખાડો ખોદે તે પડે’ એ બંને વાક્યોમાં વપરાએલા ‘જે’નો ‘તે’ સાથે સંબંધ છે ‘તે’ના સંબંધ વગર એકલું ‘જે’ પદ વપરાતું નથી. આમ એક બીજા સાથે સંબંધ રાખનારાં સર્વનામને સંબંધી સર્વનામ કહે છે. કાંઈ વાક્ય ‘જે’થી આરંભાયું હોય તે વાક્ય સાથે સંબંધ રાખનાર બીજા વાક્યને આરંભે અવશ્ય ‘તે’ પદ વપરાય છે. માટે એ ‘જે’ અને ‘તે’ એક બીજાના સંબંધી હોવાથી સંબંધી સર્વનામ કહેવાય છે,

વાક્યના પહેલા ભાગને આરંભે ‘જે’ પદ વાપરવાથી ‘તે’ પદની અપેક્ષા—જરૂર રહે છે. માટે ‘જે’ને તત્પદાપેક્ષક સર્વનામ કહેવામાં આવે, જે તત્પદાપેક્ષક એટલેજ (નવ+તે+પદ+શબ્દ+અવશ્યક+પ્રયોગનર), તે પદની અપેક્ષા—છૂટકા રાખનાર. ‘જે’ પદ આ પ્રમાણે ‘તે’ પદની અપેક્ષા રાખે છે, અને ‘તે’ પદ ‘જે’ને ઝાળખાવે છે—ખતાવે છે માટે ‘જે’ તત્પદાપેક્ષક અને ‘તે’ દર્શક સર્વનામ કહેવાય.

‘પેલો માણસ’, ‘તે માણસ’. ‘કંઈ વસ્તુ’ આમાં વપરાએલા ‘પેલો’, ‘તે’ અને ‘કંઈ’ સર્વનામનાં પદો, સાથે વપરાએલાં નામના વિશેષણનું કામ કરે છે. આમ સર્વનામ સાથે નામ વાપરવામાં આવ્યું હોય ત્યારે તે સર્વનામ વિશેષણ કહેવાય છે.

૫. કર્તા અને ઉદ્દેશ્ય.

‘ધોડો દોડે છે,’ ‘ઝાકડે રમે છે,’ ‘કાશી રમાલ ગુંથે છે,’ એ વાક્યોમાં ‘ધોડો,’ ‘ઝાકડે’ અને ‘કાશી’ ક્રિયાનાં કરનાર એટલે

કર્તા છે. વળી એ વાક્યોમાં 'ધોડો,' 'છોકરું' અને 'કાશી' એમને ઉદ્દેશીને કહેવામાં આવ્યું છે માટે તે ઉદ્દેશ્ય પણ છે; પરંતુ 'મારાથી ચોપડી લખાઈ,' 'છોકરાથી રમન રમાય છે,' 'કાશીથી રમાલ ગુંથાયો' એ વાક્યોમાં 'ચોપડી,' 'રમન' અને 'રમાલ' એ ક્રિયાનાં કરનાર એટલે કર્તા નથી, તોપણ તેમને ઉદ્દેશીને કહેવામાં આવ્યું છે, માટે તે ઉદ્દેશ્ય તો છેજ. આ ઉપરથી જણાય છે કે કર્તાનાં પદો (પાંચમી વિભક્તિમાં કર્તા હોય ત્યારે નહિ) ઉદ્દેશ્ય થાય છે; પરંતુ દરેક ઉદ્દેશ્ય કર્તા હોતો નથી.

કર્તા પાંચમી વિભક્તિમાં હોય છે એટલે કારણ રૂપે વપરાય છે ત્યારે તેમાં કર્મ આગળ પડતું હોય છે. અર્થાત્ કર્મનો વિચાર ક્રિયાપદ ઉપરથી પહેલે. આવે છે માટે કર્મ ઉદ્દેશ્ય થાય છે અને કર્તા ક્રિયા થવાના સાધન રૂપે વપરાય છે. ક્રિયાપદ ત્યારે અકર્મક હોય છે, અને કર્તા પાંચમી વિભક્તિમાં આવી ક્રિયાના સાધન રૂપે વપરાય છે ત્યારે ક્રિયાનો ભાવ ઉદ્દેશ્ય થાય છે. જેમકે— 'મારાથી જવાય છે' એટલે 'મારાથી જવું—જવાનું' થાય છે. આ સમજાય છે. એમાં 'જવું' કે 'જવાનું' એ ક્રિયાનો ભાવ ઉદ્દેશ્ય છે અને 'મારાથી' ક્રિયાસિદ્ધિના પ્રકૃષ્ટતમ સાધનરૂપે હોવાથી વિધેયવર્ધક છે*.

૬. કર્મ અને ક્રિયાપૂરક.

'ડાહી રમાલ ગુંથે છે,' 'મગનનાથ દાખલા ગણે છે,' 'હું તેને બોલાવું છું,' એ વાક્યોમાં 'રમાલ,' 'દાખલા' અને 'તેને' એ 'ગુંથે' છે,' અને 'બોલાવું છું' ક્રિયાપદનાં કર્મ છે. વળી એ પદો વડેજ

* કર્તારિ રચનામાં હંમેશાં કર્તા ઉદ્દેશ્ય હોય છે, અને કર્મ-વિ રચનામાં કર્મ અથવા ક્રિયાપદનો ભાવ ઉદ્દેશ્ય હોય છે.

ક્રિયા પૂરી થાય છે માટે ક્રિયાપૂરક પણ છે. 'રાજા બાહ્યલુને દક્ષિણા આપે છે' એ વાક્યમાં 'બાહ્યલુને' અને 'દક્ષિણા' એવાં બે કર્મ છે, અને તે ક્રિયાપૂરક છે. આમ દરેક કર્મ ક્રિયાપૂરક હોય છે. 'સુનીલાલ ધરમાં છે' એ વાક્યોમાં 'ધરમાં' એ 'છે' ક્રિયાપદનું ક્રિયાપૂરક છે, પરંતુ તે કર્મ નથી. તેમજ 'તે દયાળુ છે' 'મથુર મોટો છે' 'તે મામલતદાર થયો' એમાં 'દયાળુ' 'મોટો' અને 'મામલતદાર'. એ 'છે' 'છે' અને 'થયો' એ ક્રિયાપદનાં ક્રિયાપૂરક છે, કારણ કે એ પદો વડેજ ક્રિયાઓ પૂરી થાય છે. પરંતુ એ ક્રિયાપદો અકર્મક હોવાથી તેમાં કર્મ નથી. આ ઉપરથી જણાય છે કે અકર્મક ક્રિયાપદોમાં પણ ક્રિયાપૂરક હોય છે. દરેક કર્મ ક્રિયાપૂરક છે, પરંતુ દરેક ક્રિયાપૂરક-કર્મ થઈ શકે નહિ.

૭. વિભક્તિ.

'રાજા કુંવર,' 'સુનીલાલ ચોપડી', 'અધુ ધડી,' 'અમદાવાદ નીકળ્યો,' એમ બોલવાથી કંઈ સંબંધ સમજાતો નથી; પરંતુ 'રાજાનો કુંવર' 'સુનીલાલની ચોપડી,' 'અધુએ ધડી' 'અમદાવાદથી નીકળ્યો,' એમ બોલવાથી સંબંધ જણવામાં આવે છે. આમાં સ્પષ્ટ વચ્ચે સંબંધ જણાવવા સાર જે પ્રત્યયો વપરાય છે તેને વિભક્તિના પ્રત્યયો કહે છે. 'રાજાનો કુંવર' એમાં 'નો' પ્રત્યયથી બે નામ વચ્ચે સંબંધ થયેલો છે. તેમજ 'અમદાવાદથી નીકળ્યો' એમાં પણ નામ અને ક્રિયાપદ વચ્ચે 'થી' પ્રત્યય વડે સંબંધ જણાય છે.

નામ અને ક્રિયાપદ વચ્ચે અથવા બે નામો વચ્ચેનો સંબંધ જણાવવા સાર જે કાંઈ ઉમેરવામાં આવે છે તેમને

વિભક્તિના પ્રત્યય કહેવામાં આવે છે; અને પ્રત્યય સાથેના રૂપને નામની વિભક્તિ કહેવામાં આવે છે.

એ સંબંધ જુદી જુદી જાતના હોય છે. કોઇ શબ્દને પ્રત્યય લાગ્યા સિવાય પણ સંબંધ જણાઇ આવે છે. જેમકે:—“ રાજ પધારે છે ” એમાં ‘ રાજ ’ ને કંઇ પ્રત્યય લાગ્યો નથી, તો પણ ‘ રાજ ’ એ પદ્ધતિ ‘ પધારે છે ’ ક્રિયાપદના કર્તાનો સંબંધ સમજાય છે. નામને વિભક્તિના પ્રત્યયો લાગવાથી નામનાં રૂપ થાય છે. વિભક્તિઓ સાત છે—પહેલી, બીજી, ત્રીજી, ચોથી, પાંચમી, છઠ્ઠી અને સાતમી. એમને માટે અનુક્રમે પ્રથમા, દ્વિતીયા, તૃતીયા, ચતુર્થી, પંચમી, ષષ્ઠી અને સપ્તમી એવા સંસ્કૃત શબ્દો છે.

પહેલી વિભક્તિ.

‘ પક્ષી ઉડે છે ’ ‘ ગાય બરાડે છે ’ એ વાક્યોમાં ‘ પક્ષી ’, ‘ ગાય ’ એ ‘ ઉડે છે ’ અને ‘ બરાડે છે ’ એ ક્રિયાપદોના કર્તા છે. એમાં કર્તાને ક્રિયાપદ વચ્ચે સંબંધ રહેલો જણાય છે, પરંતુ તે સંબંધ જણાવનારો કોઇ પ્રત્યય લાગ્યો નથી, અને ‘ પક્ષી ’ તથા ‘ ગાય ’ એ શબ્દો મૂળ સ્વરૂપે વપરાયલા છે. શબ્દના મૂળ સ્વરૂપને ‘ પ્રાતિપદિક ’ રૂપ કહેવામાં આવે છે. આ પ્રમાણે પ્રાતિપદિક રૂપે વપરાયેલા શબ્દની પહેલી વિભક્તિ કહેવાય છે. પહેલી વિભક્તિનો અર્થ (નિર્દેશ (‘ નિર્દેશ ’ એટલે ‘ શબ્દ કહેવો તે. ’ ભાષાનો શબ્દ મૂળસ્વરૂપે—પ્રાતિપદિક રૂપે એટલે પ્રત્યય વગર વાક્યમાં વાપરી જતાવેલો તે) છે. માટે એ વિભક્તિને નિર્દેશવાચક પ્રથમા વિભક્તિ કહેવામાં આવે છે.

બીજી વિભક્તિ.

‘ હું ચોપડી વાંચું છું, ’ ‘ ડાહી રોટલી વણે છે, ’ મગન પાઠ શીખે છે; એ વાક્યોમાં વાંચવાની ક્રિયા ‘ ચોપડી, ’ હપર, વણવાની

ક્રિયા 'રેટલી' ઉપર લાગુ પડે છે તેને ક્રિયાપદનું કર્મ (કર્તાએ સાધેલું કે કરેલું) કહેવામાં આવે છે. ' હું મગનને બોલાવું છું. ' ' તે ચાકરને બોલાવે છે, ' એ વાક્યોમાં 'મગનને' અને 'ચાકરને' એ કર્મનાં પદો છે. ઉપર બતાવેલાં ' રેટલી ' ' ચોપડી ' અને ' પાઠ ' એ કર્મનાં પદોને કોઈ પણ જાતનો પ્રત્યય લાગ્યો નથી. અને 'ચાકરને' અને 'મગનને' એ પદોમાં અંતે 'ને' પ્રત્યય લાગેલો છે. કર્મ એ બીજી વિભક્તિનો અર્થ છે, માટે એ સવળાં કર્મનાં પદોની વિભક્તિ કર્મ અર્થે બીજી કહેવાય છે.

ત્રીજી વિભક્તિ.

'રાજાએ પ્રધાનને બોલાવ્યો.' આમાં ' બોલાવ્યો ' ક્રિયાપદનો કર્તા જણાવવા સાર ' રાજાએ ' પદ વાપરેલું છે, અને એ પદને અંતે 'એ' પ્રત્યય લાગેલો છે. ' તેમજ છોકરે લાડુ ખાધો ' એમાં ' છોકરે ' કર્તા છે અને તેમાં અંતે 'એ' પ્રત્યય લાગેલો છે. આમ ત્રીજી વિભક્તિનો પ્રત્યય 'એ' છે અને તે કર્તા અર્થે આવે છે.

' ચપ્પુએ કલમ ઘડી ' એ વાક્યમાં ઘડવાની ક્રિયાના કરણ સાધન તરીકે ' ચપ્પુ ' છે, અને ' ચપ્પુ ' પદને 'એ' પ્રત્યય લાગેલો છે. માટે ' ચપ્પુ ' એ પદની કરણ અર્થે ત્રીજી વિભક્તિ કહેવાય.

ત્રીજી વિભક્તિનો 'એ' પ્રત્યય કર્તા અને કરણના અર્થમાં લાગે છે.

ચોથી વિભક્તિ.

' રાજાએ બ્રાહ્મણને દક્ષિણા આપી. ' આ વાક્યમાં ' રાજાએ ' એ ત્રીજી વિભક્તિવાળું ૩૫ કર્તા અર્થે વપરાયેલું છે, અને 'દક્ષિણા' એ પ્રત્યય વગરનું ૩૫ કર્મના અર્થમાં આવવાથી તેની કર્મ અર્થે

ખીજી વિભક્તિ ગણાય; પરંતુ ‘આપી’ ક્રિયાપદ વડેજ ‘દક્ષિણા’ પદ ઉક્ત થાય છે, માટે તેની નિર્દેશ વાચક પ્રથમા વિભક્તિ ગણવી જોઈએ. હવે એ દક્ષિણા કોને પ્રાપ્ત થઈ તે જણાવવા સાર ‘આલણુને’ પદ વાપરવામાં આવ્યું છે. ‘પ્રાપ્ત થવું’ અને માટે સંસ્કૃત ભાષામાં ‘સંપ્રદાન’ શબ્દ છે અને ‘સંપ્રદાન’ એ ચોથી વિભક્તિનો અર્થ છે. માટે ‘આલણુને’ એ સંપ્રદાન અર્થે ચોથી વિભક્તિ કહેવાય.

ચોથી વિભક્તિનો પ્રત્યય ‘ને’ છે, અને તે સંપ્રદાનના અર્થમાં લાગે છે.

પાંચમી વિભક્તિ.

‘મગન અમદાવાદથી નીકળ્યો’ ગાડી મુંબઈથી ઉપડી,’ પહેલા વાક્યમાં ‘અમદાવાદથી નીકળ્યો’ એટલે નીકળનારનો અને અમદાવાદનો વિયોગ એટલે છુટા પડવું થવું તેમજ ખીજ વાક્યોમાં ગાડી મુંબઈથી ઉપડી એટલે ગાડીનો અને મુંબઈનો વિયોગ થયો. વિયોગ જતાવવા માટે ‘અમદાવાદ’ અને ‘મુંબઈ’ ને ‘થી’ પ્રત્યય લાગેલો છે. ‘વિયોગ થવો’ અને માટે ‘અપાદાન’ શબ્દ છે માટે ‘અમદાવાદથી’ અને ‘મુંબઈથી’ એ પદોની વિભક્તિ અપાદાન અર્થે પાંચમી કહેવાય.

‘ચપ્પથી કલમ ધડો’ ‘ગોળાથી વાલ માર્યો’ એ વાક્યોમાં ધડવાની અને મારવાની ક્રિયાના સાધન તરીકે ‘ચપ્પ’ અને ‘ગોળા’ છે અને તેમને ‘થી’ પ્રત્યય લાગેલો છે. આમ ત્રીજી વિભક્તિના ‘એ’ પ્રત્યયને બદલે પાંચમી વિભક્તિનો ‘થી’ પ્રત્યય પણ લાગી શકે છે. આથી ‘ચપ્પથી’ અને ‘ગોળાથી’ એ પદોની કરણ અર્થે પાંચમી વિભક્તિ કહેવાય.

‘ચુનીલાલથી ચોપડી લખાઈ’ એમાં લખવાની ક્રિયા કરનાર ‘ચુનીલાલથી’ એ પાંચમી વિભક્તિનું રૂપ છે. આમ કર્તા પણ ક્વચિત પાંચમી વિભક્તિમાં આવે છે.

પાંચમી વિભક્તિનો મુખ્ય અર્થ અપાદાન છે. કોઈક વખત કરણ અને કર્તાના અર્થમાં પણ પાંચમી વિભક્તિનો ‘થી’ પ્રત્યય લાગે છે.

છઠ્ઠી વિભક્તિ.

‘રાખતો કુંવર’, ‘કાચનું વાસણ’, ‘ચીમનની પેન્સિલ’ ‘લોકોનાં ઘર’ એમાં બધાં નામો વચ્ચે ‘નો’ ‘નું’ ‘ની’ અને ‘નાં’ પ્રત્યય વડે સંબંધ થયેલો છે. એ પ્રત્યયો છઠ્ઠી વિભક્તિના છે. વિશેષણ પેઠે આ વિભક્તિવાળો શબ્દ વપરાય છે અને ધણું કરીને જે શબ્દ સાથે સંબંધ હોય છે તે શબ્દ છઠ્ઠી વિભક્તિવાળા શબ્દની પછી આવે છે. ‘આ ઘોડો ચુનીલાલનો છે’ એવાં વાક્યોમાં ‘ચુનીલાલનો’ એ છઠ્ઠી વિભક્તિવાળા શબ્દની પહેલાં તેની સાથે સંબંધ રાખનાર ઘોડો શબ્દ વપરાયેલો છે.

છઠ્ઠી વિભક્તિનો સંબંધ બે નામો વચ્ચે રહે છે, અને બીજી બધી વિભક્તિનો સંબંધ ક્રિયાપદ સાથે રહે છે.

“હરાતણો છેડ ઉપાય સુઝે” એમાં ‘હરા તરા તણો’ એટલે ‘હરાનો’ આમ ‘નો’ ‘ની’ ‘નું’, ‘ના’ ‘ને’ બદલે, ‘તણો’, ‘તણી’ ‘તણું’ ‘તણાં’ વગેરે પ્રત્યયો પણ સંબંધ બતાવવાના અર્થમાં લાગે છે.

“પૃથ્વી ફરો રાજીઓ તને શું દુઃખ છે રાજન” એમાં ‘પૃથ્વી-ફરો’ એટલે ‘પૃથ્વીનો,’ ‘ફરો’ પ્રત્યય ‘નો’ ને બદલે લાગેલો છે. ‘ચુનીલાલને ગામ’ એમાં ચુનીલાલ પદને લાગેલો ‘ને’ પ્રત્યય ‘ગામ’ સાથે સંબંધ બતાવનારો છે; માટે ‘ને’ પ્રત્યય છઠ્ઠી વિભક્તિનો સમજવો.

છઠી વિભક્તિનો અર્થ સંખંધ છે; અને તેના પ્રત્યય-
નો, ની, નું, નાં તથા, તણી, તણું, તણા, તણાં, કેરો, કેરી,
કેરું, કેરા, કેરાં વગેરે છે.

સાતમી વિભક્તિ.

‘નદીમાં પૂર આવ્યું’ ‘મગન ધરમાં છે,’ ‘ખડીઆમાં સાહી
થઈ રહી છે.’ આ વાક્યોમાં ‘નદીમાં’ પૂર આવવાની ક્રિયાનું સ્થળ
ખતાવે છે. ‘ધરમાં’ પદ મગનને હોવાનું સ્થળ ખતાવે છે, અને
‘ખડીઆમાં’ પદ સાહી થઈ રહ્યાનું સ્થળ ખતાવે છે. ‘નદીમાં’, ‘ધરમાં’
અને ‘ખડીઆમાં’ એ દરેક પદને અંતે ‘માં’ પ્રત્ય લાગ્યો છે. એ પ્રત્યય
સાતમી વિભક્તિનો છે. એના વડે ક્રિયાનું સ્થળ નક્કી થાય છે.

‘ગયા વર્ષમાં દુકાન હતો,’ ‘૧૯૧૨ ની સાલમાં કોંગ્રે-
જનો અબ્યાસ મેં પૂરો કર્યો હતો.’ એ વાક્યોમાં ‘વર્ષમાં’ અને
‘સાલમાં’ એ પદો ક્રિયાનો વખત નક્કી કરે છે. આમ સાતમી વિભક્તિ
વખત દેખાડવાના અર્થમાં પણ વપરાય છે.

‘નદીમાં પૂર આવ્યું.’ એને સ્થળે પૂર આવ્યું ‘એમ વપરાય
ને ‘એ’ પ્રત્યય સ્થળ ખતાવવામાં વપરાય ત્યારે ‘એ’ પ્રત્યયવાળા
જીવંતી સ્થળ અર્થે સાતમી વિભક્તિ કહેવાય છે તેમજ ‘ગયા વર્ષમાં’
ને બદલે ગયા વર્ષે એમ ‘એ’ પ્રત્યય વખત ખતાવવા માટે વપરાય
ત્યારે તેને વખત અર્થે સાતમી વિભક્તિનો ગણવો.

સાતમી વિભક્તિના પ્રત્યય ‘માં’ અને ‘એ’ છે અને તે
સ્થળ અને વખત ખતાવવાના અર્થમાં લાગે છે.

આ ઉપરાંત કોઈને નામ દઈને બોલાવતા હોઈએ ત્યારે પ્ર-
ત્યય વગરનું રૂપ વપરાય છે, જેમકે ‘હે ઇશ્વર ! અમારું રક્ષણ કર.’

હે મુખ ! તે આ શું કયું ? 'છોકરાઓ તમે બગીચામાંથી જુદી જુદી વનસ્પતિનાં પાંદડાં તોડી લાવો' આ વાક્યોમાં 'મુખર', 'મુખ' અને 'છોકરાઓ' એ એવાં પ્રત્યય વગરનાં રૂપ છે. એ પદોને સંબોધાને દરેકમાં વાત કરવામાં આવી છે માટે તેની સંબોધન અર્થ પહેલી વિભક્તિ કહેવાય.

'દરમાંથી સાપ નીકળ્યો', 'તેઓમાંનાએ આ કાગળ લખ્યો હશે', 'ધરમાંનો માણસ હોવો જોઈએ' આ વાક્યોમાં 'દર' 'તેઓ' અને 'ધર' એ પદોને એકથી વધારે વિભક્તિના પ્રત્યય સામટા લાગ્યા છે. પહેલા વાક્યમાં 'સાપ નીકળ્યો' એટલે 'દર' અને 'સાપ' નો વિયોગ થયો. બીજા વાક્યમાં 'તેઓમાંનાએ' એ પદ 'લખ્યો હશે' ક્રિયાપદનો કર્તા છે તેમજ ત્રીજા વાક્યમાં 'ધરમાંનો માણસ' એમાં 'ધર' અને 'માણસ' એ બે શબ્દોનો 'નો' પ્રત્યય વડે સંબંધ થયેલો છે. એમ એકથી વધારે વિભક્તિના પ્રત્યય લાગે છે, ત્યારે છેવટની વિભક્તિનો અર્થ પ્રધાન રહે છે અને પહેલા લાગનારા પ્રત્યયોના અર્થ ગૌણ રહે છે. માટે છેવટે લાગેલી વિભક્તિનો અર્થ અને કયી કયી વિભક્તિઓના પ્રત્ય લાગેલા છે તે કહેવું જોઈએ. જેમકે 'દર-માંથી' એની અપાદાન અર્થે સાતમી સાથે પાંચમી, 'તેઓમાંનાએ' કર્તા અર્થે સાતમી અને છઠ્ઠી સાથે ત્રીજી અને 'ધરમાંનાં' ની સંબંધ અર્થે સાતમી સાથે છઠ્ઠી વિભક્તિ સમજવી.

૮ અવ્યયો.

અને, તથા, પણ, પરંતુ, ઝટ, તરત, નક્કી, વાહ, અરે, વગેરે કેટલાક શબ્દો એવા પ્રકારના છે કે જેમને જાતિ, વચન વગેરે કોઈ પણ જાતના પ્રત્યય ન લાગતાં મૂળ સ્વરૂપેજ વપરાય છે. એવા શબ્દોને અવ્યય (અ-નહિ+વ્યય-અર્થ, ફેરફાર) કહેવામાં આવે છે.

જે શબ્દના રૂપમાં કોઈ પણ તરેહનો ફેરફાર થતો નથી તેને અવ્યય કહેવામાં આવે છે.

ઉભયાન્વયી અવ્યય.

૧ રામચંદ્રને ચૌદ વર્ષ વનવાસ આપો, અને મારા ભરતને રાજ આપો.

૨ કૌરવ અને પાંડવો વચ્ચે પાણીપતના મેદાનમાં દારૂ શુદ્ધ થયું.

૩. તું જાય છે પણ તે મળનાર નથી.

૪ શ્રીકૃષ્ણે પાંડવ તરફથી દક્ષત પાંચજા ગામની માગણી કરી, પરંતુ ઉન્મત્ત બનેલા દુર્યોધને તે માગણી સ્વીકારી નહિ.

ઉપરનાં વાક્યો તપાસતાં માલમ પડે છે કે પહેલાં વાક્યમાં ‘અને’ અવ્યય બે વાક્યોને જોડે છે, અને બીજા વાક્યમાં ‘અને’ વડે બે શબ્દો જોડાયા છે. વળી ત્રીજા અને ચોથા વાક્યમાં ‘પણ’ ‘અને’ એ અવ્યયો વિરુદ્ધતા બતાવનારાં બન્ને વાક્યોને જોડે છે. આમ જે અવ્યયો બે શબ્દ કે બે વાક્યને જોડનારાં છે તેમને ઉભયાન્વયી (ઉભય—બે શબ્દ કે બે વાક્ય+અન્વયી—જોડનારાં) અવ્યય કહેવામાં આવે છે.

અથવા, કે, તથા, તથાપિ, નહિતો, અને, ને, જે, વળી, વા, કિંવા, અગર, પણ, પરંતુ, છતાં, સામું, ઉલટું, કેમકે, વગેરે શબ્દો ઉભયાન્વયી અવ્યય તરીકે વપરાય છે.

ક્રિયાવિશેષણ અવ્યય.

૧ યુનીલાલ મેડે ઉઘે છે.

૨ હું અમદાવાદ જઈ છું.

૩. મેલ કલાકે ત્રીસ માઇલ ચાલે છે.

૪. સંવત ૧૯૫૬ માં મોટો દુકાળ પડ્યો હતો.

ઉપરનાં વાક્યોનું પૃથક્કરણ કરતાં માલમ પડે છે કે ‘મેડે ઊંધે છે’, ‘અમદાવાદ જઈ છું’, ‘કલાકે ત્રીસ માઇલ ચાલે છે’ અને ‘સંવત ૧૯૫૬માં મોટો દુકાળ પડ્યો હતો’ એ વિધેયપક્ષમાં ‘મેડે’ અને ‘અમદાવાદ’ ઊંધવાની અને જવાની ક્રિયા ક્યાં થાય છે તે સ્પષ્ટ કરે છે. ‘દર કલાકે ત્રીસ માઇલ’ એ ચાલવાની ક્રિયાનું માપ બતાવે છે; તેમજ ‘સંવત ૧૯૫૬માં’ એ દુકાળ પડવાની ક્રિયાનો સમય નક્કી કરે છે. આમ ક્રિયાનો વધારો કરનાર શબ્દો વડે-ક્રિયા ક્યાં થાય છે, ક્યારે થાય છે, કેવી રીતે થાય છે, વગેરે સમજવામાં આવે છે.

ઉપર ક્રિયાના વિશેષણ તરીકે નામના શબ્દો વાપરી બતાવ્યા છે તેવાજ અર્થમાં અવ્યયો પણ વપરાય છે. જેમકે—

૧. યુનીલાલ ઉપર ઊંધે છે.

૨. હું ત્યાં જઈ છું.

૩. મેલ ઉતાવળી ચાલે છે.

૪. અગાઉ દુકાળ પડ્યો હતો.

આ વાક્યોમાં ‘ઉપર’ અને ‘ત્યાં’ એ ઊંધવાની અને જવાની ક્રિયાનાં સ્થળ નક્કી કરે છે; ‘ઉતાવળી,’ ચાલવાની ક્રિયા કેવી રીતે થાય છે તે બતાવે છે, અને તેજ પ્રમાણે ‘અગાઉ’ ક્રિયાનો સમય નક્કી કરે છે. અહીં ઉપર, ત્યાં, ઉતાવળી અને અગાઉ એ ક્રિયાવિશેષણ અવ્યયો છે.

જે અવ્યયો ક્રિયાના વિશેષણ તરીકે વપરાય છે તેમને ક્રિયાવિશેષણ અવ્યય કહેવામાં આવે છે.

ક્રિયાવિશેષણ અવ્યયના પ્રકર.

૧. વખત કેખાડનાર.

ક્યારે, ત્યારે, જ્યારે, અત્યારે, હમણાં, એટલામાં, પછી, પાછળથી, અગાઉ, પૂર્વે પહેલાં, ઝટપટ, નિત્ય, હમેશા, દરરોજ, પ્રતિદિન, પહેલે, વગી, ઓણ, વગેરે.

૨. ઠેકાણું બતાવનાર.

અહીં, તહીં, પછે, આગળ, પાછળ, આમ, તેમ, જ્યાં, ત્યાં, ક્યાં, કહીં, તજે, ઉપર, નીચે, દૂર, બહાર, માંહે, મધ્યે, સાથે, હેઠળ, વગેરે.

૩. રીત બતાવનાર.

આમ, એમ, કેમ, તેમ, જેમ, હજવે, ધીમે, આસ્તે, ધીમેધીમે, તડાતડ, જલદી વગેરે.

૪. નિશ્ચય બતાવનાર.

જ, નક્કી, ખચીત, અચૂક, ખરેખર, અવશ્ય, જરૂર, મુકરર, વગેરે.

૫. નિષેધ બતાવનાર.

ન, નહિ, ના, નવ, મા, વગેરે.

૬. કારણ બતાવનાર.

માટે, તેથી, જેથી, શામાટે, શાવાસ્તે, શાથી, વગેરે.

૭. તૃપ્તિ બતાવનાર.

અસ, એટલું, બરાબર, અસ્તુ.

આ ઉપરાંત ઉપયોગ ઉપર આધાર રાખીને ખીજાં પણ કેટ-

લાક પ્રકાર ગણુમાં આવે છે. જેમકે-સીકારવાચક (હો, હોવે, જશે, વગેરે); સંશયવાચક (કદાચ, કદાચત, કદાપિ, કવચિત, વગેરે); વગેરે.

સામાન્ય રીતે અવ્યયના સ્વરૂપમાં ફેરફાર થતો નથી તોપણ અપવાદ તરીકે કેટલાંક ક્રિયાવિશેષણ અવ્યયો વિકાર પામી શકે છે. જેમકે-

છોકરો ધીમો ચાલ્યો, છોકરા ધીમા ચાલ્યા, છોકરી ધીમી ચાલી, છોકરું ધીમું ચાલ્યું, છોકરાં ધીમાં ચાલ્યાં; અહીં ધીમો, ધીમા, ધીમી, ધીમું, ધીમાં, અપવાદ તરીકેજ જાતિ અને વચન પ્રમાણે વિકાર પામેલાં સમજવાં. તેમજ તે ધીમેથી બોલ્યો. એટલામાં તો તે બોલો ઉડ્યો; એમાં 'ધીમેથી' અને 'એટલામાં' એ ક્રિયાવિશેષણ અવ્યયના શબ્દો અપવાદ તરીકે વિભક્ત્યન્ત છે.

નામયોગી અવ્યય.

‘તે છાપરા ઉપર ચઢ્યો’ તે મારી અગાઉ આવ્યો હતો, ચુનીલાલને માટે ટોપી આણો’ એમાં પહેલા વાક્યમાં ‘છાપરા ઉપર’ એ શબ્દસમૂહ ચઢવાની ક્રિયાનું સ્થળ બતાવે છે; બીજા વાક્યમાં ‘મારી અગાઉ’ એ શબ્દસમૂહ આવવાની ક્રિયાનો વખત બતાવે છે. પૃથક્કરણ કરતાં જણાવ છે કે એ શબ્દસમૂહો વિવેકવર્ધક તરીકે વપરાયલા છે.

‘છાપરા ઉપર હતો’ અને ‘વરઘોડો ઘર પાછળ છે.’ એમાં ‘છાપરા ઉપર’ અને ‘ઘર પાછળ’ શબ્દસમૂહો ‘હતો’ અને ‘છે’ અપૂર્ણ વિધેયવાચક ક્રિયાપદનો ક્રિયાપૂરક છે.

એ શબ્દસમૂહોમાં ઉપરા અગાઉ, માટે, ઉપર, અને પાછળ, એ ક્રિયાવિશેષણ અવ્યયનાં પદો તેની અગાઉના નામ કે સર્વના-

મની સાથે જોડાયેલાં છે. આવી રીતે નામની સાથે જોડાયેલ રહે-
નારાં અવ્યયોને નામયોગી કહેવામાં આવે છે.

ઉપરી વાપરી ખતાવેલાં નામયોગી અવ્યય તપાસતાં માત્રમ
પડે છે કે નામયોગીથી બનેલો શબ્દસમૂહ વિધિયવર્તક અથવા
ક્રિયાપૂરક તરીકે આવે છે. વળી નામયોગી અવ્યયની અમાઉના નામ
અથવા નામની જગ્યાએ વપરાયેલા અન્ય પદને છઠ્ઠી વિભક્તિનો
પ્રત્યય લાગેલો હોય છે અથવા એ પ્રત્યય અધ્યાહાર હોય છે.

‘તે પાછળ પડ્યો’ અને ‘તે ધર પાછળ ઉભો છે’ એમાં
પહેલા વાક્યમાં ‘પાછળ’ ક્રિયાવિશેષણ અવ્યય અને બીજા વાક્યમાં
‘પાછળ’ નામયોગી અવ્યય છે. આમ ક્રિયાવિશેષણ અવ્યય બ્યારે
કોઈ નામ સાથે જોડાયેલું હોય ત્યારે નામયોગી અને એકલું વપ-
રાય ત્યારે ક્રિયાવિશેષણ અવ્યય કહેવામાં આવે છે.

‘ત્યાં સુધી’, ‘જ્યાં સુધી’, ‘અત્યાર સુધી’, ‘હવે પછી’ આ
પ્રમાણે ક્રિયાવિશેષણ અવ્યય અને નામયોગી સાથે મળીને સામૂહ
ક્રિયાવિશેષણ તરીકે વપરાય છે.

કેવળપ્રયોગી અવ્યય.

૧. અહા ! શું સુંદર પક્ષી !
૨. અરે ! સીતા દેવીને શું થયું ?
૩. હાય હાય ! દૈવનો એ વજ્રપાત શો !
૪. અધધ ! આવડો મોટો નામ !
૫. બાપરે ! આપણાથી ધન્ય કેમ જવાશે ?
૬. વાહ ! શી એની વાકપટુતા !
૭. હરિ હરિ ! એ શું જોડ્યા ?

ઉપરનાં વાક્યોમાં અહા, અરે, હાય હામ, અધધ, બાપરે, વાહ, હરિ હરિ. એ પદોનો વાક્યમાં બીજા પદો સાથે કોઈ તરેહનો સંબંધ નથી. એવાં પદોને કેવળપ્રયોગી (કેવળ-ફક્ત પ્રયોગી-વપરાનારાં-કોઈપણ તરેહના સંબંધ વગર વપરાનારાં) અભ્યય કહેવામાં આવે છે.

હર્ષ, શોક, ગભરાટ, નવાઈ, તિરસ્કાર વગેરે મનોવિકાર દર્શાવવા માટે કેવળપ્રયોગી અભ્યયોનો ઉપયોગ થાય છે. જેમકે-અહા, હાશ, અં, અરે, અરેરે ઝાંચ, હાયહાય વાહ, વાહવાહ, વાહરેવાહ, અધધ, ઓહોહો, યુ: છદ્ર ધિક્, ફદ્ર, હત, બલે, ધન્ય, ધન્યધન્ય, ખરેખર, ચુપ, જો, પોષસ, બસે, હે, ઝો, બલે, સામાશ, વાશ. હાહ, હાં, જય જય, ખરાખર વગેરે.

કોઈવાર શોક, દુઃખ આદિ મનોવિકાર થઈ આવવાથી નામ, ક્રિયાપદ વગેરે પણ એવી રીતે બોલાઈ જાય છે. જેમકે—

નામ—રામ રામ, શિવ શિવ, હરિ હરિ. બાપરે, બાહરે, અરે બાપ, નસીબ, દીરમત, ભોગ, મોકાણ.

વિશેષણ—શું, બેશ, કીક, ખમરદાર, બેવકુફ.

ક્રિયાપદ—જો, જોજો, જાણ્યું, છો રહ્યું, સમજ, રો, મેર વગેરે.

કેટલીક વખત એમ મનોવિકાર દર્શાવતાં આખાં વાક્યો બોલાઈ જાય છે; એવે સ્થળે આખા વાક્યને કેવળપ્રયોગી કરવાની જરૂર નથી.

૯ મૂળ અને સાધિત ધાતુઓ.

‘તે લખે છે’, ‘ચીમત ચણા ખાય છે’ એ વાક્યમાં લખવાની અને ખાવાની ક્રિયા કરતાં જાને કરે છે; પરંતુ ‘તે લખાવે છે’, ‘ચીમત ખવરાવે છે’ એમાં ખાવાની ક્રિયા કરનાર કર્તા નથી.

પણ ક્રિયા કરવા માટે ખીજને પ્રેરણા કરે છે, એવો અર્થ સમા-
જેલો છે. 'લખે છે' અને 'ખાય છે' એ ક્રિયાપદો મૂળરૂપમાં છે.
અને લખાવે છે, ખવરાવે છે એ ક્રિયાપદો પ્રેરક કે પ્રયોજ્ય છે.
એજ પ્રમાણે ખેસ, રડ, નાખ, દોડ, એ મૂળ ધાતુઓ અને ખેસાડ,
રડાવ, નાંખાવ, દોડાવ, એ મૂળ ધાતુ ઉપર 'આવ' કે 'આડ'
પ્રત્યય લાગીને સાધિત થએલા ધાતુઓ છે. 'મે' નંગ ખેસાડાવ્યું'
એ નંગ જાતે ખેડું નથી, મે' ખેસાડ્યું નથી. પણ ત્રીજાજ પાસે
(સોની પાસે) ખેસાડાવ્યું છે. એ અને એવાં ખીજાં લખાવરાવ્યું
ખવરાવરાવ્યું વગેરે દ્વિત્વ (ખેવડાયલા) પ્રેરકરૂપો છે.

જન્માય છે, લખાય છે, ખેસાય છે, વગેરે ક્રિયાપદોમાં મૂળ
ધાતુને 'આય' પ્રત્યય લાગેલો હોય છે. એવાં રૂપ વપરાય છે ત્યારે
ક્રિયાનો ભાર કર્મ ઉપર આવે છે. અર્થાત્ એ રૂપોને સહરૂપ કહે-
વામાં આવે છે.

નીચેનાં વાક્યોમાં ધાતુનાં રૂપ તપાસો.

૧. ધાર્મિક જીવનાવાળો માણસ હંમેશ નીતિમાન હોય છે.
(મૂળ.)
૨. બધા માણસો વિદ્વાન થઈ શકે નહિ, પરંતુ ચાહે તો નીતિ-
માન થઈ શકે (મૂળ)
૩. ગુજરાતમાં લાલ નાનાલાલ, નરસિંહ, લલિત, કાન્ત વગેરે
મોટા કવિઓ ગણાય છે. (સહ.)
૪. કડીઆ પાસે ભીંત પડાવાઈ. (દ્વિત્વ પ્રેરક.)
૫. હરહાર દુનીયાનું સ્વર્ગ ગણાય છે. (સાહ.)
૬. મેં કાગળ લખાવ્યો. (પ્રેરક)

૧૦. પદચ્છેદના નમુના.

૧. “ કાળિદાસની ઉપમાથી રાજા છક થઈ ગયો. ”

‘કાળિદાસની’ વિશેષનામ, નરજાતિ, સંપ્રધાયે છઠ્ઠીનું એકવચન.

‘ઉપમાથી’ ભાવવાચકનામ, નારીજાતિ, કારણાયે પાંચમીનું

એક વચન.

‘ઉપમાથી’ ભાવવાચક નામ, નારીજાતિ, કારણાયે પાંચમીનું

એકવચન.

‘રાજા’ વિશેષનામ, નર જાતિ, નિર્દેશાયે પહેલીનું એક વચન.

(અહીં ‘રાજા’ પદ ‘ભોજા’નું બોધક હોવાથી વિશેષ નામ

કરવું જોઈએ.)

‘છક’ રીત બતાવનાર ક્રિયાવિશેષણ અભ્યય (‘થઈ ગયો’નું

ક્રિયાપૂરક.]

‘થઈ ગયો’ ‘થા’ અને ‘જા’ ધાતુનું સંયુક્ત અકર્મક ક્રિયાપદ,

મૂળરૂપ, ભૂતકાળ, કર્તા રાજા.

૨. ચીમનને ચુનીલાલે એક સુંદર ચિત્ર બતાવ્યું.

‘ચીમનને’ વિશેષનામ. નરજાતિ, સંપ્રદાનાયે ચોથીનું એકવચન.

‘ચુનીલાલે’ વિશેષનામ, નરજાતિ, કર્તા અર્થે ત્રીજીનું એકવચન.

‘એક’ સંખ્યાવાચક વિશેષણ, વિશેષ્ય ‘ચિત્ર.’

‘સુંદર’ ગુણવાચક વિશેષણ, વિશેષ્ય ‘ચિત્ર.’

‘ચિત્ર’ ભાવવાચક નામ, નાન્યતરજાતિ કર્માયે બીજીનું એકવચન.

‘બતાવ્યું’ સકર્મક ક્રિયાપદ, ‘બતાવ, ધાતું, મૂળરૂપ, ભૂતકાળ,

કર્તા ‘ચુનીલાલે,’ કર્મ ‘ચિત્ર’.

૩. શું ! એમ કહેવાય કે ?

‘શું’ કેવળપ્રયોગી અવ્યય.

‘એમ’ ક્રિયાવિશેષણ અવ્યય, ‘કરાય’ ક્રિયાપદનું રીતદર્શક

‘કરાય’ સકર્મક ક્રિયાપદ, ‘કર’ ધાતુ, સ્થાવર, વર્તમાનકાળ,

કર્તા અધ્યાહાર, કર્મ અધ્યાહાર. (કંઈ કરવાનું.) ‘ક’ અવ્યય.

૪. મગન ધણે તોફાની છે.

‘મગન’ વિશેષણામ, નરજાતિ, નિર્દેશાર્થે પહેલીનું એકવચન.

‘ધણે’ વિધિવિશેષણનું વિશેષણ, વિશેષ્ય ‘તોફાની’.

‘તોફાની’ વિધિવિશેષણ. (‘વિધેય’ નો પેટાભાગ હોવાથી.)

‘છે’ અકર્મક ક્રિયાપદ, ‘છ’ ધાતુ, મૂળરૂપ, વર્તમાનકાળ, કર્તા મગન.

૫. એ ઇશ્વરી આજ્ઞા છે.

‘એ’ દર્શક વિશેષણ, વિશેષ્ય ‘આજ્ઞા’.

‘ઇશ્વરી’ ગુણુવાચક વિશેષણ, વિશેષ્ય આજ્ઞા.

ઇતિહાસ.

પ્ર૦ હિંદના પ્રાચીન ઇતિહાસનું ટૂંક વર્ણન કરો ?

ઉ૦ હિંદમાં પ્રથમ અનાર્ય લોક રહેતા, તેઓ જંગલી અવસ્થામાં હતા. તેમની પછી મધ્ય એશિયામાંથી આર્ય પ્રજા આવી, તેણે અનાર્યો પાસેથી મુલક કબજો કરી જંગલો વગેરે કાપી નાખી જમીન વસવાને લાયક તથા ખેતીના ઉપયોગમાં આવે તેવી બનાવી. આ નવી પ્રજા સુધરેલી હોવાથી વિદ્યા, કળા અને હુન્નર વિજ્ઞાનમાં આગળ વધી. વળી કામની વહેંચણી કરી યો-

અતા પ્રમાણે ચાર જ્ઞાતિ બાંધી. બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય અને શૂદ્ર. તેમાં (૧) બ્રાહ્મણોએ વિદ્યાજ્ઞાન મેળવી બીજી કામને વિદ્યા આ ની હોંશીયાર બનાવવાનું તથા ધર્મક્રિયા કરાવવાનું કામ પોતાને માથે રાખ્યું. (૨) ક્ષત્રિય. જેઓ સરારે બળવાન અને લડવૈયા હતા તેમણે દુશ્મનોથી દેશનું તથા પ્રજાનું રક્ષણ કરવાનું અને બદોખરત રાખવાનું કામ માથે લીધું. (૩) વૈશ્ય. ખેતી, વેપાર વગેરેથી દ્રવ્યોપાર્જ કરી સર્વનું બાળ્યપોષણ કરવાનું માથે રાખ્યું. (૪) શૂદ્ર. જીતાયલા અને તામે થએલા અનાયોની આ ચોથી જ્ઞાતિ થઈ, તેમને ઉપરની ત્રણે જ્ઞાતિની સેવાચાકરીનું કામ સોંપવામાં આવ્યું. બ્રાહ્મણોએ પોતાની હોશિઆરીથી સર્વ જ્ઞાતિઓમાં શ્રેષ્ઠપણું મેળવી વેદ, ગીતા, ઉપનિષદ, બ્રાહ્મણગ્રંથો વગેરે ધર્મગ્રંથો લખ્યા, તથા રાજા અને પ્રજાએ કેવી રીતે વર્તન રાખવું તે સંબંધી કાયદા બાંધ્યા. ક્ષત્રિયોએ પોતાની ફરજ ઉત્તમ પ્રકારે બજાવી પ્રજાનો સારી રીતે પ્રેમ મેળવ્યો. તે સમયમાં રામ, હરિશ્ચંદ્ર, જનક, યુધિષ્ઠિર નળ, શ્રીકૃષ્ણ, ચંદ્રગુપ્ત, અશોક, શિલાદિત્ય, વિક્રમ, બોજ વગેરે રાજાઓએ સારી રીતે રાજ્ય ચલાવી પ્રજાને સંપૂર્ણ સુખ આપ્યું જેથી હજી પણ પ્રજા તેમનાં યશોગાન કરે છે, પણ આગળ જતાં રજપૂત રાજાઓના માંહોમાંહેના કુસંપને લીધે ઇ. સ. ૧૧૯૩ માં પાણ્ડીપતના મેદાનમાં પૃથ્વીરાજચોહાણને હરાવી મુસલમાનોના સરદાર શાહજુદ્દીનગોરીએ દિલ્હીનું રાજ્ય લઈ લીધું, અને દિલ્હીનો કારબાર કુતુબુદ્દીન નામના સરદારને સોંપ્યો, પણ તે ઇ. સ. ૧૨૦૬માં મરણ પામ્યો એટલે કુતુબુદ્દીન સ્વતંત્ર થયો અને મુસલમાની રાજ્યની હિંદમાં સ્થાપના કરી.

૦ દિલ્હીની ગાદીએ કયા કયા પઠાણ વંશ થયા ?

૦ મુલામવંશ, ખીલજીવંશ, તખલખવંશ, સૈયદવંશ અને ઘોરી વંશ.

૦ મુલામવંશની જાણવાલાયક ટૂંક હકીકત કહો.

૩૦ આ વંશમાં કુતુબુદ્દીન, અલ્તમશ, નાસીરુદ્દીન, ગ્યાસુદ્દીન અને કૈકબાદ બાદશાહ થયા. કુતુબુદ્દીને દિલ્હી પાસે કુતુબમિનારો બંધાવ્યો. છેલ્લા બાદશાહ કૈકબાદને જલાલુદ્દીને મારી આ વંશની આખર આણી. આ વંશ ઇ. સ. ૧૨૦૬થી ઇ. સ. ૧૨૯૦ સુધી ચાલ્યો.

૫૦ ખીલજીવંશની જાણવા લાયક ટૂંક હકીકત કહો.

૬૦ જલાલુદ્દીન, અલ્લાઉદ્દીનખુતી, મુબારક અને ખુશરૂ ઢેડ એટલા બાદશાહ થયા. આ વંશના દરેક બાદશાહે રાજ્યલોભથી એકબીજાને મારી રાજ્ય લીધું. અલ્લાઉદ્દીન બાદશાહે હિંદુ પ્રજાને ધણું દુઃખ લીધું. છેલ્લો બાદશાહ ખુશરૂ ઢેડ જાતિનો હતો તે વટલીને રાજ્યલોભથી મુસલમાન થયો હતો. પણ તે અંતઃકરણથી મુસલમાનોને ધિક્કારતો હતો. તેથી તેણે મુસલમાની ધર્મનું અપમાન કર્યું. આથી પંજાબના સુખા ગાજીખાંએ ખુશરૂને મારી ખીલજીવંશની આખર આણી. આ વંશ ઇ. સ. ૧૨૯૦થી ૧૩૨૦ સુધી ચાલ્યો.

૭૦ તખલખવંશની ટૂંક હકીકત કહો.

૮૦ આ વંશમાં ગાજીખાં (ગ્યાસુદ્દીન), મહમદગાંડો, ફીરોજશાહ, મહમદખીજે વગેરે બાદશાહ થયા. મહમદગાંડો વિદ્વાન હોવા છતાં પોતાની અકલ સીધે રસ્તે વાપરી શક્યો નહિ, તેથી તે ગાંડો કહેવાયો. તેના વખતમાં ૧૩૪૭માં બ્રહ્મચૂડી રાજ્યની સ્થાપના થઈ. તેના જીલમથી પ્રજાને ધણું દુઃખ વેઠવું પડ્યું. ફીરોજશા-

હના વખતમાં તેની ઉમદા રાજ્યનીતિને લીધે પ્રજા ધણી સુખી થઈ. તેથી સર્વ પઠાણ રાજાઓમાં શીરોન્મશાદ ધણો સારો બાદશાહ કહેવાયો. ખીજા મહમદના વખતમાં ઇ. સ. ૧૩૮૮ માં મોગલ બાદશાહ તૈમુર ચઢી આવ્યો. તેણે ગામ છુટ્યાં, બાળ્યાં અને પ્રજાની કતલ કરી વાવાઝોડાની ખારક નોશાન કરી ચાલ્યો ગયો. આ વંશ ઇ. સ. ૧૩૨૫થી ઇ. સ. ૧૪૧૨ સુધી ચાલ્યો, છેલ્લા બાદશાહ પાસેથી ઇ. સ. ૧૪૧૪માં ખીજરખાં સંયદે રાજ્ય લીધું.

પ્ર૦ સૈદવંશની જાણવાલાયક હકીકત હો.

ઉ૦ આ વંશમાં ખીજરખાં, મુખારક અને અલ્લાઉદ્દીન નામના બાદશાહ થયા. છેલ્લા બાદશાહ અલ્લાઉદ્દીનનું રાજ્ય દિલ્હી નજદીક આવી જરાથી બહીલોલખાં લોદીને સોંપી ખુદાયુનમ રહેવા ગયો. આ વંશ ઇ. સ. ૧૪૧૪ થી ઇ. સ. ૧૪૫૦ સુધી ચાલ્યો.

પ્ર૦ લોદીવંશની જાણવા લાયક હકીકતનું વર્ણન કરો.

ઉ૦ બહીલોલખાંએ હોશિઆરીથી રાજ્ય વધાર્યું. તેની પછી તેના દીકરો સિકંદર બાદશાહ થયો તેણે હિંદુ પ્રજાને દુઃખ દેવાથી ધર્મીય કહેવાયો. તેના વખતમાં આગ્રામાં ગાદી થઈ. દખ્ખીરપંથ નીકળ્યો, અને પોર્ટુગીઝો હિંદમાં આવ્યા. તેના મરણ પછી હખાદોમ બાદશાહ થયો તે અવિચારી અને કિતાવગીઓ હતો, તેથી તેના સરદારો નાખુશ થયા, અને પંજાબના સુબો દોલતખાં લોદી કાબુલથી મોમલ બાદશાહ બાગરને હિંદ જીતવા ઇ. સ. ૧૫૨૬ માં તેડી લાવ્યો તેણે પાણીપતના મેદાનમાં હરાવ્યો, અને લોદી વંશની આખર આણી મોમલવંશની સ્થાપના કરી.

પ્ર૦ મોગલવંશ સ્થાપન થતાં પહેલાં હિંદમાં કયાં જાણવા લાયક રાજ્ય હતાં ?

ઉં બાલુચી, ચેરા, ચોલા, પાંચ, વિજયનગર, બંગાળા, માગરા, ગુજરાત, જુવાનપુર, સિંધ, કાશ્મીર અને રાજપૂતસ્થાન, (મેવાડ, જિંધપુર, જયપુર).

૫૦ ઉપરનાં રાજ્યોનું જાણલા લાયક ટુંક વર્ણન કરો.

ઉં બ્રાહ્મણીરાજ્ય ઇ. સ. ૧૮૪૭ માં હસનમંગુએ વરંગુખમાં સ્થાપન કર્યું. તેના કુમંપને લીધે પાંચ ફાંટા પડ્યા (૧) આદિલશાહી ૧૪૮૮ માં સ્થાપન થયું ૧૬૬૮ માં ઔરંગઝેબે જીત્યું (૨) કુતુબશાહી ૧૫૧૨ માં સ્થાપન થયું તે ઇ. સ. ૧૬૮૮ માં ઔરંગઝેબે જીત્યું. (૩) નિજમશાહી ૧૫૬૦ માં સ્થાપન થયું તે ૧૫૭૨ માં જોડાઈ ગયું. (૪) ઈમાદશાહી. (૫) બરીદશાહી ૧૪૯૮ માં સ્થાપન થયું અને ઇ. સ. ૧૬૫૭ માં ઔરંગઝેબે જીત્યું. ચેરારાજ્ય ઇ. સ. ૨૮૮ માં સ્થાપન થયું તેની રાજધાની તાલકંદમાં હતી, તે ઇ. સ. ૯૦૦ સુધી ચાલ્યું. ચોલારાજ્ય ઇ. સ. પૂ. ૩૫૦ માં સ્થાપન થયું તેની રાજધાની તાંજેરમાં હતી તે ઇ. સ. ૧૪ માં સૈકામાં પડી બાગ્યું. પાંડ્ય-રાજ્ય. ઇ. સ. પૂ. સાતમા સૈકામાં સ્થાપન થયું. તેની રાજધાની મધુરામાં હતી. મલ્લેકકાકુરે ઇ. સ. ૧૩૦૪ માં જીત્યું પણ ફરીથી સ્વતંત્ર થયું. તે ઇ. સ. ૧૮ માં સૈકામાં અંત આવ્યો. વિજયનગર ઇ. સ. ૧૧૧૮ માં સ્થાપન થયું તેની રાજધાની વિજયનગરમાં હતી તેનો ઇ. સ. ૧૫૬૫ માં તાલીકોટના સંઘા-મમાં મુસલમાનોએ હરાવી આખર આણી. બંગાળા ૧૩૪૦ માં સ્થાપન થયું, એની રાજધાની ગૌડમાં હતી. આ રાજ્ય ફક્ત ૩૬૬૬ને સ્થાપ્યું તે ૧૫૭૬ માં દાઉદે જીત્યું. ગુજરાત

બાદરખાંએ ઇ. સ. ૧૩૦૩ માં સ્થાપ્યું અને ૧૫૭૩ માં ત્રીજા
 મુબારક પાસેથી અકબરે જીત્યું. માગવા દિલાવરખાં જોરીએ
 ઇ. સ. ૧૪૦૧ માં ધારમા સ્થાપ્યું, તે ઇ. સ. ૧૫૩૧ માં
 બહાદુરશાહે જીત્યું. જુવાનપુર ખાંજહાં લોદીએ ઇ. સ. ૧૩૭૩
 માં સ્થાપ્યું. તે બહાલોલખાંએ ઇ. સ. ૧૪૭૮ માં જીત્યું, સિંધ
 એમાં સુમા રજપુતનું રાજ્ય હતું. તે ઇ. સ. ૧૫૯૨ માં અકબરના
 સરદાર ટોડરમલે જીત્યું. કાશ્મીર એમાં સેનદેવનું રાજ્ય હતું તે
 ઇ. સ. ૧૫૯૨ માં ટોડરમલે જીત્યું.

મોગલ વંશ.

પંદરસો ઇવીની સાત્ર, આણ્યો લોદી વંશનો કાળ;
 પાણીપત સંગ્રામ કર્યો, લોદી ઇબ્રાહીમને હણ્યો.
 બાબર બહાદુરે ગાદી લીધી, મોગલ રાજ્યની સ્થાપના કરીધી;
 સીકરી મેદાને ઝટ સીધાવ્યો, સંગ શરતે પાછો હઠાવ્યો.
 રાજ્ય હુમાયુને દીધું, તેણે બાગે પડતું લીધું;
 પછુ શરા શેરખાંએ હરાવ્યો; ખાંધ ગાદી ધરાન સીધાવ્યો.
 મદદ માટે સીયા પંથ ધાર્યો, લાવી મદદ આદીલી(ત) માર્યો;
 પછી મહાન અકબર થયો, ન્યાયનીતિથી સારો કહેવાયો.
 પછી મોજલો બહાંગીરશાહ, વળતી શાહુજહાં બન્યો બાદશાહ;
 મયુરાસન તાજ બંધાવી, અખે કીર્તિ જગમાં જમાવી.
 થયો બાદશાહ ઐમરંગજેબ, કરી દીધું કુટુંબને ગેમ;
 કેદ કરી પોતાનો બાપ, રાજ્ય લોભથી લીધું પાપ.
 હિંદુ ઉપર જુલમ કરીધો, બદલો રજપુત મરેઠાએ લીધો;
 બહાદુર, બહાંદાર, ફરોક્કશીર, યયા નામના શાહ તે વીર.

પછી મહમદ રંગીલો થયો, તેને નાદિરશાહે નમાવ્યો,
નિમકહરામ થયા વજીરો, તેથી ખોયું આસન ને હીરો.
અહમદશાહ, આલમગીર, શાહઆલમ ને અકબર વીર;
હલો મહમદ બહાદુરશાહ, બળવામાં ખોયો અધિકાર.

વંશાવળી.

ખાખર.	૧૫૨૬-૧૫૩૦ — ૪ જહાંગીરશાહ.	૧૭૧૨-૧૭૧૩—૧
હુમાયુ.	૧૫૩૦-૧૫૫૫-૨૬ ફરીકશીર.	૧૭૧૩-૧૭૧૬—૬
અકબર.	૧૫૫૬-૧૬૦૫-૪૯ મહમદશાહ.	૧૭૧૬-૧૭૪૮-૨૯
જહાંગીર.	૧૬૦૫-૧૬૨૭-૨૨ અહમદશાહ.	૧૭૪૮-૧૭૫૪—૬
શાહજહાં.	૧૬૨૭-૧૬૫૮-૩૧ શાહઆલમ.	૧૭૫૬-૧૮૦૬-૪૭
ઔરંગઝેબ	૧૬૫૮-૧૭૦૭-૪૯ અકબર (૨)	૧૮૦૬-૧૮૩૭-૩૧
બહાદુરશાહ.	૧૭૦૭-૧૭૧૨—૫ મહમદબહાદુરશાહ.	૧૮૩૭-૧૮૫૮-૨૧

(૧) ખાખર ઇ. સ. ૧૫૨૬-૧૫૩૦.

૩૦ ખાખરની બાલુવા લાયક હતીકત કહો.

ઉં તે ઇ. સ. ૧૪૮૨માં તાસ્કંદ શહેરમાં જન્મ્યો હતો. તેને ખાર
વર્ષની ઉંમરે ગાદી મળી. પણ ઉસ્મેડા લોકોએ બંડ કરી તેને
ગાદીએથી ઉઠાડી મુક્યો, તેથી કંટાળીને ઇ. સ. ૧૫૦૪ માં કા-
બુલમાં ગાદી કરી રાજ્ય કરવા લાગ્યો. તેને હિંદમાં રાજ્ય સ્થા-
પવાની ઇચ્છા હતી, અને તે હિંદપર સ્વારી કરવાની તૈયારી
કરતો હતો તેવામાં પંજાબના સુબા દોલતખાંના તેડાબાથી
આવ્યો, અને પાણીપતના મેદાનમાં ઇબ્રાહીમ લોદીને હરાવી
દિલ્હીનું રાજ્ય જીતી લીધું.

૩૦ ખાખરને ચિતોડના રાજાસંગ સાથે શા માટે લડાઈ થઈ ?

ઉં સંગરાણાની એવી ધારણા હતી કે જ'ધીસખાં અને તૈમુરની મા-
ફક બાબર લૂટફાટ કરી પાછો ચાલ્યો જશે, અને દિલ્હીનો બાદ-
શાહ નબળો પડશે, એટલે હું તેના પર સ્વારી કરી ગાદી લઇશ,
પણ બાબરે તો અહીંજ ગાદી સ્થાપી. તેથી મેવાડના સુબા
હસનખાં તથા ખીજા રજપુત રાજાઓની મદદ લઇ બાબર સામે
ઈ. સ. ૧૫૨૭ માં ફતેહપુરસીક્રીના મેદાનમાં લડાઇ બેઠી.

પ્ર૦ એ લડાઇનું શું પરિણામ આવ્યું ?

ઉં આ લડાઈમાં સંગરાણાનું લશ્કર બધી બહાદુરીથી લડી મોગલોને
હરાવવાની તૈયારીમાં હતું તેવામાં સંગરાણાના પક્ષમાંનો મેદનીરાય
વિશ્વાસઘાત કરી બાબરને મળી ગયો તેથી હિંદી સૈન્ય હાર્યું.
આ લડાઈમાં વિજય મળે તો દારૂ ન પીવો એવી બાબરે પ્રતિજ્ઞા
લીધી હતી તેથી તેણે પોતાના વાપર માટે આણેલો દારૂ મીઠું
નાખી નકામો બનાવ્યો, તથા તે પીવાને માટે વપરાતાં સોના-
રૂપાનાં વાસણો તથા હીરાજડીત જામ અમીર ઉમરાવોને આપી
દીધાં. ત્યાર પછી બાબરે કાંઈ દિવસ દારૂ પીધો નહિ.

પ્ર૦ સંગરાણાના શારીરિક દેખાવનું વર્ણન કરો.

ઉં સંગરાણો એક હાથે હુડો, એક પગે લંગડો અને એક આંખે
કાણો હતો. તેમજ તેના શરીર ઉપર તરવાર તથા ભાલાના મળી
૮૦ જખમો ગણી શકાય તેવા હતા. તે લડવામાં બધો બ-
હાદુર હતો.

પ્ર૦ ચંદેરીની લડાઈ વિષે શું જાણો ?

ઉં ઈ. સ. ૧૫૨૮ માં ચંદેરી ઉપર સ્વારી કરી. ત્યાંનો રાજા મેદ-
નીરાય અને ખીજા રજપુતો બહાદુરીથી લડ્યા, પણ તેઓ હાર્યા.

પ્ર૦ બાબરના મરણ વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ બાબરનો મોટા પુત્ર હુમાયુ મોદો પડ્યો, અને જ્યારે બચવાની આશા ન રહી, ત્યારે તેના મુઠ્ઠાંએ બાબરને કહ્યું, કે તમારી પાસે જે મણિ છે તે ખુદાને અર્પણ કરો તો હુમાયુને આરામ થાય; તે વખતે બાબરે કહ્યું કે મણિ કરતાં મારો જીવ અને વધારે વહાલો છે. એમ કહી હુમાયુના ખાટલાની પ્રદક્ષિણા કરી, ખુદાની બંદગી કરી હુમાયુનો રોગ પોતે માગી લીધો. ત્યારથી હુમાયુ ધીમે ધીમે સાજો થયો, અને બાબર મોદો પડ્યો. એવે ઇ. સ. ૧૫૩૦ માં મરણ પામ્યો.

પ્ર૦ બાબરના ગુણ દોષ કહો.

ઉ૦ સંકટમાં ધીરજવાન, લડવામાં બહાદુર અને વિદ્વાન હતો.

પ્ર૦ બાબરના પુત્ર ગણાવો.

ઉ૦ (૧) હુમાયુ, (૨) કામરાન, (૩) હિંદાલ, (૪) મીરજશ્કરી.

હુમાયુ. ઇ. સ. ૧૫૩૦-૧૫૫૬.

પ્ર૦ હુમાયુના વખતના જલુલા લાયક બનાવ કહો.

ઉ૦ (૧) બાઇબો સાથે રાજ્યની વહેંચણી (૨) ગુજરાતના બહાદુરશાહ સાથે લડાઇ. (૩) શિરજાહથી હારી ઇરાન જવું. (૪) આદિલશાહને હરાવી ફરીથી રાજ્ય પ્રાપ્તિ (૫) મરણ.

પ્ર૦ હુમાયુએ ગાદીએ બેસી રાજ્યની કેવી બ્યવસ્થા કરી ?

ઉ૦ પોતાના બાપના કહેવા મુજબ પોતાના બાઇબોને લાગે પડતું રાજ્ય આપી દિલ્હી અને આગ્રાની આબુઆબુનો મુત્તક પોતે લઇ રાજ્ય ચલાવવા ગામ્યો.

પ્ર૦ હુમાયુને ગુજરાતના બહાદુરશાહ સાથે શામાટે લડાઇ થઇ ?

ઉ૦ ચિતોડના રાણા સંગતા મરણ પછી તેની વિધવા સ્ત્રી કરબાવતી

બાળકુંવરની વતી રાજકરમાર ચલવતી હતી. તેના ઉપર બહા-
દુરશાહે સ્વારી કરી, તેથી કરજાવતીએ હુમાયુને બાઇ તરીકે
ગણી મદદ માગી. આથી હુમાયુ લશ્કર લઇને તેની મદદે ગયો
અને બહાદુરશાહને ઇ. સ. ૧૫૩૫ માં મંદેસર આગળ હરાવી
ચાંગનેર છૂટી લીધું. બહાદુરશાહ નાશીને પોર્ટુગીઝોને આગ્રમે
ગયો ત્યાં તેને પોર્ટુગીઝોએ મારી નાખ્યો.

૩૦ શિરશાહ સાથે લડાઇ વિષે જાણવા લાયક હકીકત કહેા

ઉં હુમાયુ બહાદુરશાહ સાથે લડવામાં રોકાયો હતો, તે વખતે
ચુનારગઢના સુબા શેરખાંએ બંડ ઉઠાવ્યું, તે હુમાયુએ સમાવ્યું,
પણ ફરીથી શિરશાહે બંડ કરી બકસર આગળ ઇ. સ. ૧૫૩૮માં
અને કનોજ આગળ ૧૫૪૦માં હુમાયુને હરાવ્યો. આથી હુમાયુ
ગંગા નદીમાં પડતું મુકી બીસ્તીની મદદથી ખચી સિંધમાં ગયો.
ત્યાં ઉમરકોટમાં ઇ. સ. ૧૫૪૨ માં હમીદખેગમને પેટ મહાન
અકબરનો જન્મ થયો. આ ખુશાલીને પ્રસંગે બેટ તરીકે વહેંચ-
વાનું દ્રવ્ય હતું નહિ, તેથી તેણે પોતાની પાસે રહેલી કરતુરીની
શીશી વહેંચી. ત્યાંથી મદદની આશાએ પોતાના બાઇ કામ-
રાન પાસે ગયો, પણ કામરાને તો તેની બેગમ તથા બાળપુત્રને
કેદ કર્યો; આથી નિરાશ થઇ છેવટે ધરાનના બાદશાહ શાહતમ-
સ્પ પાસે ગયો. તેણે ચીવાપંથ પાળવાની શરતે ૧૪૦૦૦ સ્વારની
મદદ આપી.

૩૦ શાહ તમસ્પની મદદથી તેણે શું કર્યું ?

ઉં પ્રથમ તે મદદ વડે પોતાના બાઇ કામરાનને હરાવી ચાંદબે
કર્યો, તથા પોતાની બેગમ અને બાળપુત્રને છોડાવ્યાં અને પંજાબ

જીત્યો, ત્યાર પછી દિલ્હી આવી પાણીપતના મેદાનમાં સૂરવંશના આદિલશાહના સરદાર હેમુને પોતાના સરદાર બકેરામની મદદથી હરાવી દિલ્હીની ગાદી પાછી મેળવી. ઇ. સ. ૧૫૫૬.

૩૦ હુમાયુના મરણ વિષે શું જણા છે ?

ઉ૦ નીસરણીએથી પગ ખસી જવાથી ઇ. સ. ૧૫૫૬ માં મરણ પામ્યો.

૩૦ હુમાયુના ગુણ દોષ કહો.

ઉ૦ આ બાદશાહ ધણો બલો હતો, પણ લડાઈના કામમાં હોંશિયાર નહતો, તેથી શિરશાહથી હારવું પડ્યું હતું. હિંદુ અને મુસલમાની ધર્મની સમાજો ભરી વિદ્વાનો પાસે ધર્મચર્ચા કરાવતો.

સૂરવંશ ૧૫૪૦-૧૫૫૬-૧૬

૩૦ સૂરવંશના બાદશાહ જણાવો.

ઉ૦ શિરશાહ, સલમશાહ અને આદિલીશાહ.

૩૦ શિરશાહ વિષે જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ આ સૂર જાતનો મુસલમાન હતો. તેનું અસલ નામ ફરીદખાં હતું. તે જુવાનપુરના રાજાને ત્યાં નોકર રહ્યો હતો, ત્યાં પોતે હોંશિયારીથી ઉંચે હોદ્દે ચઢ્યો હતો. એક વખતે રાજા સાથે શિકારે ગયો, ત્યાં તેણે એક ઝટકાથી વાઘને માર્યો તેથી તેને શેરખાનનો ઇલકામ આપ્યો. ત્યાર પછી આગળ જતાં યુનાનગઢનો સુબો નીમાયો અને આગળ જતાં મોગલ બાદશાહ હુમાયુને હરાવી દિલ્હી અને આગ્રા જીતી લઈ રાજ્ય સ્થાપ્યું.

૩૦ શિરશાહની કારકીર્દીનું વર્ણન કરો.

ઉ૦ ૧૫૪૦માં ગાદીએ બેસી પોતાના તાબાની રૈયતને સુખી કરવા

કુમા, વાવ, તળાવ, ધર્મશાળા અને રસ્તા બંધાવ્યા. તેમજ બે-
લીના ઉપયોગ માટે નહેરો બંધાવી. તેણે ખીજ પઠાણ પાદશા-
હોની માફક પોતાની હિંદુ પ્રજા ઉપર ધર્મ બાબત જીવન નહિ
કરતાં સુખી કરવા પ્રયત્ન કર્યો, તેથી દિરોજશાહની માફક સારો
બાદશાહ ગણાયો. ફક્ત હુમાયુના ઉંઘતા લશ્કરને વિશ્વાસપાત
કરી મારી નાખ્યું, તથા રાયસેનના કિલ્લેદારોને અમલવચન
આપી મારી નાખ્યા. આ બે કામ બધાં ખોટાં કર્યાં તેનું ફળ
તેને કલિંજરના પેરા વખતે દારૂખાનું સળગ્યું તેમાં દાઝીને મરણ
પામવાથી મળ્યું. ઇ. સ. ૧૫૪૫.

૫૦ સલીમશાહની જાણવાલાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ શિરશાહના મરણ પછી દિલ્હીની પાસે સલીમગઢ બંધાવી સારી
રીતે રાજ્ય ચલાવવા લાગ્યા. તે ઇ. સ. ૧૫૫૩ મરણ પામ્યો.

૫૦ આદિલીશાહ વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ એણે રાજ્ય લોભથી પોતાના મત્રીજ દિરોજશાહને મારી ગાદી
લીધ, અને રાજ્યનો કારભાર હેમુ નામના વાણીઆ પ્રધાનને
સોંપ્યો, પણ ધરાનથી હુમાયુ નવી મદદ લઈ આવ્યો અને પાણી-
પતના મેદાનમાં ૧૫૫૬ માં તેના સરદાર હેમુને હરાવી દિલ્હી
જીત્યું તેથી બાદશાહ નાશીને બંગાળા તરફ ગયો, પણ ત્યાં મંડ
સમાવતાં મરણ પામ્યો ૧૫૫૫.

૫૦ હેમુ વિષે જાણવાલાયક ફૂક હકીકત કહો.

ઉ૦ જાતનો ગરીબ વાણીઆ હતો, પણ બાદશાહે તેની હેંશીયારી
જેમ ચઢતે ચઢતે પોતાના પ્રધાનની પદવી આપી. પઠાણ રાજ્યમાં
ફક્ત આ એકલોજ હિંદુ પ્રધાનની પદવી મેળવવા બાબતજાળી

યયો હતો. તે ધણો બહાદુર અને નિમકહલાલ હતો. આદિથી-
જાહ હુમાયુ સાથેની લડાઈમાં નાશી જવા છતાં તેણે બહાદુરીથી
લડાઈ ચાલુ રાખી, પણ તેની આંખમાં તીવ્ર વામવાથી તે પક-
ડાયો અને છેવટે હુમાયુના સરદાર બહેરામે પકડી અકબરને સિર-
ચ્છેદ કરવા કહ્યું, પણ અકબરને તે વાત પસંદ પડી નહિ. આથી
બહેરામે પોતાને હાથે તેનો સિરચ્છેદ કર્યો.

મહાન અકબર ઈ. સ. ૧૫૫૬-૧૬૦૫.

પ્ર૦ અકબરના વખતના મુખ્ય બનાવ કહો.

ઉ૦ (૧) બહેરામથી સ્વતંત્ર થવું (૨) સરદારો તથા સ્વતંત્ર સુબા-
ઓ પર સત્તા બેસાડવી. (૩) હિંદુ રાજા તથા હિંદુ પ્રજાનાં
મન મેળવવાં. (૪) રાજ્યનો વધારો. (૫) સુધારા (૬) મરજી.

પ્ર૦ અકબર અને બહેરામ વચ્ચે અણબનાવ થવાનું શું કારણ ?

ઉ૦ બહેરામ હુમાયુના વખતનો જુનો અને અનુભવી તથા નિમક-
હલાલ સરદાર અને અકબરનો દુવો હતો. અકબર તેર વર્ષની
નાની ઉંમરે ગાદીએ આવ્યો, ત્યારે આ સરદારે હોશીઆરીથી
રાજ્ય ચલાવ્યું, પણ તે અહંકારી ને ઉદ્ધત હોવાથી તેણે બાદ-
શાહના ધર્મગુરુને દેશપાર કરાવ્યો, તથા દિલ્હીના ઘેરા વખતે
ઉપયોગી થઈ પડેલા તારતીએગને મરાવ્યો. આવી રીતે ખીજા
પણ કેટલાક અમીર ઉમરાવોનો નાશ કરાવ્યો તેથી બાદશાહને
તેની સાથે અણબનાવ થયો. અને આગ્રેથી દિલ્હી જઈ પોતાના
નામની ચાલુ ફેરવી. આમ થવાથી બહેરામે પંજાબમાં જઈ બંડ
કર્યું, પણ બાદશાહે આવી હુમલો, અને જીવતો પકડ્યો. અકબરે
પ્રથમના ઉપકારો ચાંદ કરી તેને જીવનો મુક્યો, તથા તેની મરજી

મુજબ મોકે જવા જવાની રજા આપી, પણ મુજરાતમાં મુખ્ય-
કર્મી નામના અધિકારી પોતાના બાપનું વેર લઈ મારી નાખ્યો.

પ્ર૦ કયા કયા સરદારોને વધ કર્યા ?

ઉ૦ ખાતજમાન, નરાજમહાદુર, આદમખાં, અબ્દુલખાં વગેરે સરદારોએ અકબરની સત્તા તોડવા માટે વારાફરતી બંડ કર્યા, પણ અકબરે તે સર્વને હરાવી તેમનો નાશ ન કરતાં બિહાર હલ્લથી મારી આપી. જેથી પાછળના વખતમાં તેઓ નિમકહલાલ થઈ રહ્યા.

પ્ર૦ અકબરે કયાં કયાં રાજ્ય જીતી સત્તા વધારી ?

ઉ૦ (૧) મુજરાત-૧૫૭૩માં મુજરાતના સૂબા ત્રીજા મુબાર પાસેથી જીત્યું તે ઇ. સ. ૧૫૯૨ માં પુરેપુરું તાબે થયું. (૨) બંગાળા. ૧૫૭૨ માં હાઉદ સરદારને હરાવી એકરમશે જીત્યો. (૩) ૧૫૫૫ માં કાબુલ પોતાના ભાઈ મીરજા હકીમના મરણથી મળ્યું. (૪) ૧૫૮૬ માં કાશ્મીર મુસલમાનો પાસેથી લીધું. (૫) ૧૫૯૨ માં સિંધ મુસલમાન થએલા સુમાનતના જામ રાજા પાસેથી મેળવ્યું. (૬) ૧૫૯૨માં ઝોઢીઆ માનસિંહે જીત્યું. (૭) ૧૫૯૪માં કંદહાર લીધું. (૮) ૧૫૯૪માં વરાહ ચાંદગ્રીબીની સાથે સલાહમાં શાહજાદા મુરાદે મેળવ્યું. (૯) ૧૫૯૯માં અહમદનગર ચાંદગ્રીબીના મરણથી મળ્યું. (૧૦) ઇ. સ. ૧૬૦૦માં સરહદપરના યુસફજી લોકોને વશ કર્યા.

પ્ર૦ અહમદનગરની સ્વારી વિષે શું બાણી છે ?

ઉ૦ અહમદનગરનો હાકેમ ખુરદાન મરણ પામવાથી તેની ગાદીને માટે ચાર હકદાર ઊભા થયા તેમાંના એક પક્ષે અકબરની મદદ માગવાથી શાહજાદા મુરાદને મોકલ્યો, પણ મુરાદના આવતા પહેલાં બહાદુર નામના છોકરાને ગાદીએ બેસાડી તેની ફાઇ ચાંદ

ખીખી કારનાર કરવા લાગી. એ બાધ વિજયપુરના આદિલશાહની વિધવા હતી. તેણે બહાદુરીથી મુરાદના હથેલી પાછા વાળ્યા. પણ લડાઇમાં દારૂગોળો ખપી જવાથી પોતાનું ધરણું, સિક્કા, જવા-હીર વગેરે ગોળાની જગાએ વાપર્યા અને બહાદુરીથી લડી, પણ છેવટે હારી તેથી વરાડ પ્રાંત આપવાનો કરી મુરાદ સાથે સલાહ કરી. પાછળથી વરાડ પ્રાંતની સરહદ બાબત તકરાર ઉડતાં અકબર પડે લડવા આવ્યો, પણ ચાંદખીખીના લશ્કરે જીત કરી તેને મારી નાખી ઇ. સ. ૧૫૯૯.

પ્રશ્ન હિંદુ રાજપ્રજાને કવી રીતે રાજી કર્યાં ?

હિંદુ પોતાના તાબાની તમામ રૈયતને ફાવતો ધર્મ પાળવા દીધો. હિંદુ પ્રજા ઉપરનો જજીઆ વેરો, જત્રા વેરો વગેરે માફ કર્યા. કાયદા હિંદુઓને નોકરી આપી. આથી રૈયત ખુશ થઇ. રજપુત રાજાઓની કન્યાઓ લઇ પોતે તથા પોતાના સરદારોને પરણાવ્યા અને તેમની સાથે સમાધ સંબંધ કર્યો. જયપુરના રાજા બહારમલની કન્યા સાથે પોતે પરણ્યો, અને તેમના સમા વહાલાઓને સરદાર તથા સુબાઓની જગા આપી તેમનાં મન મેગળ્યાં. આ એકસપીના કામમાં ચિતોડનો રાણો ઉદયસિંહ ભળ્યો નહિ અને મોગલોને કન્યા આપી નહિ. અકબરે ચિતોડ જીતા લીધું ત્યારે પોતે કુંભરામાં નાસી જઇ ઉંડુર વસાવી ત્યાં રાજ્ય કરવા લાગ્યો. તેમના મરણ પછી તેનો કુંવર પ્રતાપરાણો થયો, તેણે પણ પોતાના બાપની રાજ્યનીતિ ચાલુ રાખી મોગલોને કન્યા નહિ આપવા દઢ નિશ્ચય કર્યો તથા મોગલોને કન્યા આપનારનું અપમાન કરવા લાગ્યો. તેથી અકબરે પોતાના સરદાર માનસિંહ તથા શાહજહા સલીમને મોકલી ઇ. સ. ૧૫૬૮માં હલદી-

ખાટના મેદાનમાં લડાઈ જોડી. પ્રતાપસિંહ પોતાના ખાવીસહજાર માણસના લશ્કરથી બહાદુરીથી લડ્યો, પણ મોગલ લશ્કર વધારે હોવાથી હાર્યો, તોપણ તાબેદારી કબુલ ન કરતાં જંગલમાં રખાડ્યો, અને અનુકૂળ વખત આવતાં પોતાના પ્રધાન બામાસાની દ્રવ્ય મદદથી ગયેલું રાજ્ય પાછું મેળવ્યું. અકબરે પણ આવા ટેકીલા રજપુતને વધારે હેરાન ન કરતાં સુખેથી રાજ્ય કરવા દીધું. તે ૧૫૯૮માં મરણ પામ્યો. મુસલમાનોને કન્યા આપી નહિ તેથી હજુ પણ હિંદુરના સીસોદીઆ રાણા કૂળવાન ગણાય છે.

૩૦ યુસફજી લોકના બંડ નિષે થું ગણો છો ?

હિં આ લોકોએ નવો ધર્મ ચલાવી પોતાના સરદાર જલાલના ઉપરીપણા નીચે બંડ બેઠાવ્યું, તેથી અકબરે પોતાના ભાઈ જૈનખા તથા માનીતા સરદાર ખીરખલને મોકલ્યા, પણ તેમના માંહેમાંહિના કુસંપથી ખીરખલ મરાયો, અને જૈનખા હારીને પાછો આવ્યો, તેથી અકબરે ટાડરમલ અને માનસીંગને મોકલ્યા. તેમણે જલાલને મારી યુસફજીને વશ કર્યા ઈ. સ. ૧૬૦૦.

૩૦ અકબરી રાજ્યચવરયાનું વર્ણન કરો.

હિં તેણે પોતાના રાજ્યના ૧૫ વિભાગ પાડી દરેક પર દેખરેખ રાખવા માટે સુબા નીમ્યા હતા. તેમને લશ્કરી અને દિવાની સત્તા સોંપી હતી. જમીરોને બદલે પગાર આપવાનો ઠરાવ કર્યો હતો. ન્યાયખાતાના મુખ્ય અધિકારીને મીર અદલ કહેતા તેના હાથ નીચે કાજીઓ નીમ્યા હતા. શહેરમાં પોલીસખાતાનો ઉપરી કાટવાળ હતો તેને માજીસ્ટ્રેટનો ખાવર આપવામાં આવ્યો હતો.

૩૦ અકબરની જમાખંધીની રીત કહો.

હિં ટાડરમલ નામના વસુલાત ખાતાના ઉપરી કાયસ્થ સરદાર પાસે

જમાબંધની રીત બંધાવી. તેણે બધી જમીન એકસરખા માપથી મપાવી દર વીધે કેટલો પાક થાય છે તે નક્કી કરાવ્યો. પાકમાંથી ત્રીજો ભાગ સરકારે લેવાનો ફરાવ કર્યો. આમળ જતાં દાણાને બદલે નાણું લેવાની રીત ચાલુ કરી. દર દસ દસ વર્ષે જમીનનો પાક ફરીથી નક્કી કરવામાં આવતો.

૩૦ અકબરના પ્રધાન અને વિદ્વાનોની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ (૧) અબુલફઝલ એ વસુલાતખાતાનો ઉપરી હતો, તેમ વિદ્વાન પણ હતો. તેણે આઇનઅકબરી નામનું પુસ્તક લખ્યું હતું. તેને ૧૬૦૩માં જહાંગીરે મરાવ્યો.

(૨) ફૈઝ-અબુલફઝલનો ભાઇ વિદ્વાન અને સરદાર હતો. તેણે રામાયણ, મહાભારત, બાઇબલ વગેરેનો ફારસી ભાષામાં તરજુમો કર્યો હતો.

(૩) ટોડરમલ-એ સરદાર અને પ્રધાન કાયસ્થ જાતનો હિંદુ હતો. તેણે જમાબંધની રીત બાંધી હતી.

(૪) માનસિંહ-લશ્કરી સુબેદાર અને સલાહકાર હતો.

(૫) ભગવાનસિંહ-પંજાબનો સુબો અને સરદાર હતો.

(૬) મીરબલ-હાજર જવાબી અને બાદશાહને આનંદ કરાવનાર સરદાર અને કવિ હતો. તે યુસફજી સાયેની લડાઈમાં મરાયો. જાતે હિંદુ બ્રાહ્મણ હતો.

(૭) ગંગ અને નરહર-પ્રખ્યાત કવિ હતા.

(૮) ખાનખાનાન-વિદ્વાન હતો.

(૯) અજીઝકોકા, મીરજખાં, જૈનખાં વગેરે બહાદુર સરદાર હતા.

(૧૦) તાનસેન-ગવૈયો હતો.

૫૦ અકબરના સુધારા કહેા.

ઉ૦ (૧) બાળલગ્ન બંધ કર્યાં. (૨) પુનર્લગ્નની છૂટ આપી. (૩) સતી થવાનો આદ્ય બંધ કર્યો. (૪) રૈયતને શવતો ધર્મ પાળવા દઈ હિંદુઓએ મોટી જગા આપવાનો ધારો કર્યો. (૫) જનના-વેરો, જજઆવેરો બંધ કર્યો. (૬) વેપાર અને વિદ્યાને ઉત્તેજન આપ્યું. (૭) નાક, કાન કાપવાનો તથા કેદીઓનો ગુલામ તરીકે વેચવાની બંધી કરી. (૮) નોકરોને જમીનને બદલે પગાર આપવાનો ધારો બંધ કર્યો. (૯) ખેતીના સુધારા માટે નહેરો ખોદાવી તથા જમીનની માપણી કરવી. (૧૧) રાજની પરવાનગી સિંધાય કાંઈ પણ અધિકારી દેહાંતદંડ કરે નહિ તેવો ધારો કર્યો.

૫૦ અકબરના ધર્મ વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ પોતાની રૈયતને ગમે તે ધર્મ પાળવાની છૂટ આપી. પોતે પણ દર શુક્રવારે તમામ ધર્માચાર્યોની સભા બરી ધર્મચર્ચા કરાવતો. પોતે એકેશ્વરવાદી હોઈ કબીરપંથના સિદ્ધાંતને મળતો થતો. સૂર્ય-પૂજા જાહેર રીતે કરતો. કાંઈ કાંઈ વખતે પોતે પેગંબર હોવાનો દાવો કરતો. લોકો પણ તેને પગે લાગી માન આપતા. હિંદુધર્મ પર પ્રેમ બતાવવાને લીધે મુસલમાનો તેને નારિતક ગણતા.

૫૦ અકબરના મરણ વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ પોતાના બે દીકરા દાનીઆલ અને મુરાદ દારૂના ખરાબ વ્યસનથી મરણ પામ્યા તેની હાયમાં તથા પોતાના માનીતા ખીર-બલ અને અબુલફઝલના શોકને લીધે તેની તબીયત લથડતી ચાલી. તે ઇ. સ. ૧૬૦૫માં મરણ પામ્યો.

૫૦ અકબરના શાહજહા કહેા.

ઉ૦ (૧) સલીમ (૨) દાનીઆલ (૩) મુરાદ. અકબરના મરણ પહેલાં

દાનીઆલને મુરાદ દારૂના ખરાબ વ્યસનથી મરણ પામ્યા હતા, અને સલીમ પણ દારૂડીઓ હોવાથી અકબરને વિશેષ ચિંતા રહેતી. અકબરે મરતી વખતે સલીમને સરદારો સમક્ષ રાજ્ય સોંપ્યું.

જહાંગીર મોહલો. ૧૬૦૫-૧૬૨૭.

પ્ર૦ જહાંગીરને કેવી રીતે રાજ્ય મળ્યું ?

ઉ૦ કેટલાક સરદારોનો વિચાર અકબરના મરણ પછી જહાંગીરના દીકરા ખુશરૂને રાજ્ય આપવાનો હતો, પણ અકબરે પોતાના મરણ સમયે સલીમને પોતાની તરવાર અને રાજ્યદંડ સોંપ્યો તેથી સલીમ જહાંગીર નામ ધારણ કરી માદી પર આવ્યો.

પ્ર૦ જહાંગીરના વખતના જાણવા કાયક બનાવ કહો.

ઉ૦ (૧) નુરજહાં સાથે લગ્ન, (૨) ઉત્તર અને દક્ષિણ પર સ્વારીઓ, (૩) ઓકરા તથા સરદારોના બળવા.

પ્ર૦ નુરજહાં વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ કાષ્ઠ ધરાની ઉમરાવ દુઃખને લીધે અકબરના હરમારમાં આવી રહ્યો હતો તેને મીર-ઉન્ નિસા નામની રૂપાળી કન્યા હતી. તેનું રૂપ જોઈ જહાંગીરનો તેની સાથે લગ્ન કરવા વિચાર થયો, પણ અકબરને તે વાત ખબર નહિ તેથી તેણે પોતાના શેર અફઘાન નામના ધરાની સરદાર સાથે લગ્ન કરાવી બંગાળે મોકલી દીધી. અકબરના મરણ પછી જહાંગીરે શેરઅફઘાનનો ઘાત કરાવી તેની સાથે લગ્ન કર્યું અને તેનું નામ નુરમહાલ અને પાછળથી નુર-જહાં (દુનીઆનું તેજ) રાખ્યું. આ બાઈએ કેટલોક વખત પોતાના આગલા ધણીનો શોક પાળ્યો. પણ પછીથી જહાંગીર સાથે લગ્ન સંબંધથી જોડાઈ. આગળ જતાં આ બાઈએ રાજકાજમાં

આગળ પડતો બામ લઘ જહાંગીરને રાજ ચલાવવામાં મદદ કરી તથા જહાંગીરના કેટલીક કુટુંબો છોડાવી. જહાંગીરે પણ નુરજહાંના આપ તથા નુરજહાંના બાઈ અસોરખાને મોટી પદવી આપી. પ્ર૦ જહાંગીરે દક્ષિણ પર સ્વારી કરી તે વિષે શું જાણો છો ? ઉ૦ અહમદનગરમાં મુર્તિજ નિજમ નામે પાદશાહ હતો તેને મલિકંબર નામનો હાસી વજીર હતો તે ઇ. સ. ૧૬૧૦માં સ્વ-તંત્ર થયો. તેથી તેને તાબે કરવા ૧૬૧૨માં પરવીઝ, ખાન-જહાં લોદી, અને માનસિંહને મોટી ફાજ આપી મોકલ્યા પણ તે તાબે થયો નહિ. મલિકંબરે ટાડરમલની માફક અહમદનગરના રાજ્યમાં જમાખંધીની રીત ખાંધી ધણો સુધારો કર્યો.

પ્ર૦ ઉત્તર તરફની સ્વારીની હકીકત કહો.

ઉ૦ ઉદેપુરના રાજા પ્રતાપના મરણ પછી તેના પુત્ર અમરસિંહ ગાદીપર આવ્યો તેને વશ કરવા પાદશાહે શાહજહાં પરવીઝ અને મહોબતખાને મોકલ્યા પણ તે તાબે થયો નહિ, તેથી શાહજહાં ખુરમને મોકલ્યો તેણે ઇ. સ. ૧૬૧૪ માં અમરસિંહને હરાવ્યો. આથી પાદશાહે ખુશ થઈ તેને શાહજહાંના ખિતાબ આપ્યો.

પ્ર૦ શાહજહાં ખુશરના બંડ વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ જહાંગીર ગાદીએ બેઠો કે તરત કેટલાક સરદારોની ઉશ્કેરણી ખુશરએ બંડ કર્યું, પણ પાદશાહે તેને હરાવી ગ્વાલિયરમાં કેદ કર્યો. તથા તેના સાતસે સાથીઓને રીખાવી રીખાવીને મારી નાખ્યા ખુશર કેદખાનામાંજ ઇ. સ. ૧૬૨૧ માં મરણ પામ્યો.

પ્ર૦ શાહજહાં શાહજહાંના બંડ વિષે જાણવા લાયક હકીકત કહે.

ઉ૦ નુરજહાંએ પોતાના આમલા ધરની કુંવરી શાહજહાં સહરીયાર

સાથે પરજાવી હતી, તેથી જહાંગીરના મરણ પછી શહરીમારને ગાદી મળે તેવો વિચાર હતો તેથી શાહજહાંને પકડી કેદ કરવાનો વિચાર કરી હજુરમાં બોલાવ્યો. પણ શાહજહાંને આ વાતની ખબર પડવાથી નહિ આવતાં બંડ કર્યું. તેને પકડવા માટે મહોબતખાં તથા શાહબદા પરવીઝને મોકલ્યા. શાહજહાં દક્ષિણમાં મલીકબરના આશ્રયે જઈ રહ્યો હતો, ત્યાંથી પકડી આવ્યો. તેથી તમને થઈ જહાંગીરની મારી માગી.

પ્ર૦ સરદાર મહોબતખાંના બંડ વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ આ સરદાર બળવાન હતો અને તેની વધતી જતી સત્તા જોઈ નુરજહાંના મનમાં રાજ્ય પચાવી પડવાની ધારતી પેડી. આથી તેના ઉપર શિલિક ખાઇ ગયાનું તહેમત મુકી હજુરમાં હાજર થવા લખ્યું, પણ તે નહિ ગણકારતાં પોતાના પાંચ હજાર રજપુત સૈન્યથી બંડ કરી જહાંગીરને કેદ કર્યો. પાછળથી નુરજહાંએ યુક્તિથી જહાંગીરને છોડાવ્યો. ઇ. સ. ૧૬૨૬. મહોબતખાં નાશીને દક્ષિણમાં જઈ અહમદનગરના રાજ્યમાં રહ્યો. બીજે વર્ષે એટલે ઇ. સ. ૧૬૨૭ માં જહાંગીર કાશ્મીરમાં હવા ખાવા ગયો ત્યાંજ મરણ પામ્યો.

પ્ર૦ સર ટોમસ રો વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ આ અંગ્રેજ સરદાર ઇંગ્લાંડના પહેલા જેમ્સ બાદશાહના મોકલ્યાથી ઇ. સ. ૧૬૧૫ માં વેપારના કોલકાર કરવા સાર જહાંગીરના દરબારમાં આવ્યા હતા. તે જહાંગીરના દરબારમાં ત્રણ વર્ષ રહ્યા તેણે જહાંગીરની કેટલીક રાજ્ય વ્યવસ્થા લખી છે.

પ્ર૦ સર ટોમસરોએ જહાંગીરના દરબારનું કરેલું વર્ણન કહો.

ઉ૦ આમાંમાં લખકાદાર ગાદી હતી. હીરા, માણેક, મોતી અને

રતનથી પોતાના મહેલને પણ સજ્જમાર્યો હતો. પોતે રતનજડીક સિંહાસન ઉપર બેસી ન્યાય આપતો. બાદશાહ ન્યાયી પણ દાર-દીઓ હતો. દરબારના સરદાર અને અમલદારો ખટપટીઆ અને લાંચીઆ હતા. પોતે દાર પીતો, પણ પ્રજાને દાર પીવાની સખત મૂના હતી. ન્યાય આપવા માટે મહેલમાં ઘંટ બાંધી તેની સાંકળ ભીંત કોમી બહારની બાજુ લટકતી રાખી હતી. તેથી ફરીયાદીઓને ન્યાય મેળવવાની સુગમતા પડતી. ધર્મ બાબતમાં પોતાના આપની મારક ઉદાર વિચારનો હતો. એના વખતમાં હિંદમાં મકાઇ, ખટાટા અને તમાકુ દાખલ થઇ.

પ્ર૦ તેના શાહજહાનાં નામ કહો.

ઉ૦ (૧) ખુશરૂ, (૨) ખુરમ (શાહજહાં), (૩) શહરીયાર, (૪) પરવીઝ. જહાંગીરના મરણ સમયે શાહજહાં ને શહરીયાર જીવતા હતા અને ખુશરૂ તથા પરવીઝ મરણ પામ્યા હતા. જહાંગીર પછી શાહજહાં બાદશાહ થયો.

મહેલો બાંધનાર શાહજહાં ૧૬૨૭-૧૬૫૮.

પ્ર૦ શાહજહાંએ કેવી રીતે ગાદી મેળવી ?

ઉ૦ જહાંગીરના મરણ પછી પોતાના સસરા અસોદખાં તથા સરદાર મહોબતખાંની મદદથી શહરીયાર વગેરે સામા પક્ષના માણસોને મારી નાખી અને નુરજહાંને કેદ કરી ગાદીએ બેઠો.

પ્ર૦ શાહજહાંના વખતના જાણવા લાયક બનાવ કહો.

ઉ૦ (૧) સરદારો તથા શાહજહાંઓના બળવા (૨) મયુરાસન તથા તાન્મહેલ વગેરે પ્રમારતો બંધાવી (૩) દક્ષિણ પર સ્વારી.

પ્ર૦ સરદારોના બળવા વિષે શું જાણો છો ?

ઉં (૧) અહમદનગર અને વિજયપુરના બાદશાહોને પક્ષમાં લઈ
ખાનજહાં લોદીએ ૧૬૨૬માં બંડ કર્યું તે અશિશમાંએ સમાપ્ત્યું
(૨) કાબુલના રાજાને હરાવી ૧૩૭માં બદખ્શ અને કંદહાર
જીત્યાં. (૩) મલીકખરના પુત્ર હોતેખાને મુર્તિન નિજમે માર્યો
તેથી ૧૬૩૭માં અહમદનગર જીત્યું (૪) ૧૬૩૭માં ગોવળકાંડા
અને વિજયપુરપર સ્વારી કરી તેમની પાસેથી ખંડણી લેવાની હરાવી.

પ્ર૦ શાહજહાંના શાહજહાંનાં નામ કહો.

ઉં (૧) દારા (૨) સુજા (૩) ઔરંગઝેબ (૪) મુરાદ.

પ્ર૦ દરેક શાહજહાંના મુજબોપતું વર્ણન કરો.

ઉં દારા બહાદુર પશુ ભોળો હતો, તે શાહજહાં પાસે દિલ્હી રહેતો
હતો. સુજા-દારાઓ, વિષથી અને બાયલો હતો. તે બંગાળાનો
સુખો હતો. ઔરંગઝેબ-કપટી, લોભી, સ્વાર્થી, બહાદુર પશુ
ધર્માધ હતો. તે દક્ષિણનો સુમેદાર હતો. મુરાદ ઓછી અક્ષતો
દારાઓ હતો તે ગુજરાતનો સુખો હતો.

પ્ર૦ શાહજહાંઓના બળવા વિષે શું જાણો છો ?

ઉં ઇ. સ. ૧૬૫૭ માં શાહજહાં મોદો પડ્યો ત્યારે શાહજહાંઓએ
ગાદીને માટે મહિમાંદે લડવા માંડ્યું. પ્રથમ દારાએ ઇ. સ.
૧૬૫૭ માં કાશી આગળ સુજાને હરાવી આરાધાન તરફ હાંકી
કાઢ્યો. ઔરંગઝેબે સમય સાધી યુક્તિ રચી મુરાદને કહાવ્યું કે
મારે મક્કા જઈ ખુદાની બંદગી કરી જીંદગી પુરી કરવી છે. રાજ્ય
મેળવવાની અને ઇચ્છા નથી, પણ જો તારે રાજ્ય જોઈતું હોય તો
તને મદદ કરું. મુરાદ ભોળપણને લીધે તેના કપટમાં ફસાયો.
પછી ઔરંગઝેબ અને મુરાદ બન્નેએ મળી ઉજ્જવન આગળ
૧૬૫૭ માં દારાના સરદાર જસવંતસિંહને તથા આગ્રા આગળ

તેજ સાથમાં દારાને હરાવ્યો, તેથી દારા નાશીને સિંધમાં ગયા પછી ૧૬૫૮ માં ઔરંગઝેબે શાહજહાને ગાદી ઉપરથી ઉઠાડી કેદમાં નાખી ગાદી લીધી. બોળા મુરાદને પણ કેદખાનામાં નાખ્યો. અને પોતે આલમગીર નામ ધારણ કરી ગાદીપર આવ્યો.

૫૦ શાહજહાંની જાહોજલાલીનું વર્ણન કરો.

ઉ૦ શાહજહાંને મકાન બંધાવવાનો તથા દબદબા બર્મા દરબારો બરવાનો બહુ શોખ હતો. તેણે પોતાની વહાલી બેગમ મુમતાઝમહાલની કબર ઉપર આગ્રામાં જમના નદીને કાંઠે તાજમહેલ નામનો સુંદર રોજો બંધાવ્યો. જેને બંધાવતાં સવાત્રણ કરોડ રૂપીઆ ખર્ચ થયું હતું. તે એવું સુંદર અને સંપૂર્ણ છે કે તેના જેવું મકાન દુનિયામાં એકે નથી. વળી પોતાને બેસવા માટે સાડા છ કરોડ રૂપીઆ ખર્ચી હીરા અને રત્નજડીત મથુરાસન બંધાવ્યું. આ સિવાય દિલ્હીમાં રાજમહેલ, મોતી મસીદ, જુમામસીદ, ખાનગી મુલાકાતનો બંગલો વગેરે સુશોભિત મકાન બંધાવ્યાં. આ મકાન બંધાવવામાં મદદ કરનાર અલીમદીખાં નામનો કુશળ સિદ્ધશાસ્ત્રી હતો. આ બાદશાહના વખતમાં ટેવર્નિઅર નામનો ફ્રાન્સનો જાવેરી આવ્યો હતો, તેણે બાદશાહની જાહોજલાલીનું વર્ણન બધી અસરકારક રીતે લખ્યું છે.

૫૦ શાહજહાંની રાજનીતિ ઉપરથી શિખામણ મળે છે ?

ઉ૦ શાહજહાંએ જહાંગીર સામે બંડ કરી દીલ્હી હુખાવ્યું હતું તેની અસર તેના કુવરોમાં આવવાથી શાહજહાંએ તેના ઘડપણના વખતમાં ગાદીએથી પરબ્રજ કરી કેદખાનામાં નાખ્યો અને કેદખાનામાં જ મરણને શરણ થવું પડ્યું. વળી પોતાના શાહજહાંએને સુખા નીમી તેમને સ્વતંત્ર રુત્તા સોંપી તથા તેમની રહેણી કરણી

પર દેખરેખ રાખી નહિ તેથી તેઓ પોતાની મરજી મુજબ વત્તા અને ઔરંગઝેબે જે કુટુંબમાં કર્યો તે પોતાની નિર્બંધતાને લીધે નજરે જોવો પડ્યો.

ઔરંગઝેબ ૧૬૫૮-૧૭૦૭.

ઔરંગઝેબ આલમગીર (દુનીયા છતનાર) નામ ધારણ કરી ૧૬૫૮ માં ગાદીએ આવ્યો.

૩૦ ઔરંગઝેબે ગાદીએ આવી ક્યાં ક્યાં ખોટાં કામ કર્યાં ?

હિંદુ પોતાના માઇ દારાને પકડી ૧૬૫૯ માં મારી નાંખ્યો. સુન્ન આરાકાનમાં નાથી ગયો ત્યાં ૧૬૬૦ માં મરણ પામ્યો. મુસલમાન ૧૬૬૧ માં ગ્વાલીયરના કેદખાનામાં દાડીઓ હોવાનો આરોપ મુકી મારી નાંખાવ્યો. આવીજ રીતે દારા તથા સુન્નના પુત્રોને અને ખીજા સામા વાળીઆને ફર રીતે મારી નાંખાવ્યા. આવા કમકમાટ બરેલા કુટુંબમાંતના સમાચાર સાહજદાને પહોંચતાં તે પણ ૧૬૬૬ માં અશ્વેસ કરતો મરણ પામ્યો.

૩૦ હિંદુ પ્રજાને કહ રીતે નારાજ કરી ?

હિંદુ ઔરંગઝેબ ધર્મોપદેશ હોવાથી હિંદુઓને વટાળી મુસલમાન બનાવવા પ્રયત્ન કરવા લાગ્યો. જજા આવેરો, જત્રાવેરો વગેરે ફરીથી શરૂ કર્યા. તેમના ઓચ્છવ, વરધોડા, જત્રાઓ વગેરે બંધ કર્યા. સૂર્ય વર્ષ બંધ કરી હીજરીસન ચાલુ કર્યો. હિંદુઓને સરકારી નોકરીમાંથી ખાતલ કર્યા. આથી તેની હિંદુ પ્રજા બહુજી નારાજ થઇ. આવી અન્યાયી વર્તણૂકથી બાદશાહ પાસે હિંદુઓ દાદ માગવા ગયા તો તેમની દાદ નહિ સાંભળતાં તેમને હાથીના પગ તળે કચરાવી માર્યા.

પ્ર૦ દક્ષિણપર કરેલી સ્વારીની જાણવા લાયક હકીકત કહે ?

ઉ૦ વિજયપુર અને ગોવળકાંડા સાથે પચીસ વરસ લડી ઇ. સ. ૧૬૮૩માં બંને રાજ્યો તાબે કર્યાં. ઔરંગઝેબે વિજયપુર અને ગોવળકાંડા જીતવાને બદલે પ્રથમ તેમને મેળવી લઈ મરઠાનું બળ નરમ પાડ્યું હોત તો આગળ જતાં મરઠાઓએ મોઘલાખને પડતી સ્થિતિમાં આપણી તથા તેને હેરાનગતિ ભોગવવી પડી તે યાત નહિ. આ ઔરંગઝેબની જૂલમરેલી રાજનીતિ હતી મરેડી સત્તા તોડવા પછી વિજયપુર ને ગોવળકાંડા સહેલાઈથી જીતી શકત.

પ્ર૦ ઔરંગઝેબે આસામ પ્રાંત કેવી રીતે જીત્યો ?

ઉ૦ ઇ. સ. ૧૬૬૨માં પોતાના સરદાર મીરજુમલાને મોકલ્યો, તેણે આસામ પ્રાંત જીતી ત્યાંના રાજાને ખંડીઓ બનાવ્યો, પણ પાછા આવતાં રસ્તામાં મીરજુમલા મરણ પામ્યો.

પ્ર૦ ઔરંગઝેબના સમયમાં યએલાં હિંદુઓનાં ખંડ વિષે શું જણાવ્યો ?

ઉ૦ સતરાપી પંથના હિંદુવેરાગીઓએ ઇ. સ. ૧૬૭૬માં નારનોલ ગામ આગળ ખંડ કર્યું તે બાદશાહે મહા મુશ્કેલીએ સમાવ્યું. રજપુતસંસ્થાનમાં ઉદેપુર, જયપુર અને જોધપુર એ ત્રણ બળવાન રાજ્ય હતાં તેમાં ઔરંગઝેબે જયપુર અને જોધપુરવાળાઓને કપટથી મારી નાંખાવ્યા, અને પોતાનો રજપુત સેનાપતિ જસ-વંતસિંહ કાશ્મીરમાં મરણ પામ્યો, તેનાં બેરાંછોકરાંને કેદ કરવાનો ઔરંગઝેબે વિચાર કર્યો, પણ રાડોડ સરદાર દુર્ગાદાસે કુંવરોને અ-રવલી તરફ મોકલાવી રક્ષણ કર્યું, અને ઔરંગઝેબથી બચવા માટે ઉદેપુરના રાણા રાજસિંહની મદદ માગી. આથી ઔરંગઝેબે શાહ-જાદા અકબરને લશ્કર આપી ઉદેપુર ઉપર મોકલ્યો, પણ રાજસિંહ તથા દુર્ગાદાસે યુક્તિથી તેને પોતાના પક્ષમાં લઈ લીધો. તેથી

ઔરંગઝેબ છેક હતાશ થઇ ગયો અને ૧૬૮૧ માં રજપુતો સાથે સલાહ કરી.

૩૦ ઔરંગઝેબને મરેઠા સાથે યજ્ઞેલી લડાઇનું વર્ણન કરે.

૯૦ મરેઠી ગજપત્તા સ્થાપક શિવાજીએ યુક્તિ પ્રયુક્તિથી ઔરંગઝેબને ધણો હેરાન કર્યો. શિવાજીના મરણ પછી શંભાજી રાજ થયો તેને ઔરંગઝેબે પકડીને મારી નાખ્યો, પણ તેઓ જ્ઞાન્ત ન થયાં. રાજરામને માદીએ બેસાડી મુસલમાનો સાથે લડાઇ ચાલુ રાખી. તેથી ઔરંગઝેબે રાજરામને કેદ પકડવા શાહજહાં આમને મોકલ્યો. તેણે ૧૬૬૮ માં જીજનો મદ જીતી લીધો, પણ રાજરામ લાંચ આપી નાશી છુટ્યો. આવી રીતે મરેઠાઓએ તામે ન યતાં તેની સામેની લડાઈઓ ચાલુ રાખી મરેઠી સત્તા બચાવવાન કરી.

૩૦ શિવાજીની જાણવા લામક હકીકત કહો.

૯૦ આ મરેઠી રાજ્ય સ્થાપનાર મહાન પુરુષનો જન્મ ઇ. સ. ૧૬૨૭ માં મરેઠી મરદાર શાહજીને ત્યાં જીજબાઈને પેટે જુમરના કિસ્લામાં થયો હતો. શાહજી વિજયપુરના રાજામાં ઘોડેસ્વાર હતો તેથી શિવાજીની દેખરેખ રાખવાનું કામ દાદાજી કાંડેવ નામના આજીજીને સોંપ્યું હતું. કાંડેવે તેને વિદ્વાન નહિ બનાવતાં મહાભારત, રામાયણ વગેરે વીરરસ કાવ્યો વાંચી સંભળાવી તેનામાં આર્યધર્મનું અભિમાન મુક્યું. વળી ઘોડે બેસતાં તથા હથિયાર વાપરતાં શીખવ્યું. આવી રીતે નાનપણના સંસ્કારોથી પોતાને આર્યપ્રજાને મુસલમાનોના જુલમમાંથી છોડવવાનું મન થયું. આ કામમાં તેણે પહાડી માવલી લોકોની મદદ લઇ વિજયપુર અને

અહમદનગરના રાજામાં હુલ્લટ કરવી શરૂ કરી. હુલ્લટી લાલચે વખરે પમારે તેની ખાસે લશ્કરની બરતી થઇ. તેની દિનપ્રતિદિન વધતી જતી સત્તા જોઇ વિજયપુરના હાકેમે અબ્દુલખાન નામના સરદારને શિવાજીને પકડવા મોકલ્યો, પણ શિવાજીએ ઇ. સ. ૧૬૫૯માં એકાંતમાં મળવા બોલાવી તેના પેટમાં વાધનખ ઘોંચી મરી નાખ્યો, અને તેના અબ્ધવસ્થિત લશ્કર પર હસ્તો કરી હવિઆર તથા લશ્કરી સામાન લઈ લીધો. ઔરંગઝેબે પોતાના મામા સાધસ્તખાનને લશ્કર આપી શિવાજીને પકડવા મોકલ્યો, પણ શિવાજીએ તેને પુનામાં જખમી કરી નસાડ્યો. ત્યાર પછી ૧૬૬૨ માં સુરત હુડી ૧૬૬૪ માં રાજ્યાભિષેક કરી માદોએ બેઠો. આની ઔરંગઝેબે જયપુરના રાજા જયસીંગને શિવાજીને પકડવા મોકલ્યો. તેણે બાંહેધરીથી શિવાજી તથા શંભાજીને ઔરંગઝેબના દરબારમાં હાજર કર્યા. ત્યાં ઔરંગઝેબે તેમને કપટથી કેદ કર્યા તથા અપમાન કર્યું. પછીથી શિવાજી ને શંભાજી મી-ડાઇના ટોપકામાં બેસી નાસી છુટ્યા, અને ઔરંગઝેબની સચિ ખુલ્લી રીતે દુશ્મનાઈ બતાવી. ૧૬૭૦ માં સુરત ખીજવાર હુલ્લટ અને ૧૬૭૪ માં મોટા હાકમાડથી રાજ્યાભિષેક કરી પોતાની સત્તા ઘણી વધારી, જીતેલા મુલકનો સારી રીતે રાજ્ય વહીવટ ચલાવી ઇ. સ. ૧૬૮૦ માં મરણ પામ્યો.

૩૦ ઔરંગઝેબના મરણ વિષે શું જાણો છો ?

૬૦ ઇ. સ. ૧૬૮૧ માં રજપુતો સાથે સંધિ કરી પછીનાં ૨૫ વર્ષ દક્ષિણનાં બંડ સમાવવામાં ગયાં. તેણે વિજયપુર ને ગોવગઢાંજી ૧૬૮૩ માં વશ કર્યા. પણ મરેઠાઓ વશ થયા નહિ અને અ-મઠામણમાં તથા જુવાનીનાં કરેલાં પાપોના પ્રતાવાને લીધે તેની

તખીયત લયડતી ચાલી છેવટે અહમદનગરમાં ઇ. સ. ૧૭૦૭ માં
૮૯ વર્ષની ઉંમરે મરણ પામ્યા.

૩૦ ઔરંગઝેબના ગુણ દોષ કહો.

ઉ૦ હિંદુઓ ઉપર જુલમ ગુજરવાથી તેના રાજ્યની વેળાસર પડતી
થઈ. વળી પોતાના બાધ ભત્રીજાઓની કતલ કરેલી હોવાથી તેને
ઘડપણમાં ઘણો પસ્તાવો થયો, અને પોતાનાં પણ તેવીજ દશ
થશે એમ ધારી સરદારો તથા પુત્રો તરફ શંકાની નજરથી જોત
લાગ્યો. સરદાર અને લશ્કર પણ તેના હુકમોની અવગણ કરવા
લાગ્યું. ઔરંગઝેબે પોતાનો ઇતિહાસ લખવાની મના કરી હતી;
છતાં કાફીખાં નામના સરદારે આદેશાદથી છાનો ઇતિહાસ લખ્યો
હતો તેમાં લખે છે કે આદેશાહ વિદ્વાન હતો. ફારસી ભાષાપર
સારી કાણુ મેળવી હતી. કુરાનનાં વચન યાદ રાખતો. પોતાની
જિંદગી સાદાઈથી ગુજરતો. શરીરે મજબુત બાંધાનો હતો. દરેક
કામપર જાતે દેખરેખ રાખતો. તેને નાચ અને સંગીત વિલાપ
તિરસ્કાર હતો. પોતાના દીકરાઓ તથા સરદારો પર દેખરેખ
રાખવા છાના બાતમીદારો રાખ્યા હતા.

૩૦ ઔરંગઝેબની રાજનીતિપરથી શેા બોધ મળે છે ?

ઉ૦ માણસ જીવાનીના મદમાં રાજ લોભ અગર લક્ષ્મીની લાલસાથી
મોટાં મોટાં પાપ કરવા અચકાતા નથી, પણ ઘડપણમાં તેનો
પસ્તાવો કરવો પડે છે, તેમજ પોતે પણ તેવા દગાનો ભોગ થઈ
પડે તેને માટે હંમેશાં સાવચેતી રાખવા પ્રયત્ન કરે છે. ચઢતીના
વખતમાં સત્તાના દોરથી સર્વ કોઈ ન છુટકે આગા માન્ય કરે છે, પણ
ઘડપણના વખતમાં તેની આગાઓની અવગણ કરી છોડે તેનું

અપમાન કરે છે. કુટુંબાતને લીધેજ તેના રાજ્યની તેના મરણ પછી વેળાસર પડતી થઈ. પોતાના બાપને કેદ કરી રા ન્ય લીધું હતું, તેવી રીતે પોતાને પોતાના પુત્રો કેદ કરે નહિ તે બાબત તેને હંમેશા સાવચેત રહેવું પડતું તથા તેમના પર વિશ્વાસ બા- તમીદાર મૂકવા પડતા.

પ્ર૦ ઔરંગઝેબના શાહબદાનાં નામ કહો.

ઉ૦ (૧) મોઆજમ (૨) આજમ (૩) કામબક્ષ (૪) મહમદ (૫) અકબર.

બાહાદુરશાહ (મોઆજમ) ઈ. સ. ૧૭૦૭-૧૭૧૨.

પ્ર૦ બાહાદુરશાહે કેવી રીતે રાજ્ય મેળવ્યું ?

ઉ૦ મોઆજમે આજમને આગ્રા આગળ હરાવ્યો. તથા કામબક્ષને હંદાબાદ આગળ હરાવી પોતે બાહાદુરશાહ નામ ધારણ કરી ગાદીએ બેઠો, અને જીંદગીકારબાનને પ્રધાન નીમ્યો.

પ્ર૦ બાહાદુરશાહના વખતના બહુવા લાયક બનાવ કહો.

ઉ૦ ગાદીએ બેસી મરાઠા રાજ શંભાજીના દીકરા શાહુને મિત્ર તરીકે રહેવાની શરતે છોડી મુક્યો. રજપુત અને મરેઠાઓની સ્વતંત્રતા કબુલ કરી. એવામાં શાખ લોકોએ બેંડ કર્યું તે સમાવના બાદ- શહ ગયો પણ સમ્યું નહિ, અને બાદશાહ ઈ. સ. ૧૭૧૨ માં મરણ પામ્યો.

પ્ર૦ બાહાદુરશાહના ગુણ-દોષ કહો.

ઉ૦ લડાઈમાં હેંશીઆર નહોતો, ધર્મ બાબતમાં અકબરના વિચારોને મળતો હતો તેથી લાંબો વખત જીવ્યો હોત તો મોમલાઈને મદતી સ્થિતિમાં લાવત.

જહાંઘરચાલ ૧૭૧૨-૧૭૧૩.

પ્ર. જહાંઘરચાલને કેવી રીતે ખાદી મળી ?

ઉ. જુલશીઘરખાનની મદદથી બાઈ બનીગઝોનો નાશ કરી ખાદીએ મળે.

પ્ર. જહાંઘરચાલનું મરણ કેવી રીતે થયું ?

ઉ. તેના સપાટામાંથી બચેલો તેનો બાળે દરોહીર સૈયદ હુસેન અને સૈયદ અમદુલ્લાની મદદથી તેની સામે થયો અને જહાંઘરચાલ તથા જુલશીઘરખાનને ૧૭૧૩ માં આગ્રા આગળ મારી ખાદી લીધી.

ફરોકશીર ૧૭૧૩-૧૭૧૬

પ્ર. ફરોકશીરે ખાદી મેળવી શું કામ કર્યું.

ઉ. ખાદીએ બેસી પોતાને મદદ કરનાર સૈયદ અમદુલ્લાને વજીર નીમ્યો, તથા સૈયદ હુસેનને સેન્ટ્રલની જામ આપી.

પ્ર. તેના વખતના જનુવા લાગત ખનાવ કહે.

ઉ. સૈયદ હુસેનની મદદથી જોધપુરના રાજા અજીતસિંહની કન્યા સાથે લગ્ન કર્યું. રાજા લોકોએ પોતાના સરદાર બધુની આગેવાની નીચે બંડ કર્યું. તેથી સૈયદ હુસેન તેમને હરાવ્યા, અને તેમના સરદાર બધુને દૂર રીતે મારી નાંખ્યો. પછી સૈયદ હુસેન દક્ષિણમાં ગયો, અને નિઝામ ઉલમુલ્ક પાસેથી આજ સંભાળી મરાઠા સાથે સલાહ કરી.

પ્ર. ખાદચાલ અને સૈયદ બાઈએ વચ્ચે શા કારણથી અલગનાવ થયો.

ઉ. સૈયદ હુસેન મરાઠા સાથે સલાહ કરી હતી કે મરાઠાઓ બે કબજે કરેલો મુલક તેમની પાસે રહેવા દેવો, અને દક્ષિણમાં સરદાર

મુખી તથા ચાચ બિચરાવવાં હેતી. તેના બદલામાં મરેડી રાખે
 શાકુ દરવરસે પંદરશાખ રૂપીઆ ખંડણી મર, તથા પંદરકળર
 સ્વાગેથી બાદશાહની ચાકરી કરતી. આ સરતો કપર સહી કરા-
 વવા કુતન શાકુના પ્રધાન બાલાજીને લઈ બાદશાહ પાસે આવ્યો,
 પણ બાદશાહે તેના કપર સહી ન કરી, તેથી સંવદનામંત્રીએ
 બાદશાહ ન મારી નાખ્યો. ઇ. સ. ૧૭૧૯.

પ્ર૦ ફરોક્કશીરના ઉપનમાં અગ્રેજોએ કેવી રીતે લાભ મેળવ્યો ?
 ઉ૦ બંગાળના હુખા સમે ફરીયાદ કરવા કેટલાક અગ્રેજો ફરોક્ક-
 શીરના રજવાના ડૉક્ટર હેમીંદનની સરદારી નીચે આવ્યા હતા.
 આ વખત બાદશાહ મારી હતો. તેનો રોમ ડૉ. હેમીંદને મટાડ્યો,
 તેથી હતામ બદલ તેને કેટલીક જમીન આપી, અને અગ્રેજો
 માલનું દસ્તખ નાશ કર્યું.

પ્ર૦ સંવદ બામંત્રી બાદશાહ બનાવનાર કેમ કહેવાયા ?

ઉ૦ ફરોક્કશીરને મારી નાંખી રશીકદાન જન અને રશીકદોશને
 ગાદી આપી, અને તેઓ મરણ પામતાં સંવદોએ શાદઆલમના
 પૌત્ર મહમદશાહને ગાદીએ બેસાડ્યો. આવી રીતે તેઓ પોતાની
 સત્તાના બળથી મરજી મુજબના માલુસને ગાદી આપતા, અને
 તેઓની સાથે અલુમનાવ થતાં મારી નાંખી નવા માલુસને ગાદી
 આપતા તેથી તેઓ બાદશાહ બનાવનાર કહેવાયા.

મહમદશાહ રંગીલો ૧૭૧૯-૧૭૪૮.

પ્ર૦ મહમદશાહે ગાદીએ બેસી પ્રથમ શું કામ કર્યું ?

ઉ૦ પોતાની મા તથા સરદારોની સીખવણીથી ૧૭૧૯માં સંવદ-
 હુસેનને અને ૧૭૨૦માં શાહપુરની લડાઈમાં સંવદ અબ્દુલને મરાવી

રાજ્યકારભાર દક્ષિણના સુખા અસોરજ તથા અયોધ્યા સુખા સા તખાને સોંપ્યો.

પ્ર૦ મહમદશાહના વખતમાં કયાં રાજ્યો સ્વતંત્ર થયાં ?

ઉ૦ બાદશાહનો સ્વભાવ કાવનો નહિ આવતાથી ૧૭૨૦ માં તિબ્બત દિલ્લિમુલ્કે હંદરામાદમાં સ્વતંત્ર રાજ્ય સ્થાપ્યું ઇ. સ. ૧૭૩૨ માં અયોધ્યાના સુખા સાદનખાંએ સ્વતંત્ર રાજ્ય સ્થાપ્યું તેમજ મુર્શીદ કલીખાને બંગાળમાં અને કર્ણાટકના તખામે અર્કાટમાં ગાદી ઠરી સ્વતંત્ર અમલ ચલાવ્યો. વગ્ગી મારવાડના મળ અજીત સિંહે અમર જીયું, તથા મરેઠાઓએ દક્ષિણમાં ચોથ કિલ્લા-વવા માંડી.

પ્ર૦ મહમદશાહના વખતની મરેઠી રાજ્યની સ્થિતિ કહો.

ઉ૦ ૧૭૨૦ માં પાલઝ પેશ્વાના મરજી પછી બાજીરાવ પેશ્વા થયો, તેના હાથ નીચે રાણોજી સિંધીઆ, મહારગવ હોલ્કર, પિલાજી ગાયકવાડ અને ઉદવજી પરમાર નામના બહાદુર સરદાર હતા તેમજે મુજરાત, માળવા, બુદેશખંડનો કેટલોક ભાગ જીતી મરેઠી સત્તા વધારી. બાજીરાવ હોંશીઆર અને રાજ્યનીર્તિદ હોનાથી મરેઠી રાજ્ય સારી ચઢતી સ્થિતિમાં આવ્યું તે ઇ. સ. ૧૭૪૦ માં મરજી પામ્યો. તેના મરજી પછી બાજીરાવ ખીજે પેશ્વા થયો.

પ્ર૦ મહમદશાહના વખતમાં કયા કયા પરદેશી રાજ્યોએ સ્વારી કરી ?

ઉ૦ ઇ. સ. ૧૭૩૮ માં ધરાનના રાજા નાદિરશાહે અને ઇ. સ. ૧૭૬૭ માં અફઘાનિસ્તાનમાં બાદશાહ અહમદશાહ અબદલીએ સ્વારીઓ કરી.

પ્ર૦ નાદિરશાહની સ્વારી વિષે શું જાણો છો ?

૬૦ ઇ. સ. ૧૭૩૮ માં હિંદપર ચઢી આવ્યો તેની સાથે બાદશાહે કર્નાલ આગળ યુદ્ધ કર્યું, પણ નિઃજન ઉલ્લસુદ્ધ અને સાદતખાનની કાટકુટને લીધે મોમલો હાર્યા. પછી નાદિરે દિલ્લી ૫૮ દિવસ સુધી લુટ્યું, બાબુ અને ત્રીસ હજાર માણસોની કતલ કરી કોલીનૂર, મયૂરાસન તથા જવાહીર અને રોકડનાણું મળી બંગાળ કરોડની મીલકત સ્થળે આવ્યો ગયો.

૫૦ અહમદશાહનીની સ્વારીની મલુચા લાયક હકીકત કહો.

૬૦ આ અફઘાનિસ્તાનનો બાદશાહ ઇ. સ. ૧૭૪૭ માં મોમલ રાજ્ય પર ચઢી આવ્યો, પણ શાહનવા અહમદે તથા કમઝદીને સરહિંદ આગળ હરાવ્યો. મોમલોનો આ ઉલ્લેખ વિજય હતો.

અહમદશાહ ૧૭૪૮-૧૭૫૮.

૫૦ અહમદશાહના વખતના જયુચા લાયક બનાવ કહો.

૬૦ ૧૭૫૨ માં અહમદશાહ અબ્દુલી શરીયી સ્વારી લાવ્યો, તેને લાહોર આપી પાછો કાઢ્યો. (૨) મદદાવરાવ હોલકરે દિલ્લી જતી લીધું. (૩) ૧૭૫૧ માં મરહાઓને બંગાળમાંથી બહાર લેવાની સનંદ મળી. (૪) રાહોલા લોકોએ બંડ કર્યું તે મરહાઓની મદદથી સમાવ્યું. એવામાં નિઝામઉલ્લસુદ્ધ ઉર્ફે અસોદખાનની દીકરા ગાજીઉદ્દીને બાદશાહને આંધળો કરી ઇ. સ. ૧૭૫૪ માં મારી નાંખ્યો.

આલમગીર (૨) ૧૭૫૪-૧૭૫૯.

૫૦ આલમગીરના સમયનું વર્ણન કરો.

૬૦ એને ગાજીઉદ્દીનની મદદથી મારી મળી. ગાજીઉદ્દીને અબ્દુલીના સુબાને પંજાબમાંથી કાઢી મૂક્યો. તેથી ૧૭૫૬ માં અબ્દુલી ત્રીજવાર ચઢી આવ્યો અને મયૂરા લુટી નજમઉલ્લેહલાને મુજો

હરાવી પાછો ગયો. પછી ગાજીઝીનને બાદશાહ સાથે અણુ-
નાવ થવાથી બાદશાહનું માર્થુ કપ્પાવી નદીમાં નંખાવ્યું, ઇ. સ.
૧૭૫૯ અને એક બાળકને ગાદી આપી. અખદલી એથી વખત
૧૭૫૯ માં હિંદપર સ્વારી લાવ્યો પણ પાછો ગયો.

શાહઆલમ (૨) ૧૭૫૯-૧૮૦૬.

પ્ર૦ શાહઆલમની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

હિં એ નામનોજ બાદશાહ હતો. તેના વખતમાં ૧૭૬૧ માં અહમદ-
દુરાની પાંચમી વાર હિંદપર ચઢી આવ્યો અને પાગુપનના
મેદાનમાં મરેહાને હરાવ્યા. આ બાદશાહને મુલામકાદરે આંધળો
કરી સિંધિયાને સોંપ્યો. સિંધિયા પાસેથી અંગ્રેજોએ ૧૮૦૩ માં
છાડાવ્યો તે ઇ. સ. ૧૮૦૬ માં મરણ પામ્યો.

અકબર બીજો ૧૮૦૬-૧૮૩૭.

પ્ર૦ અકબરના સમયની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

હિં એ શાહઆલમનો છોકરો હતો. તેનું બરણપોષણ તથા રક્ષણ
અંગ્રેજોએ સારી રીતે કર્યું. તે ઇ. સ. ૧૮૩૭ માં મરણ પામ્યો.

મહમદ બહાદુરશાહ ૧૮૩૭-૧૮૫૮.

પ્ર૦ તેના વખતની કારકીર્દીનું વર્ણન કરો.

હિં આ દક્ષ નામનો મોગલ વંશનો છેલ્લો બાદશાહ હતો. તેનું
રાજ્ય જવાથી હંમેશાં કિદાસ રહેતો. કોષના આવેશથી ૧૮૫૭ ના
બળવામાં સામેલ થયો તેથી ૧૮૫૮ માં અંગ્રેજોએ રંગુનમાં કેદ
કર્યો અને તેના એ કુંવરને બળવામાં ભાગ લેવાથી તોખને ગાળ
હરાડી મુક્યા. બાદશાહ રંગુનમાં ૧૮૬૨ માં મરણ પામ્યો.

૫૦ મોગલવંશની સામાન્ય જાણવા હાથક હકીકત કહે.

૬૦ એ વંશ દિલ્હીની ખાદાએ લગભગ સવાત્રણસે વરસ રહ્યો. પહેલા ૭ ખાદશાહના વખતમાં આ રાજ્યની આબાદીની સારી હતી, પણ ઔરંગઝેબના ધર્મ ધપાવેને લીધે હિંદુ પ્રજા તેની દુસ્મન બની એટલુંજ નહિ, પણ મરેઠા અને રજપુતો મળી ઔરંગઝેબના મરણ પછી મોગલાદને તોડી પાડી. મોગલવંશના ખાદશાહોમાં અકબર સર્વોત્તમ ખાદશાહ હતો. તેણે ધર્મખાખત જીલમ ન કરતાં હિંદુ અને મુસલમાન પ્રજા ઉપર સમાન આવથી વર્ત્યો, તેથી રજપુત અને હિંદુ પ્રજા તેને મદદમાર બની મોગલાદની ચઢતી કરવામાં મદદ કરવા લાગી. મુસલમાનો તેને નારિતક કહી નિંદતા, પણ હિંદુ પ્રજા તેને દેવમાદક પૂજતી.

૫૦ મોગલવંશની પડતીનાં કારણ કહો.

- (૧) ઔરંગઝેબના ધર્મધપાયાં હિંદુ પ્રજા દુસ્મન બની ઔરંગઝેબ પછી કામપણ ખાદશાહ બળવાન થયો નહિ. તેથી તમામ રુતા સરદારોના હાથમાં રહેતી, અને ખાદશાહો પુતળા જેવાજ હતા.
- (૨) મરેઠા, રોહિલા, શીખ અને રજપુતોએ બંદ કર્યા, તથા પ્રાંતોના સુબા સ્વતંત્ર થયા.
- (૩) ઔરંગઝેબે વિજયપુર, ગોવળકાંડા અને અહમદનગરના રાજ્યોની સત્તા તોડી પાડી, તેથી શિવાજીને રાજ્ય સ્થાપવાનું ફાવતું આવ્યું, કે આગળ જતાં જેના વંશજોએ મોગલાદનો નાશ કર્યો.
- (૪) ખાદશાહોએ જૂગોળવિધાનું જ્ઞાન મેળવ્યું નહિ.

(૫) જાજીઆવેરો, જાત્રાવેરો ચાલુ રાખવાથી હિંદુઓ મુસ્લિમ થયા.

(૬) કુટુંબ અને જામીનોનો રાજ્યક્ષોભથી નાશ કર્યો.

(૭) હિંદુ અને મુસલમાનો વચ્ચે ભેદ રાખી હિંદુઓને નોકરી આપી નહિ.

(૮) લશ્કરને પગાર આપી શક્યા નહિ તથા છેવટના જાગમમાં મહેસુલ વસૂલ કરી શક્યા નહિ.

(૯) લશ્કરની બચરસા ખામી બરેલી થઈ તથા સિપાઈઓ લાંચીઆ, દાંડીઆ, વિષથી અને આળસુ થયા. સરદારો નિમકહરામ ને વિશ્વાસઘાતી થયા.

(૧૦) લડાઈના ઘોરાગે ઉપર મોજશોખને ધણો સામાન નાખતો તેથી ઘોરાઓને નામત્રામાં ધણી અડચણ પડતી.

૩૦ અકબર અને ઔરંગઝેબનો મુકામક્ષો કરો.

૬૦ (૧) રાજકીય શક્તિ, દંડતા, અને અંચળાઈમાં બન્ને સરખા હતા.

(૨) અકબર પોતાની અકલનો ઉપયોગ કરી સીધે રસ્તે કામ કાઢી લેતો તેથી અકબર પ્રજાપ્રિય બન્યો, પણ ઔરંગઝેબ પોતાની અકલ આડે રસ્તે વાપરી કામ કાઢી લેતો તેથી પ્રજાનો તેના તરફ તિરસ્કાર વૃદ્ધિ થયો.

(૩) અકબર ઉદાર હૃદયથી શરણે આવેલા શત્રુપર દયા બતાવી ક્ષમા આપતો અને તેનું સન્માન કરતો, ત્યારે ઔરંગઝેબ શરણે આવેલા દુશ્મન તરફ નિર્દયતા બતાવી અપમાન કરતો.

(૪) અકબર ઉદાર, ક્ષમાવાન, ને પ્રામાણિક હતો, પણ ઔરંગઝેબ કપટી અને પક્ષપાતી હતો.

(૫) અકબરે હિંદુઓપરના જીલ્લો બંધ કરી નોકરીમાં દાખલ

કર્તા તથા વેરાઓ માફ કરી મન મેળવી લઈ મિત્ર બનાવ્યા, ત્યારે ઔરંગઝેબે ધર્માંવપણાથી હિંદુ પ્રજાપર જીલમ ગુજારી નોકરીમાંથી બાતલ કરીને વેરા ચાલુ કરી દુશ્મન બનાવ્યા.

પ્ર૦ ઔરંગઝેબ અને શિવાજીનો મુકાબલો કરો.

ઉ૦ (૧) યુદ્ધકળા, રાજ્યનીતિ, દંદના, અંચળાઈ અને પ્રપંચ કરવામાં બંને સરખા હતા.

(૨) ઔરંગઝેબ કરતાં શિવાજીએ પોતાના લશ્કરમાં ધાર્મિક જીરસો વધારે ઉત્પન્ન કર્યો તેથી શિવાજીના મરણ પછી તેનું રાજ્ય બળવાન થયું, પણ ઔરંગઝેબના મરણ પછી મોગલાઈ રાજ્યનો પડતો ધધ.

(૩) ઔરંગઝેબ જીતાયલી પ્રજાપર જીલમ કરી અપ્રિય બનતા ત્યારે શિવાજીએ શરણે આવેલી પ્રજાપર પ્રેમ બતાવી સારી રાજ્યવ્યવસ્થા કરી પ્રજાને સંતોષ આપ્યો.

(૪) ઔરંગઝેબને મુસલમાન ધર્મનું અભિમાન હતું, તેજ પ્રમાણે શિવાજીને હિંદુ ધર્મનું અભિમાન હતું.

(૫) શિવાજી પોતાના લશ્કર અને સરદારો ઉપર વિશ્વાસ રાખી તેમને સ્વતંત્ર અધિકાર સોંપતો અને સાફ કામ કરનારની કદર કરી ઉંચી પાયરીએ ચઢાવી માન મરતમે વધારતો, ત્યારે ઔરંગઝેબ પોતાના સરદાર અને લશ્કર તરફ અવિશ્વાસથી જોઈ તેમના કામની દેખરેખ રાખવા છુપા જાસુસો રાખતો. તથા કોઈ સરદારની વધતી જતી સત્તા સાંપી શકતો નહિ, તેથી સરદારો તેના હુકમનો ન ચાલેજ અમલ કરતા.

- (૬) શિવાજીનું લશ્કર ઝોણું કસાયલું પણ ઉમંગી. ચાલાક, સ્વદેશાભિમાની, નિમઃહવાલ અને પોતાના માલીકની આગ્રા માન્ય કરી કામ કરવા તત્પર રહેતું ત્યારે ઔરંગઝેબનું લશ્કર કસાયલું પણ આળસુ, મોજસોખી, વિષમી અને નિમકહરામ બની પોતાના સરદારની આગ્રાનો અમલ કરવામાં બેદરકાર હતું.
- (૭) ઔરંગઝેબ કરતાં શિવાજીની રાજ્યનીતિ ને મનુષ્યપરીક્ષા ઉત્તમ પ્રકારની હોવાથી નાના જમીરદારપરથી વચી મોટા રાજ્યસ્થા કે થયો.
- (૮) ઔરંગઝેબે રાજ્ય મેળવવા માટે કુટુંબચાત જેવું મહાન પાપ કર્યું હતું, તેવું પાપ શિવાજીને કરવું પડ્યું નહિ.

લડાઈઓ.

સ્થળ.	સાલ.	પરિણામ.
પાણીપત (૩)	૧૫૨૬	આખરે ઇશ્વાહીમ લોદીને હરાવ્યો.
ફતેપુર સિક્રી	૧૫૨૭	આખરે સંગરાજાને હરાવ્યો.
મદેસર	૧૫૩૫	હુમાયુએ બહાદુરશાહને હરાવ્યો.
બકસર (૧)	૧૫૩૯	શિરશાહે હુમાયુએ હરાવ્યો.
કનોજ	૧૫૪૦	" "
પાણીપત (૪)	૧૫૫૬	બહેરામે હેમુને હરાવ્યો.
તાલીકોટ	૧૫૬૫	ગોવળકાંડાના રાજાએ વિજયનગરના હિંદુ રાજ્યની આખર આણી.
કાશી	૧૬૫૭	દારાએ સુજાને હરાવ્યો.

આમા (૧)	૧૬૫૭	આરગળેએ ઘરાને હરાવ્યો.
ઉચ્છવન	૧૬૫૭	મોરાદ તથા ઔરંગઝેબે જસવંત- સિંહને હરાવ્યો.
આમા (૨)	૧૭૦૭	મોઆજમે આજમેને હરાવ્યો.
હેદાગાદ	૧૭૦૮	મોઆજમે કામબક્ષને હરાવ્યો.
આમા (૩)	૧૭૧૩	શ્રોકશિરે જહાંદારશાહને હરાવ્યો.
શાહપુર	૧૭૨૦	નિઝામે સૈયદ અબ્દુલ્લાને હરાવ્યો.
કર્નાલ	૧૭૩૮	નાદિરશાહે મોમલોને હરાવ્યો.
સરહંદ	૧૭૪૭	મોમલોએ અહમદ દુરાનને હરાવ્યો.
ખાલીપત (૫)	૧૭૬૧	અહમદ દુરાનીએ મરહાને હરાવ્યો.

પ્રખ્યાત માણસોની ટૂંકી હકીકત.

ચાંદબીબી—વિજયપુરના આદિલશાહની વિધવા હતી. તેણે શુરહાનના મરણ પછી અદીની તકરાર ઊઠતાં બહાદુર નામના પોતાના ભત્રિજાનો પક્ષ લઈ રાજ્યકારભાર ચલાવ્યો. એક પક્ષવાળાએ અકબરની મદદ માગવાથી અકબરે પોતાના પુત્ર શુરાદને મોકલ્યો. આ બાઈએ શુરાદના હલ્લાઓ બહાદુરીથી પાછા હઠાવ્યા, પણ દારૂગોળો ખૂટી જતાં ૧૫૯૪ માં વરાહ પ્રાંત આપવાની કરતો સલાહ કરી. પછીથી સરહદ ખાતે તકરાર ઊઠતાં અકબર જાતે લડવા આવ્યો, પણ લશ્કરે હાર કરી ચાંદબીબીને ઈ. સ. ૧૫૯૯માં મારી નાંખી. આ બાઈ બુવાનીમાં વિધવા થયા છતાં પોતે નીતિમાન રહી હતી. તે લડનામાં ઘણી બહાદુર અને રાજ્યકારભાર ચલાવવામાં ઘણી કુશળ હતી.

લુગજહાં—કે. ઇ. ૭૨૦ની ઉમરાવની કન્યા હતી. તે ઘણી રૂપાળી હતી. તેના બાપ દુઝનો માર્યો ધરાનમાંથી આવી અકબરના

દરબારમાં રહ્યો હતો. તેનું રૂપ જોઈ જઈશીર મોહ પામી તેની સાથે લગ્ન કરવા હચ્છા રાખતો હતો, પણ અકબરે તેને પોતાના ઉમરાવ શેરઅફઘાન સાથે પરજાવી બંધાવે મોકલાવી દીધી. અકબરના મરણ પછી જહાંગીરે શેરઅફઘાનને મારી તેની સાથે લગ્ન કર્યું. આ બાઈ રાજકારમાર ચલાવવામાં હોંશિઆર અને બુદ્ધિશાળી હતી. તેણે બાદશાહને વશ કરી કેટલાક દુર્મુલો છોડાવ્યા હતા. જહાંગીરના મરણ પછી પોતાના જમાઈ શહેરીયારને માદી મળે તેવી તેને હચ્છા હતી, તેથી શાહજહાં ને મહોબતખાને બંડ કર્યું હતું. જહાંગીરના મરણ પછી શાહજહાંએ તેને વર્ષાસન બાંધી આપી નજરકેદ કરી હતી.

મુમતાઝમહલ—નુરજહાંના બાઈ અસોરખાંની દીકરી અને શાહજહાંની માનીતી બેગમ હતી. જ્યારે તે માદી પડી અને ગય-વાની આશા ન રહી ત્યારે શાહજહાંને તેણે પોતાના મરણ પછી બીજી બેગમ નહિ કરવાનું તથા તેની કબર ઉપર સુંદર મકાન બાંધવાની માગણી કરી. જે શાહજહાં બાદશાહે સ્વીકારી, અને તેની કબર ઉપર તાજમહેલ નામનો પ્રખ્યાત રાજ્યે બાંધી તેનું નામ અમર કર્યું.

સંખ—એ ચિનેડનો રાજ્યો હતો. તે લડાઈમાં એક બાંધે કાણો, એક પગે લગડો, અને એક હાથે ડુંઠો ધર્યો હતો. તેના શરીર પર તરવાર તથા બાલાના મળી ૦૦ ઝખમો મળી શકતા હતા. તેણે બાબર સામે દિલ્હીનું રાજ્ય મેળવવા ફતેહપુરસિક્રીના મેદાનમાં યુદ્ધ કર્યું હતું. પણ તેમાં તે ઘાયો હતો, તે લડવામાં બચ્યો બહાદુર હતો.

મતાપરાણો—એ ઉદેસિંહનો કુંવર ઉદેપુરનો રાજ્યો હતો. મોગલોને કન્યા આપવાનું હલકું કામ ન કરતાં રાજ્યપાટ

ખોયું. વનેવન રખાયો અને અમલ સંકટ સડન કર્યા પણ મોગસોને કન્યા આપી નહિ અને પોતાનો ટેક સાચવ્યો અને પાછળથી લ-
લાકઓ લડી પોતાનું રાજ્ય પાછું મેળવ્યું. અકબરે પણ તેની બહા-
દુરીની પ્રશંસા કરી પછી તેને વધારે હેરાન કર્યો નહિ. હજુ પણ
હિંદુરના રાજાઓ મોગસોને કન્યા નહિ આપવાથી કુળવાન ગણાય છે.

નાદિરશાહ—ધરાનનો બાદશાહ હતો. તેણે મોગસ બાદશાહ
મહમદશાહના વખતમાં ઇ. સ. ૧૭૩૮માં સ્વારી કરી મોગસોને
કર્નાલની લડાઈમાં હરાવ્યા, અને દિલ્હીને બાબુ, હુટયું અને રૈયત-
ની કતલ ચલાવી ૩૦ હજાર માણસના જીવ લીધા. વળી કોહીનુર,
મયુરાસન અને જવાહીર મળી ૩૨ કરોડની મિલકત લઈ ચાલ્યો ગયો.

અહમદુરાની—અફઘાનિસ્તાનનો બાદશાહ હતો. તેણે
૧૭૪૭—૫૨—૫૬—૫૯—૬૧ મળી હિંદ ઉપર પાંચ સ્વારીઓ કરી.
પહેલી સ્વારીમાં પોતે હાર્યો. પણ બાકીની સ્વારીઓમાં વિજય
મેળવ્યો, અને છેલ્લી સ્વારીમાં દિલ્હી સરોયરી સત્તા મેળવવાને
તૈયાર થયેલા મરેઠાઓને હરાવી તેમની આસા નિષ્ફળ કરી.

પ્રશ્ન મોગસ બાદશાહોની રાજ્યનીતિમાં કંઈ કંઈ બૂઝ થતું ?

ઉં () હુમાયુએ કિદર મનથી પોતાના બાકીઓને રાજ્ય વહેંચી
આપી સ્વતંત્ર સત્તા સોંપી, આથી તેના લશ્કરની બરતી ક-
રાનું સ્થળ બંધ થયું, તથા તેના રાજ્યસોબી બાકીઓએ
આક્રમણ વખતે મદદ કરવાને બદલે નિમકહરામ થઈ તેનાં ઘેરો
છોકરાંને ક્રેદ કરી દુઃખ દીધું. લશ્કરની અછતને લીધે શિર-
શાહથી હારી ધરાનમાં નાશી જવું પડ્યું.

(૨) શાહજહાંઓને સુખા નીમી તેમને સ્વતંત્ર સત્તા સોંપી, અને
તેમનાં કામ ઉપર દેખરેખ રાખવાને બદલે બેદરકાર બન્યા.

તેથી તેઓ પોતાના બાપ સાથે બંડ બિઠાવવા લામ્યા, અને ઉંચે ઔરંગઝેમે તો પોતાના બાપ સાહજહાંને કેદ કરી રાજ્યસત્તા પોતાના હાથમાં લીધી.

(૩) સલીમે (જહાંગીર) અશુદ્ધજનું પુત્ર કરાવી અકબરને મારું લગાડ્યું, તો સલીમ મદીએ આશ્યો કે તેના સમ્મતમાં સાહજહાં પુણ્ડ અને ખુરમે બંડ કરી જહાંગીરને પગથો. અને સાહજહાંના સાહજહાંઓ તો બંડ કરી ન આટકનાં સાહજહાંની રાજ્યસત્તા લઈ લીધી અને કેદખાનામાં નાંખ્યો, ઔરંગઝેબ જેવા કામેલ બાદશાહને ખબર આ બાબતનો બહુ ડર રહેતો તેથી સાહજહાંઓના વર્તન ઉપર ધણી સખત દેખરેખ રાખતો. જેઓ પોતાના માખ્યાપની સામે ધણ માખ્યાપનું રહેજ અપમાન કરે છે, તેમને આગળ જતાં પોતાના પુત્રો તરફથી ધણુંજ અપમાન વેઠવાનો પ્રસંગ આવે છે; તે આ ઉપરથી સમજાશે. મારે સર્વેએ માખ્યાપની આજ્ઞા શિરસાવંજ માન્ય કરી તેઓ પ્રસન્ન રહે તેવું વર્તન રાખવું.

(૪) ઔરંગઝેમે વિજયપુર અને જોવાળકાંડાના મુસલમાની રાજ્યોનું બળ તોડતા અમાઉ તેમની સાથે મિત્રાચારી કરી મરેઠાઓનું બળ તોડ્યું હોત તો મરેઠા તરફની આટલી બધી વિપત્તિઓ વેઠવી પડત નહિ. મરેઠા બળ તોડ્યા પછી વિજયપુરને જોવાળકાંડા સહેલાઈથી જીતી સકાત.

(૫) મહમદશાહે નિઝામ ઉદ્દીન અને સાદતખાં ઉપર વિશ્વાસ ન રાખતાં પોતાની રમતંત્ર બુદ્ધિથી યાત્રી નાદિરશાહ સાથે યુદ્ધ અમર સલાહ કરી હોત તો રાંક પ્રજાને તે વિપત્તિ વેઠવી પડત નહિ.

ભૂગોળ. એશિયાખંડ.

પ્ર૦ ખંડ કોને કહે છે ?

ઉ૦ પૃથ્વી પરની જમીનના ધણુંખટું કુદરતી રીતે જે ચાર વિભાગ પડેલા છે તેને ખંડ કહે છે.

પ્ર૦ સર્વ ખંડમાં મોટા ખંડ કયો છે ?

ઉ૦ એશિયા ખંડ.

પ્ર૦ એશિયાખંડ ધણો અમલ્યનો છે તેનાં કારણ ગણાવો.

ઉ૦ સર્વ ખંડ કરતાં વસ્તીને વિસ્તારમાં મોટો છે. પૃથ્વી પરના ખીજા ખંડ જ્યારે જંગલી અવસ્થામાં હતા ત્યારે આ ખંડ સુધારાની ટોચ પર હતો. દુનિયા પર ચાલતા મુખ્ય ધર્મોના સ્થાપકોનો જન્મ આ ખંડમાં થયો હતો.

પ્ર૦ એશિયાખંડની સીમા કહો.

ઉ૦ ઉત્તરે ઉત્તર મહાસાગર, પૂર્વે પાસિફિક મહાસાગર, દક્ષિણે હિંદી મહાસાગર, પશ્ચિમે બાબલમાંડપની સામુદ્રધુની, રાતો સમુદ્ર, સુબે-ગ્રની નહેર, ભૂમધ્ય સમુદ્ર, કાળો સમુદ્ર, કાસ્પિયન સમુદ્ર, યુરલ પર્વત અને યુરલ નદી છે.

પ્ર૦ બાબલમાંડપ વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ તેને આંસુનો દરવાજો કહે છે, કારણ કે તેની પાસેના સમુદ્રમાં ઘણા ખડકો આવેલા હતા, તેથી પહેલાં વેપારીઓનાં વહાણ ખડક સાથે અથડાઈને ભાગી જતાં.

પ્ર૦ એશિયાનો વિસ્તાર કહો.

ઉં તે વધારેમાં વધારે ૬૭૦૦ મૈલ લાંબો અને ૫૩૦૦ મૈલ પહોળો હોય બધા કટિબંધમાં આવેલો છે. તેણે દુનિયાની જમીનનો ત્રીજા ભાગ રોકેલો છે.

પ્ર૦ એશિયાની કુદરતી રચનાનું વર્ણન કરો.

ઉં તેમાં પૂર્વથી પશ્ચિમ તરફ જનારા પર્વતોની સળંગ હાર જુદા-મધ્ય સમુદ્રથી પાસિફિક મહાસાગર સુધી આવેલી છે. બધા પર્વતો પામીરના ઉચ્ચ પ્રદેશમાંથી શરૂ થાય છે. તેથી પામીરને દુનિયાનું છાપરું કહે છે.

પ્ર૦ પામીર વિષે શું જાણો છો ?

ઉં દરિયાની સપાટીથી ૧૨૦૦૦ ફૂટ ઉંચાઈએ આવેલો ઉચ્ચ પ્રદેશ છે. એશિયાના પર્વતોની હાર આ સ્થળેથી શરૂ થઈ જુદી જુદી દિશાએ જાય છે, તેથી પામીરને દુનિયાનું છાપરું કે પર્વત રચનાનું મધ્યબિંદુ કહે છે.

પ્ર૦ એશિયાખંડના ઉચ્ચ પ્રદેશ કહો.

ઉં પામીર (૧૨૦૦૦). તિબેટ (૧૫૦૦૦), ગોળીનું રણ, ધર્યાન, અરબસ્તાન, અને હિંદુસ્તાનનો દક્ષિણ ભાગ.

પ્ર૦ એશિયાનાં મેદાન કહો.

ઉં સૈબીરિયા સપાટ મેદાન હોય તેનો ઢોળાવ ઉત્તર તરફનો છે. ચીન અને હિંદુસ્તાન વિસ્તીર્ણ મેદાનનો દળદ્રુપ પ્રદેશ છે.

પ્ર૦ એશિયાના પર્વત કહો.

ઉં હિમાલય, કારાકોરમ, કુએનલુન, થીઆનશાન, આલ-તાઇ, એબલોનોર્ષ, અને સ્ટેનોવોય, પાસિફિક મહાસાગર સુધી ગયા છે. હિંદુકુશ, એલ્બુર્જ, અને તૌરસ બ્રૂમધ્ય સમુદ્ર સુધી ગયા છે. આ સિવાય મુનલિંગ, કોકેસસ, યુરલ, બેલુરતાન વગેરે પર્વતો છુટા છુટા આવેલા છે.

૫૦ એશિયાની નદીઓ કહો.

હિં ઓખી, ચેનેસી, અને હીના ઉત્તર મહાસાગરને મળે છે.

આમુર, પેહો, હોઆંગહો, યાંગસેકયાંગ, પાસિફિક મહાસાગર તરફ વહે છે.

કંતાન અને મેકાંગ ચિનાઇ સમુદ્રને મળે છે.

ઈરાવદી, માર્તામાનના અખાતને મળે છે.

બ્રહ્મપુત્રા, ગંગા, મહા, કૃષ્ણા, ગોદાવરી, કાવેરી, અંગા-જાના ઉપસાગરને મળે છે.

નર્મદા, તાપી સિંધુ, અરબીસમુદ્રને મળે છે.

તિમિસ, યુફ્રેટિસનું પાણી ધરાની અખાતમાં પડે છે.

આમુદર્યા, અને સિરદર્યા (સીહુન) બલકાસ સરોવરને મળે છે.

જર્ડન, મૃત સરોવરને મળે છે.

તારીમ, લેખનોર સરોવરને મળે છે.

૫૦ એશિયાનાં જળવાલામક સરોવર કહો.

હિં બેકલ, મીઠાપાણીનું સૈબીરીયામાં; કાસ્પિયન, આરલ, બલકાસ, લાખનોર, તુર્કસ્તાન અથવા તાર્તરીમાં; મૃત, વાન એશિયાઇ તુર્કસ્તાનમાં, ઉરમીયા, ધરાનમાં તેમ્બીનોર, પાલતે, રાવણહૃદ અને માનસરોવર તિબેટમાં; અને ચિલકા, કોલર અને સાંમર હિંદુસ્તાનમાં આવેલાં છે.

૫૦ કાસ્પિયન સમુદ્ર વિષે શું જાણો છો ?

હિં એશિયામાં ખારા પાણીનું મોટામાં મોટું સરોવર છે. પહેલાં તે ઉત્તર મહાસાગરનો ભાગ હતો એમ આબુઆબુની તમીન પરથી જણાય છે. વળી તેમાં નદી મારફતે જેટલું પાણી આવે છે તેના

કરતાં વરાળ (બાષ્પ જનન) થકીને વધારે ઉડી જાય છે, તેથી તેનો વિસ્તાર ધીમે ધીમે ઝાંછો થતો જાય છે. તે દરિયાની સપાટીથી ૮૫ ફૂટ નીચું છે.

પ્ર૦ મૃત (ડેક્કી) સરોવર વિષેની જાણના લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ દુનિયામાં ખારામાં ખારા પાણીનું સિરિયા પ્રાંતમાં આવેલું સરોવર છે. તે દરિયાની સપાટીથી ૧૩૦૦ ફૂટ નીચું છે. તેના ૧૦૦ મણ પાણીમાં ૪૫ મણ મીઠું મીઠું રહેલું છે; આટલા બધા ખારા પાણીને લીધે તેને કાંઈ વનસ્પતિ ઉગતી નથી, તેમજ પાણીમાં માછલાં જીવી શકતાં નથી. વળી તેના પાણીનું એટલું ખારે બદાવ છે કે માણસ ફગવું નથી. આ સરોવરમાં જાડેન નદીનું પાણી પડે છે.

પ્ર૦ એશિયાના પૂર્વ કિનારે આવેલા સમુદ્ર કહો.

ઉ૦ બહેરિંગ, ઓખોટસ્ક, જાપાની, પીજો અને ચિનાઈ સમુદ્ર આવેલા છે. તે બધા ટાપુઓને લીધે પાસિફિક મહાસાગરથી છુટા પડ્યા છે.

પ્ર૦ પૂર્વ કિનારે આવેલી સામુદ્રધુનીઓ કહો.

ઉ૦ બહેરિંગ અને કોરિયાની સામુદ્રધુનીઓ છે.

પ્ર૦ પૂર્વ કિનારે કયા કયા દ્વીપકલ્પ છે ?

ઉ૦ કામરુકાટકા અને કોરિયા.

પ્ર૦ એશિયાના દક્ષિણ કિનારે આવેલા સમુદ્ર કહો.

ઉ૦ અરબીસમુદ્ર અને બંગાળાનો સમુદ્ર.

પ્ર૦ દક્ષિણ કિનારે આવેલી સામુદ્રધુનીઓ ગણાવો.

ઉ૦ મલાક્કા, પાલક, આરમઝ ને બાબલમાંડપ.

પ્ર૦ દક્ષિણ કિનારે કયા દ્વીપકલ્પ આવ્યા ?

ઉ૦ હિંદુસ્તાન, હિંદીચીન, અને અરબસ્તાન.

પ્ર૦ પશ્ચિમ કિનારે કયા સમુદ્રો છે ?

ઉ૦ રાતોસમુદ્ર, ભૂમધ્યસમુદ્ર, કાસ્પિઅન અને કાળોસમુદ્ર.

પ્ર૦ પશ્ચિમ કિનારાના દ્વીપકલ્પ કહો.

ઉ૦ એશિયા માઇનોર.

પ્ર૦ એશિયા ખંડની બૃશિરો ગણાવો.

ઉ૦ ઉત્તરમાં ચેલેસ્કીન, પશ્ચિમે કેપખાપા, પૂર્વે પૂર્વકેપ અને દક્ષિણે કેપરોમાનિયા આ સિવાય કેપનાઇમેસ, પાલમાયરા, કન્યાકુમારી અને કેપરાસ અલહદ.

પ્ર૦ એશિયાખંડના બેટ કહો.

ઉ૦ ઉત્તર મહાસાગરમાં નવોસેપીરિઆ, પાસિફિક મહાસાગરમાં ક્યુરાઇલ, સહેલિઅન, જાપાનના ટાપુ, અને લુચ્યુ-બેટ, ચિનાઇ સમુદ્રમાં હૈનાન, ફારમોસા, હાંગકાંગ, હિંદી મહાસાગરમાં અંદામાન નિકોબાર, પિનાંગ, સિંગાપોર, સિલોન, લક્ષદ્વીપ, માલદ્વીપ, અને મેંગુઇસમુદ્ર ધરાની અખાતમાં કારક, કિરમ, ઓરમઝ અને બહેરાનબેટ, ભૂમધ્ય સમુદ્રમાં લિરેપ્પોન, સામોસ, કોસ, રોડ્સ અને સેપ્રસ.

પ્ર૦ ઉપરના ટાપુઓમાંથી જણાવવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ નવા સેપીરિઆની જમીનમાંથી હાથીદાંત જડે છે. ક્યુરાઇલ અને જાપાનના ટાપુમાં જાળામુખી પર્વતો છે. સહેલિઅન ટાપુ કાલસા માટે પ્રખ્યાત છે. અંદામાન ટાપુમાં હિંદમાંથી દેશનિકાલ કરેલા કેદીઓને રાખે છે. સિલોન તેલના અને ચાને માટે પ્ર-

ખ્યાત છે. બહૈરન અને કરક બેટ મોતીને માટે પ્રખ્યાત છે.
સૈપ્રસ અંગ્રેજસરકારને તાબે છે. રાસ પિથાગોરસની જન્મભૂમિ છે.

પ્ર૦ એશિઆખંડમાં કયાં કયાં રણ આવેલાં છે ?

ઉ૦ મોટામાં મોટું ગોબી (સામો)નું ચિનાઇ તાર્તરીમાં, ઇરાનનું,
અરબસ્તાનનું અને હિંદુસ્તાનમાં થરપારકરનું રણ આવ્યું છે.

પ્ર૦ એશિઆખંડની આબોહવાનું વર્ણન કરો.

ઉ૦ ઉત્તર તરફ પુષ્કળ તાદ પડે છે તેથી ત્યાંની જમીન પર હંમેશાં
ખરફ રહે છે. રણના પ્રદેશમાં પુષ્કળ ગરમી પડે છે. દરિઆકિના-
રાના ગરમ પ્રદેશમાં દરિઆને લીધે બહુ ગરમી કે ઠંડી પડતી
નથી. એશિઆખંડના આબોહવા પ્રમાણે ચાર વિભાગ પડે છે.
ઉત્તર તરફ હવા ઠંડી ને સૂકી હોવાથી વરસાદ ઘણો ઓછો પડે
છે. અરબસ્તાનથી ગોબીના રણ સુધીના પ્રદેશમાં શિયાળામાં સ-
ખત તાદ અને ઉનાળામાં સખત ગરમી પડે છે. ગોબીના રણ
તરફ પવનો બેજવાળા પવનને જવા દેતા નથી, તેથી વરસાદ
ઘણો ઓછો પડે છે. હિંદુસ્તાન ને હિંદીચીનમાં મોનસુન પવનને
લીધે નિયમિત ચોમાસું છે. મલયદ્વીપકલ્પ, સિન્ધોન ને હિંદુસ્તા-
નનો દક્ષિણ ભાગ વિપુલવૃત્તની પાસે આવેલા હોવાથી ગરમ પ્રદેશ
છે. એકંદર આ ખંડ તમામ કટિબંધમાં આવેલો હોવાથી દરેક
ખંડના લોકો વસી શકે તેવો પ્રદેશ છે.

પ્ર૦ એશિઆખંડમાં વનસ્પતિ પેદાશ કયું છે ?

ઉ૦ ક્રુવ પાસેના પ્રદેશમાં અતિશય તાદ પડવાથી જમીન પર તરફ
પડ્યો રહે છે, તેથી ઉનાળામાં ત્યાં લીલ અને સેવાળ જાતની
ઝીણી વનસ્પતિ થાય છે. ક્રુવવૃત્ત આગળના પ્રદેશમાં પોપલર,
બચ્ચ અને પાઇનનાં જંગલ છે. પશ્ચિમ તરફના રણના પ્રદેશમાં

ખજુર અને પાસિદ્રિક મહાસાગરના ઢોળાવ તરફ અપેલ, વોલ-
નેટ અને લીંબુ પુષ્કળ થાય છે. વરસાદવાળા ગરમ પ્રદેશમાં
ચોખ્ખા, શેરડી, ગળી અને અફીણુ થાય છે. ડુંગર પર ચા, સાગ,
સીસમ, ખેર અને દેવદાર થાય છે. દરિયા કિનારે નાજિઅર અને
સોપારી થાય છે. ગરમ પ્રદેશમાં ગરમ મસાલો, વેનિલા, મરી અને
ખુંદ થાય છે. ખંડના પશ્ચિમ ભાગમાં પુષ્કળ મેવો થાય છે.

પ્ર૦ એશિયાખંડમાં યતાં પ્રાણીઓ કહેા.

ઉ૦ ધ્રુવ તરફના ઠંડા પ્રદેશમાં રેનડિઅર થાય છે. જે ખરદમાં સારી
રીતે ગાડી ખેંચે છે. ધ્રુવવૃત્ત તરફ ઘોળાં રીંછ, એરમાઈન અને
સેબલ નામનાં રૂવાં વાળાં પ્રાણી થાય છે. રણના પ્રદેશમાં એક
અગર જે ખુંધ વાળાં ઊંટ થાય છે. મધ્ય એશિયા, અરબસ્તાન
અને ધરાનમાં સુંદર ઘોડા થાય છે. તિબેટમાં યાક (ચમરી ગાય)
થાય છે. હાથી, વાઘ, સિંહ, ગેંડા પાડાં, અને રીંછ હિંદુસ્તાન
અને હિંદીચીનમાં જોવામાં આવે છે. નદીઓમાં મોટા મગર
નજરે પડે છે.

પ્ર૦ એશિયાખંડની વસ્તી વિષે શું જણા છે ?

ઉ૦ એશિયાખંડમાં લગભગ ૮૭ કરોડ માણસની વસ્તી છે. ચીન,
હિંદુસ્તાન અને જપાન ઘાડી વસ્તીવાળા પ્રદેશ છે. ક્ષેત્રફળના
પ્રમાણમાં ઠંડીને લીધે સૈબીરિયામાં ઘણી ઓછી વસ્તી છે.

પ્ર૦ એશિયાખંડમાં કઈ કઈ જાતના શોકા રહે છે ?

ઉ૦ કોકેશિઅન, મોંગોલિઅન અને મલય.

પ્ર૦ કોકેશિઅન જાતનું ઝાળખાણુ આપો.

ઉ૦ શરીરે ઊંચા, કઠાવર અને મજબુત છે, તેમની ચામડીનો રંગ

ગોરો અથવા ધઉરરણો છે. વાળ કાળા અથવા બદામી રંગના ને સુંવાળા હોય છે. મોં રહેજી લાંબુ હોય છે.

પ્ર૦ કોકેશિઅન પ્રજાની આ ખંડમાં ક્યાં ક્યાં વસ્તી છે ?

ઉ૦ એશિઆના પશ્ચિમ ભાગના તથા હિંદુસ્તાનના રહેવાશીઓ આ વર્ગના છે.

પ્ર૦ માંગોલિઅન પ્રજાનું ઓળખાણ આપો.

ઉ૦ ચામડીનો રંગ પીળો, ગાલનાં હાડકાં ઉપસેલાં, આંખો ત્રાંસી અને સાંકડી, નાક ચપટાં, વાળ સીધા અને કાળા તથા દાઢી ઓછી હોય છે.

પ્ર૦ એશિઆ ખંડમાં તેમની વસ્તી ક્યાં ક્યાં છે ?

ઉ૦ મધ્ય એશિઆ (તાતાર, તિબેટ, ચીન, જાપાન, ખલદેશ) અને ઉત્તર એશિઆમાં આ પ્રજા રહે છે.

પ્ર૦ મલય ભોક્ષનાં લક્ષણ કહો.

ઉ૦ આંખો કોકેશિઅન પ્રજા જેવી, વાળ માંગોલિઅન જેવા લાંબા અને ખરછડ તથા મોંઢાનો ઘાટ હજસીના મોંજેવો અને ચપટો હોય છે. તેમની વસ્તી મલય દ્વીપકપટ્ટ તરફ છે.

પ્ર૦ આ ત્રણે પ્રજાનાં ખાસ લક્ષણ ક્યાં છે ?

ઉ૦ પોતાના જુના વિચારને દૃઢતાથી વળગી રહે છે. તેમનામાં કી કળવણી ધણી ઓછી છે.

પ્ર૦ એશિઆખંડમાં મુખ્ય ધર્મ કયા કયા છે ?

ઉ૦ ખૌદ, હિંદુ મુસલમાન અને ખ્રીસ્તિ.

પ્ર૦ ખૌદ ધર્મની વસ્તી કયા કયા દેશોમાં છે ?

ઉ૦ ચીન, જાપાન, તિબેટ, ખલદેશ, સિયામ અને લાંકામાં છે. સર્વ ધર્મ કરતાં આ ધર્મ માનનારની સંખ્યા દુનિઆમાં વધારે છે. તેમની વસ્તી લગભગ ૪૨૧ કરોડ માણસની છે.

૩૦ હિંદુ ધર્મ માનનાર લોકની વસ્તી ક્યાં છે ?

ઉં હિંદુસ્તાનમાં છે. તેમની વસ્તા લગભગ ૨૦ કરોડ ૮૦ લાખની છે.

૩૦ મુસલમાન લોકોની વસ્તી ક્યાં ક્યાં દેશોમાં છે ?

ઉં બહુચિસ્તાન, અફઘાનિસ્તાન, ઇરાન, અરબસ્તાન, તુર્કિસ્તાન, તાતાર તથા હિંદુસ્તાનમાં પણ તેમની વસ્તી છે, આ ધર્મ માનનારની સંખ્યા લગભગ ૧૨ કરોડ માણસની છે.

૩૦ ખ્રિસ્તી ધર્મની વસ્તી આ ખંડના ક્યાં દેશોમાં છે ?

ઉં એશિયાઈ તુર્કિસ્તાનના (સિરિયા, આર્મીનિયા) કેટલાક ભાગમાં તથા યુરોપિયનોના સહવાસથી હિંદમાં પણ તેમની સંખ્યા વધતી જાય છે.

૩૦ એશિયાખંડમાંથી નીકળતા ખનીજોની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉં સોનું અને ખીજી કીંમતી ધાતુ—આલતાઈ પર્વતમાંથી.

લોખંડની ઘણી ધાતુ—હિંદુસ્તાન, ચીન, જાપાન વગેરે ઘણા દેશોમાંથી નીકળે છે પણ તેને ખોદીને જોડાએ તેવો ઉપયોગ થતો નથી.

કાચના—ચીન, સૈબીરિયા, ઇરાન, એશિયા માધ્યમ, જાપાન અને હિંદુસ્તાન.

તાંબુ—જાપાન, હિંદુસ્તાન અને સૈબીરિયામાંથી નીકળે છે.

કલાઈ—મલાય દ્વીપકલ્પ.

કેરાતીન—કોકેસસની દક્ષિણનો મુઝક, હિંદી ચીન અને બ્રહ્મદેશ.

મીઠું—હિંદુસ્તાનમાં પંજાબ પ્રાંતના સોલ્ટરેન્જ નામના કુંબરમાંથી.

૩૦ એશિયાની ખેતીની પેદાશ કહો.

ઉં ડાંગર, જુવાર, મકાઈ, ઘઉં—ચીન, જાપાન, એશિયા માઇનોર હિંદુસ્તાન અને ખલદેશ.

શેરડી—એશિયાના દક્ષિણ અને અગ્નિખુણામાં

ગરમમસાલો, શુદ્ધર, ગટાપર્ચા, ઇડિઆરબર, રાજ અને ઔષધો-
વિપુવરતની નજદીકના ગરમ પ્રદેશમાં.

તમાકુ—હિંદુસ્તાન, ચીન, એશિયા માઇનોર, કોકેશિયા અને તુર્કસ્તાન.

શણ—હિંદુસ્તાન,

માગ—હિંદુસ્તાન અને હિંદી ચીનમાં પુષ્કળ થાય છે.

ચા—હિંદુસ્તાન, સિલોન, ચીન અને જાપાન.

અક્ષીણ—હિંદુસ્તાન, ઇરાન અને ચીન.

રેશમ—હિંદુસ્તાન, ચીન, જાપાન, એશિયા માઇનોર, ઇરાન અને તુર્કસ્તાન.

શુદ્ધ—હિંદુસ્તાન અને અરબસ્તાન.

પ્ર० એશિયાખંડમાં ચાલતા હુબર ઉદ્યોગની મુખ્ય હકીકત કહો.

ઉં ચીન, હિંદુસ્તાન અને જાપાનમાં સુતરાઉ કાપડ વણાય છે.

તેમજ હિંદુસ્તાનમાં શણનાં ટાટ અને કાથળા વણાય છે. યુરોપમાં ખનતો ધણેખરો માલ જાપાનના લોક ખતાવવા લાગ્યા છે. જાપાનનું રેશમી કાપડ વખણાય છે. દિવળીમાં ફાડવાના ફટા-કડા ચીનમાં જ બને છે. કાથાનાં દોરડાં હિંદુસ્તાન અને ચીનમાં થાય છે. મળીને ઉદ્યોગ ફક્ત હિંદુસ્તાનમાં જ ચાલે છે.

પ્ર० એશિયાખંડના વેપારના માર્ગ કહો.

ઉં એશિયાના મધ્યભાગમાં વેપારને માટે રસ્તાની સારી સમગ્ર નથી, તેથી વેપારીઓ ઉંટ કે પોઠ મારફત કોરા દિવસોમાં વેપાર

ચલાવે છે, પણ ચોમાસાના દિવસોમાં વેપાર ચાલતો નથી. ચીન અને જપાનમાં પરદેશી પ્રજાને વેપાર કરવાની છુટ મળવાથી તેમનો વેપાર સારી રીતે ચાલે છે, વળી હિંદુસ્તાન, ચીન અને જપાનમાં રેલવેના વધારાને લીધે વેપાર ચઢતી સ્થિતિમાં છે. તેમજ નદીઓનો જળમાર્ગ પણ વેપારની અનુકૂળતા કરી આપે છે. હિંદુસ્તાન, ચીન, જપાન, ઇરાન અને અરબસ્તાનનો વેપાર દરિયા રસ્તે ઠીક ચાલે છે. સૈબીરિયાને વેપાર માટે દરિયાકિનારો સગવડ પડતો છે, પણ ટાઢને લીધે પાણી ઠરી જવાથી વેપાર માટે નિરુપયોગી છે. દરેક દેશનાં મોટાં શહેરોનો તાર વડે સંબંધ જોડાવાથી પણ વેપારને અનુકૂળતા મળે છે.

પ્ર૦ એશિયા ખંડનો વેપાર કહો ?

ઉ૦ એશિયાખંડનો પરદેશનો ધણોખરો વેપાર યુરોપિઅનોના હાથમાં છે. આ ખંડમાંથી મુખ્યત્વે ચા, રેશમ, રૂ, રંગ, તેલીત્રીઓ, ખુંદ, ગરમ મસાલો, ચોખા, ઊન, શણ, સાગ અને કારોસીન બહારદેશ જાય છે, તેને બદલે સુતરાઉ, રેશમી, ગરમ અને શણનું કાપડ તથા સંચાઓને ઉપયોગી ધાતુઓ બહારથી આવે છે.

પ્ર૦ એશિયાનાં મોટાં બંદરો કહો.

ઉ૦ રમના, મુંબાઇ, કલકત્તા, કોલ્મો, સિંગાપોર, હાંગકાંગ, શાંગ-હાઇ અને ચોક્કાહામા.

પ્ર૦ એશિયાખંડનાં મુખ્ય રાજ્ય કહો.

ઉ૦ દક્ષિણમાં—હિંદુસ્તાન, મલાયા દ્વીપકલ્પ, સિઆમ અને ફ્રેંચ હિંદી ચીન. પૂર્વમાં—ચીન અને જપાનનું રાજ્ય.

ઉત્તરમાં—એશિયાઇ રશિયા.

પશ્ચિમમાં—એશિયાઈ તુર્કસ્તાન, અરબસ્તાન, ઇરાન અને અફ-
નિસ્તાન એ ચાર મુસલમાની રાજ્ય છે.

૩૦ એશિયાખંડના દેશો રાજધાનીનાં શહેર સાથે કહો.

દેશનું નામ.	મુખ્ય શહેર.
૩૦ (૧) હિંદીચીન	માંડ્રે.
(૨) ચિનાઇ રાજ્ય	પેકીન.
(૩) જપાન.	યદો (ટોકિયો).
(૪) એશિયાઈ રશિયા	ધર્મ્પટસ્ક
(૫) એશિયાઈ તુર્કસ્તાન	સ્મર્ના
(૬) અરબસ્તાન	મક્કા
(૭) ઇરાન	તેહરાન
(૮) અફઘાનિસ્તાન	કાબુલ
(૯) બલુચીસ્તાન	ખિલાત
(૧૦) હિંદુસ્તાન	દિલ્હી
(૧૧) સિસોન.	કોલમ્બો.

૧. હિંદીચીન.

૩૦ હિંદીચીનની જાણવાલાયક સામાન્ય હકીકત કહો.

૩૦ આ દેશ બંગાળા અખાત અને ચિનાઇ સમુદ્ર વચ્ચે આવેલો
દ્વીપકલ્પ છે. દરિયાકિનારો ખાસે હોવાથી બંદરો ઠીક છે,
પણ વરસાદને લીધે હવા બેજવાળી રહે છે, તેથી રોગનો
હપ્પવ વિશેષ છે.

૩૦ મુખ્ય પેદાશ કહો.

ઉં ખીણોમાં ચોખાનો પાક પુષ્કળ થાય છે. જંગલો વધારે હોવાથી ઇમારતી લાકડું થાય છે. ખેતીની પેદાશમાં શેરડી, રૂ, ગળી અને તમાકુ થાય છે. મધ્ય ભાગમાંથી કિમતી ખનીજો (હીરા, માણેક, વગેરે) નીકળે છે, અને દક્ષિણ તરફની જમીનમાંથી કલાઈ નીકળે છે. બ્રહ્મદેશમાંથી કેરોસીન નીકળે છે.

પ્રં શોકો વિષે શું જણાવો ?

ઉં મંગોલિયન વર્ગના હોઈ ખૌદ્ધર્મી છે. મલાયામાં મુસલમાનો છે.

પ્રં શોકનો હુમર ઉદ્યોગ કહો.

ઉં સોના રૂપાનાં કોતરકામ કરવામાં અને મીનો પુરવાના કામમાં શોકો બહુ હોંશિયાર છે.

પ્રં મુખ્ય નદીઓ કય છે ?

ઉં ધરાવદી, સીતાંગ, સાલવીન, મેકાંગ, મૈનામ.

પ્રં એ દેશના રાજકીય વિભાગ કહો.

ઉં બ્રહ્મદેશ, સિયામ, ફ્રેન્ચ હિન્દી ચીન, મલાયા દ્વીપકલ્પ, સામુદ્ર-ધુનીનાં સંસ્થાન.

સિયામ.

પ્રં સિયામની જાણવા લાયક સામાન્ય હકીકત કહો.

ઉં આ ભાગ સિયામના અખાતની ઉત્તરે હોઈ રાજ્યપદ્ધતિ રાજ-સત્તાક છે. શોકો મંગોલિયન અને ખૌદ્ધર્મી છે.

પ્રં સિયામની મુખ્ય આયાત કહો.

ઉં સુતરાઈ કાપડ, કીમતી ધાતુ, અશીષ અને કેરોસીન.

પ્રં મુખ્ય નિકાસ કહો.

ઉં ચોખા, ઇમારતી લાકડું, માછલાં અને ચામડાં.

પ્ર. મુખ્ય સહેર ક્યાં છે ?

ઉ. ખાંડોડ—રાજધાનીનું સહેર અને વેપારનું ડેકાણું.

ફ્રેન્ચ હિંદી ચીન.

પ્ર. જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ. હિંદી ચીનનો પૂર્વ કિનારો ફ્રેન્ચ હિંદીચીન નામે ઓળખાય છે. તેમાં ટાનકીન, અનામ અને કામ્બોડિયાના ભાગોપર ફ્રેન્ચોની સત્તા છે. ત્યાંની કેટલીક પ્રાચીન યાદગીરીઓ પરથી જણાય છે કે અહીંના લોકો આગળના વખતમાં ધણા સુધરેલા હતા.

પ્ર. હિંદી ચીનની મુખ્ય પેદાશ કહો.

ઉ. ડાંગર, રેશમ, રૂ, ખાંડ, અરીસો, ચા, તેલીખીયાં, તમાકુ, તેજનોંડ અને રેવંચીનો શીરો.

પ્ર. ખનીજ પેદાશ કયું છે ?

ઉ. ટાનકીનમાં કોયલાની ખાણો છે, તેમજ તાંબુ અને લોખંડ પણ કાંઈ કાંઈ ડેકાણે મળી આવે છે.

પ્ર. જાણવા લાયક સહેર ક્યાં છે ?

ઉ. હુનોઈ—ફ્રેન્ચ ગવર્નર જનરલને રહેવાનું સ્થળ છે.

હુએ—મજબુત કિલ્લેખંધીવાળું સહેર છે.

સેગાન—મોટું સહેર છે. નોમપેન—કબોજની રાજધાની છે.

મલાયા દ્વીપકલ્પ.

પ્ર. આ વિભાગની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ. આ દ્વીપકલ્પ પ્રસારેશની દક્ષિણે આવેલો છે. તેમાંનાં ધણાંખંડો રાજ્ય પ્રિટિશ હકુમત નીચે છે. અહીંની હવા ગરમ અને ભેજ-

વાળા છે. તેથી પુષ્કળ વનસ્પતિ થાય છે. અહીંની જમીનમાંથી પુષ્કળ કલાઈ નીકળે છે.

પ્ર. મલાયા દ્વીપકલ્પની મુખ્ય પેદાશ કયું છે ?

ઉ. ખુદ અને ગટાપર્યાં તે બહાર દેશ મોકલવામાં આવે છે.

પ્ર. મલાયા દ્વીપકલ્પમાં ક્યાં ક્યાં મુખ્ય રાજ્ય છે ?

ઉ. કેદાહ અને પેરાક ઉત્તરમાં તથા જાહેર દક્ષિણમાં મળી ત્રણ મોટાં રાજ્ય છે.

સામુદ્રકુનીનાં રાજ્યો (સ્ટ્રેટ સેટલમેન્ટ).

પ્ર. તેની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ. સીંગાપોર, પીનાંગ અને મલાકા મળી આ વિભાગ બનેલો છે. પહેલાં આ બામ હિંદી સરકારની દેખરેખ નીચે હતો, પણ હાલમાં 'બ્રુડ' સંસ્થાન ગણી ત્યાં ગવર્નર નીમવામાં આવ્યો છે.

પ્ર. જાણવા લાયક શહેર ક્યાં છે ?

ઉ. સીંગાપોર મોટું બંદર અને નૌકાસૈન્યનું સ્થળ છે.

પ્ર. મુખ્ય આયાત કહો.

ઉ. ચોખ્ખા, સુતરાઉ કાપડ, અપ્પીણ, માછલાં અને તમાકુ બહાર દેશથી આવે છે.

૨. ચિનાઈ રાજ્ય.

પ્ર. ચિનાઈ રાજ્યની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ. એશિયાની જમીનનો લગભગ ચોથો ભાગ રોકેલો છે. બધાં મહાન રાજ્યોમાં વસ્તીમાં સર્વથી પહેલો નંબર અને વિસ્તારમાં ત્રીજો નંબર છે. તેની ઉત્તર તરફ તાતાર લોકના હુમલા અટકાવવા ૧૫૦૦ માછલ લાખાઈનો કોટ બાંધેલો છે.

૩૦ ચિનાઇ રાજ્યના રાજકીય ભાગ કહેા.

ઉ૦ (૧) શુદ્ધચીન, (૨) મંચુરિયા (૩) માંગોલિયા (૪) તિબેટ
(૫) પૂર્વ તુર્કસ્તાન (ચિનાઇ તાત્તરી).

૩૦ લોકોની જાણવા લાયક હકીકત કહેા.

ઉ૦ આ રાજ્યમાં લગભગ ૪૮ કરોડ માણસની વસ્તી છે તેમાંના
૯૫ ટકા શુદ્ધ ચીનમાં છે. દુનિયામાં ધાણમાં ધાડી વસ્તી આ
દેશમાં છે. લોકો બૌદ્ધધર્મી છે. પૂર્વજોની પૂજનને ધાર્મિક ક્રિયા
ગણે છે. ચીનાઓ માયાળુ અને સખ્ય ગણાય છે. તેઓ ઉલ્લેખી
અને હુમરી છે, પણ પોતાના જુના વિચારને ધણી ચીવટથી
વળગી રહે છે. હાતના જમાનાના નવા સુધારા દાખલ કરવામાં
આંચકો ખામ છે, પણ હાલમાં જાપાનની ઉન્નત સ્થિતિ જોઇ
કેટલાક સુધારા દાખલ કરવા માંડ્યા છે. તથા વિદ્યાર્થીઓને
દુનર શીખવા બહાર દેશ મોકલતા થયા છે. અહીંની પ્રજા મોં-
જાલિઅન વર્ગની છે. તેમની ચામડી પીળી છે. અહીંની જમીન
પીળી, નદી પીળી, માટી પીળી, લોકો પીળા ને વનસ્પતિ પણ
પીળી છે એ પ્રમાણે સર્વ વસ્તુઓ પીળીજ છે.

૩૦ મુખ્ય પેદાશ કહેા.

ઉ૦ ઘઉં, ચોખ્ખા, બાજરી, કપાસ, ડાંગર, શેરડી, રૂ, અડીણ, ચા
અને શેતુરનાં ઝાડ પુષ્કળ થાય છે. મુખ્ય ધંધો ખેતીનો છે.
અહીંની જમીનની ફળદ્રુપતાનો આધાર પીળા માટી ઉપર છે.

૩૦ ખનીજ પેદાશ કહેા.

ઉ૦ મીઠું, તાંબુ, લોહ અને પારો, કાપલા જથાબંધ મળી આવે છે.
પણ વસ્તીના વધારાના લીધે વસવાની જમીનની અછતને લીધે
જમીનમાંથી જોઇએ તેટલા કાપલા ખોદી કાઢતા નથી.

પ્ર૦ ચીનાઓનો હુન્નર ઉદ્યોગ કહો.

ઉ૦ ચીનાઈ માટીનાં વાસણુ સારાં થાય છે. જાપવાની કળા, બંદ-
કના દારૂની બનાવટ અને હોકાયંત્રની શોધ ચીનાઓએજ પહેલ-
વહેલી કરી છે.

પ્ર૦ ચીનની મુખ્ય નિકાશ કહો.

ઉ૦ ચા, રેશમ, ચીનાઈ વાસણુ, સાકર બહારદેશ જાય છે.

પ્ર૦ મુખ્ય આયાત કહો.

પ્ર૦ અરીણુ, રૂ તથા સુતરાઉ અને ગરમ કાપડ બહારદેશથી આવે છે.

પ્ર૦ રાજ્યપદ્ધતિ કહો.

ઉ૦ ઇ. સ. ૧૯૧૨ પહેલાં રાજસત્તાક હતું પણ ત્યાર પછી પ્રજા
સત્તાક થયું છે. અમલદારો ને મેંડેરીન નામથી ઓળખે છે. વિ-
દ્વાન વર્ગનેજ અમલદાર તરીકે પસંદ કરે છે અને તે બાબતની
પરીક્ષાઓ આપવી પડે છે. પ્રજાસત્તાક રાજ્યના ઉપરી પ્રેસી-
ડેન્ટ કહે છે,

પ્ર૦ ચીનના મુખ્ય દ્વીપ કહો.

ઉ૦ હેનાન, ક્ષામોસા, હાંગકાંગ, મકાઉ અને ચુસન.

પ્ર૦ પર્વત કહો.

ઉ૦ પેલીંગ, નાનલીંગ અને યુનલીંગ.

પ્ર૦ મુખ્ય નદીઓ કઈ છે ?

ઉ૦ પેહો, હોઆંગહો, યાંગસેકયાંગ, સિકયાંગ (કંતાન)

પ્ર૦ જાણવા લાયક શહેર કહો.

ઉ૦ પેકીન-રાજધાનીનું શહેર છે.

નાનકાંગ-કાપડ તથા વેપાર માટે પ્રખ્યાત છે.

શાંગહાય-પરદેશી વેપારનું ઠેકાણું છે. તેમાં સચ્ચનો વેપાર
ધમધીકાર આવે છે,

ટીંટસીન-ચીનમાં મોટું બંદર છે.

કંતાન-સિક્યાંગ નદી પર મોટું બંદર હોઇ લાખ, હાથીદાંત
અને કાચના કામ માટે ઘણું પ્રખ્યાત છે.

હોંગકોંગ, એમોય, ફુચુ, વગેરે ખીજાં બંદર છે.

તિબેટ.

પ્ર૦ તિબેટની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ દુનિયામાં સર્વથી ઉચ્ચ પ્રદેશ છે. ઉત્તર તરફનો મુલક હિન્ડ
છે પણ દક્ષિણ તરફની જમીન ફળદ્રુપ છે. ખૌદ ધર્મના વડા
ધર્મગુરુ મહાલામાં આ દેશમાં રહે છે.

પ્ર૦ તિબેટની મુખ્ય પેદાશ કહો.

ઉ૦ જીન, ટંકણખાર, ઢોર અને કસ્તૂરી તે બહારદેશ મોકલવામાં
આવે છે.

પ્ર૦ તિબેટની આયાત કહો.

ઉ૦ સુતરાઉ અને ગરમ કાપડ તથા અનાજ બહારદેશથી આવે છે.

પ્ર૦ લોકોની હકીકત કહો.

ઉ૦ લોકો ખૌદધર્મ હોઇ મોળા, નમ્ર અને હિમ્મતવાન છે. તેઓ
વેપારી લાઇનના છે, અને મોજશોખી છે.

પ્ર૦ મુખ્ય શહેર કહો.

ઉ૦ લાસા-રાજધાનીનું શહેર છે, તેમાં ખૌદ ધર્મના ગુરુ લામા
રહે છે.

મંચુરિઆ.

પ્ર૦ મંચુરિઆ વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ આમુર નદી અને કોરિઆ વચ્ચે આવેલા પ્રદેશ છે. તેનો કુલ-
લોક ભાગ જાપાનને તાબે છે. અહીંની હવા ઠંડી છે.

પ્ર૦ મંચુરિઆનાં શહેર પ્રખ્યાતિ સાથે કહો.

ઉ૦ મુકડન—રાજધાનીનું શહેર સાગના વેપાર માટે પ્રખ્યાત છે.

પોર્ટઆર્થર—બંદર છે. તે ઇ. સ. ૧૯૦૫ માં રશિઆ પાસેથી
જાપાને જીતી લીધું.

માંગોલિઆ.

પ્ર૦ માંગોલિઆની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ મંચુરિઆની પશ્ચિમે આવેલો પ્રદેશ છે. તેમાં ગોખીનું મોટું
૧૫૦૦ મૈલના વિસ્તારનું રણ આવેલું છે. તેથી વસ્તી ઘણી
ઓછી છે.

પ્ર૦ લોકનો ધંધો કહો.

ઉ૦ ધાસ પુષ્કળ હોવાને લીધે લોકો બરવાડની માફક પોતાનાં ઢોર
લઇ ફરતા ફરે છે. તેઓ મેટાં, ઢોર અને ઘોડા ઉછેરે છે તથા
પેચે છે.

પ્ર૦ જાણવા લાયક શહેર કયાં છે ?

ઉ૦ ઉર્ગા રાજધાનીનું શહેર છે, ત્યાં થઇને સૈબીરિઆમાં જવાનો
રસ્તો છે.

ચિનાઇ (પૂર્વ) તુર્કસ્તાન (તાર્તરિ).

પ્ર૦ તેની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ થીઆનશાન પર્વતની દક્ષિણે આવેલો પહાડી મુલક છે, નેથી
અહીં તાદ અને તાપ પુષ્કળ પડે છે.

૩૦ લોકનો ધધો કહો.

ઉં ખેતી તથા ઢોર ઉછેરવાનો મુખ્ય ધધો છે.

૪૦ મુખ્ય શહેર કહો.

ઉં કાશગર રાજધાની તથા રસ્તમની જન્મભૂમિ છે.

ધારકંડ—વેપારનું સ્થળ છે.

જપાન.

૩૦ જપાનની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉં જપાન શબ્દનો અર્થ ઊમતો સૂર્ય થાય છે. આ દેશ ચાર ખે-
ટથી બનેલો પાસિફિક મહાસાગરમાં આવેલો છે. તેનો કિનારો
ખાંચા ખાંચાવાળો છે, અને તે પર સારાં સારાં જંદર આવેલા છે,
તેમજ રાજધાની પણ મહાસાગરના ધોરી રસ્તા પર આવેલી
હોવાથી વેપાર ધમધોકાર ચાલે છે. પાસિફિક મહાસાગરનો “ક્યુ-
રોસિવો” નામનો ગરમ પ્રવાહ આ દેશ પાસે ઘસતો જાય છે
તેથી ત્યાંની હવા ઠંડી ન હોવા સમજાત છે. આથી લોકો ઉ-
ઘોગી, સાહસિક અને વેપારી છે. જપાનની જૂ રચના તથા આ-
જોહવા ગ્રેટબ્રિટનને ઘણી રીતે મળતી આવે છે તેથી જપાનને
એશિઆનો ગ્રેટબ્રિટન કહે છે. જપાનમાં જવાળામુખી પર્વતો
વધારે હોવાથી ત્યાં વારંવાર ધરતીકંપ થાય છે.

૪૦ જપાનની પેદાશ કહો.

ઉં ખેતીમાં—શેરડી, ડાંગર, કપાસ, ગળી અને તમાકુ થાય છે.

ખનીજ—તાંબુ, રૂપું, લોહું, કાચલા તથા ગંધકની ખાણો
પુષ્કળ છે. અહીંના ખનીજને જમીનમાંથી ખોદી કાઢી
લોકો સારો ઉપયોગ કરે છે.

જંગલની પેદાશ-શેતુર તથા ચાના મોટા બગીચા છે. વાંસ, કપુર અને લાખ તથા ગુંદરનાં ઝાડ પણ પુષ્કળ થાય છે.

પ્ર૦ જપાનની વસ્તી તથા લોકો વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ જપાનમાં લગભગ સાડાપાંચથી છ કરોડ માણસની વસ્તી છે. લોકો ખૌદ ધર્મી તથા “શીન્ટોઇઝમ” (પૂર્વજોનું પૂજન) છે. લોકો કેળવણીમાં ઘણો આગળ પડતો ભાગ લે છે તેમ સરકાર પણ સારી મદદ કરે છે. તેઓ દેશ પરદેશ જઈ હુન્નર ઉદ્યોગ શીખી આવી તેનો લાભ સ્વદેશીઓને આપે છે. તેઓ દ્યાળુ, નમ્ર, સખ્ય, મળતાવડા, સ્વચ્છ, કરકસરીઆ ને સ્વદેશાભિમાની છે.

પ્ર૦ લોકોનો ઉદ્યમ કહો.

ઉ૦ મુખ્ય ધંધો ખેતીનો છે. ઉત્તરમાં માછલાં પકડવાનો ધંધો ચાલે છે. માટીનાં વાસણ, કાગળ, અને હાથીદાંતના કામમાં જપાનીઓ ઉસ્તાદ છે. સાંચા કામ, વણાટ કામ, અને વહાણ બાંધવાના કામમાં પણ હોંશિયાર છે. રેશમી કાપડ અને દીવાસળી બનાવવાનાં પુષ્કળ કારખાનાં છે. યુરોપિઅનોની નકલ કરી નવા નવા હુન્નર ઉદ્યોગ હાથ કરે છે.

પ્ર૦ જપાનની મુખ્ય આયાત કહો.

ઉ૦ ગરમ કાપડ, ખાંડ, કેરોસીન, તથા લોખંડનો સામાન દેશમાં આવે છે.

પ્ર૦ નિકાસ કંઈ છે ?

ઉ૦ કાચું રેશમ, સુતર, ચા, ચોખા, કોયલા, દીવાસળી, તાંબા તથા માટીનાં વાસણ છે. હિંદુસ્તાનમાં-દીવાસળી, કાચ, હડિઆળ, છત્રી, રેશમી કાપડ, રમકડાં, સુતરાઉ કાપડ અને ખીજે કેટલોક

તૈયાર માલ આવે છે. તેને બદલે હિંદમાંથી—ધડ, ચણા, તેલી-
ખીયાં વિલાયતી ગરમ કાપડ, અને કુરોસીન જમ્ય છે.

પ્ર૦ રાજ્ય પદ્ધતિ વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ પહેલાં રાજા સત્તાક હતું પણ હાલમાં રાજા પ્રજાસત્તાક છે.
પાલમિન્ટમાં કાયદા તૈયાર કરી મિકાડો પાસે મોકલવામાં આવે
છે. જાપાનમાં રાજાને મિકાડો કે પૂજ્ય કહે છે.

પ્ર૦ જાપાનનાં જાણુવા લાયક શહેર કહો.

ઉ૦ ટોકીઓ (યદો) રાજધાનીનું શહેર છે.

ચોકોહામા, નાગાસાકી અને ઓસાકા બંદરો છે. ઓસા-
કામાં એક ઘેરથી ખીજે ઘેર આવવા માટે પુલ બાંધેલા છે.
કિઓટો—વેપારનું દેકાણું અને અગાઉની રાજધાની છે.

કોરિઆ.

પ્ર૦ કોરિઆ વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ ચીનને લગતો પીળા સમુદ્ર પાસે આવેલો દીપકલ્પ છે. તે પ-
હાડી પ્રદેશ છે. જાપાને ઇ. સ. ૧૯૧૦ માં ચીન પાસેથી પોતા-
ને કબજે લીધો છે.

પ્ર૦ કોરિઆની પેદાશ કહો.

ઉ૦ ખેતીમાં—ચોખ્ખા, ધડ, જવ અને તમાકુ છે.

ખનીજમાં—સોનું, રૂપું, લોહું અને કાચલાની ખાણો છે.

પ્ર૦ કોરિઆના મોકાની હકીકત કહો.

ઉ૦ લોકો માંગેલિઅન જાતના હોઈ બૌદ્ધધર્મ પાળે છે. તેઓ
બહુ આળસુ છે.

પ્ર૦ જાણુવા લાયક શહેર કહો.

ઉ૦ સેઓલ રાજધાનીનું શહેર છે.

એશિઆઇ રશિઆ.

પ્ર૦ એશિઆઇ રશિઆની સામાન્ય હકીકત કહો.

ઉ૦ આ પ્રદેશ વિશાળ હોઇ એશિઆખંડની જમીનનો ભાગ રોક્યો છે. પણ વેરાન અને ઠંડીને લીધે વસ્તી ઘણીજ ઓછી છે. તેની સત્તા એશિઆખંડમાં વધતી જતી હતી પણ રશ જાપાનીઝ લડાઇ પછી તેનો અટકાવ થયો છે.

પ્ર૦ તેના રાજકીય વિભાગ કહો.

પ્ર૦ (૧) સૈબીરિઆ. (૨) રશિઆઈ તુર્કેસ્તાન. (૩) કોકેશિઆ.
(૧) સૈબીરિઆ.

પ્ર૦ આ ભાગની જાણવા લાયક હકીકતનું વર્ણન કરો.

ઉ૦ તેનું ક્ષેત્રફળ લગભગ ૫૫ લાખ ચો. માઈલનું એટલે યુરોપ-ખંડના ક્ષેત્રફળ કરતાં પણ વધારે છે. ઉત્તરનો ભાગ શીતકટી-ખંધમાં આવેલો હોવાથી જમીનપર હંમેશાં બરફજ રહ્યા કરે છે. તેથી ક્ષેત્રફળના પ્રમાણમાં વસ્તી ઘણીજ ઓછી છે. વર્કોયાન્સ્ક પ્રાંતમાં એટલી બધી ઠંડી પડે છે, કે ગરમીમાપક યંત્રમાંનો પારો પણ ત્રણ માસ સુધી ઠરી જાય છે.

પ્ર૦ સૈબીરિઆની પેદાશ કહો.

ઉ૦ દક્ષિણ તરફની ખેડાણ લાયક જમીનમાં ઘઉં, જવ અને રાય થાય છે. ઉત્તર તરફ લીલ અને શેવાળ જાતની વનસ્પતિ થાય છે. ખનીજોમાં યુરેલ પર્વતમાંથી સોનું અને આલતાઇ પર્વત-માંથી સોનું, રૂપું, તાંબું, લોહું, કાચલા અને સીસું વગેરે કીમતી ધાતુ નીકળે છે.

પ્ર૦ લોકોનો ધંધો કહો.

ઉં લોકોની વસ્તી નદી કિનારે જોવામાં આવે છે. ઉત્તર તરફ લોકો શિકાર કરીને, માછલાં પકડીને, ઢાર ઉછેરીને અને પીછાં તમા ર્વાં એકઠાં કરી પોતાનું ગુજરાન ચલાવે છે.

પ્ર૦ સૈબીરિયાની નિકાસ કહો.

ઉં ધાતુ, ર્વાં અને જવાહિર બહારદેશ જાય છે.

પ્ર૦ મુખ્ય આયાત કયું છે ?

ઉં ચીનમાંથી ચા અને રેશમ તથા જર્મની અને અમેરિકાથી સાં-ચાકામ અને તૈયાર થયેલો માલ આવે છે.

પ્ર૦ રાજપદ્ધતિની હકીકત કહો.

ઉં રશિયાના રાજકર્તા ઝાર-યુરોપી રશિયામાં રહે છે. તેમના તરફથી અહીં ગવર્નર જનરલ અમલ ચલાવે છે.

પ્ર૦ મુખ્ય નદીઓ કહો.

ઉં ઓબી, એનેસી, લીના અને આમુર.

પ્ર૦ મુખ્ય અખાત કયા છે ?

ઉં ઉબી અને એનેસી.

પ્ર૦ મુખ્ય બુશિરો ગણાવો.

ઉં ઉત્તર બુશિર, લોપાટકા, પૂર્વકેપ અને કેપચેલેસ્કીન

પ્ર૦ સરોવર કહો.

ઉં બેકલ એશિયાખંડમાં મોટામાં મોટું મીઠા પાણીનું સરોવર છે.

પ્ર૦ જલવા લાવક સહેર કયાં છે ?

ઉં ઈર્કુટસ્ક—રાજધાની તથા ર્વાંનો વેપાર ચલાવનારું મોટું ઠેકાણું છે.

ટોમ્સ્ક—વેપારનું સ્થળ અને ત્યાં મોટી પાઠશાળા છે.

ટોબીલસ્ક—જુની રાજધાની અને માછલાંના વેપારનું સ્થળ છે.

ઓમ્સ્ક—વેપારનું મથક છે, અને મોટું સહેર છે.

લાડીવોસ્ટોક—પાસિફિક મહાસાગર પર રશિયાનું તૈક્ષ-
સૈન્યનું ડેકાણું છે.

(૨) રશિઆઈ તુર્કસ્તાન (તાર્તારિ).

પ્ર૦ આ વિભાગ વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ આલતાઈ પર્વત અને કાસ્પિયન સમુદ્ર વચ્ચે આવેલો પ્રદેશ છે.
અહીં પણ રેલ્વે નાખી છે. આથી કરી સમરકંદથી લંડન ૧૨
દિવસમાં જવાય છે. ઉતાળામાં સખત તાપ અને શિયાળામાં
સખત ટાંઢ પડે છે. રેતીનાં તોફાન પણ પુષ્કળ થાય છે. ભોંકા
મુસલમાની ધર્મ પાળે છે.

પ્ર૦ મુખ્ય પેદાશ કહો.

ઉ૦ ખેતીના પાકમાં રૂ, શણ, ઘઉં, ડાંગર અને તમાકુ થાય છે,
નદી કિનારે સુંદર મેવો થાય છે.

પ્ર૦ મુખ્ય મરોવર કહો.

ઉ૦ ઐરલ, બલકાસ અને કાસ્પિયન.

પ્ર૦ મુખ્ય નદીઓ કહો.

ઉ૦ આમુદર્યા અને સીદર્યા બન્ને ઐરલ સરોવરને મળે છે.

પ્ર૦ જાણવા લાયક શહેર કહો.

ઉ૦ તાર્કંદ—રાજધાનીનું શહેર અને વેપારનું મથક છે.

બોખારા—મુસલમાની પાઠશાળાઓ માટે પ્રખ્યાત અને
સુંદર શહેર છે.

બોકંદ—બાબરની જન્મભૂમિ છે.

સમર્કંદ—તૈમુરની રાજધાની હતું. પહેલાંના વખત આ
શહેર બહુ પ્રખ્યાત હતું.

ખીવા—જુના વખતમાં ગુલામોના વેપાર માટે પ્રખ્યાત હતું.

૩. કોકેશિઆ.

પ્ર૦ જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ કાસ્પિઅન અને કાળા સમુદ્રની વચ્ચે આવેલો પ્રદેશ છે. તેના મધ્ય ભાગમાં કોકેસસ પર્વત આવેલો છે તેથી તે ટ્રાન્સ કોકેશિઆ નામથી ઓળખાય છે.

પ્ર૦ મુખ્ય પેદાશ કહો.

ઉ૦ ખેતીમાં—ચોખા, બાજરી, મકાઈ અને ઘઉં પુષ્કળ થાય છે. ખનીજમાં—સોનું, તાંબું, કાચલા, મીઠું અને કેરોસન તેલ છે.

પ્ર૦ મુખ્ય પર્વત કહો.

ઉ૦ કોકેસસ મધ્ય ભાગમાં આવેલો છે. તેનું ઉચ્ચ શિખર એરા રેટ છે.

પ્ર૦ જાણવા લાયક શહેર કહો.

ઉ૦ ટીફલીસ—રાજધાનીનું શહેર છે. અહીં ગંધકને લીધે ગરમ પાણીના પુષ્કળ ઝરા છે તેથી તેને ગરમ શહેર કહે છે.

બાદુ—કાસ્પિઅન સમુદ્રને કાંઠે આવેલું બંદર છે. તેની પાસે કેરોસીનના ૭૦૦ કુવા છે.

બાદુમ—કાળા સમુદ્રને કિનારે આવેલું બંદર છે. બાકુથી જમીનમાં લોદાના નળગાટ કેરોસીન તેલ લાવે છે અને પછી અહીંથી બહાર દેશ મોકલાવે છે.

એરિવાન—ત્યાંની હવા ધણી ખરાબ છે.

કાસ—મજાનુત કિલ્લેબંદીવાળું શહેર છે.

એશિઆઇ ટુર્કસ્તાન.

પ્ર૦ એશિઆઇ ટુર્કસ્તાનની સામાન્ય હકીકત કહો.

ઉ૦ આ ભાગ યુરોપના ટુર્કસ્તાનના સુલતાનની સત્તા નીચે હોઇ મોટા વિસ્તારવાળો પ્રદેશ છે.

પ્ર. એશિઆમાં તુર્કસ્તાનના વિભાગ કહો.

ઉ. (૧) એશિઆ માધનોર (૨) સીરિઆ અને પાલેસ્ટાઈન (૩) યુક્રેટિસ અને તિમિસ નદીનો પ્રદેશ (મેસોપોટામિઆ), આર્મિનિઆ અને તુર્કીકુદિસ્તાન.

(૧). એશિઆ માધનોર.

પ્ર. આ વિભાગની સામાન્ય હકીકત વિષે શું જાણો છો ?

ઉ. કાળા સમુદ્ર અને જીમ્ધ્ય સમુદ્ર વચ્ચે આવેલો એશિઆ અને યુરોપના સુધારાના દ્વાર તરીકે ગણાતો દ્વીપકલ્પ છે. એને કિનારે સારાં બંદર અને અખાત આવેલા છે. આખો દેશ સાધારણ રીતે સારી છે. પ્રાચીન કામમાં ઘણો સુધરેલો દેશ હતો તેની પુરાણી નિશાનીઓ હજી પણ મળી આવે છે. લોકોનો ઘણો ભાગ મુસલમાનો છે, પણ વેપારી તરીકે ગ્રીક અને આર્મિનિઅનો પ્રખ્યાત છે. કેટલાક મહાન પુરુષો હોમર, પૈથાગોરસ અને હીરોડોટસની જન્મભૂમિ પણ આ વિભાગ છે.

પ્ર. એશિઆ માધનોરની મુખ્ય પેદાશ કંઈ છે ?

ઉ. ખેતીમાં—ફળ, ઘઉં, ડાંગર અને મકાઈ થાય છે, તેમજ દ્રાક્ષ, અંજીર વગેરે મેવો પણ પુષ્કળ થાય છે.

ખનીજમાં—તાંબું, રૂપું, સીસું, લોખંડ અને કાચલા છે, પણ

ખનીજોનો જોઈએ તેવો ખોદીને ઉપયોગ કરતા નથી.

અંગોરા નામનાં બકરાં થાય છે તેના વાળ શાલ બનાવવાના

કામમાં ઘણા ઉત્તમ છે.

પ્ર. મુખ્ય જૂશિર કહો.

ઉ. કેપખાખા પશ્ચિમ તરફ આવેલી છે.

પ્ર૦ જાણવા લાયક દ્વીપ કહો.

ઉ૦ સૈપ્રસ (અંગ્રેજ સરકારને તાબે છે), રોડ્સ પૈથા ગોરમની જન્મભૂમિ છે. આ સિવાય સામોસ, કોસ વગેરે બેટા છે.

પ્ર૦ તેનાં મુખ્ય શહેર કહો.

ઉ૦ રમના રાજધાનીનું શહેર અને વેપારનું ઠેકાણું.

રકુટારી—જોરપરસની સામુદ્રધુનીપર આવેલું મોટું શહેર છે.

ત્રેબિઝાંડ—મોટું વેપારી બંદર કાળાસમુદ્રને કાંઠે છે.

અંગોરા—અંગોરા નામનાં બકરા માટે પ્રખ્યાત.

જુસા—રેશમના તણાટ માટે તેમજ પહેલાંની રાજધાની.

(૨) સીરિઆ.

પ્ર૦ જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ ભૂમધ્ય સમુદ્રને કિનારે આવેલો પ્રાચીન કાળમાં યુરોપ અને એશિઆ વચ્ચે વેપાર ચલાવનારો ભાગ છે. તેમાંનો પાલેસ્ટાઇન પ્રાંત ખ્રિસ્તીઓની પવિત્રભૂમિ છે.

પ્ર૦ તેની આબોહવા કહો.

ઉ૦ ઉચ્ચ પ્રદેશ હોવાને લીધે શિઆળો સખન અને કિનાળો મધ્યમ છે.

પ્ર૦ તેમાં કયું જાતના ભોજ રહે છે ?

ઉ૦ વસ્તીનો મોટો ભાગ આરબભોક્તો છે ?

પ્ર૦ જાણવા લાયક પેદાશ કહો.

ઉ૦ ખીજોવાળો ભાગ દુગ્ધરૂપ હોવાને લીધે દ્રાક્ષ, ખજુર, અંજુર, નારંગી અને શેતુર પુષ્કળ થાય છે.

પ્ર૦ તેના પર્વત તથા નદીઓ વિષે શું જાણો છો.

ઉ૦ લીબનાન પર્વત ઉત્તરમાં આવેલો છે.

જાડન નદી મૃત સરોવરને મળે છે તેને ખ્રિસ્તી લોકો પવિત્ર માને છે.

પ્ર૦ સરોવર કહો.

ઉ૦ મૃત—દુનિઆમાં ખારામાં ખારા પાણીનું સરોવર છે, અને દરિઆની સપાટીથી નીચાણમાં છે.

પ્ર૦ સિરીઆનાં શહેર કહો.

ઉ૦ અલેશો—વેપારનું સ્થળ, પહેલાં ધરતીકંપને લીધે અડધો અડધ નાશ પામ્યું હતું.

દમાસ્કસ—જુનામાં જુનું શહેર છે. તેમાં દમાસ્ક નામનું કાપડ તથા તરવાર અને ગુલાબને માટે પ્રખ્યાત છે.

એરુહ—અમલનું ખંદર છે.

જેરુસલેમ—ખ્રિસ્તીઓનું પવિત્ર મથક છે. અહીંયાં ઇસુખ્રિસ્ત વધસ્તંભે જડાયા હતા.

એથલેહમ—ઇસુખ્રિસ્તની જન્મભૂમિ છે.

બેરુહ—ખંદર છે, ત્યાંથી તારંગી બહાર દેશ જાય છે.

(૩) યુફ્રેટિસ અને તિગ્રિસનો પ્રદેશ.

પ્ર૦ જાણવા લાયક હકીકતનું વર્ણન કરો.

ઉ૦ આ પ્રાંતમાં આર્મિનિઆ, કુર્દિસ્તાન, મેસોપોટામિઆ અને ધરાકે અરબીનો સમાવેશ કર્યો છે.

પ્ર૦ લોકોની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ આર્મિનિઆનો ખ્રિસ્તી ધર્મ પાળે છે અને કુર્દ લોકો મુસલમાની ધર્મ પાળે છે. લોકો બરવાડની માફક બટકતી અવસ્થામાં રહે છે.

પ્ર૦ આ વિભાગની પેદાશ કહો.

ઉ૦ મેવો, અનાજ, રૂ, તમાકુ, દ્રાક્ષ અને ખજૂર પુષ્કળ થાય છે.

પ્ર૦ તેનાં મુખ્ય શહેર કહો.

ઉ૦ બમદાદ મુખ્ય શહેર અને વેપારનું કેન્દ્ર છે.

બસ્રા—મુખ્ય બંદર.

અર્જૂમ, વાન મોટાં શહેર છે.

બાબીલન, નીનેવ—પ્રાચીન કાળમાં મોટાં શહેર હતાં.

૬. અરબસ્તાન.

પ્ર૦ અરબસ્તાનની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ એશિઆઈ તુર્કસ્તાનની દક્ષિણે રાતા સમુદ્ર અને અરબી સમુદ્ર તથા ધરાની અખાત વચ્ચે આવેલો મોટો દ્વીપકલ્પ છે. દરિઆ કિનારાને લીધે વેપારની સવડ સારી છે. મહમદ પેગંબર સાહેબની જન્મભૂમિને લીધે મુસલમાનો આ દેશને પવિત્ર માને છે.

પ્ર૦ આ દેશની આબોહવા કહો.

ઉ૦ મધ્યભાગ ડુંગરાવાળો છે. દક્ષિણ અને ઉત્તર ભાગમાં રણ હોવાને લીધે હવા ગરમ અને સૂકી છે, અને રણમાં સીમુમ નામનો પ્રાચુષાતક ઝેરી વાયુ વાય છે. મધ્યભાગમાં રણ હોવાને લીધે કિનારે કિનારે વસ્તી છે.

પ્ર૦ ત્યાંની રાજ્યવ્યવસ્થા વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ એમાન પ્રાંતમાં સ્વતંત્ર સુલતાનની સત્તા છે, પણ હિંદી સરકારની દેખરેખ નીચે છે. તેમજ હૈદ્રાબાદ પ્રાંત પણ હિંદી સરકારની દેખરેખ નીચે છે. હિંદુજન, યમન અને એલહસા આ ત્રણ પ્રાંત યુરોપી તુર્કસ્તાનના સુલતાનની સત્તા નીચે છે.

પ્ર૦ મુખ્ય પેદાશ વિશે વર્ણન કરો.

ઉ૦ ખજુર, છુંદ વગેરે મેવા માટે પ્રખ્યાત છે. અનાજમાં ઘઉં અને બાજરી થાય છે. જનવરોમાં ઘોડા અને હાંટ તથા બકરાં થાય છે. દરિઆઈ પેદાશમાં બહેરન ટાપુની આસપાસથી મોતી નીકળે છે.

પ્ર૦ મુખ્ય આયાત કહો.

ઉ૦ સુતરાઉ કાપડ, ખાંડ અને દારૂગોળો બહારથી આવે છે. વેપાર ચલાવવામાં રેલ્વે, નદી, નહેરો વગેરેનો સવડ નથી પણ કાફલા વાટે વેપાર ચાલે છે.

પ્ર૦ આરબ લોકનાં ખાસ લક્ષણ કહો.

ઉ૦ લોકો ધણી જાતના છે. તેઓ સારી પરીણાયાકરી કરનાર, સ્વતંત્રતાના હીમાયતી, હિંમતવાન, મિતાહારી અને સાચું બોલનાર છે. પણ શહેરમાં વસવું નહિ બમવાથી રાવટીઓ બાંધી રણમાં રહે છે. લોકો મુસલમાની ધર્મ પાસે છે.

પ્ર૦ જાણવા લાયક શહેર કહો.

મક્કા—રાજધાનીનું શહેર, હજરત મહંમદ સાહેબની જન્મભૂમિ હોવાથી મુસલમાનોનું જત્રાનું ઠેકાણું છે.

મદીના—હજરત મહંમદસાહેબની કબર હોવાથી મુસલમાનો જત્રા માટે આવે છે.

અદાહ—અરબસ્તાનનું બંદર છે.

એડન—બંદર હોઇ અંગ્રેજ સરકારને તાબે છે, તેની દેખરેખ મુબાઇ સરકાર રાખે છે.

મોખા—છુંદ અને દાડમ માટે પ્રખ્યાત.

મસ્કત—ઓમાનની રાજધાની છે. આ ખંદેરી ખજુર વગેરે બહાર જાય છે.

સેના—અરબસ્તાનમાં સુંદર શહેર અને ખુદના વેપાર માટે પ્રખ્યાત છે.

૭. ઇરાન.

પ્ર૦ ઇરાનની જાણવા લાયક સામાન્ય હકીકત કહો.

ઉ૦ પહેલાં આ દેશમાં પારસીઓ રહેતા તેથી તે પરસીઆ નામથી પ્રખ્યાત હતો. રાજકીય દૃષ્ટિએ જેતાં ઇંગ્લાંડ અને રશિયાને ધણો અગત્યનો છે. પહેલાં આ દેશમાં કવિઓ અને મહાન પુરોનો જન્મ થયો હતો.

પ્ર૦ આખોહવાનું વર્ણન કરો.

ઉ૦ સમુદ્રની સપાટીથી ઉંચો છે જેથી વરસાદ ઝાઝો પડતો નથી. કેટલીક જગાએ શિઆળામાં સખત ટાઢ અને ઉનાળામાં સખત તાપ પડે છે.

પ્ર૦ મુખ્ય પેદાશ કહો.

ઉ૦ ખેતીની પેદાશમાં ધઉં, ચોખા, રૂ, ગળી, અફીણ, તમાકુ, મેવો, દારૂ અને ગુલાબની સારી પેદાશ છે.

ખનીજમાં—રૂપું, તાંબું, લોહું, સીસું, મીઠું, ગંધક, આરસ-પાહાણ અને ટરપેન્ટાઇન તેલ જથાબધ નીકળે છે.

આ સિવાય ઇરાની અખાતમાંથી મોતી નીકળે છે. વળી આ દેશમાં ઘોડા કુતરા અને ઊંટ વખણાય છે.

પ્ર૦ લોકોનો હુન્નર ઉદ્યોગ કહો.

ઉ૦ ગાલીયા, શાલ, તરવાર, ખંડુક, કટાર, ઊનનું કાપડ, જરિઆન અને બરતકામ ઉત્તમ અને છે.

પ્ર૦ લોકોનાં લક્ષણ કહો.

ઉ૦ લોકો સખ્ય, વિવેકી, સુધરેલા વિચારના ને છુટથી વાત કરનાર છે. લોકોનો મુખ્ય ધર્મ મુસલમાની છે. પારસી અને ખ્રિસ્તી-ઓની પણ વસ્તી છે.

પ્ર૦ રાજપદ્ધતિ કહો.

ઉ૦ પહેલાં રાજસત્તાક હતું, પણ હાલમાં થોડા સમયથી રાજ પ્રજાસત્તાક થયું છે, ત્યાંના રાજાને શાહ કહે છે.

પ્ર૦ જાણવા લાયક પર્વત, અને સરોવર વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ કુદિશ અને એલ્યુર્થ પર્વત છે અને હેમાવંદ નામનું શિખર જ્વાળામુખી છે.

હિરમીઆ અને અખતેગાન નામનાં ખારા પાણીનાં સરોવર છે.

પ્ર૦ મુખ્ય એટ કહો.

ઉ૦ કરક, કિશમ અને ઓરમઝ ધરાની અખાતમાં આવે છે. કરકની આબુઆબુ પુષ્કળ મોતી જડે છે.

પ્ર૦ જાણવા લાયક શહેર કહો.

ઉ૦ તેહરાન રાજધાનીનું શહેર અને ગાલીયાના વેપારનું સ્થળ છે. હસ્તપ્રહાન જુની રાજધાની ને વેપારનું મથક છે.

તખિઝ, વેપારનું ઠેકાણું છે.

ચજ્જમાં પારસીઓની વસ્તી છે, ને વેપારનું મથક છે.

મશાદ પોડો મારફત વેપાર ચલાવનાર શહેર અને પ્રખ્યાત કવિ ફિદ્દોશીની જન્મભૂમિ છે.

શિરાજ—દાર અને ગુલામ માટે પ્રખ્યાત છે. દારસી કવિ, સાદી અને હાશીઝની જન્મભૂમિ અને કબરો છે. બુશાયર અને આખાસ ધરાની અખાતપર બંદર છે.

અધ્યાનિસ્તાન.

પ્ર૦ જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ આ દેશ હિંદુસ્તાનની પશ્ચિમે આવેલો પહાડી પ્રદેશ છે. તેને કેટલોક ભાગ પહાડી પ્રદેશ છે.

પ્ર૦ તેની આબોહવા કહો.

ઉ૦ ઉનાળામાં ઘણો તાપ અને શિયાળામાં સખત ઠાંડ પડે છે. કેટલીક જગ્યાએ મોટાં જળદ્રુપ મેદાન છે.

પ્ર૦ મુખ્ય પર્વત અને નદીઓ કહો.

ઉ૦ સુલેમાન અને હિંદુકુશ પર્વત છે. કાબુલ અને હેલમંદ નદીઓ છે.

પ્ર૦ મુખ્ય પેદાશ કહો.

ઉ૦ અનાજમાં-ઘઉં, મકાઈ અને ચોખા, મેવામાં-દ્રાક્ષ, દાડમ, તરબુચ અને હાંગ છે. પશુઓમાં-ધોડા, ઢોર અને ઘેટાં છે.

પ્ર૦ લોકોનો કુન્નર કહો.

ઉ૦ રેશમી સામાન, ગાલીચા, પેશતીન અને દુઆવેલું જીનનું બાંધું કાપડ.

પ્ર૦ આયાત કહો.

ઉ૦ સુતર, સુતરાઉ કાપડ, ધાતુ, ચા, ખાંડ વગેરે હિંદમાંથી જાય છે.

પ્ર૦ નિકાસ કહો.

ઉ૦ મેવો, ઉન, ઢોર, ચામડાં, હાંગ અને ઔષધ બહાર દેશ જાય છે.

પ્ર૦ લોકોનાં લક્ષણ કહો.

ઉ૦ દેશ પહાડી હોવાથી લોકો બળવાન, કઠાવર અને ઝનુની છે. પરાણાચક્રી કરવામાં આરબોની માદક હોશિયાર છે. રાજ્ય રાજસત્તાક હોય રાજને અમીર કહે છે.

પ્ર. અરધાનિસ્તાનનાં મુખ્ય શહેરો કહો.

ઉ. કાબુલ, કાબુલ નદી પર રાજધાનીનું અને વેપારનું મથક છે.
જલાલાબાદ—ઐતિહાસિક શહેર છે.

ગઝની—મહમદ ગઝનીના સમયનું પ્રખ્યાત શહેર છે.

કંદહાર—કાટખંધી પ્રખ્યાત શહેર અને વેપારનું મથક છે.

હૈરાત—જમીનની ફળદ્રુપતાને લીધે પુરાસાનનું મોતી કહેવાય છે, લશ્કરી અગત્યના પ્રમાણમાં હિંદુસ્તાનનો દરવાજો કહેવાય છે.

મદખ--પારસીઓના પેર્ગંજર ઓરાસ્ટર સાહેબની જન્મ-ભૂમિ છે.

યુરોપખંડ.

પ્ર. બધા ખંડોમાં નાનો ખંડ કયો છે ?

ઉ. યુરોપખંડ.

પ્ર. વિદ્વાનો યુરોપ અને એશિયાને ક્યા એક નામથી ઓળખે છે ?

ઉ. યુરોપને એશિયાનો એક દ્વીપકલ્પ મણી યુરેશિયા નામથી ઓળખે છે.

પ્ર. યુરોપ અને એશિયા સાથી જુદા પડે છે ?

ઉ. યુરલ પર્વત અને યુરલ નદી બન્ને ખંડને જુદા પાડે છે.

પ્ર. યુરોપખંડની સીમા કહો.

ઉ. ઉત્તરે-ઉત્તર મહાસાગર.

પશ્ચિમે-આટલાંટિક મહાસાગર.

દક્ષિણ-જિબ્રાલ્ટરની સામુદ્રકુની, ભૂમધ્ય સમુદ્ર, કાળોસમુદ્ર, અને બોસપોરસની સામુદ્રકુની છે.

પૂર્વે-કાસ્પિયન સમુદ્ર, કાળોસમુદ્ર, યુરસ નદી અને યુરલ પર્વત છે.

પ્ર. યુરોપખંડનો વિસ્તાર કહો.

ઉ. વધારેમાં વધારે ૩૬૦૦ માઇલ લાંબો ને ૨૪૦૦ માઇલ પહોળાખનો હોઇ કુલ ક્ષેત્રફળ ૩૭૫૦૦૦૦ ચો. માઇલ છે.

પ્ર. યુરોપની કુદરતી રચના વિષે જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ. એશિયા કરતાં નિચાણનો પ્રદેશ છે. સમશીતોષ્ણ કટીબંધમાં આવેલો છે. વળી આ ખંડમાં એકે રણ નથી. એશિયાનો નાનો ભાગ હોય તેમ નદીઓ અને પર્વતો નાના માપ પર છે. એમાં ઝાઝો પહાડી પ્રદેશ નહોતાં મોટું સપાટ મેદાન છે. પૃથ્વીપરની જમીનની વચ્ચોવચ્ચ આવેલો છે, તેથી તેને બધા ખંડ સાથે વેપાર ચલાવવાની સારી સગવડ છે. સમુદ્રના લાંબા ફાંટાઓ ખંડના અંદરના ભાગમાં ધણે દુર સુધી ગયેલા છે, આથી તમામ ખંડ કરતાં મહાસાગરનો લાભ વધારે મળે છે.

પ્ર. યુરોપના ઉચ્ચ પ્રદેશ કહો.

ઉ. ગ્રીસ, તુર્કસ્તાન, સ્વીટઝર્લૅન્ડ, ઇટાલી, ફ્રાન્સ વગેરે ઉચ્ચ પ્રદેશ છે.

પ્ર. યુરોપના પર્વત ગણાવો.

ઉ. એશિયામાં જેમ પામીર બધા પર્વતનું કેન્દ્રસ્થાન છે, તેમ યુરોપમાં આલ્પ્સ પર્વતમાંથી બધા પર્વત નીકળી જુદી જુદી દિશાએ જાય છે. એશિયાની માફક તેના પર્વતો પૂર્વ પશ્ચિમ ગએલા છે. તે હાર આટલાંટિક મહાસાગરથી શરૂ થઇ ઠેક ઠોકેસસ પર્વત સુધી પહોંચી એશિયાના પર્વતો સાથે જોડાઇ ઠેક પાસિફિક

મહાસાગર સુધી ગએલી છે. યુરોપમાં અનુક્રમે કાન્ડાખરીઆ, પીરીનીઝ, આલ્પ્સ, જીરા, કાર્પેથિઅન, આરકન, અને કોકેસસની સળંગ લાઇન બને છે. આ સિવાય ઓપનાઇન, ચુરલ, કોલોન વગેરે ખુટા પર્વત આવેલા છે.

પ્ર. યુરોપના જવાળામુખી પર્વત કહો.

ઉ. વિમુવિયસ, એટના, સ્ટ્રામ્બોલી ઇટાલીમાં અને હેકલા આઇસલૅન્ડમાં આવેલા છે.

પ્ર. યુરોપખંડની નદીઓ કહો.

ઉ. વોલ્ગા અને ચુરલ દાર્પિઅન સમુદ્રને મળે છે.

ડાન્યુબ ને નિપર કાળા સમુદ્રને મળે છે.

ડાન આઝોવના સમુદ્રને મળે છે.

ધેચેરા ને ચોર્ડીના ઉત્તરમહાસાગરમાં પડે છે.

ડ્યુના રૈગા અખાતને મળે છે.

વિસ્ત્રુલા અને ઓડર બાલ્ટિક સમુદ્રને મળે છે.

એલ્બ, વિસર, હાઇન ને ટેમ્સ—ઉત્તર (જર્મન) સમુદ્રને મળે છે.

સેન ઇલિસ ચેનલને મળે છે.

લુઓર, ગારોન, ડુરો અને ટેગસ આટલાંટિક મહાસાગરને મળે છે.

ધ્રોણા, હોન, આર્નો અને ટૈબર,--ભૂમધ્ય સમુદ્રને મળે છે.

પ્ર. યુરોપખંડમાં જળવા લાયક સરોવર કહો.

ઉ. લાડોગા, આનેગા અને ઇલ્મેન યુરોપી રશિઆમાં આવેલા છે.

જીનીવા અને કોન્સ્ટન્સ સ્વીત્ઝર્લૅન્ડમાં કુદરતી સૌંદર્યને માટે પ્રખ્યાત છે.

વેનર, વેટર અને મીલર સ્વીડનમાં આવેલાં છે. સર્વમાં
મોટામાં મોટું મીઠા પાણીનું સરોવર લાડોગા છે.

પ્ર૦ યુરોપના ઉત્તર કિનારા વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ ઉત્તરમહાસાગરને લગતો શ્વેતસમુદ્ર, તથા સ્પિટ્ઝબર્ગન
અને નોવાઝેમ્બલા બેટ આવેલા છે.

પ્ર૦ પશ્ચિમ કિનારે આવેલા સમુદ્ર અને અખાત કહો.

ઉ૦ બોથનિઆ અને ફિન્લેન્ડનો અખાત, આલ્ટિક, ઉત્તર (જર્મન)
ને આઇરિશ સમુદ્ર તથા ગ્રિન્કેનો ઉપસાગર આવેલો છે.

પ્ર૦ યુરોપને પશ્ચિમ કિનારે આવેલી સામુદ્રધુનીઓ કહો.

ઉ૦ સ્કાગરાક, કાટીગાટ, સાઉન્ડ, ગ્રેટબેલ્ટ, અને લીટસબેલ્ટ.

પ્ર૦ પશ્ચિમ કિનારે આવેલા દ્વીપ કયા કયા છે ?

ઉ૦ ગ્રેટબ્રિટન, આયર્લેન્ડ, આઇસલેન્ડ, આટલાંટીક મહાસાગરના
ગ્રીનલેન્ડ, ફયુનેન, લાલાંડ બોર્નહોમ, બાલ્ટીક સમુદ્રમાં; તથા
ગોથલેન્ડ ને ઝોલાંડ, બોથનીઆ અખાતમાં છે.

પ્ર૦ દક્ષિણ કિનારે આવેલા સમુદ્ર અને અખાત કહો.

ઉ૦ સૂમધ્ય, આદ્રીઆટીક, કાળો, આઝોવ, માર્મેરા સમુદ્ર અને
ઇજીઅન સમુદ્ર, લેયોન્સ, છનોઆ, ટોરન્ટો, અને વેનીસને
અખાત.

પ્ર૦ દક્ષિણ કિનારે આવેલા બેટ કહો.

ઉ૦ બહારી યાપુઓ સ્પેનને લગતા, કાસીકા ક્રાન્સને તાબે; સાર્દી-
નીઆ, એલ્બા, અબોલી, ઇટાલીના; માલ્ટા, ગોઝો, ક્રીમીના,
અંગ્રેજોના છે; અને કાંડીઆ તથા લેમનોસ તુર્કસ્તાનના તાબાના છે.

પ્ર. દક્ષિણ કિનારે સામુદ્રધુનીઓ કય છે ?

ઉ. જાવાહર, હેલીસ્પોન્ટ, અને બોસફરસ.

પ્ર. યુરોપની મુખ્ય ભૂશિરો કહો.

ઉ. ઉત્તરકેપ, નોર્દકીન, નોર્વેમાં; સેન્ટ, વિન્સેન્ટ, સાન્ટામેરીઆ, અને રોકા, પોર્તુગાલમાં; કેપ શીનીસ્ટર, ઓર્ટીંગલ, ટકાલગર, કુઝ, અને હરીશ, સ્પેનમાં; સ્પાર્ટીવેન્ટ્રા અને પાર્સાદો ઇટાલીમાં; ને કેપ-માટાપાન ગ્રીસમાં છે. નોર્દકીન છેક ઉત્તરમાં, કેપરોકા પશ્ચિમમાં અને કેપટરીશ છેક દક્ષિણમાં છે.

પ્ર. યુરોપમાં દ્વીપકલ્પો કયા કયા છે ?

ઉ. સ્કાંડેનેવીઆ, જર્મલાંડ, આઇબીરીઅન, ઇટાલી, બાલ્કન અને ક્રિમીઆ મુખ્ય દ્વીપકલ્પો છે.

પ્ર. યુરોપખંડની આગોહવાતું વર્ણન કરો.

ઉ. ધ્રુવભાગે યુરોપખંડ સમશીતોષ્ણ કટિખંધમાં આવેલો છે. ત્યાં બહુ ગરમી પડી નથી, સ્વીટ્ઝર્લૅન્ડ સિવાય બધા દેશો પાસે દરિયા આવેલો છે. ગ્રેટબ્રિટન ને નોર્વેમાં ગલ્ફસ્ટ્રીમને લીધે અતિશય ટાઢ પડતી નથી. રશિઆમાં પશ્ચિમ પૂર્વમાં પર્વતો નહિ હોવાથી ઉત્તરનો ટુંડો પવન કાળા સમુદ્રના પાણીને પણ ધારે છે, નોર્વે ગ્રેટબ્રિટન અને સ્પેન વગેરે પશ્ચિમના દેશોમાં વરસાદ વધારે પડે છે. આપણી માફક નિયમિત ચોમાસું ન હોતાં ત્યારે માસમાં ગમે ત્યારે વરસાદ પડે છે. વળી આ ખંડ સમશીતોષ્ણ તથા શીતકટિખંધમાં હોવાને લીધે ઉષ્ણ કટિખંધ જેટલો વરસાદ પડતો નથી.

પ્ર. યુરોપખંડની વનસ્પતિની નીપજ વિષે શું જાણો છો ?

ઉં હિતરમાં સેવાળ અને લીલ જ્વતની વનસ્પતિ થાય છે. દક્ષિણ-
માં દેવદાર અને ફર્નનાં જંગલ છે. વળી ઝાંક, ચેરા, ખીચ,
ઝોલીવ અને સેતુરનાં ઝાડ પણ થાય છે. રશિયા, સ્વીડનનોર્વે
અને આસ્ટ્રીઆમાં ઇમારતી લાકડું થાય છે.

પ્ર૦ યુરોપખંડમાં યતા પ્રાણીઓની હકીકત કહો.

ઉં આપણા ખંડની માફક સિંહ, ચિત્તા, દીપડા, કે હાથી જોવામાં
આવતા નથી. શિકારી જનાવરોમાં રીંછ, વર, ને હરણુ છે.
ફક્ત જીબ્રાલ્ટર આગળ વાંદરા જોવામાં આવે છે. દક્ષિણમાં દેશ-
મના કીડા અને નદીઓમાં આમન અને સ્ટરજોન નામની મા-
છલી જોવામાં આવે છે. ઘેડા, બળદ, ઘેટાં, બકરાં, કુતરાં, હુમ્મર
એ ગ્રામ્ય જનાવર છે.

પ્ર૦ યુરોપખંડની વસ્તી વિષે શું જણો છો ?

ઉં આ ખંડમાં આડવીસ (૩૮) કરોડ માણસની વસ્તી છે, જેલ-
જીઅમ અને ઇંગ્લાંડ ધાતી વસ્તીવાળા પ્રદેશ છે. શીનલાંડ, લાપ્લેન્ડ,
હંગરિ અને તુર્કસ્તાનમાં મોગોલિયન પ્રજા છે, બાકીની ક્રૉકેસીઅન
જાતની છે. બારક નામના મૂળ વતનીઓ સ્પેનની ઉતરે વસે છે.

પ્ર૦ યુરોપખંડમાં કયા કયા ધર્મ આલે છે ?

ઉં મુખ્ય ધર્મ ખ્રિસ્તી છે. આ સિવાય બાહુદી, અને મુસલમાની
ધર્મના ધણા થોડા લોકો છે.

પ્ર૦ ખ્રિસ્તી ધર્મના પેટા ધર્મોની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉં રોમન કેથોલિક, ગ્રીકચર્ચ અને પ્રોટેસ્ટન્ટ નામના ત્રણ વિભાગ
છે. ગ્રીક અને રોમન કેથોલિક મૂર્તિને માને છે, પણ રોમન
કેથોલિક પોપને ધર્મગુરુ તરીકે માને છે, ત્યારે ગ્રીકચર્ચ પોપની

સત્તા કબુલ રાખતા નથી. ઓરેસ્ટાટ ધર્મવાળા મૂર્તિને માનતા નથી તેમ પોપને પણ ધર્મગુરુ તરીકે માનતા નથી.

પ્ર૦ યુરોપમાંથી કયા કયા ખનીજો નીકળે છે ?

ઉ૦ કાયલા, લોખંડ, સીસું, તાંબુ, અને મીઠું તમામ દેશમાંથી જડે છે કલાઈ—ગ્રેટબ્રિટનમાંથી.

જમત—મેલશ્વઅમ અને જર્મની.

પારો—સ્પેન, ઇટાલી અને આસ્ટ્રીઆહંગરીમાંથી.

ગંધક—ઇટાલીમાંથી.

સોનું—યુરલ પર્વત અને આસ્ટ્રીઆમાંથી.

મીઠું—કાર્પેથીઅન પર્વત, ઈંગ્લાંડ, પોલાંડના કાકો શહેરમાંથી તુર્કસ્તાન સિવાયના તમામ દેશના ખનીજોને ખોદી તેનો ખરાબર ઉપયોગ કરે છે. આથી યુરોપખંડ વેપાર બાબતમાં ઉત્તમ સ્થિતિમાં છે.

પ્ર૦ ખેતીની પેદાશ કહો.

ઉ૦ ઉત્તર તરફ રાઇ અને જવ, મધ્ય ભાગમાં ઘઉં અને દ્રાક્ષ, દક્ષિણમાં ઘઉં, મકાઈ, ડાંગર, શેરડી, તમાકુ, દ્રાક્ષ અને નારંગી, વગેરે પુષ્કળ થાય છે.

પ્ર૦ પ્રાણિજ પેદાશ કય કય છે ?

ઉ૦ જીન—રૂશીઆ, જર્મની અને ગ્રેટબ્રિટનમાંથી.

રેશમ—ઇટાલી અને ફ્રાન્સમાંથી.

વાદળી—ભૂમધ્ય સમુદ્રમાંથી.

પ્ર૦ લોકોનો હુતર ઉદ્યોગ કહો.

ઉ૦ બધી પ્રજાઓમાં ટ્યુટોનીક પ્રજા (અંગ્રેજ, વલાંદા, રશિયન-વીઅન, જર્મન) હુતર ઉદ્યોગમાં આગળ પડતી છે. ગ્રેટબ્રિટન,

ક્રાન્સ, જર્મની, બેલજીઅમ, હોલાંડ, અને સ્વીત્ઝર્લાંડ, કારખાનામાં બનાવેલો તૈયાર માલ બહાર મોકલે છે.

ગ્રેટબ્રિટન—લોખંડ અને પોલાદ કામ, સંચા કામ, ગરમ અને સુતરાઉ કાપડનાં કારખાનાંને માટે પ્રખ્યાત છે.

જર્મની—સ્ટેશનરી સામાન, રસાયનિક સામાન તથા તેને લગતાં યંત્રો, એલેઝરીન રંગો બહાર દેશ મોકલે છે.

૫૦ યુરોપ ખંડમાં વેપારના સાધન કહો.

ઉં આ ખંડમાં અંદર પડતા અખાતો હોવાથી તથા વહાણ ને આગમોટો ફરી શકે તેવી નદીઓ હોવાથી જળ માર્ગની સારી સગવડ છે. રેલ્વેનો ફેલાવો પણ પુષ્કળ છે. પારીસથી સાત કલાકમાં વિલાયત જવાય તેવી અને જળમાર્ગની ઉત્તમ યોજના છે. પારીસથી રેલ્વે માર્ગે યુરોપખંડના કોઇ પણ દેશની રાજધાનીમાં જઇ શકાય છે. રશીઆ અને તુર્કિસ્તાનમાં રેલ્વે જોડાયે તેટલી નથી.

૫૦ યુરોપના વેપાર વિષે શું જાણો છો ?

ઉં વર્ષ ૧૮૭૩ પરદેશથી કાચો માલ આવે છે અને તૈયાર થએલો માલ બહાર દેશ જાય છે. રશીઆ, ડેનમાર્ક, નોર્વે અને સ્વીડન જંગલ ખેતર અને દરિયાની પેદાશ બહાર દેશ મોકલાવે છે.

૫૦ યુરોપખંડની રાજ્યપદ્ધતિની હકીકત કહો.

ઉં બધાં મળી ત્રેવીસ (૨૩) સ્વતંત્ર રાજ્યો છે. તેમાં બ્રિટીશ રાજ્ય ક્રાન્સ, જર્મની, આસ્ટ્રીઆ, હંગરી, ઇટાલી અને રશીઆ બળવાન રાજ્યો ગણાય છે. ગ્રેટબ્રિટન અને જર્મનીનાં રાજ્યો અસુક દેશોના સમૂહથી બનેલાં છે. ક્રાન્સ, સ્વીત્ઝર્લાંડ અને પોર્તુગલ.

ગાલ પ્રજાસત્તાક અને રશ્શીઆ રાજાસત્તાક છે. આ સિવાયનાં તમામ રાજ્યો રાજાપ્રજાસત્તાક છે. પ્રજાસત્તાક તથા રાજાપ્રજાસત્તાક રાજ્યોમાં વહીવટ ચલાવવામાં મહત્ત્વ માટે બન્ને સમા હોય છે.

પ્ર૦ યુરોપખંડનાં મુખ્ય રાજ્ય ગણાવો ?

ઉ૦ બ્રિટીશના ટાપુ (ઇંગ્લાંડ અને વેલ્સ, સ્કોટલેન્ડ, આયર્લેન્ડ) (૨) સ્કોટેનેવીઅન દ્વીપકલ્પ (સ્વીડન અને નોર્વે) (૩) રશ્શીઆ (૪) જર્મની (પ્રુશીઆ-સાક્સની, બાવેરીઆ, વર્ટેમ્બર્ગ વગેરે છત્રીસ રાજ્યો) (૫) ડેનમાર્ક. (૬) હોલાંડ (નેધર્લેન્ડ) (૭) બેલ્જિઅમ. (૮) ફ્રાન્સ. (૯) સ્વીત્ઝર્લેન્ડ (૧૦) આસ્ટ્રીઆ હંગરી (૧૧) બાલકન દ્વીપકલ્પ (રોમાનીઆ, બલગેરીઆ, સર્વીઆ, માન્ડોવીઓ તુર્કસ્તાન, ગ્રીસ) (૧૨) ઇટાલી. (૧૩) આઇબીરીયન દ્વીપકલ્પ. (સ્પેન, પોર્ટુગાલ.)

પ્ર૦ યુરોપ ખંડના દેશો રાજધાની સાથે કહો.

ઉ૦ (૧) બ્રિટીશ ટાપુ-લંડન	(૯) સ્વીત્ઝર્લેન્ડ-બર્ન.
(૨) સ્વીડન-સ્ટોકહોમ	(૧૦) આસ્ટ્રીઆ-વિએના
(૩) નોર્વે-ક્રિસ્ટીઆના	(૧૧) હંગરી-બુડાપેસ્ટ
(૪) યુ.રશ્શીઆ-સેન્ટપીટસ્બર્ગ.	(૧૨) તુર્કસ્તાન-કોન્સ્ટાન્ટીનોપલ
(૫) જર્મની-બર્લિન	(૧૩) ગ્રીસ-આથેન્સ
(૬) ડેનમાર્ક-કોપનહેગન	(૧૪) ઇટાલી-રોમ
(૭) હોલાંડ-હેગ	(૧૫) સ્પેન-માડ્રીડ
(૮) બેલ્જિઅમ-બ્રસેલ્સ	(૧૬) પોર્ટુગાલ-લિસ્બોન

બ્રિટિશ ટાપુ.

પ્ર૦ બ્રિટિશ ટાપુ વિષે સામાન્ય હકીકત કહો.

ઉ૦ ગ્રેટબ્રિટન (ઇંગ્લાંડ, સ્કોટલેન્ડ, વેલ્સ) અને આયર્લેન્ડ મળી આ રાજ્ય થયું છે. તે આપણા શહેનશાહનો મુલક હોવાથી પૃથ્વી પરનાં સર્વ રાજ્યમાં વસ્તી, વિસ્તારમાં તથા વૈભવમાં સર્વથી શ્રેષ્ઠ હોવાથી વધારે અગત્યનો છે. તેમાં ૪૫૬૦૦૦૦૦ માણસની વસ્તી છે. આ ટાપુઓની વચ્ચે અને આગુખાગુનો દરિયો છા-છરે હોવાથી પહેલાં તે મુખ્ય ખંડનો ભાગ હશે એમ અનુમાન કરાય છે. આ ટાપુઓ આટલાંટિક મહાસાગરમાં આવેલા છે.

પ્ર૦ બ્રિટિશ ટાપુઓની રાજ્યપદ્ધતિ કહો.

ઉ૦ અહીંનું રાજ્યતંત્ર રાજ્યપ્રજ્ઞસત્તાક છે એટલે પ્રજા તરફથી નીમાએલા સભાસદોની પાર્લિમેંટ રાજ્યને રાજકારભાર ચલાવવામાં મદદ કરે છે. પાર્લિમેંટમાં ઇંગ્લાંડ, સ્કોટલેન્ડ, વેલ્સ અને આયર્લેન્ડના પ્રતિનિધિઓ સભાસદ તરીકે બેસે છે. આયર્લેન્ડ ૧૧૭૨ માં વેલ્સ ૧૨૮૨ માં અને સ્કોટલેન્ડ ૧૬૦૩ માં ઇંગ્લાંડ સાથે જોડાઈ સંયુક્ત રાજ્ય થયું છે.

ઇંગ્લાંડ અને વેલ્સ.

પ્ર૦ ઇંગ્લાંડ નામ શાપરથી પડ્યું ?

ઉ૦ પહેલાં આ વિભાગ બ્રિટન નામથી ઓળખાતો, પણ આંગલ-નામના લોકોએ આ દેશ જીત્યો ત્યારથી ઇંગ્લાંડ નામથી પ્રખ્યાત છે.

પ્ર૦ ઇંગ્લાંડની સીમા કહો.

ઉ૦ ઉત્તર તરફ ચીવિઅટ પહાડ સ્કોટલેન્ડથી છુટો પાડે છે. દક્ષિણે ઇંગ્લિશ ચેનલ ફ્રાન્સથી અને પશ્ચિમે આઇરીશ સમુદ્ર આયર્લેન્ડથી છુટો પાડે છે, પૂર્વે જર્મન સમુદ્ર આવેલો છે.

૫૦ ઇંચાંડની આબોહવાનું વર્ણન કરો.

ઉં ઇંચાંડની આબુખાબુ દરિઓ આવેલો હોવાથી તથા સમ-
શીતોખુ કટિખંધમાં હોવાને લીધે હવા સમઘાત છે. દરિઆ
કિનારાને લીધે હવા ભેજવાળી, પણ તંદુરસ્ત છે. નિયમિત ચો-
માસું ન હોતાં બારે માસ થોડો થોડો વરસાદ પડે છે. ગલ્ફ-
રદ્દીમ નામનો ગરમ પ્રવાહ તેની પાસે થઇને વહે છે, તેથી તેના
સરખા અક્ષાંશવાળા દેશ કરતાં ઝાણી ઠંડી પડે છે. આથી લો-
કોને ઉલ્લેગ કરવામાં સુગમતા પડે છે.

૫૦ લોકોનું વર્ણન કરો.

ઉં લોકો ટ્યુટોનિક જાતના હોઇ પ્રોટેસ્ટન્ટ ધર્મ પાળે છે, તેઓ
બહાદુર, હિંમતવાન, દૃઢ, ચંચળ, સાહસિક, સ્વદેશભિમાની
અને ન્યાયી છે; પોતાના દેશની ઉન્નતિ માટે તેમજ કીર્તિ અને
વેપાર માટે ગમે તે સ્થળે જવામાં પાછા હઠતા નથી. પોતાની
ફરજ બળવવામાં આજસ કરતા નથી. તેથી તેઓ બહુજીવ હિંમત
સ્થિતિમાં આવ્યા છે.

૫૦ ઇંચાંડની પેદાશ કહો.

ઉં ૧૭૫૫ જમીનમાં ખેતીમાં—બાજી, બાજરી, જવ, બટાટા અને
ગાજર થાય છે.

એપલ, જમરૂખ, ચેરી, અંજીર અને સ્ટ્રોબેરી નામનો મેવો થાય છે.

જંગલની પેદાશમાં—ઓક, ખીચ અને દેવદાર થાય છે.

ખનીજ પેદાશમાં—લોહું, કાચલા, સિંધવ, સીસું, જસત, કલાઇ,
સ્લેટના પથ્થર અને તાંબુ નીકળે છે. લોકો આ ખનીજોને
જમીનમાંથી ખોદી કાઢી તેનો બહુ સારો ઉપયોગ કરે છે

૩૦ લોકોનો હુમર ઉદ્યોગ કહો.

ઉં દુનીઆમાં બનતી તમામ ચીજોમાં સૌથી વધારે ચીજે આ દેશમાં બને છે. સુતરાઉ, ગરમ, અને રેશમનું કાપડ બનાવવાનાં તથા લોખંડનો સામાન બનાવવાનાં પુષ્કળ કારખાનાં છે, તથા તમામ જાતનો તૈયાર માલ બનાવી બહાર દેશ મોકલે છે.

૩૦ ઇંગ્લાંડની આયાત કહો.

ઉં અનાજ, રૂ, ઊન, ખાંડ, સોતું, રપું. હમારતી લાકડું, રેશમ, ચા, શણ, માખણ, તેલીખીમાં, દારૂ અને તમાકુ બહાર દેશથી આવે છે.

૩૦ મુખ્ય નિકાસ કંઈ છે ?

ઉં રેશમી, શણનું અને ઊનનું તથા સુતરનું કાપડ, કાગળ, કાચ, યંત્ર, લોખંડનો સામાન, દવાઓ બહારદેશ જાય છે.

૩૦ હિંદુસ્તાન સાથેના તેનો વ્યાપારી સંબંધ કહો.

ઉં હિંદુસ્તાનનો સર્વ દેશ કરતાં આ દેશ સાથે વધારે વ્યાપારી-સંબંધ છે. લાંબી હિંદુસ્તાનમાં-સુતર, ઊન, શણ અને રેશમનું કાપડ, તથા તમામ જાતનાં યંત્રો, કાગળ, કાચ, દવા અને લોહનો સામાન આવે છે. તેને બદલે હિંદુસ્તાનમાંથી-પ્રજી, શણ, ચા, તમાકુ, રૂ, તેલખીયાં, માખણ અને ખીજે કેટલોક કાચો માલ જાય છે.

૩૦ ગ્રેટબ્રિટનનાં વેપાર ગલાવનાર મુખ્ય બંદર કહો.

ઉં લંડન બંદરે તમામ જાતનો માલ આવે છે. લિવરપુલ બંદરેથી સુતરાઉ કાપડ અને સાંચાકામ બહારદેશ જાય છે. કાર્ડિફથી કાચલા, ન્યુકેસ્ટલથી કાચલા અને સાંચાકામ હલ બંદરેથી સુતરાઉ અને ગરમ કાપડ અને ઝલાસગો બંદરેથી લોખંડ અને

તૈયાર થએલો માલ બહારગામ જાય છે. સૌધામપદ્મન બંદરેથી અમેરિકા અને દક્ષિણ આફ્રિકા જનારા ઉતારિયો જાય છે.

પ્ર૦ ઇંગ્લાંડની ઉત્પત્તિનાં કારણ કહો.

ઉ૦ તે સમશીતોષણ કટિબંધમાં આવેલો હોવાથી ત્યાંના લોકોને કામ કરતા થાક લાગતો નથી. તેની ચારે તરફ દરિયો આવેલો છે, તેથી લોકોને જળમાર્ગે વેપાર ચલાવવાની સારી સગવડ મળી તથા બારકસો અને વહાણ સહીસલામત રહી શકે તેવાં સારાં બંદર મળ્યાં. આથી લોકો સાહસિક અને વેપારી થયા. વળી બેટ હોવાથી તેના ઉપર કાંઈ પરદેશી રાજથી હુમલો થઈ શકતો નથી. આપણા કરતાં વધારે ઠંડી પડતી હોવાથી શરીરની કુદરતી ગરમી સાચવી રાખવા માટે લોકોને ઉઘોગી થવાની જરૂર પડે છે. પુષ્કળ ખનીજ નીકળતા હોવાથી લોકો ઉત્સાહથી કારખાનાં ચલાવે છે. નવીન ઉદ્યોગને રાજ તથા પ્રજા તરફથી આશ્રય મળે છે આથી નવા નવા હુન્નર શોધી કાઢવા માટે લોકો મંડયાજ રહે છે. લોકોનામાં સ્વદેશાભિમાન હોવાથી પોતાના દેશનું હિત કરવામાં પોતાના સ્વાર્થનો ભોગ આપવામાં પણ પાછો પગ કરતા નથી. કેળવણી તથા સાહિત્યને ખીલવવામાં તેઓ આગળ પડતો ભાગ લે છે.

પ્ર૦ ઇંગ્લાંડના મુખ્ય પર્વત કહો.

ઉ૦ ચિવિઅટ, સ્કાફેલ અને સ્નોડન.

પ્ર૦ મુખ્ય નદીઓ કહો.

ઉ૦ ટેમ્સ, સેવર્ન, મર્સી, ટાઇન, ટેન વગેરે.

પ્ર૦ મુખ્ય બેટ કહો.

ઉ૦ માન, આંગરૂસી, અને ચેનલના ગ્રાપુઓ.

પ્ર૦ મુખ્ય ભૂશિરો કહો.

ઉં લાન્ડમેન્ડ, લીઝર્ટ સ્ટાર્ટ, બીચીહેડ વગેરે.

પ્ર૦ મુખ્ય શહેર કયાં છે ?

લંડન—દુનિયામાં વધારેમાં વધારે વસ્તીવાળું અને સમૃદ્ધિવાળું
ટેમ્સ નદી પર આવેલું રાજધાનીનું શહેર છે.

ચાર્ક, કાન્ટબરી—ધર્મધિક્ષનાં સ્થળ છે.

બર્મિંગહામ, રૅપ્લીફ્ડ—ધાતુ કામ માટે પ્રખ્યાત છે.

લીવરપુલ—પશ્ચિમ કિનારે અમેરિકા સાથે વેપાર ચલાવનારું
મોટું બંદર છે.

માન્ચેસ્ટર—સુતરાઉ કાપડનાં કારખાનાં માટે પ્રખ્યાત છે.

બ્રીસ્ટલ, હુલ—મોટાં બંદર છે.

પોર્ટસમથ, પ્લીમૌથ—નૌકાસૈન્યનાં ઠેકાણાં છે.

લીડઝ—ગરમ કાપડ માટે પ્રખ્યાત છે.

નોટિંગહામ—કાર, મોર્ગન અને ગંજીફરાક માટે પ્રખ્યાત છે.

ઇટન, હેરો, વિન્ચેસ્ટર ને ફ્રિન્ચ—મોટી શાળાઓ માટે
પ્રસિદ્ધ છે.

લંડન, ડહોમ, ઓક્સફર્ડ, ને કેમ્બ્રિજ—યુનિવર્સિટીનાં
સ્થળ છે.

વિંડસર—ઇંગ્લાંડના રાજાઓને રહેવાનું સ્થળ છે.

અનીય—લંડનની પાસે વેધશાળા માટે પ્રખ્યાત છે.

કાર્ડીફ અને સ્વાન્સી—વેલ્સમાં મોટાં શહેર છે.

સ્કોટ્લેન્ડ.

પ્ર૦ જાણવાલાયક હકીકત કહો.

ઉં ઇંગ્લાંડ કરતાં વધારે પહાડી અને વધારે ઠંડીવાળો તથા બેજ-
વાળો પ્રદેશ છે, ઉત્તર અને દક્ષિણ તરફનો ઉચ્ચ પ્રદેશ છે.

પ્ર૦ મુખ્ય પેદાશ કહો.

ઉં ખેતીની પેદાશમાં જવનો પાક મુખ્ય છે, સુતર, શણ અને
જીનની બનાવટ સારી થાય છે.

ખનીજમાં—લોહાની, કૌચલાની અને સીસાની ખાણો છે.

પ્ર૦ લોકોનો હુન્નર ઉદ્યોગ કહો.

ઉં ખાણ ખોદવાનો, વહાણ બાંધવાનો અને શણ તથા સુતર અને
જીનનું કાપડ બનાવવાનો તથા લોહનો સામાન બનાવવાનો
ધંધો ધમધાકાર ચાલે છે.

પ્ર૦ લોકો વિષે જણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉં લોકો ટ્યુટોનીક અને કેલ્ટીક જાતના હોઇ પ્રોટેસ્ટન્ટ ધર્મ પાળે
છે. તેઓ હિંમતવાન અને ખતીલા છે. લોકો કેળવણી મેળવ-
વામાં ઉત્સાહી છે.

પ્ર૦ મુખ્ય અખાતો કહો.

ઉં ફ્રાઈ, ટે, મોરે, કલાઈડ અને સોલ્વે છે.

પ્ર૦ મુખ્ય ભૂશિરો કહો.

ઉં ટનેટહેડ, રૉથ અને ગાલોવેનોમલ છે.

પ્ર૦ મુખ્ય દ્વીપ કહો.

ઉં શેટલાંડ, આર્કની અને હેબ્રીડીઝ બેટ છે.

પ્ર૦ મુખ્ય નદીઓ કહો.

ઉં ટવીડ, ફ્રાઈ, ટે, અને સ્પે નામની નદીઓ છે.

પ્ર૦ મુખ્ય સરોવર કહો.

ઉં લોકલોમોન્ડ, લોકટે, લોકનેસ, વગેરે.

પ્ર૦ મુખ્ય શહેર કહો.

ઉં એડીનબરો—રાજધાની અને એક સુંદર શહેર છે.

ગ્લાસગો—૨ તથા લોહાની બનાવટ (વહાણુ, ઓજન) વગેરે માટે પ્રખ્યાત બંદર છે.

પેરલી, પર્થ—સુતરાઉ અને ગરમ કાપડનાં કારખાનાં માટે પ્રખ્યાત છે.

આબર્ડીન, ડંડી—શણના કાપડ માટે પ્રખ્યાત છે.

આયર્લેન્ડ.

પ્ર૦ જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ ગ્રેટબ્રિટનની પશ્ચિમે આવેલો બેટ છે. તેમાં ખારે માસ ધુમસ અને વરસાદ ચાલુ રહેવાથી જમીન લીલી રહે છે. તથા તેને લીલો ટાપુ કહે છે. હવા ગરમ અને ભેજવાળી છે.

પ્ર૦ આ દેશની જમીનમાંથી ક્યાં ખનીજો નીકળે છે ?

ઉ૦ ચારસપહાણુ જમીનમાંથી પુષ્કળ નીકળે છે.

પ્ર૦ લોકો વિષે શું જાણીએ ?

ઉ૦ દેશ ગરીબ સ્થિતિનો છે. લોકો કેલ્ટીક જાતના હોય રોમન ક્રેસોલીક ધર્મ પાળે છે. તેઓ દયાળુ, આનંદી, ચાલાક અને પરા-પક્ષારી છે.

પ્ર૦ લોકોનો ઉદ્યોગ કહો.

ઉ૦ મુખ્ય ધંધો ઢોર ઉછેરવાનો છે, અને શણનો વેપાર ચાલે છે.

પ્ર૦ મુખ્ય નિકાસ કંઈ છે ?

ઉ૦ માખણ અને શણ બહાર દેશ જાય છે.

પ્ર૦ બહારદેશથી કયો માલ આવે છે ?

ઉ૦ કાચલા, લોખંડી સામાન, લુગડાં અને ખીજો કેટલોક વિલાયતી માલ ઇંગ્લાંડથી આવે છે.

પ્ર૦ મુખ્ય બુધિરો કહો.

ઉ૦ કિલબર, મેલીનહેડ અને ફેરહેડ.

પ્ર૦ મુખ્ય નદીઓ કહો.

ઉ૦ શાનન, આટલાંટિક મહાસાગરને મળે છે. બ્રોઈન, ને લીફી
આઈરીસ સમુદ્રને મળે છે.

પ્ર૦ આ દેશમાં સરોવર કયાં છે ?

ઉ૦ ઈલાની સુંદર સરોવર અને લોડ સૌથી મોટું છે.

પ્ર૦ આયર્લેન્ડનાં મુખ્ય શહેર કહો.

ઉ૦ ડબ્લીન રાજધાની અને વેપારનું ઠેકાણું છે.

બેલફાસ્ટ શણ અને બિનની બનાવટ માટે પ્રખ્યાત છે.

વોટરફોર્ડ ને કોર્ક—બંદર છે.

લીમરીક—મુખ્ય બંદર અને લેસ બનાવનારું સ્થળ છે.

લંડનડરી—વ્યાપારનું મોટું મથક છે.

ડ્રોગેડા—ઐતિહાસિક શહેર છે.

(૨) ફ્રાન્સ.

પ્ર૦ આ દેશની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ આ દેશ ધણો સુંદર, પૈસાદાર અને મોજશોખી છે. એ દેશનું
વ્યુનું નામ ગાલ છે, પણ ફ્રેંચ નામની ઇયુરોપિક પ્રજાએ જીતી
લીધા પછી તેનું નામ ફ્રાન્સ પડ્યું છે.

પ્ર૦ ફ્રાન્સની આબોહવા કહો.

ઉ૦ શિઆળો અને ઉનાળો બહુ સખત નથી, ઠારણ કે દરિયાની
સપાટીથી જમીન ઉચી છે. કાંઈ કાંઈ ઠેકાણે વરસાદ વધારે પડે છે.

પ્ર૦ ફ્રાન્સની પેદાશ કહો.

ઉં ખેતીની પેદાશમાં—બજી, ખીટરૂટ, ખાંડ, દ્રાક્ષ, તમાકુ, શણ અને ઝાલીવ નામનું તેલ છે.

ખતીજ પેદાશમાં—લોદુ, કોયલા, ક્ષાર, સિંધવ, અને આરસ-પહાણ છે.

પ્ર૦ લોકોનો કુખર ઉદ્યોગ કહો.

ઉં રેશમી કામ અને દારૂ બનાવવાનો પુષ્કળ કુખર છે.

પ્ર૦ મુખ્ય આયાત કહો.

ઉં જીન, રેશમ, રૂ, અનાજ, લાકડાં, કોયલા અને બુંદ તથા તેલી ખીયાં અને પીછાં છે. રેશમી, ગરમ અને સુતરાઉ કાપડ, દારૂ તથા બારીક કરીમરીનો સામાન બહાર દેશ જાય છે.

પ્ર૦ લોકોની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉં ટ્યુટોનિક જાતના હોઇ રોમન કેથોલીક ધર્મ પાળે છે. તેઓ વિવેકી, નમ્ર અને કુખરી છે. ન્યાયને વધારે માન આપનારા છે. તેઓ દુનિયામાં શાખીન પ્રજા છે.

પ્ર૦ ત્યાંની રાજપદ્ધતિ વિષે શું જાણો છો ?

ઉં રાજ પ્રજાસત્તાક છે, તેથી રાજકારભાર ચલાવવા માટે લોકો તરફ એક પ્રતિનિધિ નીમે છે તેને પ્રેસિડન્ટ કહે છે, તે દર પાંચ વર્ષે બદલાય છે. હાલના પ્રમુખ મી. પોઇંકર છે.

પ્ર૦ અખાત, દ્વીપ અને પર્વત વિષે શું જાણો છો ?

ઉં બિસ્કેનો ઉપસાગર પશ્ચિમ કિનારે અને લેયોન્સ અખાત દક્ષિણ કિનારે ભૂમધ્ય સમુદ્રને લગતો છે.

દ્વીપોમાં કેશિકા ભૂમધ્ય સમુદ્રમાં આવેલો હોઇ અજેશિએ

તેની રાજધાની તથા નેપોલિયન બોનાપાર્ટની જન્મ-ભૂમિ છે. અશાન્ડ અને બેલાર્થલ ક્રાન્સની પશ્ચિમે આવેલા બેટ છે.

પર્વતોમાં—જુરા અને આલ્પ્સ અગ્નિ ખૂણામાં છે, અને

પીરીનીઝ ક્રાન્સ અને સ્પેનની વચ્ચે છે.

પ્ર૦ જાલુવા લાયક બૂશિર અને નદીઓ કહેા.

ઉ૦ લાહોળ અને બાફલુર ક્રાન્સના ઉત્તર કિનારા તરફ છે.

નદીઓમાં સેન ઇગ્લિશ ચેનલને મળે છે. લુઓર અને

ગારોન મિસ્કેના ઉપસાગરને મળે છે. હોન બ્રૂમધ્ય સમુદ્રને મળે છે.

પ્ર૦ ક્રાન્સનાં મુખ્ય શહેર કહેા.

ઉ૦ પારીસ—સેન નદી પર રાજધાનીનું નગર હોઇ દુનિઆમાં સૌથી સુંદર શહેર છે.

લેયોન્સ—હોન અને સોનના સંગમ ઉપર રેશમના ઉદ્યોગ માટે પ્રખ્યાત છે.

સેન્ટઇટીની—લોખંડ અને રીબનના ઉદ્યોગ માટે પ્રખ્યાત છે.

રૂએન—રૂના વેપાર માટે જાણીતું છે.

લીલ—શણ અને રૂના ઉદ્યોગ માટે જાણીતું છે.

માર્સેઇસ—બ્રૂમધ્ય સમુદ્રને કિનારે આવેલું મોટું બંદર છે.

વિલામત જનારા કેટલાક ઉતારઓ ત્યાં ઉતરી રહેવે માર્ગે જાય છે.

બોર્ડો—કહેરેટ નામનો દારૂ, તેલ અને મેવો આ બંદરેથી બહાર જાય છે.

નાન્ટસ—વેપારનું મથક છે.

કેલે—ઉત્તર કિનારે પ્રસિદ્ધ બંદર છે.

ટુલો—બ્રૂમધ્ય સમુદ્ર પર બંદર છે.

શેરબર્ગ અને બ્રેસ્ટ—આટલાંટિક મહાસાગર પર નૌકાસૈન્યનાં ઠેકાણાં છે.

(૩) બેલજીઅમ.

પ્ર. તેની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ. આ એક નાનો ત્રિકોણાકાર પ્રદેશ હોઇ આખા યુરોપમાં સૌથી વધારે ઉદ્યોગી અને ધાતી વસ્તીવાળો પ્રદેશ છે.

પ્ર. આખોહવા વિષે શું જાણો છો ?

ઉ. ઋતુ ઇંગ્લાંડના દક્ષિણ વિભાગ જેવી હોઇ ઉનાળો વધારે ગરમ અને શિયાળો વધારે ઠંડો છે. પશ્ચિમે ધ્રુવસ પડે છે.

પ્ર. મુખ્ય પેદાશ જણાવો.

ઉ. ખનીજમાં કાચલા, જસત, સીસું છે, અને આરસની મોટી ખાણો છે.

પ્ર. લોકોનો દુનર ઉદ્યોગ કહો.

ઉ. કાચલાની ધણી બનાવટો, સુતરાઉ, રેશમી અને શણનું કાપડ પુષ્કળ થાય છે. સાંચાકામ ને ધડિઆળ પણ બને છે.

પ્ર. મુખ્ય આયાત કહો.

ઉ. અનાજ, ઉન, શણ, લાકડાં અને ઘુંદ છે.

પ્ર. મુખ્ય નિકાસ વિષે શું જાણો છો ?

ઉ. સુતર, સાંચા કામ, શણ અને ઉનનું કાપડ, કાચલા, પોલાદ, કાચ, ધડિઆળ, કોર અને શીત બહાર જાય છે.

પ્ર. બેલજીઅમનાં શહેરોની હકીકત કહો.

ઉ. બ્રસેલ્સ રાજધાની અને શેતરંજી તથા શીતના વણાટ માટે પ્રખ્યાત છે.

આન્ટવર્પ—વેપારનું મોટું મથક છે તથા લશ્કરી અમલ્યની જગ્યા છે.

વાટહુર્—ધ. સ. ૧૮૧૫ માં નેપોલિયનને અંગ્રેજ અને જર્મન-
નોએ હરાવ્યો હતો.

લીજ અને નામુર કિસ્મત્તે હોષ અગત્યનાં સ્થળ છે.

(૪) હોલાંડ (નેધર્લેન્ડ.)

પ્ર. નેધર્લેન્ડની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ. આ દેશની જમીન કેટલીક જગાએ દરિયાની સપાટીથી .૫૫
નીચી છે. સમુદ્રની ભરતી વખતે દેશ પર પાણી ફરી ન વળે તે
માટે મોટા બંધો બાંધેલા છે. નીચી જમીનને લીધે તેને નેધર્લેન્ડ
પણ કહે છે. ત્યાંની હવા ધણી ભેજવાળી રહે છે. નદીઓનાં
પાણી કેટલીક વખત ફરી જાય છે.

પ્ર. આમોહવા વિષે શું જાણો છો ?

ઉ. ઋતુ સમઘાત અને હવા ભેજવાળી રહે છે.

પ્ર. મુખ્ય પેદાશ કહો.

ઉ. ખેતીમાં—જવ, બાજરી, બટાટા, ખીટ અને મેવામાં અંજીર,
શેબફળ અને ચેરીફળ છે.

દરિયાઈ પેદાશમાં—માછલી, પનીર અને મુરખ્યા છે.

પ્ર. હુનર ઉદ્યોગ કહો.

ઉ. માટીનાં વાસણ, રૂ, ઉન અને રેશમી કાપડ બનાવવાનાં કાર-
ખાનાં તેમજ કાચનાં ધરો અને સાંચા કામ સારાં થાય છે.

પ્ર. લોકોની ખાસીયત કહો.

ઉ. સ્વતંત્ર વિચારના, દૃઢ મનના, હિંમતવાન, દયાળુ અને જુના
રિવાજને વળગી રહેનારા છે. તેઓ પ્રોટેસ્ટન્ટ ધર્મ માને છે. તેમને
હિંદીઓ વલંદા નામથી અને અંગ્રેજો ડચ નામથી ઓળખે છે.

અહીંના જે વતનીઓ દક્ષિણ આફ્રિકામાં રહે છે તે બોયર નામથી ઓળખાય છે.

પ્ર૦ રાજપદ્ધતિ કેવી છે ?

ઉ૦ રાજ પ્રજાસત્તાક છે.

પ્ર૦ જાણવા લાયક શહેર કહો.

ઉ૦ આમસ્ટર્ડામ-વેપારનું મથક અને હીરા કાપવા માટે જાણીતું છે. રાજનો મહેલ ૧૭૬૫૯ થાંભલા પર છે. આ શહેરનાં મકાનો જમીનમાં થાંભલા દાટી તે પર બાંધવામાં આવે છે. આ શહેર ૯૦ ટાપુ પર વસેલું છે.

હેંગ-રાજધાનીનું ટેકાણું સંપ્રહસ્થાન માટે પ્રખ્યાત છે. યુરોપી રાજ્યોના માંહોમાંહેના વાંધા પતવવા માટે લવાઈ કોર્ટ અહીં ભરવામાં આવે છે.

હાલ્લેમ-કુલના બગીચા માટે જાણીતું છે.

યુટ્રેક્ટ-ઐતિહાસિક શહેર ૧૭૧૩ ની સંધિ માટે પ્રખ્યાત છે.

(૫) સ્વિત્ઝર્લૅન્ડ.

પ્ર૦ જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ આ દેશ યુરોપના મધ્ય ભાગમાં હોઈ ચારે બાજુ તરફ પર્વતોથી કિલ્લેબંધીની માફક ઘેરાયેલો છે. યુરોપ ખંડમાં ફક્ત આ દેશનેજ દરિઆઈ લાભ નથી, પણ કુદરતી સૌંદર્ય ઉત્તમ છે. આ પ્રદેશ જળક્ષેપ છે. વળી મંધક મિશ્રિત બિના પાણીનાં ઝરણો હોવાથી હજારો લોકો અહીં નહાવા માટે આવે છે. તેમજ બિંચા પ્રકારની અને સારી સગવડવાળી હોટલો પુષ્કળ છે.

પ્ર૦ મુખ્ય પેદાશ કહો.

ઉં ખેતીમાં—મકાઈ ને તમાકુ; મેવામાં—પનીર ને દ્રાક્ષ; પશુઓમાં હરણ અને ઘેટાં છે.

ખનીજમાં—થોડું લોહું અને એસ્કાલેટ નામનો ડામર.

પ્ર० લોકોનો હુતર ઉદ્યોગ કહો.

ઉં રેશમ, સુતર, ધડિઆળ, કન્ડેરન્ડ મિલ્ક, અને ધરેણાંનો માલ છે.

પ્ર० આ દેશની નિકાસ વિષે શું જાણો છો ?

ઉં રેશમ, સુતર, ધડિઆળ, પનીર, કન્ડેરન્ડ મિલ્ક (ઘટ કરેલું દૂધ)

પ્ર० મુખ્ય આયાત કહો.

ઉં રેશમ, રૂ, અનાજ, ધાતુ, ખનીજ, તમાકુ, ખાંડ, ઘુંદ, અને દારૂ છે.

પ્ર० લોકોનાં લક્ષણ કહો.

ઉં સ્વતંત્ર, સ્વદેશાભિમાની, ભોળા, ઉદ્યોગી, સહનશીલ અને નિમકહલાલ છે. તેઓ પ્રોટેસ્ટન્ટ ધર્મ પાળે છે.

પ્ર० રાજપદ્ધતિ કહો.

ઉં રાજ્ય પ્રજાસત્તાક છે.

પ્ર० મુખ્ય પર્વત કહો.

ઉં જુરા અને આદમ્સ તેમાં જુરા ક્રાન્સથી અને આદમ્સ ઇટાલિયી આ દેશને છુટો પાડે છે.

પ્ર० મુખ્ય નદીઓ કહો.

ઉં ક્ષાર્કન અને ક્ષોન

પ્ર० મુખ્ય સરોવર કહો.

ઉં કેન્સટન્સ, છનીવા, ન્યુરોટલ, હુસર્ન ને હરીય વગેરે છે.

પ્ર० જાણવા લાયક શહેર કહો.

ઉં છનીવા—મોટું શહેર ધડિઆળને માટે પ્રખ્યાત છે.

બેસલ—રેશમ અને રીબનના વેપારને માટે પ્રખ્યાત છે.

બર્ન—રાજધાનીનું શહેર.

હુરીચ—સુતરાડ અને રેશમી કાપડ માટે જાણીતું છે. તેમજ પાઠશાળા માટે પ્રખ્યાત છે.

(૬) આસ્ટ્રીઆ હંગરી.

પ્ર૦ આ દેશની જાણીતી લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ આસ્ટ્રીઆ અને હંગરીનાં જુદાં જુદાં રાજ્યો છે, અને તેઓ પોતપોતાની જુદી જુદી પાર્લિમેન્ટથી રાજ્ય ચલાવે છે. પણ બંનેનો રાજા એક છે. આસ્ટ્રીઆ પહાડી પ્રદેશ છે, અને હંગરી સપાટ મેદાન છે.

પ્ર૦ તેની આબોહવા કહો.

ઉ૦ ઉનાળો ગરમ અને શિયાળો ઠંડો છે. બહુ વરસાદ આવતો નથી.

પ્ર૦ મુખ્ય પેદાશ કહો.

ઉ૦ ખેતીમાં—રાય, બટાટા, મકાઈ, તમાકુ અને બીટ છે. તથા મેવામાં દ્રાક્ષ થાય છે.

પશુઓમાં—ઢોર, મેંદાં અને ડુધર.

ખનીજમાં—કાચલા, લોહું, મીઠું, રૂપું, પારો અને કરોસીન છે. હંગરીમાં સોનું, લોહું, કાચલા અને મીઠાની ખાણો છે.

પ્ર૦ લોકોનો હુતર કહો.

ઉ૦ મુખ્ય ધર્મો ખેતીનો છે. શલ્ક અને રેશમનાં લુભડાં બનાવે છે. બોહીમીઆ પ્રાંતનો કાય વખણાય છે.

પ્ર૦ મુખ્ય આયાત કહો.

ઉ૦ બહાર દેશથી કાચો માલ આવે છે. રૂ, પુંદ, અનાજ અને તમાકુ બહારથી આવે છે.

પ્ર૦ મુખ્ય નિકાસ વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ ધાન્ય, ખાંડ, ઇમારતી લાકડું, ગરમ કાપડ, કાચ અને ઢોર છે.

પ્ર૦ મુખ્ય પર્વત કહો.

ઉ૦ કાર્પેથિઅન આર્સિઆ અને હંગરીની આબુખાબુ અર્ધ વર્તુલાકારમાં આવેલો છે. તેમજ સ્વિત્ઝર્લૅન્ડ તરફ આલ્પ્સની હારો આવેલી છે.

પ્ર૦ મુખ્ય નદીઓ કય છે ?

ઉ૦ ડાન્યુબ, નીસ્ટર, નીપર, એલ્બ અને વીસ્તુલા.

પ્ર૦ મુખ્ય સરોવર કહો.

ઉ૦ વાલેટનસી અને ન્યુસીડલર્સી મધ્ય ભાગમાં છે.

પ્ર૦ જાણવાલાયક શહેરો કહો.

ઉ૦ વિએના—ડાન્યુબ નદીપર આર્સિઆની રાજધાની અને વેપારનું કેન્દ્ર છે.

ગ્રેગ—કાચકામ અને મોજાના વેપાર માટે પ્રખ્યાત છે.

લેમ્બર્ગ—કરોસીનના વેપારનું મથક.

ઓસ્ટરલીટ્ઝ—ઐતિહાસિક સ્થળ છે.

બુન—ગરમ કાપડ ને કાચલા માટે પ્રખ્યાત છે.

બુડાપેસ્ટ—ડાન્યુબ નદીપર હંગરીની રાજધાની. અનાજ અને ઢોરના વેપાર માટે પ્રસિદ્ધ છે.

પ્રિઝમઝલ—રૂશિયાની સરહદ તરફ અગત્યનું કિલ્લેખંધી મથક છે.

ટ્રિએસ્ટ અને ફ્યુમ—આદ્રિઆટિક સમુદ્રના કિનારાપર ખંદર છે.

કાકે—સરહદ પર પોલાંડની ગુની રાજધાની મીડાની ખાણો માટે પ્રખ્યાત છે.

(૭) જર્મની.

પ્ર૦ જર્મનીની જાણવા લાયક સામાન્ય હકીકત કહો.

ઉ૦ યુરોપની મધ્યમાં આવેલો બળવાન દેશ છે. તે નાનાં નાનાં ૨૨ અને ૪ મોટાં મળી ૨૬ રાજ્યોના સમૂહનું બનેલું રાજ્ય છે.

પ્ર૦ જર્મનીની આબોહવા કહો.

ઉ૦ ઉત્તર અને દક્ષિણની હવા ગરમ છે. મધ્ય પ્રદેશમાં શિયાળો અને ઉનાળો સખત છે.

પ્ર૦ મુખ્ય પેદાશ કહો.

ઉ૦ ખનીજની ખાખતમાં શ્રેષ્ઠિતતથી ખીજો નંબરે આવે છે. સોનું રૂપું, તાંબું, કલાઈ, કાચલા, લોહું, જસત તથા ક્ષાર જથાખંધ જડે છે. પ્રુશિઆમાં જર્મનસમુદ્રને કિનારેથી અંબર જડે છે.

ખેતીમાં જમીન ફળદ્રુપ અને રસાળ હોવાથી રાય, ખટારા, ઝાટ અને ખીટ નામનું કંદ થાય છે. ખીટના કંદમાંથી ખાંડ બનાવી પરદેશ મોકલે છે.

પ્ર૦ લોકોનો ઉદ્યોગ કહો.

ઉ૦ ખેતીનો મુખ્ય ઉદ્યોગ છે. તેમજ ઢાર પશુ પુષ્કળ ઉછરે છે. લોહાનું અને વજાટકામ પુષ્કળ થાય છે. નહેરો, બંદરો અને નદીઓની સગવડને લીધે વેપાર ધમધાકાર ચાલે છે. લોકો કુન્નરી અને અક્ષત્રબાજ છે.

પ્ર૦ મુખ્ય આયાત કહો.

ઉ૦ અનાજ, રૂ, ઉત્ત, અને છુંદ બહાર દેશથી આવે છે.

પ્ર૦ મુખ્ય નિકાસ કંઈ છે ?

ઉ૦ સાંચાકામ, લોખંડીસામાન, રેશમી, ગરમ કાપડ, કાચલા, ખાંડ

અને વિધાને ઉપયોગનાં તમામ યંત્રો તથા એલેઝરીન રંગો બહાર જાય છે.

પ્ર૦ લોકો અને રાજપદ્ધતિનું વર્ણન કરો.

ઉ૦ જર્મન લોકો પ્રોટેસ્ટન્ટ ધર્મના અનુયાયી હોય પ્રામાણિક, સાદા, મહેનતુ, બહાદુર ને વફાદાર છે. પ્રુશિઆનો રાજ સર્વનો ઉપરી ગણાય છે, તેને કૈસર કહે છે. રાજકાર્યનાર ચલાવવામાં પાર્લામેન્ટ મદદ કરે છે. આખી દુનિયામાં સૌથી વધારે કેળવાયેલા-ઓમાં જર્મનોની ગણના થાય છે. રસાયનની શોધો તેમણે કરી છે, અગર ખરેખરો લાભ તેમણે જ લીધો છે.

પ્ર૦ મુખ્ય પર્વતો કહો.

ઉ૦ મુખ્ય પર્વત આલ્પ્સ છે.

પ્ર૦ મુખ્ય નદીઓ કહો.

ઉ૦ વિસ્તૃત્તા અને ઓડર બાલ્ટિક સમુદ્રને મળે છે. એલ્બ અને ક્ષાઇન જર્મન સમુદ્રને મળે છે.

પ્ર૦ જર્મનીના મુખ્ય વિભાગો રાજધાનીનાં શહેર સાથે કહો.

ઉ૦ (૧) પ્રુશિઆ—બર્લિન, (૨) સાક્સની—ડ્રેસ્ટન.
(૩) વર્ટેમ્બર્ગ—સ્ટુટગાર્ટ (૪) બાવેરિઆ—મ્યુનિચ.
(૫) ખેડન—કાર્લ્સ્રુહ.

પ્ર૦ મુખ્ય શહેરો પ્રખ્યાતિ સાથે કહો.

ઉ૦ બર્લિન—રાજધાનીનું અને વેપારનું મથક છે.

ફ્રાન્કફર્ટ—દુનિયામાં સૌથી મોટું શરાહી શહેર છે.

હાનોવર—બ્યાપારની જગા તથા પ્રખ્યાત ખગોળશાસ્ત્રી સર-જોહાન્ન હર્શલની જન્મભૂમિ છે.

ઓન—પાઠશાળા માટે પ્રખ્યાત છે.

કોલોન—૩, ઉન, તથા રેશમના વેપાર માટે પ્રખ્યાત છે.
ત્યાંનું કોલોનવોટર વખણાય છે.

મ્યુનિચ—ચિત્રકળા તથા કાતરકામ માટે પ્રખ્યાત છે.

ન્યુરમ્બર્ગ—પહેલ વહેલી ધડિઆળની શોધ માટે પ્રખ્યાત છે.

સ્ટુટગાર્ટ—વેપારનું મથક છે.

ટ્રેસડન—ચિત્રકળાના મોટા હુન્નર માટે પ્રખ્યાત છે. વાણંત
અને સીવવાનાં સંચા અહીં બને છે.

લીપઝાંક—ચોપડીઓનું તથા ચામડાંના વેપારનું ઠેકાણું છે.

બેડન—નહાવાના બિના પાણીના ઝરા માટે જાણીતું છે.

રોસ્ટોક—અનાજના વેપારનું બંદર છે.

ગોથા—નકશા બનાવવાના હુન્નરનું મોટું મથક છે.

(૮) ડેન્માર્ક.

પ્ર૦ ડેન્માર્કની સામાન્ય હકીકતનું વર્ણન કરો.

ઉ૦ બાહ્યિક સમુદ્રના બંદરોના રખવાળ જેવો નાનો, નખળો અને
ઝાણી વસ્તીવાળો પ્રદેશ છે. તે નાના નાના ત્રણ બેટા અને
જટલાંડ દ્વીપકલ્પનો બનેલો છે.

પ્ર૦ તેની આબોહવા કહો.

ઉ૦ ઇલાંડ કરતાં ઉનાળો અને શિયાળો સખત છે.

પ્ર૦ મુખ્યદ્વીપ કહો.

ઉ૦ ઝીલાંડ (દરીઆની જમીન), ફ્યુનેન (સુંદર), લાલાંડ (નીચી
જમીન). આઠસલાંડ આટલાંટિક મહાસાગરમાં આવેલો છે તેની
રાજધાની રીકઝેવિક છે. તેમાં હેકલા નામનો જ્વાળામુખી
પર્વત છે.

પ્ર૦ મુખ્ય સામુદ્રધુનીઓ કહો.

ઉ૦ સાઉન્ડ, ગ્રેટબેલ્ટ, લીટલબેલ્ટ, સ્કાગરાક, અને કાટીગાટ
આ બધી બાલ્ટિક સમુદ્રમાં આવેલી છે.

પ્ર૦ મુખ્ય પેદાશ કહો.

ઉ૦ ખેતીમાં—જવ, ઘઉં અને રાઇ છે. ધાસચારો પુષ્કળ હોવાથી
ઠોર ધણું ઉછરે છે. માખણ અને પનીર મોટા જથ્થામાં બને છે.
ખનીજમાં અહીંની મટાડી ધણું ઉંચા પ્રકારની હોવાથી વાસણ
સારાં બને છે.

પ્ર૦ લોકોના મુખ્ય હુમર ઉદ્યોગ કહો.

ઉ૦ ખેતીનો તથા ચીનાઇ વાસણ બનાવવાનો અને શણ અને
સુતરનો વણાટ સારો થાય છે.

પ્ર૦ લોકોની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ લોકો પીળા વાળના માંજરી આંખના તથા મધ્યમ કદના છે.
કેળવણી ઠીક છે, લોકો કરકસરીયા છે. રાજ અને પ્રજા મળી
રાજકારભાર ચલાવે છે.

પ્ર૦ જાણવા લાયક શહેર કહો.

ઉ૦ કોપનહેગન—મુખ્ય શહેર અને પાઠશાળા માટે પ્રખ્યાત છે.
એલ્સીનોર—મોટું બંદર છે.

(૯) સ્કેન્ડિનેવિઆ.

પ્ર૦ સ્કેન્ડિનેવિઆ વિષે જાણવા લાયક સામાન્ય હકીકત કહો.

ઉ૦ આ બાલ્ટિક સમુદ્ર અને જર્મન સમુદ્રની વચ્ચે સ્વીડન અને
નોર્વે નામના બે દેશ મળી યએલો દ્વીપકલ્પ છે. બન્ને કોલન
નામના પર્વતથી છુટા પડેલા છે. ૧૮૦૫થી આ બન્ને રાજ્ય
છુટાં પડેલાં છે.

પ્ર૦ આખોડવા કહો.

ઉ૦ પહાડી પ્રદેશ અને ઉત્તર તરફ શીત કટિમંથમાં આવેલો હોવાથી શિયાળામાં પુષ્કળ ટાઢ પડે છે. પરંતુ ગરમીટ્રામના પ્રવાહને લીધે નોર્વેના પશ્ચિમ કિનારા તરફ ઓછી ઠંડી લાગે છે.

નોર્વે.

પ્ર૦ નોર્વેની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ આ ભાગ લાંબો, સાંકડો અને પહાડી છે. શીતકટિમંથમાં હોવાથી અતિશય ટાઢ પડે છે. એના છેક ઉત્તરના ભાગમાં એ માસ સુધી સૂર્ય આચમતો નથી.

પ્ર૦ મુખ્ય પેદાશ કહો.

ઉ૦ ખેતીમાં—જવ, ઓટ, ધાન અને રાય મુખ્ય પાક છે. જંગલો ધણું હોવાથી—છમારતી કાટ, કાગળ બનાવવાનો લાકડાનો માવો, દેવ દાર, ઓક વગેરે જથ્થાબંધ થાય છે. ખનીજ પેદાશમાં—તાંબા અને લોહાની ખાણો પુષ્કળ છે.

પ્ર૦ લોકોની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ આ લોકો ભોળા અને પરાપકારી હોઈ પ્રોટેસ્ટન્ટ ધર્મ પાળે છે.

પ્ર૦ મુખ્ય આયાત કહો.

ઉ૦ કપડાં, અનાજ અને કાચના બહાર દેશથી આવે છે.

પ્ર૦ મુખ્ય નિકાસ કહો.

ઉ૦ છમારતી લાકડું, માછલી, કાગળ બનાવવાનો લાકડાનો માવો અને ખરફ છે.

પ્ર૦ મુખ્ય જૂશિરો કહો.

ઉ૦ નોર્ડીન, નેઝ અને ઉત્તરકેપ છે.

પ્ર૦ મુખ્ય દ્વીપ કહો.

ઉ૦ લોફોડન ટાપુ કાડ નામની માછલી માટે પ્રખ્યાત છે.

પ્ર૦ મુખ્ય પર્વતો ગણાવો.

ઉ૦ ડાવરેશીલ્ડ અને કોલન.

પ્ર૦ જાણવા લાયક શહેરોની હકીકત કહો.

ઉ૦ કિસ્કિઆનીઆ-રાજધાનીનું શહેર અને વેપારની જગા છે.

ટ્રાન્થેમ-નોર્વેના રાજાનો રાજ્યાભિષેક કરવામાં આવે છે. આ શહેરની ઉત્તરમાં ધર્મ ઉગતા નથી.

બર્ગન-મોટું બંદર છે.

હામર્ફેસ્ટ-એ માસ સુધી ઉનાળામાં સૂર્ય આવમતો નથી, તેથી કેટલાક શોખીનો ત્યાં સહેલ કરવા જાય છે.

સ્વીડન.

પ્ર૦ જાણવા લાયક મુખ્ય હકીકત કહો.

ઉ૦ સ્કેન્ડિનેવિઅન દ્વીપકલ્પનો પૂર્વ તરફનો વિભાગ સ્વીડન નામથી પ્રસિદ્ધ છે. અહીંની હવા નોર્વે કરતાં વધારે ઠંડી અને સૂકી છે.

પ્ર૦ આ વિભાગની મુખ્ય પેદાશ કહો.

ઉ૦ ખેતીની પેદાશમાં-ઓટ, રાય, જવ, ધર્મ અને બટાટા છે. જંગલો પુષ્કળ હોવાથી ઇમારતી લાકડાં, દેવદાર, પાછન વગેરે થાય છે.

ખનીજ-લોહ, સીસું, નિકલ, જસત, ગંધક અને કોયલા.

પ્ર૦ લોકોની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ લોકો ઉગ્રોગી કેળવાયલા હોય પ્રોટેસ્ટન્ટ ધર્મ માને છે.

પ્ર. આયાત કય છે ?

ઉ. કપડાં, અનાજ અને કાચલા આવે છે.

પ્ર. નિકાસ કય છે ?

ઉ. હમારતી લાકડું, ઠોર, ભોદું, દીવાસળી અને કામળ બનાવવાનો લાકડાનો માવો બહાર દેશ જાય છે.

પ્ર. મુખ્ય હોપ કહો.

ઉ. ગોથલાંક, ગોલાંક બાલ્ટિક સમુદ્રમાં છે.

પ્ર. મુખ્ય સરોવર કહો.

ઉ. વેનર, વેટર અને મીલર.

પ્ર. જાણવા લાયક શહેરોની હકીકત કહો.

ઉ. રેડાકહેમ-રાજધાનીનું શહેર અને મોટું બંદર છે.

અપસહસા-વિશ્વવિદ્યાલય છે અને પહેલાંની રાજધાની.

ગોટનબર્ગ-મોટું બંદર છે.

૧૦ યુરોપી રૂશિયા.

પ્ર. આ રાજ્યની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ. ક્રાન્સ કરતાં દશગણું અને ગ્રેટબ્રિટન કરતાં ૨૩ ગણું ઉત્તરમાં એક જથ્થે બાલ્ટિક સમુદ્રથી પાસિફિક મહાસાગર સુધીના વિસ્તારવાળું રાજ્ય છે; પણ શીતકટિબંધને લીધે વસ્તી ઘણી ઓછી છે. આ રાજ્યે પૃથ્વીની જમીનનો પાંચમો ભાગ રોકેલો છે.

પ્ર. રૂશિયાની આબોહવા કહો.

ઉ. એનો દક્ષિણ ભાગ ગરમ છે, પણ શિયાળામાં બહુ ઠંડી પડે છે, કારણ કે ઉત્તર મહાસાગરના ઠંડા પવનને ખાળવાને એકે

પર્વત નથી. આથી કોઈ કોઈવાર કાળા સમુદ્રનું પાણી પચ્ચ
હરી જાય છે. વરસાદ બણો થોડો પડે છે.

પ્ર૦ આ દેશની મુખ્ય પેદાશ કહો.

ઉ૦ ખેતીમાં—બઉ, જવ, મકાઈ, રાય, ઝટાટા, ખીટરૂટ, દ્રાક્ષ અને
ખીંને કેટલોક મેવો થાય છે. જંગલોને લીધે ઇમારતી લાકડું
થાય છે.

જનવરોમાં—વરૂ, શિયાળ, જંગલી શૂંડ અને ફાંવાળાં
જનવર થાય છે તેમજ રેનૂડિઅર નામનું જનવર ઉત્તર તરફ
થાય છે. તે બરશમાં ગાડી ખેંચે છે.

ખનીજમાં—સોનું, રૂપું, લોહું, તાંબુ, આરસ, પારો, મીઠું
કાચલા અને પ્લાટીનમ નામની ધાતુ તથા કેરોસીન જથાળું
મળી આવે છે.

પ્ર૦ લોકોનો હુમર ઉદ્યોગ કહો.

ઉ૦ માછલાં પકડવાનો, ઢોર ઉછેરવાનો અને ચામડાં બનાવવાનો
હુમર સાચવે છે.

પ્ર૦ શિક્ષામાં મુખ્ય આચાર કહો.

ઉ૦ સુતર, ચા, કપડાં, દારૂ, ધાતુ વગેરે બહારથી આવે છે.

પ્ર૦ જાણવા લાયક નિકાસ કહો.

ઉ૦ ઘઉં, ઇમારતી લાકડું, શણ, તેલીખીયાં, અનાજ, ડિન અને
કેરોસીન છે.

પ્ર૦ લોકો વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ લોકો સ્લાવ જાતના હોઈ શ્રીકૃષ્ણ પાળે છે. તેઓ મહેનતુ, બડા,
વહાદુર પણ વહેમી છે. કેળવણીમાં બણા પછાત છે તેથી જોઈએ

તેવો હુનર ઉદ્યોગ ખીસેલો નથી. રાજને જાર કહે છે. તે પોતાની મરજીમુજબ રાજ્ય ચલાવે છે. શક્ત પોલાંડના લોટા પોતાની જુદી પાર્લમેન્ટથી રાજકારનાર ચલાવે છે.

પ્ર० મુખ્ય અખાત અને સમુદ્ર કહો.

ઉ० બોયનિઆ, ફીન્લેન્ડ, અને રૈગા બાલ્ટિક સમુદ્રમાં આવેલા અખાત છે. સ્વેત, બાલ્ટિક, કાળો, આઝોવ અને કાસ્પિઅન સમુદ્રો છે.

પ્ર० મુખ્ય દ્વીપ કયા છે ?

ઉ० ઈસલ, ડાગો અને આલાંડ બાલ્ટિક સમુદ્રમાં છે. નોવાઝેમ્સ્કા, સ્પીટ્ઝબર્ગ અને ગેટ્ઝ ઉત્તર મહાસાગરમાં છે.

પ્ર० મુખ્ય પર્વતો કહો.

ઉ० વાલ્ડાઇ, યુરલ અને કૌકેસસ છે.

પ્ર० મુખ્ય નદીઓ કહો.

ઉ० પેટયોરા, દ્વીના, નીવા, કુના, નીમન, વિશ્વુલા, નીસ્તર, નીપર, ડોન, વોલ્ગા અને યુરલ છે.

પ્ર० મુખ્ય સરોવર કહો.

ઉ० લાડોગા, ઓનીલા, હર્મેન અને પેઇપ્સ છે.

પ્ર० મુખ્ય દ્વીપકલ્પ, સામુદ્રકુતી અને સંયોગી ભૂમિ કય છે ?

ઉ० કિમિઆ દ્વીપકલ્પ, કટ્કની સામુદ્રકુતી અને પેરિકાપની સંયોગી ભૂમિ કાળાસમુદ્રમાં છે.

પ્ર० રશિઆનાં જાણવા લાયક શહેર કહો.

ઉ० સેન્ટપીટર્સબર્ગ (પેટ્રોગ્રેડ)—રાજધાનીનું શહેર મહાન પિટરે વસાવેલું છે.

કોન્સ્ટેડ—દરિયાઈ લશ્કરની જગા.

મોસ્કો—શુની રાજધાની છે. ત્યાંના દેવળમાં ૨૦૦ ટન વજનનો
ખંડ છે.

વાર્સો—પોલાંડની રાજધાની છે, અને વેપારની જગા છે.

રગા—એજ નામના અખાતપર મોટું બંદર છે.

ઓડેસા—વેપારનું સ્થળ છે.

સેબાસ્તોપોલિસ—તૌકસૈન્યનું સ્થળ છે.

નિજનીનોવગોરોડ—વેપારનું સ્થળ છે, અહીં ગુજરી ભરવાનાં
આવે છે.

આસ્ટાખાન—કાળા સમુદ્રને કનારે મોટું બંદર છે.

આર્મેનિયલ—મોટું બંદર છે.

હેલસિંગફર્સ—ફીન્લેન્ડની રાજધાની છે. અહીંની પાલમેંટનાં
શીઝોને સભાસદ તરીકે બેસવાનો હક છે.

(૧૧) બાલ્કન દ્વીપકલ્પ.

પ્ર૦ બાલ્કન દ્વીપકલ્પની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ આ એક મોટો દ્વીપકલ્પ છે. આ ભાગનો ઘણોખરો ભાગ તુર્કે-
સ્તાનના સુલતાનની સત્તા નીચે હતો, પણ ૧૮૭૮ પછી તેમાંનાં
કેટલાંક રાજ્યો સ્વતંત્ર થઇ ગયાં છે. ઇ. સ. ૧૯૧૩ ની માહિ-
માહેનાં સંસ્થાનોની લડાઇને લીધે તુર્કેસ્તાનની સત્તા ઘણીજ ઓછી
થઇ ગઇ છે.

પ્ર૦ આખોલવા કહો.

ઉ૦ ઉત્તર તરફ બનાળો અને શિયાળો સખત છે, પણ દક્ષિણ તરફ
સમુદ્રને લીધે હવા સમઘાત અને આનંદકારી છે.

પ્ર૦ આ દીપકલ્પના મુખ્ય વિભાગ કહો.

ઉ૦ (૧) બોસ્નિઆ (૨) મોંટીનીગ્રો (૩) સર્વિઆ (૪) રૂમેનિઆ
(૫) બલ્ગેરીઆ (૬) પૂર્વરૂમાલિઆ (૭) તુર્કસ્તાન (૮) ગ્રીસ.

પ્ર૦ મુખ્ય પર્વત કહો.

ઉ૦ બાલ્કન પર્વતની હારો આખા ભાગમાં આવી છે.

બોસ્નિઆ.

પ્ર૦ આ વિભાગની સામાન્ય હકીકત વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ આ ભાગ આસ્ટ્રિઅનોને તાબે હોઈ તેમાં સર્વિઅન લોકોની વસ્તી છે. તેથી કેટલાક તેને બાલ્કનનો વિભાગ ગણતા નથી.

પ્ર૦ જાણવા લાયક શહેર કહો.

ઉ૦ સારાજેવા રાજધાનીનું શહેર છે.

મોંટીનીગ્રો.

પ્ર૦ મોંટીનીગ્રોની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ તેની આજુબાજુ કોટની માફક પહાડો આવેલા છે. તે ૧૮૭૮ માં તુર્કસ્તાનથી સ્વતંત્ર થયો હતો. અને ઇ. સ. ૧૯૧૦ થી તમામ રાજ્યોએ તેની સ્વતંત્રતા કબુલ કરી છે. તેમાં બ્રાટા, મકાઇ, તમાકુ અને ચામડાંની મુખ્ય પેદાશ છે.

પ્ર૦ તેનાં શહેરો કહો.

ઉ૦ સેન્ટીજે—રાજધાનીનું શહેર છે.

સર્વિઆ.

પ્ર૦ સર્વિઆના જાણવા લાયક સામાન્ય હકીકત કહો.

પહેલાં તે મોટું રાજ્ય હતું, પણ ટર્કીએ તેને જીત્યું હતું, ત્યાર

પછી તે ૧૧૧ ઇ. સ. ૧૮૭૮ થી સ્વતંત્ર છે. ઇ. સ. ૧૯૧૩ માં મોંટીનીઝો, ગ્રીસ અને બલ્ગેરિયાની મદદથી તુર્કસ્તાનના સુલતાનને હરાવી તેનો કેટલોક મુલક કબ્જે કર્યો છે. પછી મહિમાહેના કુસંપમાં ગ્રીસની મદદથી બલ્ગેરિયાને હરાવ્યું હતું.

પ્ર૦ આ રાજ્યની મુખ્ય પેદાશ કહો.

ઉ૦ મેવો, ધડ, ઉન, ફુકર, ઘોડા અને ઢોર છે.

પ્ર૦ જાણવા લાયક શહેર કહો.

ઉ૦ બેલગ્રેડ રાજધાનીનું શહેર છે.

રૂમેનિયા.

પ્ર૦ રૂમેનિયાની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ મોલેવિયા અને વાલેશિયા નામના બે પ્રાંતોનું યજ્ઞેલું રાજ્ય ઇ. સ. ૧૮૮૧ માં તુર્કસ્તાનથી સ્વતંત્ર થયું છે. બલ્ગેરિયા સામે સર્વિયા ને ગ્રીસ થયાં તે લડાઇમાં આને પણ કેટલોક મુલક મળ્યો છે. તેની બન્ને સરહદ પર ડાન્યુબ અને પૃથ નદીઓ આવેલી છે.

પ્ર૦ મુખ્ય આયાત કહો.

ઉ૦ કાપડ અને ધાતુ બહાર દેશથી આવે છે.

પ્ર૦ મુખ્ય નિકાસ કહો.

ઉ૦ અનાજ, મીઠું, ચામડાં અને લાકડાં બહારદેશ જાય છે.

પ્ર૦ જાણવા લાયક શહેર કહો.

ઉ૦ બુકારેસ્ટ—રાજધાનીનું શહેર છે.

જાસી અને ગલેઝ—વેપારનાં ઠેકાણાં છે.

બલ્ગેરિઆ.

પ્ર૦ બલ્ગેરિઆ વિષે જાણવાલાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ તુર્કસ્તાન સાથેની લડાઈમાં તે આગળ પડતું થયું હતું, પણ જીતેલા મુલકની વહેંચણી કરતાં સર્વિઆ અને ગ્રીસ સાથે તકરાર થતાં તેને લડાઈમાં કિતરી તુર્કસ્તાન વેઠવું પડ્યું. તે ટર્કીથી ઇ. સ. ૧૮૭૮ માં સ્વતંત્ર થયો હતો. લોકો ગ્રીકપંથી અને કેટલાક બુસલમાનો છે. પૂર્વ રૂમેલિઆનો પ્રાંત બલ્ગેરિઆને તાબે છે.

પ્ર૦ મુખ્ય આયાત વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ કાગળ, કાચલા, મીઠું અને લોખંડનો સામાન આવે છે.

પ્ર૦ બહારદેશ દેવો કયો માલ જાય છે ?

ઉ૦ અનાજ, ગરમ કાપડ, ચામડાં, તમાકુ અને ગુલાબનું અતર મુખ્ય નિકાસ છે.

પ્ર૦ બલ્ગેરિઆનાં જાણવા લાયક શહેર કહો.

ઉ૦ સોફિયા—બલ્ગેરિઆની રાજધાની છે.

વાર્ના—મુખ્ય બંદર છે.

ફીલીપોપોલીસ—પૂર્વરૂમેલિઆનું મુખ્ય શહેર છે.

તુર્કસ્તાન.

પ્ર૦ તુર્કસ્તાનની જાણવા લાયક સામાન્ય હકીકત કહો.

ઉ૦ પહેલાં આ રાજ્ય ઘણું બળવાન હતું. યુરોપખંડમાં હજી આ એકલુંજ બુસલમાની રાજ્ય છે. ઇટાલિએ ઇ. સ. ૧૯૧૨ માં ટ્રિપોલી લઈ લીધું અને ઇ. સ. ૧૯૧૩ માં બાલ્કનનાં નાનકડાં રાજ્યોએ સંપ કરી તેને હરાવી તેનો કેટલોક મુલક લઈ લીધો, તેથી તેની સત્તા ઘણી ઓછી થઈ છે.

પ્ર૦ તુર્કસ્તાનની આબોહવા કહો.

ઉ૦ ઋતુ સારી અને તંદુરસ્ત હોઈ તાપ અને ઠંડી સખત છે.

પ્ર૦ આ દેશની પેદાશ કહો.

ઉ૦ ખેતીની પેદાશમાં—ધાન, મકાઈ, બાજરી, તમાકુ, રૂ, ખાંડ અને શણ છે. તે ઉપરાંત રેશમ, મધ અને મીઠુ જથ્થાબંધ મળે છે. ખનીજ પેદાશમાં—લોહ, સીસું, ગંધક, મીઠું અને કટકડી છે.

પ્ર૦ મુખ્ય આયાત કહો.

ઉ૦ સુતરાઉ કાપડ તથા ધાતુની મુખ્ય આયાત છે.

પ્ર૦ મુખ્ય નિકાસ કહો.

ઉ૦ ધાન, કાચું રેશમ, અરીસું, અત્તર, ઔષધિ અને સુકી દ્રાક્ષ છે.

પ્ર૦ લોકોની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ લોકોનો મુખ્ય ધર્મ મુસલમાન છે, છતાં કેટલાક ઓક પંથના પણ છે. લોકો મગર, આજસુ ને ધર્મી છે, પણ બહાદુર ને પ્રામાણિક છે. રાજને સુલતાન કહે છે. તે પૃથ્વી ઉપરના સઘળા મુસલમાનોના ધર્મગુરૂતરીકે ગણાય છે. કેટલાક વખતથી લોકોને રાજકારભારમાં ભાગ લેતા કર્યા છે, અને પાર્લામેન્ટની મદદથી રાજકારભાર ચલાવે છે.

પ્ર૦ જાણવા લાયક પર્વત અને અખાત કહો.

ઉ૦ ખાદ્કન પર્વત—પૂર્વથી પશ્ચિમ સુધી ગયેલો છે.

સાલોનિકાનો અખાત દક્ષિણે આવેલો છે.

પ્ર૦ મુખ્ય સામુદ્રધુનીઓ કહો.

ઉ૦ હાર્ડિન્ક્સ અને ખાસ્કરસની સામુદ્રધુનીઓ છે.

પ્ર૦ જાણવા લાયક શહેરો કહો.

ઉં કોન્સ્ટાન્ટીનોપલ-રાજધાનીનું ઘણું સુંદર શહેર છે.

એડ્રીઆનોપલ-ગુલાબના અત્તર માટે પ્રખ્યાત છે.

સાલોનિકા-મોટું બંદર છે.

ગાલીપોલી-દરિયાઇ લશ્કરનું સ્થળ છે.

ગ્રીસ.

પ્રં આગ્રીસની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉં આ રાજ્ય ૧૮૩૦ માં ટુર્કસ્તાનથી સ્વતંત્ર થયું છે. પ્રાચીન કાળમાં આ રાજ્ય ઉચ્ચ સ્થિતિએ હોઇ હુન્નર ઉદ્યોગમાં ચઢિ-આતું હતું. આ રાજ્યે ફાવતી ફેટલીક જગા છેલ્લા બાલ્કન યુદ્ધમાં મેળવી છે, જ્યાં તેનું ભવિષ્ય ચડતી સ્થિતિમાં આવે તેમ જણાય છે.

પ્રં આમોહવા વિષે શું જણો છો ?

ઉં ઋતુ સારી અને સાધારણ છે.

પ્રં આયાત કહો.

ઉં અનાજ, કાપડ, કાપલા અને ઇમારતી લાકડાં બહારથી આવે છે.

પ્રં મુખ્ય નિકાસ કહો.

ઉં સુકી દ્રાક્ષ, અંજીર, તમાકુ, સીસું, આરસ અને વાદળી બહાર જાય છે.

પ્રં લોકોની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉં લોકો દરિયાઇ સદરમાં અને ફળવણીમાં ઉત્સાહી છે. દરિયાઇ વેપારને લીધે ઉન્નત સ્થિતિમાં આવતો જાય છે.

પ્રં સંયોગીભૂમિ અને બૂશિરો કહો.

ઉં કોરિથ-ગ્રીસના ઉત્તર ને દક્ષિણ ભાગને જોડે છે.

કોલોના અને માટાપાન બૂશિરો છે.

પ્ર૦ મુખ્ય પર્વત અને દ્વીપો કહો.

ઉ૦ માઉન્ટ સેન્ટ એલીઆસ નામનો દક્ષિણમાં મોટો પર્વત છે. નેગ્રેપાન્ટ, રેપોરેડિસ, સાઇકલોડિસ, આયોનિયન અને કેન્ડિઆ છે. કેન્ડિઆ તુર્કસ્તાનની દેખરેખ નીચે છે.

પ્ર૦ જાણવા લાયક શહેર કહો.

ઉ૦ આથેન્સ—રાજધાની અને પ્રાચીન કાળના પ્રખ્યાત પુરુષોની જન્મભૂમિ છે. આ નામ એથેના દેવી પરથી પડ્યું છે.

પદ્રાસ—મોટું બંદર છે.

રપાર્ટા ને આગોર્સ—પ્રાચીન કાળનું મોટું શહેર છે.

કોર્ફુ—આયોનિયન દ્વીપમાં બંદર છે.

(૧૨) ઇટાલી.

પ્ર૦ ઇટાલીની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ આ દેશ મોટો દ્વીપકલ્પ હોઇ સંગીત, ચિત્રકળાનું મુખ્ય સ્થાન ગણાઇ અનેક વિરલા કારીગરોની જન્મભૂમિ છે. અહીંનાં રોમન કેથોલિક ધર્મના ધર્મગુરૂ પોપ રહે છે.

પ્ર૦ આમોહવાનું વર્ણન કરો.

ઉ૦ ઋતુ સુંદર છે. કુદરતી દેખાવ ધણો મનોહર અને અંદરના ભાગોમાં સ્હેજ વધારે ગરમી છે.

પ્ર૦ મુખ્ય પેદાશ કહો.

ઉ૦ ખેતીમાં ધાત્રી, ચોખા, મકાઈ અને શેરડી છે.

મેવામાં—દ્રાક્ષ, ઓલીવ, નારંગી, લેમન, અંજીર અને શેતુર.
ખતીજમાં—કેપલા, લોદુ, સીસુ, તાંબુ, જસત, ગંધક અને ટંકણખાર.

પ્ર૦ લોકોના હૃન્નર ઉદ્યોગ વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ રેશમ કાંતવા વણુવાનો અને મુરખો બનાવવાનો તેમજ શણ અને રેશમ ઉત્પન્ન કરવાનો હૃન્નર પ્રસિદ્ધ છે.

પ્ર૦ મુખ્ય નિકાસ કહો.

ઉ૦ રેશમ, ઝોલીવ, તેલ, ગંધક, આરસ, મેવો અને શણ છે.

પ્ર૦ મુખ્ય આયાત કહો.

ઉ૦ સુતરાઉ અને ગરમ કાપડ, કાચલા અને લોખંડનો સામાન છે.

પ્ર૦ લોકોની જાણવા લાયક હકીકત શું છે ?

ઉ૦ લોકો ધણી જનના છે, પણ ખરો ઇટાલિઅન માયાળુ અને સબ્ય હોઈ સમદક્ષિણો, સ્વદેશાભિમાની ને કરકસરીઓ છે. અહીંના લોકો કેળવણીમાં પછાત છે. તેઓ ગાયનકળામાં હોશિ-આર છે. લોકો રોમન કેથોલિક ધર્મ પાળે છે. રાજ્ય રાજપ્રજા-સત્તાક છે.

પ્ર૦ મુખ્ય અખાત અને ભૂશિરો કહો.

ઉ૦ ટોરાન્ટો, જીનોઆ અને વેનિસ મુખ્ય અખાત છે.

સ્પાર્ટિવેન્ટો, પારસારો, દ્યુકા ભૂશિરો છે.

પ્ર૦ મુખ્ય દ્વીપ, નદી અને સરોવરો જણાવો.

ઉ૦ સિસિલી—જવાળામુખીનો હોવાથી તેમાં ગંધકની ખાણો પુષ્કળ છે. સાર્ડિનીઆ, એલ્બા, માલ્ટા, ગોઝો અને લિપારી બેટ છે. તેમાં માલ્ટા અને ગોઝો અંગ્રેજ સરકારને તાબે છે.

પો, આર્નો, અને ટેબર મુખ્ય નદીઓ છે.

ગાર્કા, કોમો અને માજોરી એ ત્રણ સરોવર છે.

પ્ર૦ પર્વતો વિષે જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉં આદ્યસ ને આપિનાઇન-આપિનાઇનમાંથી આરસ નીકળે છે.
સિસિલીમાં એટના, વિશુવિયસ અને લિપાલીમાં આગ્નેલી
એ જ્વાળામુખી પર્વતો છે.

પ્ર. જાણવા લાયક શહેર કહો.

ઉં રોમ-રાજધાનીનું શહેર હોઇ પોપ આ શહેરમાં રહે છે.
નેપલ્સ—જેવા લાયક મોટું શહેર છે.

મિલ્લાનમાં—આરસનું સુંદર દેવળ હોઇ સાધુ અને રાજાઓનાં
પુતળાં જેવા લાયક છે.

પાલર્મો—સિસિલીનું મુખ્ય શહેર હોઇ વેપારનું મુખ્ય મથક છે.

જીનોવા, મેસીના, ટ્રિડિસી પ્રખ્યાત અને મોટાં બંદરો છે.

ટ્રિડિસી બંદરે હિંદુસ્તાનથી યુરોપમાં જતા ઉતાડિઓ ઉતરે છે.

આ જગાનો દારૂ વખણાય છે.

ફ્લોરેન્સ—પ્રખ્યાત ચિતારા અને કારીગરો માટે પ્રખ્યાત છે.

વેનિસ—આરસીઓ અને લેસના ઉદ્યોગ માટે પ્રખ્યાત છે.

આ સ્થળ ચૌદમી સદીનું લાંડન હતું. તે જુદા જુદા
બેટા પર વસેલું હોવાથી લોકો એક ઘેરથી બીજા ઘેર
હોડીમાં બેસી મુસાફરી કરે છે.

(૧૩) સ્પેન.

પ્ર. સ્પેનની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉં આ દેશના લોકો આજસુ છે. તે તેની વેરાનતા અને નબળાઇ
ઉપરથી જાણાઇ આવે છે. આ દેશને પોર્ટુગલ મળી આઝમી-
રિઅન દ્વીપકલ્પ તરીકે ઓળખાય છે. તે પહેલાં મુસલમાનની
મુર નામની જાતને કબજે હતો.

પ્ર૦ આબોહવા કહો.

ઉ૦ ઋતુ સાધારણ ગરમ છે. મધ્ય ભાગમાં વિશેષ ઠંડી અને ગરમી પડે છે.

પ્ર૦ મુખ્ય પેદાશ કહો.

ઉ૦ ખેતીમાં, ધણી, મકાઈ અને ચોખા, મેવામાં દ્રાક્ષ, ઝાલીવ, તારંગી, સેતુર અને રેશમના કીડા ઉછેરે છે.

ખનીજમાં—સીસું, તાંબું, લોહું, પારો છે.

પ્ર૦ મુખ્ય આયાત કહો.

ઉ૦ સુતર, કામલા, ખાંડ અને સંચા બહાર દેશથી આવે છે.

પ્ર૦ મુખ્ય નિકાસ કહો.

ઉ૦ દારૂ, મેવો, ધાતુઓ, સુતરાઉ કાપડ, તેલ અને જીવ્ય છે.

પ્ર૦ લોકોની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ આ દેશના કેટલાક લોકો ઉધોમી અને કરકસરીયા છે, અને કેટલાક આનંદી, તામસી અને આળસુ છે, લોકો રોમન કેથોલિક ધર્મ માને છે, તેઓ કેળવણીમાં ઘણા પાછળ પડતા છે.

પ્ર૦ મુખ્ય પર્વત અને નદીઓ કહો.

ઉ૦ પીરીનીઝ અને સિએરાનેવેડા તથા કાન્ટાબરીયા મુખ્ય પર્વતો, ડુરો, ટેગસ, ગ્વાડીઆના, ગ્વાડલકિવર આટલાંટિક મહાસાગરને મળે છે, અને ઇઓ જૂનમ્પ સમુદ્રને મળે છે.

પ્ર૦ જાણવા લાયક મુખ્ય શહેરો કહો.

ઉ૦ માડીડ—રાજધાનીનું શહેર છે.

બાર્સિલોના—વેપાર અને ઉદ્યોગનું શહેર છે.

બાલેન્સીઆ—રેશમના વેપારને માટે પ્રખ્યાત છે.

સારંગોસા - ઐતિહાસિક સ્થળ છે.

સાલામાંકા - પાઠશાળા માટે પ્રખ્યાત છે.

પ્રાનેડા - સ્પેનમાં સુંદર શહેર છે.

કાર્યેજેના - નૌકાસૈન્યનું ઠેકાણું છે.

બિયાદર - અંગ્રેજ સરકાર તાબાનો કિલ્લો હોય ત્યાં વાંદરાં જોવામાં આવે છે.

(૧૪) પોર્ટુગાલ.

પ્ર૦ આ દેશની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ આ દેશ સાહસિક શોધકોની જન્મભૂમિ હોય હાલ આખાદ અને સંતોષકારક છે. થોડા વખતથી રાજ્ય પ્રજાસત્તાક છે.

પ્ર૦ આબોહવાનું વર્ણન કરો.

ઉ૦ ઋતુ સાધારણ અને તંદુરસ્તી ભરેલી છે. પશ્ચિમમાં ગરમ હવા હોય વરસાદ વધારે પડે છે. પૂર્વની હવા સૂકી છે.

પ્ર૦ પોર્ટુગાલની પેદાશ કહો.

ઉ૦ ખેતીમાં - તમાકુ અને દ્રાક્ષ.

જંગલની - એક, ચેસ્ટનટ, યુય અને તાડ છે.

ખનીજમાં - તાંબુ, સીસું, ક્વાર્ઝ, કોયલા, મેંગેનીઝ, સ્લેટ અને મીઠું છે.

પ્ર૦ આયાત કહો.

ઉ૦ સુતરાઉ કાપડ, લોહું, ઊન, કોયલા છે.

પ્ર૦ મુખ્ય નિકાશ કહો.

ઉ૦ યુય, તાંબાની કાચી ધાતુ, અને માછલી બહાર દેશ જાય છે.

પ્ર૦ લોકોની જાણવા લાયક હકીકતનું વર્ણન કરો.

ઉ૦ લોકો મિશ્ર જાતિના હોય, બ્રહ્મ, સખ્ય, નમ્ર અને સારી રીત-
બાતવાળા છે અને કુશળ વહાણચઢી છે. રોમન કેથોલિક ધર્મ
પાળે છે.

પ્ર૦ મુખ્ય નદીઓ કહો.

ઉ૦ કુરો, ટેગસ, મોન્ડેગો અને ગ્વાડીઆના આટલાંટિક મહા-
સાગરને મળે છે.

પ્ર૦ મુખ્ય શહેર કહો.

ઉ૦ લિસ્બોન—રાજધાનીનું શહેર હોય વેપારનું મથક છે.

ઓપોર્ટો—દાકિને માટે પ્રખ્યાત છે.

કોઇંબ્રા—યુરોપખંડમાં સર્વથી વધારે વરસાદ પડવાનું
સ્થળ છે.

એશિયા યુરોપ ખંડની કેટલીક જાણવા લાયક હકીકત.

પ્ર૦ એશિયા અને યુરોપની જુરચનાનો મુકાબલો કરો.

ઉ૦ એશિયા ઉષ્ણ, સમશીતોષ્ણ, અને શીતકટિબંધમાં આવેલો છે.
ત્યારે યુરોપ સમશીતોષ્ણ અને શીતકટિબંધમાં આવ્યો છે. બંને
ખંડના પર્વતો પૂર્વપશ્ચિમ ગએલા છે. એશિયાખંડનાં જેવાં યુરો-
પમાં રણ નથી. એશિયા ખંડમાં જેવાં મોટાં ફળદ્રુપ મેદાનો
છે. તેવાં યુરોપખંડમાં પણ મોટાં ફળદ્રુપ મેદાનો છે. એશિયા-
ખંડની નદીઓ લાંબી છે. તેમ યુરોપમાં પણ મોટી નદીઓ છે.
એશિયાખંડમાં ક્ષેત્રફળના પ્રમાણમાં દરીઆ કિનારાની જોટલી
લંબાઈ છે, તેનાથી યુરોપખંડના કિનારાની લંબાઈ વધારે છે.

ઐશિઆખંડને લગતો ટાપુથી બનેલો પાસિફિક મહાસાગરમાં જાપાન દેશ છે. તેમ યુરોપખંડમાં આટલાંટીકમાં ઐરિશિયન દેશ છે. યુરોપખંડ કરતાં ઐશિઆમાં જવાળામુખી પર્વતો ઓછા છે.

૫૦ બંને ખંડની પ્રજાની સરખામણી કરો.

૬૦ યુરોપના લોકો સમશીતોષ્ણ કટિખંધમાં રહેતા હોવાથી તથા દરીઆ કિનારાનો કુદરતી લાભ મળતો હોવાથી ઉદ્યોગી, ચાલાક, સાહસિક, અને વેપારી છે. પણ ઐશિઆખંડના લોકો ઉષ્ણ કટિખંધમાં તથા મધ્ય ભાગમાં રહ્યું અને ઉત્તર તરફ અતિ-શય ટાઢ પડતી હોવાને લીધે મોજશોખી, આળસુ, અને કુદતપર આધાર રાખનારા છે. ઐશિઆખંડના લોકો જુદા જુદા ધર્મના હોવાથી તેમના આચારવિચારમાં ધણોજ તફાવત જોવામાં આવે છે. ત્યારે યુરોપખંડના લોકો ધણે ભાગે એકજ ધર્મના હોવાથી ધણુંખડું એકજ વિચારના છે. બંને ખંડની પ્રજા જુના વિચારને વળગી રહેનારી છે. પણ યુરોપખંડના લોકો ચાલતા જમાનાના સુધારા દાખલ કરવામાં પછાત પડતા નથી, પણ ઐશિઆના લોકો સહેલાઈથી પોતાના મૂળવિચારોમાં ફેરફાર કરતા નથી. યુરોપીઅનો વિદ્યાકળા તથા હુન્નર ઉદ્યોગમાં ધણો આગળ પડતો ભાગ લઈ નવી નવી શોધો કરે છે. ત્યારે ઐશિઆ પ્રજા કેળવણીમાં પછાત પડી તેમની કરેલી શોધોપર આજીવિકા ચલાવે છે. પ્રાચીન કાળમાં ઐશિઆખંડ સુધરેલો હતો ત્યારે હાલમાં યુરોપની જહોજલાલી અજબથી પમાડે તેવી છે. યુરોપીઅન પ્રજા રાજકાજમાં છુટથી ભાગ લેવામાં મહત્તા માની રાજની સત્તાપર અંકુશ ધરાવે છે ત્યારે ઐશિઆની પ્રજા રાજની સત્તાને માન

આપી તેના તરફ પૂજ્યભાવથી જુએ છે. યુરોપમાં સ્ત્રી કળવ-
ણીના બહોળા ફેલાવો છે ત્યારે એશિયામાં સ્ત્રી કળવણી
મણીજ ઓછી છે.

પ્ર૦ જૂમધ્ય સમુદ્ર અને બાલ્ટીક સમુદ્રનો મુકાબલો કરો.

જૂમધ્ય સમુદ્ર સમશીતોષ્ણ કટિબંધ અને ઉષ્ણ કટિબંધના
સાંધામાં આવેલો છે, ત્યારે બાલ્ટીક સમુદ્ર સમશીતોષ્ણ કટિબંધ
અને સીરકટીબંધના જોડાણમાં આવ્યો છે. બંને સમુદ્રમાં મહા-
સાગરના પાણીને દાખલ થવાના મોટા રસ્તા નથી. જૂમધ્ય સ-
મુદ્રમાં નદીઓનું જોડણું પાણી આવે છે તેના કરતાં બાબ્બલવન
વધારે થાય છે. આથી દિવસે દિવસે તેના પાણીમાં મહાસાગરના
પાણી કરતાં ખારાશ વધતી જાય છે ત્યારે બાલ્ટીક સમુદ્રમાં
નદીઓનું પાણી જોડણું આવે છે તેના કરતાં બાબ્બલવન ઓછું
થાય છે. આથી તેનું પાણી મહાસાગરના પાણી કરતાં ઓછું
ખારું છે. જૂમધ્ય સમુદ્રને લગતા આઇબીરીઅન, બાલ્કન, પ્રટા-
લી, એટલા દ્વીપકલ્પ છે. ત્યારે બાલ્ટીક સમુદ્રને લગતા સ્કાન્ડિનેવીઆ
અને જટલાંડ દ્વીપકલ્પ છે. જૂમધ્ય સમુદ્રમાં સૈપ્રસ, કાંડીઆ,
સીસીલી, અને સાર્ડિનિઆ, એલ્બા, માલ્ટા, કાર્થાજ, અને બ-
હારી ટાપુઓ આવેલા છે. ત્યારે બાલ્ટીક સમુદ્રમાં ઝીલાંડ, -રયુ-
નેન, લાલાંડ, ગોથલાંડ, ગોર્નહામ, ઓલાંડ અને રૂઝેન એટ આ-
વેલા છે. જૂમધ્ય સમુદ્રમાં ઇથ્રો, હોનસોન, અને ટૈગર નદીનાં
પાણી પડે છે ત્યારે બાલ્ટીક સમુદ્રમાં વિસ્તુલા, ઓડર, રૈગા અને
નીવા નદીનાં પાણી પડે છે.

પ્ર૦ ગ્રેટબ્રિટન અને જાપાનનો મુકાબલો કરો.

૬૦ બંને સમક્ષીતોષ્ણ કટિબંધમાં આવેલા છે. ઐટલિટન આટલાં-
ટીક મહાસાગરમાં બેટ છે ત્યારે જાપાન પાસિફિક મહાસાગરમાં
બેટ છે. ઐટલિટનની પાસે ગલ્ફસ્ટ્રીમ નામનો ગરમ પ્રવાહ વહે-
વાથી હવા સમઘાત રહે છે તેમ જાપાન પાસે યદ ક્યુરોસીવો
નામનો ગરમ પ્રવાહ વહેવાથી હવા સમઘાત રહે છે. આથી બંને
દેશના લોકોને કામ કરતાં થાક લાગતો નથી. બંને દેશના કિનારા
ખાંચા ખાંચાવાળા હોવાથી લોકો માદસિક, ઉલોમી, અને વેપારી
છે. બંને દેશની રાજધાનીઓ મહાસાગરના ધોરી રસ્તાપર આવે-
લી છે. બંને દેશમાં વિદ્યાકળા અને હુન્નરઉદ્યોગમાં લોકો આગળ
વધેલા છે, બંને દેશના લોકો જુના વિચારને વળગી રહેનારા
હોવા છતાં ચાલતા જમાનાના યોગ્ય રિવાજમાં ફેરફાર કરવા
અચકાતા નથી. બંને દેશની રાજ્યનીતિ રાજ્ય પ્રજાસત્તાક છે.
ઈંગ્લેન્ડ પ્રજા કોકેસીઅન વર્ગની હોઇ ખ્રિસ્તી ધર્મ પાળે છે, ત્યારે
જાપાની પ્રજા મોંગોલીઅન વર્ગની હોઇ બૌદ્ધ ધર્મ પાળે છે. બંને
દેશના લોકો કાયદાને માન આપે છે, ઐટલિટન નહિ પણ દેશના
હિત ખાતર પોતાના સ્વાર્થનો ભોગ આપવામાં પછાત પડતા નથી.

૩૦ ટિબેટ અને સિવલ્લીડનો મુકાબલો કરો.

૬૦ બંને ઉચ્ચ પ્રદેશ છે. બંનેમાંથી પુષ્કળ નદીઓ નીકળે છે તેથી
બંને જળસ્રોત પ્રદેશ છે. સિવલ્લીડ કુદરતી સૌંદર્યને માટે પ્રખ્યાત
છે ત્યારે ટિબેટમાં તેવી કંઈ નવીનતા નથી. સિવલ્લીડની આજુ-
બાજુ પુષ્કળ પહાડો આવેલા છે ત્યારે ટિબેટની અંદર પણ
કેટલાક પર્વત અને એક બાજુ ગોખીનું મોટું રણ આવેલું છે.
સિવલ્લીડના લોકો બજવાન, હુન્નરી, ઉલોમી, અને કેળવ-ગીમાં
આગળ પડતા છે ત્યારે ટિબેટના લોકો બહુ બજવાન ન હોતાં

કુન્નર, ઉલોગ અને કેળવણીમાં પાછળ પડતા છે. બંનેની અંદર સરોવરો આવેલાં છે. રિવરલેડનું રાજ્ય પ્રજાસત્તાક છે; ત્યારે ટ્રિબેટ રાજસત્તાક હોય ચીનની દેખરેખ નીચે છે.

૫૦ એશિયા યુરોપમાં હસ્તકૃત અળવળીઓ કર્ષ કરે છે.

૬૦ એશિયામાં ચીનાઓએ ચણેલો કાટ, આગ્રાનો તાજમહાલ, અને દિલ્લી પાસેનો જયસ્તંભ, તેમજ યુરોપમાં ટેમ્સટનલ, અને મોસ્કોનો લંડ જેવા લાયક છે.

૫૦ વિલાયત જવાના રસ્તા ગણાવે, તથા તેનું વર્ણન કરે.

૬૦ યુરોપમાં જવાના પાંચ રસ્તા છે.

(૧) મુંબાઈથી મેરીસ, બુર્બોન, માડાગાસ્કર, ડેલાગોઆ; કેપ ઓવ ગુડ હોપ, આસેન્સન અને સેંટહેલીના બેટ, ગીની-કિનારો, સેનીગાંબીઆ, કાનેરીટાપુઓ, સ્પેન, પોર્ટુગાલનો પશ્ચિમ કિનારો, બીસ્કેનો ઉપસાગર, ઇંગ્લીશ ચાનલ અખાત, ડોવરની સામુદ્રધુતી, જર્મનસમુદ્ર, ટેમ્સનું મુખ અને લંડન. આ રસ્તે જતાં લગભગ છ માસ લાગે છે.

(૨) મુંબાઈથી અરબી સમુદ્ર, અરબસ્તાનનો કિનારો, એડનસમુદ્ર, બાબલમાંડપની સામુદ્રધુતી, રાતોસમુદ્ર, સુવેજની નહેર, જૂ-મધ્યસમુદ્ર; અહીંથી ત્રણ રસ્તે જવાય છે. એ ઓટ્ટોમાની સામુદ્રધુતી, આદ્રીઆટીક સમુદ્રમાં ક્રીન્ડસી બંદરે ઉતરી રેલ્વે માર્ગે ઇટાલીમાં થઈ ફ્રાન્સમાં કેએબંદર, ડોવરની સામુદ્રધુતી, જર્મન સમુદ્ર, ટેમ્સનું મુખ અને લંડન. બી માલ્ટા-બેટ મેસીનાની સામુદ્રધુતી, સાર્ડિનીઆ અને કાર્થેજ વચ્ચેની બોનીશિસિઓ સામુદ્રધુતીમાં થઈ માર્સેલ્સ બંદરે ઉતરી પા-

રિસ થઇ કેલેમંદર ઉતરી ડોવરની સામુદ્રધુની, જર્મન સમુદ્ર
ટેમ્સનું મુખ અને લંડન. કાં માસેલ્સથી સ્પેનને પૂર્વ કિનારે
થઇ જીબ્રાલ્ટરની સામુદ્રધુની આટલાંટીક મહાસાગર, બિસ્કેનો
હવસાગર, ઈંગ્લીશ ચાનલ, ડોવરની સામુદ્રધુની, જર્મન સમુદ્ર
ટેમ્સનું મુખ અને લંડન. આ ચાર જળમાર્ગો છે.

(ઠ) જમીન માર્ગ. લાહોરથી પેશાવર, કાબુલ, હેરાત, કુસ્ક, રશીઅન
તાર્તરીમાં થઇ કાસ્પીઅન સમુદ્ર ઝોળંગી ટ્રાન્સકોકેસીઆ
અને પછી કાળાસમુદ્રમાં થઇ કોન્સ્ટાન્ટીનોપલમાં ઉતરી આઝીઆ
અને જર્મની વાટે બેલજીઅમમાં દાખલ થઇ ઓસ્ટ્રેન્ડ
ખંડ વાટે જર્મન સમુદ્ર મારફતે ટેમ્સના મુખમાં દાખલ થઇ
લંડન જવાય છે.

૫૦ ખંડના દેશાવર રાજઝોની ઝોળખાણ આપો.

ઉં એટલિટન-શહેનશાહ, રશીઆ-ઝાર, જર્મની-કૈસર, તુર્કેસ્તાન-
સુલતાન, સિવજલ્હાંડ-પોટુગલ-ક્રાન્સ-ચીન-પ્રજાસત્તાક હોવાથી
પ્રેસીડેન્ટ હોય છે. બલુચીસ્તાન-ખાન, અફઘાનિસ્તાન-અમીર,
ઇરાનનો-શાહ, જાપાનનો-મીકાડો, હિંદુસ્તાનનો-શહેનશાહ. આ
સિવાય બાકીના દેશોમાં રાજાઓ પોતાના નામથીજ ઝોળખાય
છે. હિંદુસ્તાન, ફ્રેન્ચ કોચીન ચીન, લંકા, વગેરે પરદેશો રાજ્ય-
કર્તાના મુલક છે. તેમના ઉપર અમલ ચલાવવા તે રાજાઓ
તરફથી જે મુખ્ય અધિકારી નીમવામાં આવે છે તેને વાઇસરોય
કે ગવર્નર જનરલ કહે છે.

૫૦ એક વહાણ પેટ્રોપોલરસ્કથી નીકળી સ્મર્ના આવ્યું તો રસ્તામાં-

ક્યાં ક્યાં બંદર, નદીઓનાં મુખ, અખાત, દ્વીપકલ્પ, સમુદ્ર વગેરે આવશે.

ઉ. દ્વીપકલ્પો-કામરકાટકા, કારીઆ, હોંદીચીન, હિંદુસ્તાન, અરબ-સ્તાન, એશિઆમાઇનર. સમુદ્ર-ઓકોટરક, જાપાની, પીળા, ચી-નાઇ, બંગાળી ઉપસાગર, અરબીસમુદ્ર, રાતો સમુદ્ર, અને જૂમધ્ય સમુદ્ર. અખાત-પેચીલી, માર્તાબાન, મનાર ખંખાત, કચ્છ, ઇરાની, અખાત, બંદરો-ઓડીવોસ્ટોક, પોર્ટઆર્થર, યોકોહામા, અથવા, નાગાસાકી, સાંગહાઇ, પુચ્યુ, વિક્ટોરીઆ, કંતાન, હુએ, સેગોન, સિંગાપુર, તેનાસરીમ, મુલ્મૈન, રંચુન, અક્યાબ, કલકત્તા, મદ્રાસ, કાલમ્બો, કાલીકટ મુંબાઇ, પોરબંદર, માંડવી, કરાંચી, બુમાવર બંદરે અબ્યાસ, મરકત, એડન, મોકખા, સુજેજ, ટાયર, સીડન અલેપો, નદીઓનાં મુખ-આમુર, પેઇહો, હોંગકાંગહો, યાંગસેક્યાંગ, સિક્યાંગ અથવા કંતાન, મૈનામ, ઇરાવતી, બ્રહ્મપુત્રા, ગંગા, મહા, ગોદાવરી, કૃષ્ણા, કાવેરી, સિંધુ, યુન્નેતીસ. જૂશિરો-લોપાટકા, ગેમાનિઆ, નાઇગ્રેસ, પાલમૈરા, કેપકન્યા કુમારી, જગતપોઇટ, રાસઅલહદ. સામુદ્રધુનીઓ-કારીઆ, શરમોસા, મહાકા, પાલ્ક, આર્મઝ, બાબલમાંડપ, બેટ-કયુરાઇલ, સચેલીઅન, જાપાનના ટાપુઓ, હુચ્યુ, શરમોસા, હૈનાન, હાંગકાંગ, સિંગાપોર, નિકોબાર, અંદામાન, સિંહલદ્વીપ, કરક, કિરમ, આર્મઝ, બહીરન, સૈપ્રસ.

અ. અને ખંડોનાં સામાન્ય જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ. ચીના લોક જુના વિચારને વળગી રહેનારા છે. આરબલોક સાચા, મિતાહારી, અને પરાજ્ઞાયાકરી કરનાર છે. ઇરાન લોક દસમુખા અને છુટથી વાતચીત કરનારા છે. તુર્કસ્તાનના લોક થોડું બોલનારા છે.

૩૦ એક વહાણ ક્રેપનોર્ડકીનથી કિનારે કિનારે કીમીઆ કીપકલ્પ
જવા સાઈ નીકળ્યું તેમાં વચ્ચે આવતાં જણવા લાયક સ્થળો કહો.

૬૦ બંદર—હામરફેસ્ટ, બરમન, ગોટનબર્ગ, સ્ટાકહોમ, હેલ્સિન્કી,
ફર્સ, પેટ્રોગાર્ડ (સેન્ટપીટરસ્બર્ગ) રૈગા, કોપનહેગન, હામબર્ગ,
આમસ્ટરડામ, હેમ, કેલે, સરબર્ગ, બ્રેસ્ટ, ઓપોર્ટો, લીસ્બોન
જુઆલ્ટર, વાલેન્સીઆ, બાર્સિલોના, માસેલ્સ રોમ, માસેલ્સ
નેપલ્સ, પાલર્મો, બ્રિડિંસી, વેનીસ, ત્રીએસ્ટ, ફ્યુમ, સેન્ટીન્જ,
પદાસ, આથેન્સ સાલોનીકા, કોન્સ્ટાન્ટીનોપલ, ઓડેસો, અને
સેઆરટપોલ.

બુશિરો—નોર્ડકીન, ઉત્તરકેપ, ક્રેપનોઝ, ક્રેપનાર, રાસ અલહદ
ક્રેપઆર્ટીગલ, ફિનિસ્ટર, રોકા, સેન્ટવિસેન્ટ સાન્તા-
મેરીઆ, દ્રક્લગર, ટરીફા, કેઝ, પાસારો, સ્પાર્ટાવિન્ટો,
કેપ માર્ટીપાન.

સામુદ્રધુનીઓ—સ્કાગરા, કાટીગાટ, સાઉન્ડ, ગ્રેટબ્રેસ્ટ.

લીટલબ્રેસ્ટ, ડોવર, જુઆલ્ટર, મેસિના, ઓટ્રોન્ટો, ડાઉનલ્સ,
આસ્કરસ.

કીપકલ્પ—સ્કાંડેનેવિઅન, શીનલ્લાંડ, જતલ્લાંડ, આઇબીરીઅન
પટાલી, બાલ્કન, મોરીઆ, કિમીઆ.

અખાત—બોથનીઆ, શીનલ્લાંડ, રૈગા, લૈયોન્સ, જુનોઆ,
ટારંટો, વેનિસ, ત્રીએસ્ટ, નેપલ્સ, સાલોનીકા, પેરીકાપ,

નદીઓનાં મુખ—નીવા, કીના, વિશ્વ્યુક્ત, ઓડર, એલ્બ,
વિસર, હાઈન, ટેમ્સ, લુવોર, ગારોન, ડુરો, ટેમ્સ, ઇબ્રો, હોન, ટૈમર,
ડાન્યુબ, નીપર.

સમુદ્ર ને ઉપસાગર—સ્કાંડેનેવિઅન સમુદ્ર, ઉત્તર સમુદ્ર, બા-
લ્ટીક સમુદ્ર, બીરકેનો ઉપસાગર, આદ્રીઆટીક સમુદ્ર, આર્કપેલેગો
સમુદ્ર, ઇજીઅન સમુદ્ર, મામારા સમુદ્ર, આઝોવનો સમુદ્ર.

જાણવા લાયક પ્રખ્યાત સ્થળ.

એશિયાખંડ—દરેક ધર્મશુરનો જન્મ આ ખંડમાં થયો છે.

હિંદુસ્તાન—આધ્યાત્મિક વિદ્યામાં પરાવાએલા રહે છે.

હિમાલય—દુનિઆમાં મોટામાં મોટો પર્વત છે.

નેપાળ—ત્યાંના લોકો ઉત્તમ લડવૈયા છે.

આઝા—ત્યાંનો તાજમહાલ અદ્વિતીય મકાન છે.

કાશ્મીર—હિંદુનું સ્વર્ગ ગણાય છે.

કાશી—હિંદુઓનું જાત્રાનું સ્થળ છે અને ત્યાં પુષ્કળ મહાદેવ વગેરેનાં દહેરાં છે. ત્યાં દરેક શેરીએ અકેકું દહેરું તો હોય છેજ.

મંઝા—આ નદીનું પાણી ધણું વરસ રાખવા છતાં બગડતું નથી. કે તેમાં જીવ પડતા નથી.

ચીન—ત્યાંના લોકો જીના વિચારને વળગી રહેનાર છે. રાક્ષસી કદનો કોટ રશ્મીઆની સરહદ ઉપર છે. દિવાળીના દિવસમાં ફાડવાના ફટાકડા બનાવવાની રીત માત્ર ચીનાએજ જાણે છે. જાપાનાની શોષ પ્રથમ તેમણે કરી હતી. ત્યાંની વસ્તી અતીશય ગીચ હોવાથી કેટલીક વસ્તી નદીઓમાં વહાણો બાંધી રહે છે.

ટિબેટ—એશિયામાં ઉંચામાં ઉંચો દેશ છે. જળક્ષેપ પ્રદેશ છે.

પામીર—દુનીઆનું જાપડું છે.

જાપાન—આમોહવા અને બૂરચના ઐટલિટનને મળતી હોવાથી તે એશિયાનો ઐટલિટન ગણાય છે.

પાસિફિક—મોટામાં મોટો અને ઉડામાં ઉડો મહાસાગર છે તેમાં પુષ્કળ જ્વાળામુખી પર્વતો છે. આ મહાસાગરમાં તોફાન થતું નથી તેથી તેને શાન્ત મહાસાગર કહે છે.

વર્કોયાન્સ્ક—એશિઆઇ રશીઆમાં ઠંડામાં ઠંડો પ્રદેશ છે.

ન્યુસૈમ્પીરીઆ—ત્યાંની જમીનમાંથી હાથીદાંત જડે છે.

આર્મીનીઆ—ત્યાંની સ્ત્રીઓ રૂપાળી છે.

યરમાલેમ—ઇસુખ્રિસ્તને વધસ્તંભે જડયા હતા તેથી ખ્રિસ્તી લોકોનું જાત્રાનું ઠેકાણું છે.

એથલેહમ—ઇસુખ્રિસ્તની જન્મભૂમિ છે.

મૃત સરોવર—ફુનીઆમાં ખારામાં ખારા પાણીનું સરોવર છે.

ટાયર અને સીડન—સીરીઆ અને પાલેસ્ટાઇનમાં આવેલાં ખંદર, પહેલ વહેલાં ત્યાં કાચ બન્યો હતો.

અરબસ્તાન—ત્યાંના ઘોડા અને ઊંટ વખાણાય છે.

મક્કા—મુસલમાનોનું જાત્રાનું ઠેકાણું છે.

ઇરાન—પારસીઓનું મૂળ વતન છે. ત્યાંના લોકો શાખીન, વિવેકી, અને છટાથી વાતચીત કરનારા છે.

લંડન—ફુનીઆમાં મોટામાં મોટું શહેર છે. ત્યાં ટેમ્સ નદીની દેનલ (નદીની નીચે થઇને જવાનો રસ્તો) જેવા-લાયક છે.

માન્ચેસ્ટર—સુતરાઉ કાપડને માટે પ્રખ્યાત છે.

એડિસ્ટોન—પ્લીમથ ખંદરથી થોડે દુરે ખડક છે. ત્યાંની દીવા-દાંડી જેવા લાયક છે.

લોફાડન—કાડ નામની માછલીને માટે પ્રખ્યાત છે.

ગ્રીનીય—લંડનની પાસે વેધશાળાને માટે પ્રખ્યાત છે, ત્યાંથી પહેલું રેખાંશવૃત્ત ગણવામાં આવે છે.

હામરફેસ્ટ—ત્યાં બે માસ સુધી સૂર્ય આથમતો નથી.

ફ્રીનલાંડ—ત્યાંની સ્ત્રીઓને પાર્લામેન્ટમાં બેસવાનો હક છે.

લાપલાંડ—ત્યાંના લોકો નીચામાં નીચા છે; અને જમીનમાં ખાડા ખોદીને રહે છે.

રૂશીઆ—યુરોપખંડમાં સુધારામાં પાછળ પડતો બહુ વિસ્તારવાળો દેશ છે.

મોસ્કો—ત્યાંના દેવળમાં બસે (૨૦૦) ટન વજનનો ઘંટ છે.

બાલ્ટીક—સમુદ્રના જર્મન કિનારેથી અંખર જડે છે.

જર્મની—રસાયન કળા અને વિદ્યા હુન્નરમાં આગળ પડતો દેશ છે.

જટલાંડ—ઉત્તર તરફ જનારો દ્વીપકલ્પ છે.

હોલાંડ—નીચામાં નીચો પ્રદેશ છે.

ડેનમાર્ક—લાંતું રાજકુટુંબ ઊંચા કુળનું છે.

વોટલું—આ સ્થળે નેપોલીયન બોનાપાર્ટે હાર્યો હતો.

અન્જેશિઓ—કોર્સિકાની રાજધાની અને નેપોલીયનની જન્મભૂમી.

પારિસ—ફ્રાન્સમાં સુંદરમાં સુંદર શહેર છે.

સ્વિત્ઝર્લાંડ—કુદરતી સૌંદર્યનો બગીચો છે.

જુઆલ્ટર—યુરોપખંડમાં ફક્ત ત્યાંજ વાંદરાં બેવામાં આવે છે.

ઈટાલી—ત્યાંના લોકો ગાયનકળામાં હોંશિયાર છે.

રૂપેન—ત્યાંના લોકો આજમુ છે.

વેનિસ, ઓસાક, શ્રીનગર—શહેરમાં જવા આવવાને રસ્તાને બદલે નહેરો છે.

લંડન—દુનિઆમાં સર્વથી વધારે વસ્તીવાળું શહેર છે.

લેખાં.

મુસારો (પગાર.)

સરકાર પોતાના તાબાના નોકર અને અધિકારી વર્ગને માસિક પગાર આપવાનો ઠરાવે છે. શેઠ શાહુકારો પોતાનાં નોકરવર્ગને વાર્ષિક પગાર આપે છે, અને કેટલાક મજૂર વર્ગને દરરોજનો પગાર ઠરાવવામાં આવે છે. વાર્ષિક પગાર ઉપરથી માસિક પગાર કાઢી મુસારાની રીતથી હિસાબ છોડી શકાય છે.

રીતઃ—મહિનાના દિવસ ૩૦ અને રૂપીઆના દોકડા ૧૦૦ છે માટે જોટલે રૂપીએ મહિનો કલ્કો હોય, અને જોટલા દિવસનો પગાર કાઢવો હોય તે બેનો ગુણાકાર કરો ગુણાકારપર શુન ચઢાવી ત્રણે ભાગવા. ભાગાકાર આવે તેટલા દોકડા જવાબ આવશે. રૂપીઆ અને દીવસના ગુણાકારને ૧૦૦ એ ગુણી ૩૦ એ ભાગવાથી પણ જવાબ આવશે. પાછળની રીતે હિસાબ કરવાથી ગુણાકાર મોટો થવાથી હિસાબમાં ભૂલ આવવાનો સંભવ રહે છે. અંગ્રજીતના નિયમ પ્રમાણે બે રકમોને સરખી રકમે ગુણવા અગર ભાગવાથી તેમની કિંમતમાં તફાવત પડતો નથી. તે મુજબ ભાજ્ય તથા ભાજક બન્ને તરફથી અકેક શુન કાઢી નાખી ગુણાકાર કરીશું તો તેમાં

તકાવત પડશે નહિ, અને ગુણાકાર હવકો થવાથી હિસાબ કરવો સુગમ પડશે. દર માસે અમુક આનાનો પગાર કલ્કો હોય તો પગારના દર અને દિવસના ગુણાકારને ૧૦ ગુણી ત્રણે ભાગવાથી ભાગાકાર બદામ આવશે. આ સિવાય પાંતી (ભાગ પાડવા) ની રીતથી પણ દાખલા છોડવામાં આવે છે. તો જે સ્થળે જે રીતનો સરળતાથી ઉપયોગ થાય તેનો ઉપયોગ કરી હિસાબ છોડવો. અંગ્રેજી અને રીત સમજાવવામાં આવી છે.

દા. ૧. ૨૪ રૂ. ૧ માસ ૫ દિવસનો પગાર કેટલો ?

રીત:— $24 \times 4 = 96 \times 10 = 9600 = 800$ દોઢા એટલે
રૂ. ૪) જવાબ.

પાંતીરીત:—મહિનાના દિવસ ૩૦ એનો ૫ દિવસ છઠ્ઠો ભાગ છે માટે ૨૪ નો છઠ્ઠો ભાગ જવાબ આવે તેથી $24 \div 3 = ૮$ જ.

દા. ૨. ૦)ના ૧ માસ ૩ દિવસનો પગાર ?

રીત:— $ના \times ૩ = ૧૦ \times ૩ = ૩૦ = ૨૫$ બદામ એટલે ૧
પૈસો જવાબ.

પાંતીની રીત:—

૦)ના = ૧૦ પૈસા ૩૦ દિવસ અથવા ૧ માસનો પગાર છે હવે ત્રણ દિવસ ૧ માસનો દશમો ભાગ છે માટે ૧૦ નો દશમો ભાગ જવાબ આવે તેથી $૧૦ \div ૧૦ = ૧$ પૈસો જવાબ.

મનોચિત્ર.

રૂ.	માસ.		
(૧) ૨૭૦	૧	૩ દિવસનો ?	જ. રૂ. ૨૦૦
(૨) ૪૨	૧	૪ ,,	જ. રૂ. ૫૦૦ ૧૦ દોઢા.

(૩)	૧૫૫	૧	૫ ,,	જ. ર. ૨૧ ૦૧ આ. ૨ પા
(૪)	૨૭૧	૧	૬ ,,	જ. ર. ૫૧. ૨૧ દોકડા
(૫)	૩૪૫	૧	૩૧ ,,	જ. ર. ૪૦૧
(૬)	૨૨૧	૧	૩૧ ,,	જ. ર. ૨૧
(૭)	૧૧૧	૧	૬૧ ,,	જ. ર. ૨૧
(૮)	૫૨૧	૧	૪ ,,	જ. ર. ૭૦૧ ૧ પાઈ
(૯)	૮૨૧	૧	૮ ,,	જ. ર. ૨૨)
(૧૦)	૭૧	૧	૩. ૨)	પમાર મળ્યો તો નોકરીના દિવસ ? જ. દિવસ ૮.
(૧૧)	૧૨૧	૧	૩. ૨૧ ,,	જ. દિ. ૬
(૧૨)	૨૨૧	૧	૩. ૨૧ ,,	જ. દિ. ૩૧
(૧૩)	૧૧૧	૧	૩. ૨૧ ,,	જ. દિ. ૬૧

કાચાપાકા તોલ અને પારદાન.

સાધારણ વ્યવહારમાં ૪૦ શેરનો મધુ ગણી ભાવ પ્રમાણે કોમત લેવા આપવામાં આવે છે, પણ કેટલીક વસ્તુઓ જેવી કે ખાંડ, તમાકુ, જીરું, ગોળ, ખજૂર વગેરેમાં ૪૦ શેરનો મધુ ન ગણતાં ઠરાવ પ્રમાણે ૪૨-૪૪-૪૮-૪૫ શેરનો મધુ ગણવામાં આવે છે. એટલે તોલના ઠરાવ પ્રમાણે વજન તોળી લઈ ૪૦ શેરની કિંમત આપવામાં આવે છે. આવી રીતે જે વસ્તુઓમાં ૪૦ શેર ઉપરાંત વજન આપવાનો રીવાજ હોય છે તેને ૪૦ શેરના મધુ પ્રમાણે જે વજન થાય તેને કાચા મધુ કહેવામાં આવે છે. તેના પાકા મધુ કરવા માટે ૪૨ તોલે ૨ શેર, ૪૪ તોલે ૪ શેર, ૪૫ તોલે ૫ શેર અને ૪૮ તોલે ૮ શેર કાપી લેવામાં આવે છે. એટલે ૪૨ શેરનો ૧ પાકો મધુ, ૪૪ શેરનો ૧ પાકો મધુ, ૪૫ શેરનો ૧ પાકો મધુ

અને ૪૮ શેરનો ૧ પાકા મણુ મણુવામાં આવે છે, આવી રીતે બાદ કાપી જે તોલ નક્કો કરવામાં આવે છે તેને પાકા મણુ કહે છે.

ગોળનાં માટલાં, ખજુરનાં વાઢીઆં વગેરેમાં તોલ સિવાય માટલાની માટીનું અગર ચટાઇનું બારદાન કાપવાનું હોય છે. આમ હોય તો પહેલું માટી અગર ચટાઇનું બારદાન કાપ્યા પછી કહેલા તોલ ઉપરથી પાકા મણુ કરી ભાવ પ્રમાણે કિંમત મણુવી.

જુદા જુદા તોલ ઉપરથી પાકા મણુ કરવાની રીત:—

૪૨ તોલે ૨ શેર વધારાનું મળે, માટે આખા તોલનો ૨૧મો ભાગ બાદ કરવાથી પાકા મણુ આવે.

૪૪ તોલે ૪ શેર વધારાનું મળે, માટે આખા તોલનો ૧૧મો ભાગ બાદ કરવાથી પાકા મણુ આવે.

૪૫ તોલે ૫ શેર વધારાનું મળે, માટે આખા તોલનો ૯ મો ભાગ બાદ કરવાથી પાકા મણુ આવે.

૪૮ તોલે ૮ શેર વધારાનું મળે, માટે આખા તોલનો છઠ્ઠો ભાગ બાદ કરવાથી પાકા મણુ આવે.

૫૦ તોલે ૧૦ શેર વધારાનું મળે, માટે આખા તોલનો ૫ મો ભાગ બાદ કરવાથી પાકા મણુ આવે.

પણ આ સિવાય ૪૩-૪૩ા-૪૬-૪૭-૫૨ વગેરે પાંતીમાં ન-બેસે તેવા તોલ કલા હોય, તો જેટલા કાચા મણુ કલા હોય તેને ૪૦ ગુણી શેર કરવા અને કહેલે તોલે ભાગવા. ભાગતાં જે ભાગાકાર આવે તે પાકા મણુ આવે. શેષ વધે તો તેને ૪૦ ગુણી ફરીથી ભાગાકાર કરવો. જે ભાગાકાર આવે તે પાકા શેર આવશે. તેજ પ્રમાણે રૂપીઆભાર પણ કાઢવા. પછીથી વધેલા શેષને કસરમાં

મણી લવા. કેમકે ચાલતા સુધી ગા ભાર કે ૧ ફીઆભારનો આવી વસ્તુઓમાં હિસાબ ગણવાનો રિવાજ હોતો નથી.

દા. ૧. ૨૨ મણુ ૨ શેર કાચો ૪૨ તોલ પાકા મણુ કેટલા ?

રીત:—૪૨ તોલ છે માટે ૨૧ મો ભાગ બાદ કરી બાકી રહે તે પાકા મણુ આવશે. અગર ૨૨ મણુ ૨ શેરને ૨૧ ભાગી બાગાકારને ૨૦ ગુણવાથી પાકા મણુ આવશે.

૨૨ મ. ૨ શેર $\div ૨૧ = ૧$ મણુ ૨ શેર તેને ૨૨ મણુ ૨ શેરમાંથી બાદ કરતાં ૨૧ મણુ પાકા થયા.

અગર ૨૨ મણુ ૨ શેર $\div ૨૧ = ૧$ મણુ ૨ શેર $\times ૨૦ =$
૨૧ મણુ પાકા જવાબ.

દા. ૨. ૪પાા મ. ૪ાાા શેર કાચો ૪૫ તોલ પાકા મણુ ?

રીત:—૪૫—તોલ કહ્યો છે, માટે ૬મો ભાગ બાદ કરવાથી પાકા મણુ આવે.

માટે ૪પાા મ. ૪ાાા શેર $\div ૬ = ૫$ મ. ૨ાાા શેર તેને ૪પાા મ. ૪ાાા શેરમાંથી બાદ કરતાં બાકી ૪૦ા મ. ૨ શેર રહ્યા તે પાકા મણુ જ.

અગર ૪પાા મ. ૪ાાા શે. ને ૬ ભાગી બાગાકારને ૮ વડે ગુણવાથી પાકા મણુ થશે. માટે ૪પાા મ. ૪ાાા શે. $\div ૬ =$
 ૫ મ. ૨ાાા શે. $\times ૮ = ૪૦ા મ. ૨$ શે. પાકા જવાબ.

દા. ૩. ૫૬ાા મ. ૨ શે. કાચો ૪૮ તોલ પાકા મણુ કેટલા ?

પાકા મણુનો આવ રૂ. ૩ા હોય તો કિંમત કાઢો.

રીત:—૪૮ તોલ કહ્યો છે, માટે ૬મો ભાગ બાદ કરવાથી પાકા મણુ આવે. માટે ૫૬ાા મ. ૨ શે. $\div ૬ = ૯ાાા મ. ૭$ શેર. તેને ૫૬ાા મ. ૨ શે. માંથી બાદ કરતાં બાકી ૪૬ાા મ. ૫ શે.

પાકા થયા જવાબ.

અગર પહા મ. ૨ શે. $\div ૬ = ૬૫૫$ મ. ૭ શે. $\div ૫ =$
 ૪૬૫ મ. ૫ શે. પાકા તેના બાવ ૩. ૩૫ કહો છે માટે તેની
 કિંમત રૂ. ૧૭૫૦ જ.

દા. ૪. ૨૭ મ. જોળ આપ્યો. માટીનું બારદાન ૨૫-૬, ૪૮ તોલ
 રૂ. ૩)ને બાવે કિંમત કહો.

રીત:—૨૭ મ. — ૨૫ મ. ૬ શેર બારદાન જતાં ૨૪૫ મથુ
 ૪ શેર કાચો મથુ થયા, પછી ૪૮ તોલ કહો છે, માટે ૨૪૫ મથુ
 ૪ શેર $\div ૬ = ૪$ મથુ ૪ શેર ને ૨૪૫ મથુ ૪ શેરમાંથી બાદ
 કરતાં ૨૦૫ મથુ પાકા થયા જવાબ. અગર ૨૪૫ મ. ૪ શે. $\div ૬ =$
 ૩ મ. ૪ શેર $\times ૫ = ૨૦૫$ મથુ પાકા થયા તેની રૂ. ૩) પ્રમાણે
 મથુતાં રૂ. ૬૧૫ કિંમત થઈ જવાબ.

મનોયત્ન.

(૧) ૨૪૫ મથુ ૪ શેર કાચો ૪૮ તોલ પાકા મથુ ? જ. ૨૦૫ મથુ

(૨) ૩૬૫ „ ૭ „ કાચો ૪૫ તોલ પાકા મથુ ? જ. ૩૨૫-૩

(૩) ૨૨૫ „ ૩ „ કાચો ૪૩ તોલ પાકા મથુ ? જ. ૨૧

(૪) ૩૨૫ „ ૧૫ „ કાચો ૪૨ તોલ પાકા મથુ ? જ. ૩૧૫

(૫) ૨૭૫ „ ૪ „ કાચો ૪૮ તોલ પાકા મથુનો બાવ રૂ. ૩૫

પ્રમાણે કિંમત કહો. જ. ૨૩ મથુ રૂ. ૮૦૫

(૬) ૪૪૫ મથુ ૧ શેર કાચો ૪૪ તોલ પાકા મથુના રૂ. ૨૫ જ. જ. ૪૦૫

મથુ રૂ. ૬૦૫.

(૭) જોળ મથુ ૩૩ નો સંતોલો કરી આપ્યો તેમાં ૧૫ મથુ ૪૫

શેર બારદાન કાપતાં ૪૫ તોલે પાકા મથુ કેટલા ? અને

મથુના રૂ. ૨૫ પ્રમાણે કિંમત શી ? જ. ૨૭૫ મ. ૬ શેર

રૂ. ૬૫૫ જ.

પાકા મણુ ઉપરથી કાચા મણુ કરવા હોય તો જોટલા પાકા મણુ કઢા હોય, તેમાં કહેજા તોલના વધારાના શેરે પાકા મણુ ગુણી સરવાળો કરવાથી કાચા મણુ આવશે. અગર ૪૨-૪૪-૪૫-૪૮ વગેરે તોલથી પાકા મણુ ઉપરથી કાચા મણુ કરવા હોય તો કહેલાં વજનને અનુક્રમે ૨૦-૨૦-૮-૫ ભાગી ભાગાકારને અનુક્રમે ૨૧, ૧૧, ૯, ૬, એ ગુણવાથી કાચા મણુ આવે. જે હિમામોમાં તોલની પાંતી ન બેસતી હોય એટલે ૪૩-૪૩૧=૪૭ વગેરેમાં કહેલા પાકા મણુને જે તોલ કહ્યો હોય તેણે ગુણવા. ગુણાકાર આવે તેટલા શેર ગણવા. તેને પછી ૪૦ વડે ભાગી મણુ કરવા.

દા. ૧. ૩૫ મણુ ૫ શેર પાકા ૪૮ તોલે કાચા મણુ કેટલા ?

રાતઃ—૪૮ તોલ છે માટે દર મણુ ૮ શેર વધારે ઉમેરી લેવા પડે તેથી $૩૫ \times ૮ = ૨૮૦$ શેર તથા ૫ શેર એ એક મણુનો આઠમો ભાગ હોવાથી તેનો ૧ શેર ઉમેરવો, એટલે ૩૫ મણુ ૫ શેરમાં ૭ મણુ ૧ શેર ઉમેરતાં ૪૨ મણુ ૬ શેર કાચા મણુ થાય.

અથવા ૩૫ મણુ ૫ શેર $\div ૫ = ૭$ મણુ ૧ શેર તેને ૬ એ ગુણતાં ૪૨ મણુ ૬ શેર કાચા મણુ જવાય.

અગર ૩૫ મણુ ૫ શેર $\times ૪૮ = ૧૬૮૬$ શેર $\div ૪૦ = ૪૨$ મણુ, ૬ શેર જવાય.

મનોયતન.

મણુ.	શેર.	મણુ.	શેર.
(૧)	૨૮ - ૮	પાકા મણુના ૪૫ તોલે કાચા મણુ ?	૩૧૧ - ૯
(૨)	૩૫ - ૫	પાકા મણુના ૪૮ તોલે કાચા મણુ ?	૪૨ - ૬
(૩)	૪૪૧	પાકા મણુના ૪૪ તોલે કાચા મણુ ?	૪૮૧ - ૮
(૪)	૩૭૧	પાકા મણુના ૪૨ તોલે કાચા મણુ ?	૩૯૧ - ૫
(૫)	૨૧૧	પાકા મણુના ૪૩ તોલે પાકા મણુ ?	૨૩ - ૪૧

વ્યાજનાં લેખાં.

આપણે કાઠની પાસેથી અમુક રૂપીઆ અમુક મુદત સુધી લાવીએ અગર આપીએ, તે બદલ તેટલી મુદતના લીધેલી રકમ પગર આપેલી રકમ કરતાં ઠરાવ મુજબ જે વધારાના રૂપીઆ આપવા અગર લેવા પડે તેને વ્યાજ કહે છે.

જેટલી રકમ લાવીએ અગર આપીએ તેને મુદત કહે છે.

જેટલો વખત રકમ આપીએ અગર રહેવા દઈએ તેને મુદત કહે છે.

દર વર્ષે દર સેંકડે, દર માસે દર સેંકડે, દર રૂપીએ દર માસે લીધેલી અગર લીધેલી રકમ ઉપરાંત જે વધારાની રકમ લેવાની અગર આપવાની ઠરાવવામાં આવે છે તેને વ્યાજનો દર કહે છે.

દર વરસે દર સેંકડે ઠરાવેલા વ્યાજના દરને ટકા કહે છે.

દર માસે દર સેંકડે અગર દર રૂપીએ દર માસે જે વ્યાજ ઠરાવવામાં આવે તેને તેરીખ કહે છે. અમુક દોકકાની તેરીખ કહેવામાં આવે તો દર રૂપીએ દર માસે વ્યાજ ઠરાવેલું છે એમ સમજવું.

સાદુકારો ત્રણ રીતે વ્યાજ ગણે છે. (૧) સાદુ અથવા સળંગ વ્યાજ (૨) ચક્રવૃદ્ધિ અથવા દિવાળી બાકી વ્યાજ (૩) વારોવારીક વ્યાજ, અને આપણે સાદુ વ્યાજ ગણવાની રીતનો વિચાર રાખીશું. વારોવારીક વ્યાજ ગણવાનું રહેજ અર્થ હોવાથી વેપારી લોકો તેને બદલે ૧૧ દિવસ કાપી આપે છે તેથી કમર ઝોઢી થઈ જાય છે. દિવાળી બાકી વ્યાજ દેધીનામું શીખતી વખતે શિખવવામાં આવે છે, માટે અહીં સૈની રીત આપી નથી.

વ્યાજના દિવસાનું ગણવાની રીત.

મુદત ૩૫૦ આ અને માસના ગુણાકારને સર કહે છે.

મુદત ૩૫૦ આ અને મુદતના દિવસના ગુણાકારને ૩૦ વડે ભાગવાથી જે ભાગાકાર આવે તેને પણ સર કહે છે. દિવસના ગુણાકાર ઉપરથી સર કાઢવામાં 'સાડાસાતનો મા' બચે છે. ઉપયોગી છે, માટે તેને સારી રીતે યાદ કરવો. જે સર આવે તેને કહેલા આનાની તેરીએ ગુણતાં બદામ આવે. અને કહેલા દોકડાની તેરીએ અગર કહેલા ૩૫૦ આની તેરીએ ગુણતાં દોકડા આવે.

દા. ૧. ૨. ૪૫) ૨ માસ ૩ દિવસ ૬ આનાની તેરીએ રજા તો વ્યાજ કેટલું ?

રીત:—૪૫ ૩૫૦ આ ૨ માસ રજા માટે $૪૫ \times ૨ = ૯૦$.

તેમજ, ૪૫ ૩૫૦ આ ૩ દિવસ રજા માટે $૪૫ \times ૩ = ૧૩૫ \div ૩૦ = ૪૫$ સર એટલે કુલ ૯૪૫ સર થયો તેને કહેલી તારીએ ગુણતાં $૯૪૫ \times ૬ = ૫૬૭$ બદામ આવી. તેથી ના ૩. ના આ. ૧ દો. ૧ બદામ વ્યાજ જવાબ.

દા. ૨. ૩. ૬૫) ૩ માસ ૫ દિવસ ૧ દોકડાની તેરીએ રજા તો વ્યાજ કેટલું ?

રીત:—૬૫ ૩. $\times ૩$ મા. = ૧૯૫ સર.

તેમજ ૬૫ ૩. $\times ૫$ દિ. = ૩૨૫ $\div ૩૦ = ૧૦૫$ સર.

એટલે કુલ સર ૨૦૫૫૫ થયો તેને કહેલી દરે ગુણતાં $૨૦૫૫૫ \times ૧ = ૨૦૫૫૫$ દોકડા થયા. માટે ૨ ૩. ૦૫૫ આ. ૧ દોકડો, ૧ બદામ વ્યાજ જવાબ.

કસર:—જ્યારે દિવસ અને રૂપીઆ (મુદત) ના ગુણાકારને ૩૦ ભાગનાં ૩૫ કરતાં જ્યાં શેષ વધે તો છોડી દેતા, અને ૩૫ થી વધારે શેષ વધે તો ૧ ગણી લેવો. જેમકે ૩૧ રૂપીઆ ૪ દિવસ રહ્યા હોય તો ગુણાકાર ૧૨૪ આવ્યો તેને ૩૦ વડે ભાગતાં ભાગાકાર ૪ આવ્યો, ને ૪ શેષ વધ્યા તો ૪૫ સર ગણવો. પણ જો ૨૧ રૂપીઆ ૩ દિવસ રહ્યા હોય તો ગુણાકાર ૬૩ આવ્યો તેને ૩૦ વડે ભાગતાં ભાગાકાર ૨ આવ્યો અને ૩ શેષ વધ્યા તો તેને છોડી દઈ ૩ સર ગણવો.

દર માસે ઉપજ થતા વ્યાજની રકમ અને વ્યાજનો દર આપ્યો હોય તે ઉપરથી મુદત શોધવા માટે જોઈએ વ્યાજ આવતું હોય તેના આના કરી કહેલા આનાની તેરીખે ભાગવા. ભાગાકાર આવે તેટલા સેંકડા સમજવા. જો અમુક દોકડા અગર રૂપીઆની તેરીખ કહી હોય તો વ્યાજના રૂપીઆને કહેલા દોકડા અગર રૂપીઆની તેરીખે ભાગવા. ભાગાકાર આવે તેટલા સેંકડા મુદત ગણવું.

દા. ૧. ૧૨ આનાની તેરીખે દર માસે રૂ. ૭૨ વ્યાજ આવે છે તો મુદત કયો ?

રીત:—૭૨ રૂ. \times ૧૬ આના. = ૧૧૫૨ આના વ્યાજ થયું તેને કહેલા ૧૨ આનાની તેરીખે ભાગતાં $૧૧૫૨ \div ૧૨ = ૯૬$ ભાગાકાર આવ્યો તેટલા સેંકડા, માટે રૂ. ૯૬૦૦ મુદત જવાબ.

દા. ૨. ૨ દોકડાની તેરીખે દર માસે રૂ. ૩૫ વ્યાજ આવ્યું તો મુદત કેટલું ?

રીત:—૩૫ વ્યાજને ૨ દોકડા દરે ભાગતાં $૩૫ \div ૨ = ૧૭$ ભાગાકાર આવ્યો, માટે ૧૭૫૦ સેંકડા એટલે રૂ. ૧૭૫૦ મુદત જવાબ.

મનોરથન.

- (૧) રૂ. ૪૨૧૧ ૩ માસ ૭ દિવસ. ૮ આનાની તેરીખે વ્યાજ ?
રૂ. ૧૧૧
- (૨) રૂ. ૫૫ ૨૧૧ ૨૧૧ ૬ આનાની તેરીખે વ્યાજ ?
૧૧૧ રૂ. ૧૧૧ આ. ૨ બદામ.
- (૩) રૂ. ૧૩૮ ૨ ૬ ૬ આનાની તેરીખે વ્યાજ ?
રૂ. ૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧ ૨૧૧ ૧૧૧
- (૪) રૂ. ૧૫ ૬ ૬ ૧૧૧ દોઢાની તેરીખે વ્યાજ ?
રૂ. ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧
- (૫) રૂ. ૪૭૧ ૩ ૫ ૧ દોઢાની તેરીખે વ્યાજ ?
રૂ. ૧૧૧ ૧૧૧ દો.
- (૬) રૂ. ૫૧ ૨ ૧ ૨ જાંઘની તેરીખે વ્યાજ ?
રૂ. ૩) ૧૧૧ ૧૧૧ ૫૫૫.
- (૭) ૧૨ આનાની તેરીખે દર માસે રૂ. ૪૮) વ્યાજ આવ્યું તો
મુદલ ? રૂ. ૬૪૦૦)
- (૮) ૨ દોઢાની તેરીખે દર માસે રૂ. ૭૫) વ્યાજ આવ્યું તો
મુદલ ? રૂ. ૩૭૫૦)
- (૯) ૪ આનાની તેરીખે દર માસે રૂ. ૨૫) વ્યાજ આવ્યું તો
મુદલ ? રૂ. ૧૦૦૦૦)

સાડા સાતનો પા.

૧૧	નો	૦૧	૧૩૫	ના	૪૧	૨૬૨૧	ના	૮૫૧
૧૫	"	૦૧	૧૪૨૧	"	૪૧	૨૭૦	"	૬
૨૨૧	"	૦૧	૧૫૦	"	૫	૨૭૭૧	"	૬૧
૩૦	"	૧	૧૫૭૧	"	૫૧	૨૮૫	"	૬૧
૩૭૧	"	૧૧	૧૬૫	"	૫૧	૨૯૨૧	"	૬૧
૪૫	"	૧૧	૧૭૨૧	"	૫૧	૩૦૦	"	૧૦
૫૨૧	ના	૧૧	૧૮૦	"	૬	૬૦૦	"	૨૦
૬૦	"	૨	૧૮૭૧	"	૬૧	૬૦૦	"	૩૦
૬૭૧	"	૨૧	૧૯૫	"	૬૧	૧૨૦	"	૪૦
૭૫	"	૨૧	૨૦૨૧	"	૬૧	૧૫૦૦	"	૫૦
૮૨૧	"	૩૧	૨૧૦	"	૭	૧૮૦૦	"	૬૦
૯૦	"	૩	૨૧૭૧	"	૭૧	૨૧૦૦	"	૭૦
૯૭૧	"	૩૧	૨૨૫	"	૭૧	૨૪૦૦	"	૮૦
૧૦૫	"	૩૧	૨૩૨૧	"	૭૧	૨૭૦૦	"	૯૦
૧૧૨૧	"	૩૧	૨૪૦	"	૮	૩૦૦૦	"	૧૦૦
૧૨૦	"	૪	૨૪૭૧	"	૮૧			
૧૨૭૧	"	૪૧	૨૫૫	"	૮૧			

ઉપયોગ—આ આંકનો ઉપયોગ વિશેષે કરીને વ્યાજનાં લેખાંમાં થાય છે. માસ અને રૂપીઆના ગુણાકારને સર કહે છે. હવે રૂપીઆ જોટના દિવસ રહ્યા હોય તે ઉપરથી સર કાઢવા માટે રૂપીઆ અને દિવસનો ગુણાકાર કરી ગુણાકારને ૩૦ ભાગવા, ભાગાકાર આવે તે સર જાણવો. કારણ કે એક માસના દિવસ ૩૦ છે, એટલે એક માસ અમર એક દિવસ એક રૂપીઆ રાખવામાં આવે તો ૧ સર આવે. પંદર દિવસ રહે તો ૦૧ સર અને સાડા સાત દિવસ રહે તો ૦૧ સર આવે. આવી રીતે રૂપીઆ અને દિવસની મુદત પરથી સર કાઢવામાં “સાડા સાતના પા” નો ઉપયોગ થાય છે. આ સિવાય મુસારાનાં લેખાં ગણવામાં પણ તેની જરૂર છે.

દેશી નામું.

પ્ર૦ નામું રાખવાથી ક્યા ક્યા ફાયદા છે ?

ઉ૦ આ દુનિઆનો વ્યવહાર ચલાવવા અરસ્પરસ લેવડ દેવડ કરવી પડે છે.

.. (૧) લેવડ દેવડ સરળતાથી ચાલે અને તેમાં ભૂલ ચૂક ન થાય માટે નામું રાખવાની જરૂર છે. (૨) આપણી આવક કરતાં ખરચ વધી ન જાય અને સ્થિતિ પ્રમાણે કરકસરથી ગૃહમંસાર ચલાવવા માટે નામાની જરૂર છે. (૩) નામું રાખવાથી કાની પાસે કેટલું દેવું લેવું છે તે સ્પષ્ટ જણાઈ આવે છે. (૪) નામાથી માણસના સહગુણ દુર્ગુણ ઝટ જણાઈ આવે છે. (૫) નામું માણસને પોતાની ખરી મિથિતિનું ભાન કરાવે છે. (૬) કેવળ ખર્ચ તથા લેવડ-દેવડનો હિસાબ રાખવા માટે નામાની જરૂર પડે છે. (૭) નામું નિર્ધારિત રીતે લખવું જોઈએ. લખવાનું મુત્તરી રાખવાથી કામ કામ વખતે એક ખીજને વિરોધ થવાનો પ્રસંગ આવી પડે છે.

પ્ર૦ નામાની વ્યાખ્યા આપો.

ઉ૦ કેવળખર્ચ તથા લેવડદેવડનો હિસાબ રાખવો તેને નામું કહે છે.

પ્ર૦ નામું લખવાના ચોપડા બાંધવાની રીત કહો.

ઉ૦ વેપારીઓ ચોપડા બાંધવામાં અમદાવાદી કાગળ ટકાઉ હોવાથી વાપરે છે, અને પુઠાં ચામડાનાં કરે છે. હાલમાં કેટલાક કુશ્મ-

કેપ કાગળ વાપરે છે. પુઠાં ચામડાનાં કરે છે. કેટલાક વેપારીઓ ચોપડા માથા દોરાથી અને કેટલાક વચ્ચે દોરાથી બાંધે છે. કાગળને ઊભા વાળી એક કાગળનાં બે અગર ત્રણ પાન પાડે છે. બે પાન પાડ્યાં હોય તો આઠ, અને ત્રણ પાન પાડ્યાં હોય તો છ સળ પાડે છે. તેમાંથી અડધા સળ જમા બાજુ માટે અને અડધા ઊધાર બાજુ માટે રાખે છે.

પ્ર૦ સળનો ઉપયોગ કહો.

ઉ૦ ધણુંકરીને લખાજની લીટીઓ નિયમિત ગણવામાં સળ ધણા ઉપયોગી થઈ પડે છે. પહેલો સળ ખાતાદારની રકમ ભરવા માટે, બીજો પેટા રકમો માટે, અને બાકીના બે સળ વિગત લખવા માટે રાખે છે. જો છ સળ હોય તો પહેલો મથાબે રકમ ભરવા માટે અને અડધો પેટા રકમો ભરવા માટે રાખી બાકીનામાં વિગત લખવા માટે રાખે છે. જો પેટામાં એકજ ખાતાની ધણી રકમો હોય તો તે સ્પષ્ટ દેખાઈ આવે માટે પેટના સળને ખુલ્લો રાખે છે, પણ એકજ રકમ હોય તો પેટાનો સળ બંધ કરવામાં આવે છે. (જુઓ. રા. પા. ૧)

પ્ર૦ ખાતાદાર કોને કહે છે ?

ઉ૦ આપણે જેની સાથે ભેવડ દેવડનો બ્યવહાર રાખીએ તેને ખાતાદાર કહે છે.

પ્ર૦ સાધારણ વેપારીઓના ચોપડા કહો.

ઉ૦ રોજમેળ, ખાતાવહી અને બ્યાજવહી ઓછી ભેવડદેવડવાળા બેઠી ખાતાવહી રાખે છે.

પ્ર૦ મોટા વેપારીના ચોપડાનાં નામ કહો.

ઉં (૧) રોકડ મેળ, (૨) તોંધ. (૩) આવરો. (૪) આંકડાવહી. (૫) ખાતાવહી. (૬) વ્યાજવહી.

પ્ર૦ વેપારીઓ ઉપર ખતાવેલા ચોપડા શાના ઉપરથી તૈયાર કરે છે ?

ઉં ટાંચણ, ટીપ્પણ, સુડીકં, ધડીઉં કે દિનિઆપરથી.

પ્ર૦ ઉપરના શબ્દોની વ્યાખ્યા આપો.

ઉં નાના વેપારીઓ દિવસે જે લેવડ દેવડ થાય તે ખડી ચોપડેલી પારી કે કત્તાઇના પતરાપર લખી રાખે છે તેને ટાંચણ કે ટીપ્પણ કહે છે, પણ મોટા વેપારીઓ દિવસે થએલી લેવડ-દેવડ કાગળી ચોપડીપર લખી રાખે છે તેને સુડીકં, ધડીઉં કે દિનિઉ કહે છે.

પ્ર૦ રકમો કેટલા પ્રકારની છે ?

ઉં બે (૧) રોકડી. (૨) જમા ખર્ચી.

પ્ર૦ રોકડી રકમની વ્યાખ્યા આપો.

ઉં જે રકમની લેવડદેવડથી શિલિકમાં વધારો ધટાડો થાય. એટલે આવવાથી વધે અને જવાથી શિલિક ઘટે તેની રકમોને રોકડી રકમો કહે છે. રોકડી રકમોનું નામું ફક્ત એકજ બાજુ લખવામાં આવે છે. એટલે આવે તો જમા બાજુ અને જાય તો ઉધાર બાજુ લખાય છે. (જુઓ રો. પા. ૧ ની રકમ ૧).

પ્ર૦ જમાખર્ચી રકમ કોને કહે છે ?

ઉં જે રકમની લેવડદેવડથી શિલિકમાં વધારો ધટાડો ન થતાં જુદે જુદે ખાતે આપ-લે થઇ શકે તેની રકમોને. તમામ ખાતની ઉધાર લેવડદેવડ અને કુલુલત જમાખર્ચી રકમો છે. આ ખાતની રકમોનું નામું બન્ને બાજુ લખાય છે.

પ્ર૦ જમા કાને કહે છે ?

ઉ૦ આપણી ખાસે રોકડ અથવા બીજી કોઈ પણ રીતે પૈસા કે માલ આવે તેને જમા કે દેખી રકમ કહે છે.

પ્ર૦ બિધાર કાને કહે છે ?

ઉ૦ આપણી ખાસેથી રોકડ અથવા બીજી કોઈ પણ રીતે પૈસા કે માલ જમ તેને બિધાર કે લેણી રકમ કહે છે.

પ્ર૦ જમા બિધાર લખવાની બાબતો કય ?

ઉ૦ હિમા કામળના બે ભાગ પાડીએ તો હાથ તરફની જમા બાબત અને જમણા હાથ તરફની બિધાર બાબત.

પ્ર૦ રોજમેળના પ્રકાર કહો.

ઉ૦ રોજમેળ અને બેડોમેળ.

પ્ર૦ રોજમેળ કાને કહે છે ?

ઉ૦ મોટા વેપારીઓ જે મેળમાં રોજની રોજ લેવડદેવડ ઉતારી શિલિક કાઢે છે તેને રોજ મેળ કહે છે.

પ્ર૦ બેડા મેળની વ્યાખ્યા આપો.

ઉ૦ નાના વેપારીઓ જેમાં આઠ આઠ, પંદર પંદર, કે માસ માસે લેવડદેવડ ઉતારી શિલિક મેળવે છે તેને બેડા મેળ કહે છે.

પ્ર૦ મેળ શરૂ કરવાની રીત સમજાવો.

ઉ૦ પ્રથમ કાનો અને કય સાલનો મેળ છે તે પ્રથમ લખવું. પછી આડી લીટી દોરી કય સાલનો અને કયા માસનો તેમજ તિથિ, વાર, તારીખ લખવી. પછી નીચે બીજી લીટી દોરી આરંભમાં જ (જમા) અને વચ્ચે જી (બિધાર) લખવું. પછી જમા બાબત બેવડી લીટી દોરી શિલિકની રકમ લખવી. શિલિક ન હોય તો શન મૂકવી નહિ, પણ ૧૧ દોકડો મૂકવો. કારણ કે શુનને અપશુકન ગણે છે.

છે. શિલિક મેળવની વખતે ૧૧ દોકડાને સરવાળામાં ગણવો નહિ જોયો શિલિકમાં બૂલ આવશે નહિ. પછી લેવડદેવડની રકમો લખવી.

પ્ર૦ રકમો લખવાની રીત સમજાવો.

ઉ૦ જે માણસ રકમ આપી ગયા કે લઈ ગયા હોય તો પ્રથમ અટક-નામ અને ગામ લખવું. જે બેઠો મેળ હોય તો છોડે તિથિ લખી આપી ગયા હોય તો “ને ખાતે જમા” ને લઈ ગયા હોય તો “ને ખાતે ઉધાર” લખવું. પછી પેટામાં રકમ તથા વિગત લખી જેને હસ્તે આપ લે યઈ તેનું નામ લખવું. જાતે આપી ગયો હોય તો “હા. પોતે” લખવું. પછી નામે ટુંપી લીંટી દોરી ખાતાવદી પાનું “ખા. પા” લખવું. પેગમાં એક કરતાં વધારે રકમો હોય તો પેટાનો મળ બંધ કરવો નહિ, પણ જે એકજ રકમ હોય તો પેટાનો સળબંધ કરવો.

પ્ર૦ શિલિક કાઢવાની રીત સમજાવો.

ઉ૦ બધી રકમો મેળમાં લખાઈ રહ્યા પછી જમા ઉધારનો સરવાળો કરી જમા રકમમાંથી ઉધાર રકમ બાદ કરતાં જે બાદબાકી આવે તેટલી શિલિક ગણવી. બાદ રાખવું કે જમા કરતાં ઉધારનો સરવાળો વધારે હોયજ નહિ. તેટલી શિલિક નીચે તેટલી શેકડ કે નોટો હોય તો આપણું નામું ખર્ચે છે એમ સમજવું. આને મેળ મળ્યો કહે છે. પછી ઉધાર બાબતે શિલિક લખી જમા ઉધારના સરવાળા બરાબર કરે એટલે મેળ બંધ કર્યો એમ કહેવાય છે. પછી બીજા દિવસનો મેળ લખતી વખતે શરૂઆતમાં આગલે દિવસે ઉધાર બાબતે લખેલી શિલિક જમા બાબતે “શ્રી જણશે શિલિક” એમ લખવું.

૩૦ ખરીદખાતાની બ્યાખ્યા આપો.

ઉ૦ વેપાર માટે રોકડે કે ઉધારે માલ લાવીએ તે જ ખાતે લખાય છે તેને ખરીદખાતું કહે છે (મોટા વેપારીઓ દરેક બજાર સનાં જુદાં જુદાં ખરીદખાતાં પાડે છે.)

૩૦ ધરખર્ચખાતું કોને કહે છે ?

ઉ૦ ધરમાં વાપરવા માટે રોકડે કે ઉધારે માલ લાવીએ તે જ ખાતે લખાય છે, તેને ધર ખર્ચ ખાતું કહે છે. ધરમાં વાપરવા સારૂ આણેલા માલમાંથી વેચીએ તો તે ધર ખર્ચ ખાતે જમા કરવામાં આવે છે.

૩૦ ખર્ચ ખાતું કોને કહે છે ?

ઉ૦ દુકાનમાં વેપાર સિવાય બીજી જ રીતે પૈસા વાપરવામાં આવે તેને ખાતે લખવામાં આવે તેને ખર્ચ ખાતું કહે છે.

૩૦ વકરા ખાતું કોને કહે છે ?

ઉ૦ વેપાર માટે આણેલો માલ રોકડે કે ઉધારે વેચાય અને તે જ ખાતે લખાય છે. તેને વકરાખાતું કહે છે. વેપારીઓ વકરાને ખરીદ ખાતાં જુદાં પાડતા નથી, પણ ખરીદ વકરાખાતું એકદુર્જ પાડી વેચાયેલો માલ જમા બાજુ અને આણેલો માલ ઉધાર બાજુ લખે છે. (ખરીદ ખાતું હંમેશાં ઉધાર બાજુ અને વકરા-ખાતું હંમેશાં જમા બાજુજ આવે છે.)

૩૦ માલ વેચતાં કે લાવતાં બાકી, જકાત, દલાલી વગેરે ખર્ચ થાય તેનું નામું કેરી રીતે લખશો ?

ઉ૦ માલ લાવતાં થએલો ખર્ચ ખરીદ ખાતામાં ચંદાવી લેવાય છે, અને વેચતાં થએલો ખર્ચ વકરા ખાતામાંથી ખાદ કાપવામાં આવે છે.

પ્ર૦ ખરીદ વકરા ખાતાનું નામું લખવાની રીત સમજાવો.

ઉ૦ જે રોકડેથી માલની આપ લે થઈ હોય તો તેનું નામું રોકડી રકમોની માફક એકજ બાજુએ લખવું. પેટામાં માલની ખત, તોલ, માપ, ભાવ વગેરે દર્શાવવું પણ ઉધારે લેવડ દેવડ થઈ હોય તો જેને ત્યાંથી માલ લાવીએ તેને ખાતે માલના પૈસા જમા કરી ખરીદ ખાતે ઉધારવા. તેવીજ રીતે ઉધારે માલ વેચ્યો હોય તો લઈ જનારને નામે પૈસા ઉધારી વકરા ખાતે જમા કરવી. તેમજ ઘરમાંથી દુકાનમાં વેચવા માટે લાવીએ તો ઘર ખર્ચ ખાતે જમા કરી ખરીદ ખાતે ઉધારવો.

પ્ર૦ કબુલત કોને કહે છે ?

ઉ૦ એક બીજાનું દેવું લેણું કાંઈ ત્રાહીત માણસ આપવાનું માથે રાખે તો તેણે કબુલત કરી અથવા હવાલો લીધો કે આપ્યો કહેવાય છે.

પ્ર૦ કબુલતનું નામું લખવાની રીત સમજાવો.

ઉ૦ જે માણસ આપણી પાસે પૈસા માગતો હોય ને કાંઈ ત્રાહીત માણસ કબુલી લે તો કબુલનારને નામે જમા કરી આપણા મૂળ મામનારને નામે પૈસા ઉધારવા. તેમજ આપણે કાંઈની પાસે પૈસા માગતા હોઈએ તો કબુલનારને નામે પૈસા ઉધારો પ્રથમના વણીને ખાતે જમા કરવા.

પ્ર૦ ખાતાદારની પતી કાંઈ ત્રાહીત માણસ પૈસા લઈ જાય કે આપી જાય તો તેનું નામું કેવો રીતે લખવું ?

ઉ૦ જેની પતી રકમ આપી કે લઈ જાય તેને ખાતે જમા કે ઉધાર કરી લઈ જનાર કે આપી જનારને હસ્તે દર્શાવવું.

પ્ર૦ ઇમારત ખાતે કઈ રકમો લખાય છે ?

ઉં ઇમારત બાંધતાં કે ખરીદતાં એટલા પૈસા ઇમારત ખાતે ઉધારાય છે, અને વેચતાં ઉપજેલા પૈસા ઇમારત ખાતે જમા કરવામાં આવે છે. આવીજ રીતે દાગીનાખાતું, ખેતરખાતું, લોનખાતું વગેરે ખાતાં રાખે તો તેનું નામું પણ તે ખરીદવામાં થએલું ખર્ચ તે ખાતે ઉધારવું, અને વેચતાં ઉપજેલા પૈસા તે ખાતે જમા કરવા.

પ્ર૦ ચાંદાખાતું એટલે શું ?

ઉં શુભાશુભ પ્રસંગે એક ખીજને જે રકમ આપવામાં આવે છે તેને ચાંદાખાતું કહે છે. આવી રીતે આવેલી રકમો એક ખીજને અવસર પ્રસંગે પાછી વાળી આપવાની હોય છે માટે જેના તરફથી આંશ્લો આવે તે ચાંદા ખાતે જમા કરવો, અને આપણે આપીએ તો ચાંદા ખાતે રકમ ઉધારવી.

પ્ર૦ ધરમાદા ખાતું સમજવો.

ઉં વેપારના નફામાંથી વેપારીઓ અમુક ભાગ ધરમાદા ખાતે અલગ કાઢે છે. આવી રકમ ધરમાદા ખાતે જમા કરી તેમાંથી જેમ જેમ તેવા ધરમાદાના કામમાં રકમ વપસતી જાય તેમ તેમ ધરમાદા ખાતે ઉધારે છે.

પ્ર૦ વટાવખાતાની બ્યાખ્યા આપો, તથા તેનું નામું લખવાની રીત સમજવો.

ઉં માલ વેચતાં અગર ખીજ કોઈ રીતે જે નફો મળે અગર નુકસાન થાય તે જે ખાતે લખવામાં આવે છે તેને વટાવખાતું કહે છે, તેમજ આપણા સમા સંબંધીઓ તરફથી જે રકમ મળે તે પણ વટાવ ખાતે જમા કરવામાં આવે છે.

પ્ર૦ આપણા સગા સંબંધીઓને જે રકમ આપીએ તે ક્યા ખાતામાં લખવામાં આવે છે ?

ઉ૦ સગા સંબંધીઓને આપેલી રકમ તેમજ બેન દીકરીને કરાવી આપેલા દાગીના ખર્ચાખાતામાં લખવામાં આવે છે.

પ્ર૦ ઉબળેક રકમ કોને કહે છે તેમજ તેનું નામું લખવાની રીત સમજાવો.

ઉ૦ થોડા વખત માટે આપણે બીજાને ત્યાંથી અગર આપણી મા-સેથી બીજાને માણસ ઉછીના રૂપીઆ લઈ જાય તેને ઉબળેક રકમ કહે છે. આ જાતની રકમો ખાતાવહીમાં ખતવાતી નથી, માટે તે રકમો નામે 'જી' મુકે છે.

પ્ર૦ ઉપર ટપકે રકમ એટલે શું ?

ઉ૦ કોઈને ત્યાંથી આપણે થોડા વખત માટે ઉછીના રૂપીઆ લા-વીએ અગર આપીએ તેને ઉપર ટપકે રકમ કહે છે. જે તે રકમની સાંજ સુધીમાં પાછી લેવડદેવડ ન થાય તો તે માણ-સને નામે જમા ઉધાર ન કરતાં તેની વિગત શિલિકમાં ખતાવે છે. વધારે મુદત થાય તો ઉબળેક રકમની માફક નામું લખવામાં આવે છે.

પ્ર૦ બંડોળખાતું કોને કહે છે ?

ઉ૦ વેપાર શરૂ કરવા માટે જે રકમ મેકવામાં આવે તેને બંડોળ કે મુડી કહે છે. જેના તરફથી તે રકમ આવી હોય તેને ખાતે જમા કરવામાં આવે છે.

પ્ર૦ શ્રીખાતું કે શાહ ખાતું કોને કહે છે ?

ઉ૦ શુભ લેવડ દેવડ ચાલતી હોય ને ખાતાદારનું નામ જાહેર ન કરવું હોય તો વેપારીઓ “શ્રીખાતે” કે “શાહખાતે” જમા ખર્ચ કરે છે.

પ્ર૦ અનામત રકમ કોને કહે છે ?

ઉ૦ એક બીજાને નાણાંની જરૂર ન હોય છતાં ફીઆ રાખવામાં આવે તો તેની રકમોનું વ્યાજ મળવામાં આવતું નથી. આવી રકમને અનામત રકમ કહે છે.

પ્ર૦ છૂટ ખાતું કોને કહે છે ?

ઉ૦ આપણું દેવું લેણું ચુકવતી વખતે લેણી અગર દેવી રકમ કરતાં જે ઓછી અગર વધારે રકમ લખએ કે આપીએ તેને ખાતે લખવામાં આવે છે. તેને છૂટ ખાતું કહે છે. કેટલાક વેપારીઓ છૂટ ખાતે ન લખતાં વટાવખાતે જમા ખર્ચ કરે છે.

પ્ર૦ કોઈ રકમનું નામું લખવું ભૂલી જઈએ તો શું કરવું ?

ઉ૦ જમા કરવામાં ભૂલ આવે તો શિલિક વધે, અને ઉધારવામાં ભૂલ કરીએ તો શિલિક ઘટે આવે પ્રસંગે “શ્રી વધઘટ ખાતે જમા” અગર “શ્રી વધઘટ ખાતે ઉધાર” કરવી. યાદ આવેથી “વધઘટ ખાતે” જમા કરી હોય તો તે ખાતે ઉધારી આપી જનાર આસામીને નામે જમા કરવા. અને “વધઘટ ખાતે” ઉધારેલી રકમ તે ખાતે જમા કરી લખ જનારને નામે ઉધારવી.

પ્ર૦ નીચેની રકમોનો સંવત ૧૯૭૨ ના કારતક સુદિ ૧) નો રોજ-મેળ લખો.

(૧) રૂ. ૧૨૫) શિલિક.

(૨) રૂ. ૩૫) પા. ડાહ્યાભાઈ કલ્યાણભાઈ આપી ગયા.

(૩) રૂ. ૫૨) પા. કારીભાઈ ખડેરભાઈની વતી શ્રા. યુનીટાલ જસંગભાઈ લખ ગયા.

(૪) રૂ. ૧૦૦) પા. મોતીભાઈ ઝવેરભાઈ પાસે આપણા લેણા હતા તે પા. નાથાભાઈ ગોવિંદભાઈને કબુલાવ્યા.

- (૫) ધરમાં વાપરવા સાર રોકડેથી જોળ મણુ ના રૂ. પાા ન ભાવે,
રૂ. ૧) નું થી રોર રાત્ર, રૂ. ના ની હજાર રોર ૬) આથી
તથા રૂ. ૧) વાળંદને વરસુંદનો આપ્યો.
(૬) સરકાર ભરતના રૂ. ૨૦) ચોરામાં હા. તમારી. સંકરભાષ
જેસંકરતો આપ્યા.

શ્રી ૧।

સંવત ૧૯૭૨ ના વરષે કારતક સુદિ ૧) ને વાર સોમનો મેળ.

૧૨૫) શ્રી જ્યોતી સિદ્ધિકે.	૫૨) પા. કાશીભાષ બકાર-
૩૫) પા. કાશીભાષ કથ્યાય-	ભાષને ખાતે ઉધાર.
ભાષને ખાતે જમા.	૫૨) રોકડા હા. શા. ચુની-
૩૫) રોકડા હા. પોતે.	ભાષ જેસંકરભાષ.

ખા. પા.

૧૨૦) પા. મોતીભાષ જવેરભાષ-
ને ખાતે જમા.

૧૨૦) અમે તમારી પાસે
માગતા હતા તે પા.

નાથાભાષ ગોવિંદભાષએ
કથુધ્યા તે તેમને ખાતે
ઉધારીને.

ખા. પા.

૨૮૦)

ખા. પા.

૧૨૦) પા. નાથાભાષ ગોવિંદ-
ભાષને ખાતે ઉધાર.

૧૨૦) તમેએ પા.
મોતીભાષ જવેરભાષની
વતી ૧૧ કથુધ્યા તે તેમને
ખાતે જમા કરીને.

ખા. પા.

પા. શ્રી ધર ખર્ચ ખાતે ઉધાર.
૨૧૧ રોકડેથી જોળ મ. ના
રૂ. પા.

- ૧) રોકડેથી ખી રોર રાજ
ના રોકડેથી હળદર રોર ૧)
૧) રોકડો વાગંદને વરસું
દનો આપ્યો.

પા) ખા. પા.

- ૦) શ્રી ખેતર ખાતે ઉધાર.
૨૦) રોકડા સરકાર બન-
તના હા. તલાલી
સંકરલાલ બેસંકરને
આપ્યા.
ખા. પા.

૧૯૭૧

૮૨૧૧ શ્રી બજારે શિલિકે.

૨૮૦)

પ્ર: નીચેની રકમોનો સંવત ૧૯૭૨ ના કારતક માસનો બેઠો
મેળ સખો.

- (૧) માસની શરૂઆતે શિલિક નયા.
(૨) રૂ. ૧૧૦) પા. મોતીલાલ કાશીભાઈ પાસે આપણા લેણા નીક-
ળ્યા, તે પેટે રૂ. ૬૫) રોકડા, રૂ. ૩૦) પા. ભાઈલાલ લાલાજી
ભાઈને કબજાવ્યા. રૂ. ૧૦) ની ડાંગર મણ ૫) રૂ. ૨) તે ભાવે
દુકાનમાં આણી અને રૂ. ૫) છુટ મૂકી હિસાબ માંડી વાળ્યો.
મુદિ ૨.

- (૩) વેપાર માટે બાબરી કળથી ર) ર. ૨૧) ને બાવે રોકડેથી ગાસના પા. માણેકલાલ કાળીદાસને ત્યાંથી લાવ્યા, તેમાં દર કળ-શીએ ર. ૦૧ બાકુ ર. ૮)~ ધરમાદા અને ર. ૦)~ લેખે દલાલી બેઠી. સુદિ ૯.
- (૪) દુકાનમાંથી કપાસીઆ કળથી. ૪) ર. ૨૫) ને બાવે શા. મગલ-લાલ જીવચંદને આપ્યા તે પેટે ર. ૭૫). રોકડા આવ્યા. વદિ ૫.
- (૫) ર. ૧૭) ના રોકડેથી પૈસા ૬૪ ને ૨ પામ લેખે સદ ૬૪ ને ૨ પામ લેખે વેચ્યા. વદ ૭.
- (૬) માસરીમાંથી ર. ૫) ચાંદાના આવ્યા. ચિં. બેન ડાહીબાને કડું હીમનું તોલા ૧૧ ર. ૨૪) ને બાવે કરાવી આપ્યું ર. ૦૧ સોનીને ઘડાઇતો આપ્યો. સોનું પેટલાદના ચોકસી શંજુલાલ જોટ-લાલને ત્યાંથી રોકડેથી લીધું છે. વદ ૯.
- (૭) આસો વદિ ૨) ને દિવસે ર. ૧૦) પગી વીરા કાળાને નામે જમા કરવાને બદલે પગી ધીરા કાળાને ખાતે જમા કરેલા તે બૂત આજરોજ પકડાઇ. વદ ૧૧.
- (૮) નિશાળમાં ર. ૨) નાં પતાસાં વહેંચ્યાં, તથા મરીબ બીખારી-જોને ર. ૨) નું ખીચડું રોકડેથી મોદા જેઠાલાલ કાળીદાસની દુકાનેથી અપાવ્યું. વદ ૧૩.
- (૯) દુકાનમાં પેટલાદથી રોકડેથી ર. ૦)~ સાહી. ૩. ૦)~ સાવ-રખી, ર. ૦૧ ના કાગળ લાવ્યા. વદ ૦)).
- (૧૦) શિલિકમાં સાંજરે ર. ૨ વધ્યા.

શ્રી ૧।

સંવત ૧૯૭૨ ના વરખે કારતક માસમા બેઠા મેળ.

જ

ઉ

- ૦) ૧૧ શ્રી જયશ્રી સિલિકે.
 ૧૧૦) પા. મોતીભાઈ કાશીભાઈને
 ખાતે જમા મુદિ ૨.
 ૬૫) રોકડા હા. પોતે.
 ૩૦) પા. ભાઈલાલભાઈ લા-
 લજીભાઈને કચુલાબ્યા તે
 તેમને ખાતે ઉધારીને.
 ૧૦) ડાંગર મથુ ૫) ર. ૨) ને
 ભાવે દુકાનમાં લઈ ગયા.
 તે ખરીદ ખાતે ઉધારીને.
 ૫) છુટ મૂકી તે શ્રી છુટખાતે
 ઉધારીને.

૧૧૦) ખા. પા.

૧૦૦) શ્રી વકરા ખાતે જમા.

વદ. ૫

- ૧૦૦) કપાગીઆ કાશી ૪)
 ર. ૨૫) ને ભાવે શા. મમ-
 નલાલ જીવચંદને ઉધારે
 આપ્યા તે તેમને ખાતે
 ઉધારીને.

ખા. પા.

- ૩૦) પા. ભાઈલાલભાઈ લાલજી-
 ભાઈને ખાતે ઉધાર શુ. ૨)
 ૩૦) પા. મોતીભાઈ કાશી-
 ભાઈની વતીના કચુલા તે
 તેમને ખાતે જમા કરીને

ખા. પા.

૧૦) શ્રી ખરીદખાતે ઉધાર
 મુદિ. ૨

૧૦) ડાંગર મથુ ૫) ર. ૨)
 લેખે પા. મોતીભાઈ કા-
 શીભાઈને ત્યાંથી માગતા
 પેટે આવી તે તેમને ખાતે
 જમા કરીને.

ખા. પા.

- ૫) શ્રી છુટ ખાતે ઉધાર શુ. ૨
 ૫) પા. મોતીભાઈ કાશીભાઈ-
 ના ખાતામાં છુટ મૂકી તે
 તેમને ખાતે જમા કરીને.

ખા. પા.

૦)નાા શ્રી વટાવ ખાતે જમા

વ. ૭

૦)નાા રોકડેથી રૂ. ૭) ના
પૈસા ૬૪ ને ૨ પાઈ લે-
ખે લઈ ૬૩ ને ૨ પાઈ
લેખે વેચ્યા તેના.

ખા. પા.

૫) શ્રી વટાવ ખાતે જમા. વ. ૬

૫) રોકડા સાસરીમાંથી સા-
ળાની બાધા કિતરાવી ત્યારે
આવ્યા તે.

ખા. પા.

૧૦) ૫ગી ધીરા કાળાને ખાતે જમા.

૧૦) આસો વદિ ૨) ની તેરી-
ખના જૂલથી તમારે ખા-
તે જમા કરેલા તે તેમને
ખાતે જમા કરવાને અ-
દલે ૫ગી ધીરા કાળાને
ખાતે જમા કરેલા તે તે-
મને ખાતે બિધારીને.

ખા. પા.

૪૨નાા શ્રી ખરીદ ખાતે ઉધાર

શુ. ૬.

૪૨) રોકડેથી બાબરી કળ-
થી રૂ. ૩. ૨૧) ને બાવે
અગાસના પા. માણેક-
લાલ કાળાદાસને ત્યાંથી
આપીને.

ના બાહુ કળશી ૨) તું

રૂ. ૦

૦) ધરમાદાના રૂ. ૦)

૦ કલાલીના રૂ. ૦)

૪૨નાા ખા. પા.

૨૫) શા. મગનલાલ જીવવંદને
ખાતે બિધાર. વ. ૫

૧૦૦) કપાથીઆ કળશી ૪) રૂ.

૨૫) ને બાવે આખા તે શ્રી
વકરા ખાતે જમા કરીને.

૭૫) રોકડા કા. પોતે.

૨૫) નકી બિધાર.

ખા. પા.

૩૦ના શ્રી ખર્ચ ખાતે ઉધાર વ. ૬

૩૦) રોકડેથી સોનું તોલો ૧

રૂ. ૨૪) ને બાવે ચિ. ખેન

ડાહીઆના કડા માટે પેટ-

૨) શ્રી વૃષભદ્રા ખાતે જન્મા. વ. ૦))

૨) રોકડા કાઢના આવેલા
તે જન્મા કરવા રહી ગયા
છે તે.

ખા. પા.

૨૨૭) ના

લાદના ચોકથી શંભુલાલ
છાટાલાલને ત્યાંથી આપ્યું.
ના રોકડા સોની નાથલા-
લને કાઢાઈને આપ્યો.

૩૦૧ ખા. પા.

૧૦) પગી ધીરા કાળાને ખાતે
ઉધાર.

૧૦) સં. ૧૬૭૧ ના આસો
વદિ ૨) ની તેગીખના
પગી ધીરા કાળા આપી
ગયેલા તે તેને ખાતે જ-
મા કરવાને બદલે બૂલથી
તમારે ખાતે જન્મા કરેલા
તે તેમને ખાતે જન્મા ક-
રી તમારે ખાતે ઉધાર્યા.

ખા. પા.

૪) શ્રી ધરમાદા ખાતે ઉધાર
વ. ૧૩

૨) રોકડેથી ખનામાં શેર ૧૨
લાતી નિશાળમાં વહેંચ્યા.

૨) રોકડેથી ખીચડું ગરીબ
બીખારીઓને મોદી જ-
ઠાલાલ કાળીદાસને ત્યાંથી
અપાવ્યું.

૪) ખા. પા.

નાજી શ્રી ખર્ચ ખાતે બિધાર
વ. ૦))

૦) રોકડેથી સાદી શેર ૦૧

૦) - રોકડેથી સાવરણી નં. ૨

૦૧ કમળ ધા. ૪) રોકડેથી

નાજી ખા પા.

૧૫૮) -

૬૯) ૦૧૧ શ્રી જલ્દે શિલિકે.

૨૦૭) - ૧૧૧.

નિબંધ અને રિપોર્ટ

કોઈ પણ વિષય ઉપર સારી ઇમારતવાળું શુદ્ધ લખાણ તે નિબંધ. મારો નિબંધ લખવાનો આધાર, વિષયના ઉંડા જ્ઞાન ઉપર આધાર રાખે છે. જેનું સામાન્ય જ્ઞાન ઘણું વિશાળ હોય અને એ જ્ઞાનને નિયમિત રીતે ગોઠવવાની શક્તિ હોય તે પ્રમાણે લેખકના નિબંધમાં ઉત્તમતા આવી શકે. આરંભમાં વાચનમાળામાં આવતા નીતિપાઠોનો, તથા જીવનવૃત્તાંતોના સાર લખવાની ટેવથી વિષયને મોજ્ય ક્રમમાં ગોઠવવાની શક્તિ આવતી જાય છે, અને એમ કરતાં મહાવરો વધેથી ભાષા ઉપર કાણુ ખેસતો જાય છે. નિબંધ લખવામાં મુખ્યત્વે કરીને જોડણી, વિરામચિહ્નો, સ્વચ્છતા અને હકીકતોનો એક બીજા સાથે સંબંધ એટલી બાબતો અવશ્યની છે.

જોડણી—આરંભના લેખકોને કોઈ પણ લખાણમાં શુદ્ધ જો.

કણી લખવી એ સૌથી વિશેષ અગત્યનું છે; કેમકે વિચારો પદ્ય થવા અને તેનો પૂર્વાપર સંબંધ જાળવી અસરકારક રીતે વર્ણવવા, એ મહાવરણનું કામ છે; પણ શુદ્ધ લખવું એમાં તો વધારે કાળજીની જ જરૂર છે. એને માટે નાચતમાજાની જોડણીને ખાસ લક્ષમાં રાખવી. કેમકે એમાંના પાટો વિદ્વાન પુરૂષોને હાથેજ અને તે પણ શિષ્ટ અને સંસ્કારી ભાષામાંજ લખાવવા હોય છે. લખાણમાં અપરિચિત કે સંદિગ્ધ શબ્દો વાપરવા નહિ તેમજ ગ્રામ્ય કે પ્રાંતિક બેદવાળા શબ્દ વાપરવા નહિ. એટલું ખાસ લક્ષમાં રાખવું.

વિરામચિહ્ન—કેટલાક વિદ્યાર્થીઓ વિરામચિહ્ન મૂકવામાં ઘણા બેદરકાર રહેતા માલમ પડે છે. અયોગ્ય સ્થળે ગમે તેવાં ચિહ્નો ઉપયોગ કરે છે, ત્યારે કેટલાક તો જરૂર હોવા છતાં પણ ખીલકુલ ચિહ્ન મૂકતાજ નથી. વળી કેટલાકને દરેક શબ્દ આમળ ટપકું મૂકી દેવાની કદંગી ટેવ પડી મઠ હોય છે. મુખ્યત્વે કરીને પૂર્ણવિરામ (.) અર્ધવિરામ (,) અર્ધવિરામ (:) પ્રશ્નચિહ્ન (?) અને ઉદ્દગાર ચિહ્ન (!) આટલાનો ઉપયોગ સરસતામાં ખાસ લક્ષમાં રાખવો.

પૂર્ણવિરામ—વાચ્ય પૂરું થયે પૂર્ણવિરામ મૂકવું જોઈએ. જેમકે જીવું બોલવું એ પાપ છે. નીતિ એ ધર્મનું એક અંગ છે. ધાર્મિક ભાવનાવાળો મનુષ્ય નીતિમાન હોય છે, આદ્યાર્થ વાચ્યને છેડે પૂર્ણવિરામ મૂકાય છે.

ઉદા. ધરાવતી બતાવો. હિંદના ઉચ્ચ પ્રદેશ બોલો.

અર્ધવિરામ—ત્યારે એક વાચ્યનો આધાર બીજા ઉપર હોય ત્યારે પહેલાંને અંતે અર્ધવિરામ મુકાય છે. ધણું ખર્ચ એવાં વાક્યો વચ્ચે અને, કે, તથા, પરંતુ, અથવા, વગેરે અભ્યવો આવે છે.

ઉદાઃ ધાર્મિક ભાવનાવાળો માણસ નીતિમાન હોય છે, પરંતુ નીતિમાન મનુષ્ય હમેશા ધાર્મિકજી હોય એમ કહી શકાય નહિ. ઔરંગઝેમે મોટી મોટી લાલચો આપી શિવાજીને છેતરીને પોતાના દરબારમાં બોલાવ્યો, પણ ફરીને સપડાઈ જવાય એવો વિશ્વાસ શિવાજીએ તેના ઉપર રાખ્યો નહિ. જે બાળકને ઔરંગઝેમે ડુંગરનો ઉંદરડો કહી તરછોડ્યો હતો, તે પોતાની સુક્તિપ્રયુક્તિ બરેલી રાજ્યનીતિ અને સુદૃઢતાંતિ વડે એવો બળવાન થઈ ગયો, કે તેને વશ કરવાના પ્રયત્નમાં સમ્રાટ મોગલબળ પછડાઈ પછડાઈને તૂટી ગયું.

વાક્યમાં સરખા અધિકારનાં ધણાં પદો જોડાયેલાં હોય ત્યારે દરેક પદ પછી અલ્પવિરામ લૂકવામાં આવે છે. તેનાં છેલ્લાં બે પદ વચ્ચે ‘અને’ ઉભયાન્વી અવ્યયનો ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો હોય ત્યારે તેની પહેલાંના પદ પછી તે ચિન્હનો ઉપયોગ ન કરીએ તો પણ ચાલી શકે.

ઉદાઃ રામ, લક્ષ્મણ અને સીતા ગોદાવરીને કાંઠે ગોક પર્ણિકુટી બાંધીને રહ્યાં. અરુધાન રાજ્ય કર્તાઓમાં શીરોજશ્ચાહ, મોમ-બોમાં અકબર અને મરાઠામાં શિવાજી વધારે લોકપ્રિય નીવડયા છે.

વિરૂદ્ધ અર્થ જતાવનારા શબ્દોનાં જોડકાં વપરાય છે ત્યારે દરેક જોડવા પછી અલ્પવિરામ મુકાય છે.

ઉદાઃ જીવ્ય અને અસ્ત, ચઢતી અને પડતી, બરતી અને જોટ એ સૃષ્ટિક્રમ છે.

સચાલ પૂછતાં પ્રશ્નવિરામનો ઉપયોગ થાય છે.

ઉદાઃ હિંદુસ્તાનમાં ઇતિહાસમાં બહુધા પરદેશી પ્રજાનો જન્મ અને દેશી પ્રજાનો પરાજય એવું પરિણામ આવ્યું છે એનું કુદરતી કારણ શું છે ? હિંદના લોકો સમર્થ તત્ત્વજ્ઞાની સ્વાથી બન્યા

છે ? સુધારાની ટાંચે પહોંચેલા દેશો ક્યા ક્યા છે ? ચીન સુધારામાં પછાત કેમ છે ?

ઉદ્ગાર (ચિન્હ—આશ્ચર્ય, હર્ષ, શોક વગેરે મનોભાવ દર્શાવતાં આશ્ચર્ય વિરામ મુકાય છે. અહા ! શી દહેરાંતી હઠ ! શી એ સ્થાનની રમણીયતા ! એમાં દષ્ટિ ફેંકતાંજ જાણે સ્વર્ગપુરીમાં આવી ઉભા !

નિબંધ લખાવવાની સરખાત ક્યાં પહેલાં કેટલાક નિયમો, વાર્તાઓ, વગેરે લખાવવું જોઈ જોડણી અને વિરામચિહ્ન તરફ પ્રથમથીજ ધ્યાન આપી શકે. નમુના સાર અર્થ થોડાક નિમ્ન ધો નથા રિપોર્ટોના નમુના આપ્યા છે તે તરફ ખુબ ધ્યાન આપવું.

૧ વિદ્યાર્થીએ પાળવાના નિયમો.

૧. વિદ્યાર્થી જીવન એજ સમસ્ત જીવનનો પાયો છે માટે એની મજબુતી ઉપર આખા જીવનનો આધાર છે, એ બાબત લક્ષમાં રાખી વિદ્યાર્થીજીવનને વધારેમાં વધારે સફળતાવાળું કરવા પ્રયત્ન કરવો.

૨. વિદ્યાર્થીજીવનના ચાર ઉદ્દેશો—૧ સ્થુલ શરીરની સુધારણા. ૨ માનસિક શક્તિનો વિકાસ. ૩ નીતિની ખીતવટ અને ૪ આધ્યાત્મિક દૈન્યતા—એ નિરંતર ધ્યાનમાં રાખવું.

૩. વિદ્યાર્થી જીવનની સફળતા માટે મુખ્યત્વે નીચેના નિયમો પાળવા.

૧. નિયમિત અને વખતસર નિશાળે આવવું.

૨. શિક્ષક જે વિષય શિખવે તેના ઉપર પૂર્ણ ધ્યાન આપવું.

૩. નવરાસના વખતમાં નકામા તડાકા મારવા નહિ, પણ

શીખેલી બાબતનું પુનરાવર્તન કરી જવું, અથવા નવો પાઠ જોઈ જવો.

૪. કમડાંસત્તાં ચોકખાં રાખવાં, શરીર સ્વચ્છ રાખવું. ચોપડીઓ, નોટબુકો, શાહીના ખડીઆ વગેરે સ્વચ્છ અને બ્લવસ્થિત રાખવાં.

૫. ખાવાપીવામાં, ઊંઘવામાં, રમવામાં, વાંચવામાં બહુ નિયમિત રહેવું. અનિયમિત રહીને ૧૦ પાઠ શીખો તેના કરતાં નિયમિત રહીને પાંચ પાઠ શીખો તે વધારે ફળદાયી છે.

૬. માઆપ, બાઈબાંકુ, ગુરૂ, અને અન્ય વડીલ વર્ગનું, યોગ્ય સન્માન કરવું, તથા તેમના તરફ પ્રેમભાવ રાખવો.

૭. નમ્રતાર્થી સર્વ સાથે હળીમળીને ચાલવું.

૮. પોતાના કામમાં અંત અને ઉત્સાહ રાખવો, તથા દૃઢ ઉદ્યોગથી સર્વ કામનો અંત આણવો.

૯. બીજા વિદ્યાર્થીઓને તમારા કરતાં સાફ આવડતું હોય તો તેના જેવા થવા માટે પ્રયત્ન કરો, પરંતુ તેમની છબ્બાં કરતા નહિ.

૧૦. પોતાનો નંખર કોઈ કારણપર ખાછગ રહેતો હોય, અગર અમુક વિષય તમને ન આવડતો હોય તેથી તમે તમારી બુદ્ધિ-શક્તિ માટે કદાપી હલકો વિચાર બાંધતા નહિ.

૧૧. સેંકડો તાળી મિત્રો કરી વખતનો દુર્બ્યય કરવા કરતાં એક સન્મિત્ર પસંદ કરો, પરંતુ અપૂર્વ પ્રેમથી

તમે તેને આહો, અને તેના હિત માટે તમારો કીમતી અર્થ હોય તે પણ ભોગ આપવા ચુકશે નહિ. તમારા સ્નેહીના કુટુંબને તમારું પોતાનું ગણી લે, અને તેમના તરફ પણ પ્રેમભાવ રાખો.

૧૨. માતા, પિતા, ગુરુ, વગેરેની આજ્ઞાનો અનાદર એ ઐહિક અને પરલોકિક ઉન્નતિનો શોષક છે, એ નિશ્ચય પૂર્વક માનો. તેમને સાદા સંતુષ્ટ રાખી તેમની શુભાશીષ પ્રાપ્ત કરો. એ વડીલજનો તરફથી પ્રાપ્ત થએલી શુભાશીષ તમારી જિંદગીને ઉજ્જવળ બનાવી દેશે.

૧૩. ગુરુ પાસેથી માત્ર શીખી જવાનોજ સ્વાર્થ રાખો તે પહેલાં ગુરુસેવાનો તમારો વ્યાજખી હક ગુમાવવાની મૂર્ખાઈ કરશો નહિ. તમને શીખવાનું બધું મળશે પણ ગુરુ સેવાની ઉત્તમ પળ પુનઃ પ્રાપ્ત નહિ થાય એ ખાતરી પૂર્વક માનો.

૪. જીવન સફળ કરનારી સર્વ સદ્વૃત્તિઓનો ઉદ્ભવ વિદ્યાર્થી-જીવનમાં જ થવાનો છે, માટે મન દૃઢ રાખવા ચુકશો નહિ. “સામાજિક સેવા એ જીવનનું સર્વોત્તમ કર્તવ્ય છે.” એ મહામંત્રને હૃદયમાં નિરંતર જાગૃત રાખો, અને નિત્ય સાયંકાળે તમારા અંતરાત્માને પુછો કે આજે મેં કઈ સમાજ સેવા બજાવી ?

૫. સત્ય, પ્રમાણિકપણું, વફાદારી, દયા, સ્વધર્મનિષ્ઠા, કર્તવ્ય પરાયણતા, વિગેરે સદ્ગુણોને ખૂબ પોષણ આપો, અને પ્રસંગોપાત વિચારો કે મેં કયા સદ્ગુણને મારા પોતાના કરી લીધા છે ?

૬. સ્વાર્થત્યાગ, પરમાર્થ વૃત્તિ, સ્વદેશ પ્રેમ, વગેરે ઉમદા ગુણનું દર્શન તમારાં કર્મા કૃત્યોમાં તમે પ્રત્યક્ષ જોઈ શકો છો તેનો વિચાર કરો, વગેરે વગેરે.

૨. ગુરુભક્તિ.

ગુરુ માટે માન અને પ્રેમ જોઈ જ ભક્તિ. વિદ્યા જેવી અમૂલ્ય વસ્તુનું જ્ઞાન આપનાર ગુરુ તરફ હૃદયે ભક્તિભાવ રાખવો એ દરેક વિદ્યાર્થીનું કર્તવ્ય છે. ભક્તિભાવવડે શિષ્યના હૃદયમાં અનેક ઉમદા સદ્ગુણો જન્મ પામે છે. પોતાના કુળનું, મૃદસ્થાપનું કે એવુંજ ખીજું અભિમાન હોય તે નાશ પામે છે, અને તેને ઠામે નમતા અને શાંતિ કલ્પન થઈ હૃદયને પ્રફુલ્લ બનાવે છે, જેથી એવા પવિત્ર ભયલા હૃદય ઉપર ગુરુનાં બોધવચનોના સરકાર ચિરસ્થાયી પડી જાય છે.

જેવા પ્રકારની ગુરુભક્તિ માટે કૃષ્ણ અને સુદામાનાં દૃષ્ટાંત જાણીતાં છે. એ જાનેની ગુરુભક્તિ એવી દૃઢ અને શુદ્ધ હતી કે તેથી સંતોષ પામી તેમને ગુરુએ “તમારી વિદ્યા સદા તાજી રહો” એવું પ્રેમભાવથી વરદાન આપ્યું હતું. એ દૃષ્ટાંત ઉપરથી જણાય છે કે ગુરુ સમક્ષ રાખ કે રહ સમાન છે ગુરુ જાનેને સમાન રીતે સીખવે છે, અને સરખી રીતે તેમના ભક્તિભાવ ખીસવે છે. ગુરુ પોતાના ધરતું કામકાજ વગેરે કરાવે છે તે એ ભક્તિભાવને ખીસવવાને માટેજ.

પ્રાચીન કાળના વિદ્યાર્થીઓમાં ઘણા ઉંચા પ્રકારનાં લક્ષણો જોવામાં આવતાં, અને એ અક્ષરોને લીધેજ તે પોતાનું કલ્યાણ સાધી શકતા. હાલમાં ગુરુ અને શિષ્યની રહેણી કરણીમાં આસમાન જમીન જોટલો તફાવત પડી ગયો છે. અમાડના ગુરુઓ વસ્તીથી

દૂર એકાંતમાં મઠ બાંધીને રહેતા. તેમની પાસે પણ દૂર દૂરના વિદ્યાર્થીઓ ભણવા આવતા, અને કેળવણી પૂર્ણ થતા સુધી એ આશ્રમમાં જ રહેતા. આવા આવા આશ્રમોમાં હજારો વિદ્યાર્થીઓ રહેતા, અને ગુરુ તેમને પોતાના બાળકો સમજી સમાનભાવથી ચલાવતા. કોઈ પણ તરફના બદલાની આશા વગર વિદ્યા ભણાવતા. શિષ્યો પણ ગુરુઓને અપૂર્વ પ્રેમથી ચલાવતા, અને પૂર્ણ ભક્તિભાવ વડે તેમની દરેક આજ્ઞાનું પાલન કરતા. હાલના જમાનામાં આ સ્થિતિ તદ્દન પલટાઈ ગઈ છે. હાલની સ્થિતિમાં ગુરુ શુશ્રુષાનો ધાબ વિદ્યાર્થીઓને મળતો નથી, અને જેટલે દરજ્જે એ લાભ નથી મળતો તેટલે જ દરજ્જે ગુરુ શિષ્ય વચ્ચેના સંબંધમાં અધુરાપણું રહે છે; પરંતુ આવી સ્થિતિમાં પણ ભક્તિભાવવાળા વિદ્યાર્થીઓ ગુરુને વિષે પોતાના હૃદયમાં દૈવ પ્રેમ અને માન ધારણ કરી તેમની કૃપા પ્રાપ્ત કરી શકે, અને તેમ કરવાથી પોતાની કેટલીક તુચ્છ વાસનાઓ દૂર કરી પોતાનું કલ્યાણ સાધી શકે છે. જે કે હાલના શિક્ષકો સરકારના પગાર લઈને વિદ્યાર્થીઓને ભણાવવાનું કામ કરે છે, એટલે તેમને શિષ્ય તરફની સેવાનો હક રહેતો નથી, તેમજ પરિસ્થિતિ એવી હોય છે કે તેને શિષ્યો તરફની સેવાની જરૂર પણ રહેતી નથી. આથી સ્વાભાવિક રીતે જ ગુરુ શિષ્ય વચ્ચે જે પ્રકારની ઉચ્ચ ભાવનાવાળી લાગણી કલ્પન થવી જોઈએ તે થવા પામતી નથી; તોપણ વિદ્વાન અને કર્તવ્યનિષ્ઠ ગુરુ અજળ રીતે શિષ્યોનાં હૃદય પોતાના તરફ સતત ઢોળા રાખે છે, પરંતુ એવા દાખલા ઘણા જ ઓછા મળે છે. આવી સ્થિતિમાં ગુરુ શિષ્ય વચ્ચેના સંબંધ વધારવા માટે શિષ્યોએ ગુરુ તરફ જોયા પ્રકારનો પ્રેમભાવ અને પુન્યશુદ્ધિ રાખી પોતાનું વર્તન ચલાવવું જોઈએ. વળી ચાહ રાખવું કે જાળામાં વિદ્યાભ્યાસ

કરતા હોય એ ત્યાં સુધીજ ગુરુ તરફ માનની દૃષ્ટિથી જોવું એટલું જ નહિ, પરંતુ જિંદગી પર્યંત તેમને વિષે પ્રેમ રાખવો જોઈએ, અને પ્રસંગ મળતાં એ હૃદયનો પ્રેમ કઈંવધારા બતાવી આપવો જોઈએ.

૩. વિવેક.

દુનીઆના વ્યવહારમાં આપણે ધણા ધણા માણસોના સંબંધમાં આવવું પડે છે, માટે આપણું વર્તન એવું હોવું જોઈએ કે જેથી સામાનું મન રાજી થાય અને આપણું રૂડું દેખાય. એવા જોયા વર્તનને વિવેક કહે છે. વિવેક શીખવાનું પ્રથમ સ્થળ ધર છે. માટે ધર આગળ માખાપે સદા કાળજી રાખી પોતાના વિવેકી વર્તનનો જોગો દાખલો બાળકોને આપવો જોઈએ. પોતાના ધરની રીતભાત એવા જોયા પ્રકારની રાખવી કે જેથી તેના હૃદય સંસ્કાર બાળકોનાં હૃદય ઉપર પડી જાય; અને મોટપણે તે વિવેકી ધમ કુટુંબની શોભા વધારે. ખરૂં જ છે કે બધા માણસો કંઈ મોટા વિદ્વાન ધમ સકતા નથી, પરંતુ ચાહે તો બધા વિવેકી ધમ સકે. વિવેક એજ ખરી ગૃહસ્થાઈ અને ખરી કુલીનતા છે. જે ગૃહસ્થ કુટુંબમાં વિવેક નથી તે કુટુંબ ખરૂં જોતાં ગૃહસ્થ નથી પણ દરિદ્રીજ છે.

માણસ ગમે તેટલી વિદ્યા બણ્યો હોય તથાપિ તેનામાં વિવેક ન હોય તો તે વિદ્યા નકામી છે. એ વિદ્યા તેને શોભાવવાને બદલે તિરસ્કારને પાત્ર બનાવે છે. માટે દરેક બાળકે નાનપણથી વિવેક ભરેલી રીતે વર્તવાની ટેવ રાખવી જોઈએ. વિવેક બતાવવાના પ્રસંગ ડગલે ડગલે આવે છે. છોકરાંઓએ રમત ગમતમાં પોતાના સ્નેહીઓ સાથે પણ વિવેક ભરેલી રીતે વર્તવું જોઈએ. કાંઈને માઠું લાગે તેવા સબ્બો કહેવા નહિ, પણ બીજાનું મન પ્રસન્ન રહે તેવી રીતે બોલવું જોઈએ. આપણાથી જે મોટા હોય તેમને યોગ્ય માન આપવું જોઈએ.

તથા તેમની સાથે નમનતાપથી બોલવું જોઈએ. આપણી રહેણી કરણી પણ ઊંચા પ્રકારની રાખવી તથા ઘેર આવનાર માણસ સાથે માન-પ્રેમથી બોલવું જોઈએ. માઆપ, બાઈબાઈડું વગેરે સાથે શાંતિ અને સહકારથી વર્તવું જોઈએ. મોટા માણસના દેખતાં કાનમાં કે નાકમાં આંગળાં ધાલવાં નહિ, તથા છીંક કે બગાસું ખાતાં મોં આગળ આડું કપડું રાખવું જોઈએ.

આપણે પોતાક આપણી સ્થિતિને શોભે તેવો સાદો પણ સ્વચ્છ રાખવો. બહુ બગાદાર કે કીંમતી વસ્તુ પહેરવાથી આપણી આબરુ વધી જતી નથી, પરંતુ ઉલટી હાંસી યાચ છે.

બોલવામાં તથા લખવામાં કદાપિ ખીબત સજ્જો વાપરવા નહિ. સૌને તેના દરજ્જા પ્રમાણે માન આપવું તથા ઉતરતા દર-જ્જાનાં માણસો સાથે પણ પ્રેમથી બોલવું ચાલવું.

સત્ય.

જે હેતુથી ઇશ્વરે મનુષ્યને વાચાશક્તિ આપી છે તેનો દુરુપ-યોગ કરવાથી એ હેતુ જળવાતો નથી, આથી પ્રભુ આપણા ઉપર અપ્રસન્ન થાય છે. સઘળા બ્યવહારમાં હંમેશા સત્ય બોલવું એજ પ્રભુની પ્રેરણા છે. જુદું બોલનારના મનમાં પણ સત્યજ પ્રિય હોય છે, અને પોતાનું અસત્ય છુપાવવા માટે પ્રયત્ન કરે છે, પરંતુ ઈશી કરેલા સઘળા પ્રયત્નો નિષ્ફળ નીવડે છે; માટે આરંભથીજ સાચું બોલવાની ટેવ પાડવી જોઈએ.

કેટલાક માણસોને વાતવાતમાં જુદું બોલવાની ટેવ પડી જાય છે, અને પોતાનો કે અન્યનો સ્વાર્થ ન હોય તો પણ જુદું બોલી મહા પાતકી બને છે.

સઘળા સદ્ગુણોનું મૂળ સત્ય છે. માટે બાળકોને ઘર આગળ માખાપે અને નિશાળમાં શિક્ષકે સાચું બોલવાની ટેવ પાડવી જોઈએ.

“સત્યવાદાસ્તિ પરો ધર્મઃ” અર્થાત “સત્યથી બીજો કોઈ ધર્મ નથી.” સર્વ ધર્મમાં સત્ય એ સામાન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ સિદ્ધાંત છે, અને સત્યજ પ્રભુને વહાલું છે. અવધારનાં સધળાં કાર્યોમાં “સત્યમેવ જયતે માનુષ્યતમ્” સત્યજ સદા જય પામે છે, અને અસત્યનો પરાજય થાય છે. એ ખૂબ ધ્યાનમાં રાખવું. દુનીઆની લાલચો એવી બળવાન છે કે માણસનું મન સહેજમાં ભોભાઇ જાય છે અને અસત્ય બોલી છેતરી જવાની ઇચ્છા થાય છે, પણ યાદ રાખવું કે અસત્યનું કળ કાંઝી વાર દેકતું નથી. અંતે તો સત્યનો જ જય થાય છે.

વેપાર રોજગારમાં કે અન્ય ધંધામાં માણસો એક બીજા ઉપર વિશ્વાસ મૂકી મોટાં જાખમ વહોરી લે છે, એ સર્વનો આધાર સત્ય ઉપર છે. વેપારી પોતાના સ્વાર્થની આતર જીડું બોલી બીજાને છેતરે તો એ અસત્ય વહેલું મોડું ઉધાડું પડતાં તેની પત થાય છે, અને કામ તેનો વિશ્વાસ કરતું નથી; પરિણામે તેનો ધંધો રોજગાર પડી બાજે છે.

દરેક દેશમાં સત્યવાદી તરીકે પ્રખ્યાત થએલા મહાન પુરુષોનાં જીવનક્રાંતિ તપાસીયું તો આપણને માલમ પડશે કે તેમણે પોતાના મોટા મોટા લાભો જતા કરીને પણ સત્યવ્રતનું સદા પાલન કર્યું છે. સત્યવાદી પુરુષોનાં દૃષ્ટાંતમાં વધારે જવલંત દૃષ્ટાંત મહાન હરિશ્ચંદ્ર રાજાનું છે. પોતાનું રાજપાટ, ધનવૈભવ વગેરે સર્વસ્વ ગુમાડ્યું; છેતરે પોતે, પોતાનો બાળક અને સ્ત્રી સર્વ વેચાયાં, પરંતુ વિશ્વામિત્રને આપવા કબુલેલી દક્ષિણામાં સહેજ પણ અસત્ય બોલવાનું સ્વીકાર્યું નહિ ! અહા ! સત્ય એ કેવી કીમતી વસ્તુ છે. સત્યવાદીને મરણ કરતાં પણ અસત્ય વધારે સંતાપકારી લાગે છે.

સાચું બોલવાની શરૂઆતમાં કદાચ દુઃખ પડે તો પણ હીમત

હારવી નહિ. સત્યનો ખેલી ચીકરિ છે. તેનું મન સત્યમતથી કસાઇને દઢ થાય છે. એટલે તેને કાંઈ પણ પ્રકારના દુઃખની અસર થતી નથી, અને હલ્લ સદા સર્વદા પ્રકુલ રહે છે. સત્યવાદી ઉપર સર્વ કોઇનો વિશ્વાસ દઢ થાય છે. તેથી તેનો વ્યવહાર તથા આચર વર્તે છે આમ તેને સર્વ કાર્યોમાં સફળતા પ્રાપ્ત થાય છે. આટલે સત્ય બોલવાની ટેવ નાનપણથી પાડવાની કાળજી રાખવી જોઈએ.

સામાજિક સેવા.

પરમેશ્વરે આપણને દ્રવ્યની, શરીરની કે મનની જે કંઈ શક્તિ યોગા કે ધણા પ્રમાણમાં આપી છે તે કેવળ પોતાના ઉપયોગને માટે જ છે, એમ નહિ. કેમકે મનુષ્ય સિવાયનાં પણ, પક્ષી વગેરે અન્ય પ્રાણી પણ સ્વાર્થે તો સાધે છેજ; મનુષ્યને અન્ય પ્રાણી કરતાં બુદ્ધિ એ વિશેષ શક્તિ આપેલી છે, એ શક્તિનો ઉપયોગ કરી પોતાને પ્રાપ્ત થએલી વસ્તુઓનો સદુપયોગ કરવો જોઈએ. પરોપકારાચ સર્વાં વિમુક્તયઃ અર્થાત્ સાધુ પુરુષોની વિશૂતિઓ—સંપત્તિઓ પરોપકારને અર્થે જ છે. એ મહાન ધર્મતત્વને હૃદયમાં ઉતારી જનમંડળના કસાણુ માટે સદા સર્વદા તત્પર રહેવું જોઈએ.

સામાજિક સેવાથી તત્પર રહેવાનો ગુણ એ જિંદગીનું કલ્યાણ કરનારો છે. મનુષ્યજીવન આપણને પ્રાપ્ત થયું છે તે આત્માની હિજતિ માટે છે, અને એ ઉન્નતિ સાધવા માટે આપણું જીવન સ્વાર્થે કરતાં પરમાર્થમાં તત્પરતાવાળું રહેવું જોઈએ. આ લોકનું સુખ પ્રાપ્ત કરી પરલોકનું સુખ મેળવવાની ઇચ્છાવાળાએ નિરંતર સમાજસેવા અર્થે પોતાની જીંદગી માળવી જોઈએ.

અમે તેવી રિશ્તિમાં હોવા છતાં પણ આપણે ધારીએ તો અનેક રીતે સમાજનું હિત થઈ શકે તેમ છે. કંઈ પૈસા વડે જ લોક-

કલ્યાણ થાય છે એમ સમાજનું નહિ. અલગત દ્રવ્ય વડે સમાજનું કલ્યાણ થયું થઇ શકે છે; તથાપિ ઇશ્વરકૃપાથી આપણી જ્ઞાનશક્તિ વિશેષ ખીલેલી હોય તો તેના ઉપયોગ કરી સમાજનું બહુ કરવાના અનેક માર્ગ છે. આપણી બુદ્ધિવડે સારાં સારાં સમાજનું કલ્યાણ કરનારાં પુસ્તકો લખી સમાજના રીતરિવાજોમાં, તેમના ધાર્મિક વિચારોમાં, તેમના વ્યવહારમાં વગેરે અનેક વિષયમાં જ્યાં જ્યાં સુધારાને ધ્યાન હોય તે બતાવી આપવા. અજ્ઞાનને લીધે આડે માંડે દોરવાઇ જતી પ્રજાને સત્યમાર્ગનું જ્ઞાન કરાવવું; બાળલગ્ન, રોવા, કુટવાનો લેલો ચાલ, નાતવરા, લગ્નમાં ગવાતાં શ્ટાણાં વગેરે કદંબા અને સમાજને હાનિકારક રિવાજોનું નિર્મૂલન કરવા તૈયાર થવું—વગેરે અનેક રસ્તે આપણાથી સમાજને ઉપયોગી થઇ શકાય તેમ છે.

આપણી શરીરસંપત્તિ વડે પણ સમાજસેવા થઇ શકે તેમ છે. અપંગ, અશક્ત, નિરાધાર માણસોનું કોઇ પણ જાતના બદલાની આશા વગર મદત કામ કરવું; દર્દીઓની સારવાર કરવી. જંગમના સ્થળોમાં મેળા નિમિત્ત બરાનાં લાખો મનુષ્યોને કેટલીક તરેહની સમ-વડ માટે સ્વયંસેવક તરીકે હાજર રહેવું, લોકસુધારક સંસ્થાઓમાં બની શકે તેટલા ઉપયોગી થવું એ વગેરે શરીર વડે લોકસેવા કરવાના અનેક માર્ગ છે.

સામાજિક સેવાની વૃત્તિ ધન્ય હૃદયમાંજ જન્મીત થાય છે. જેના હૃદયમાં એ બાવના પ્રગટે છે, તેને આખી સૃષ્ટિ પોતાના કુટુંબ સમાન લાગે છે. પોતાની જાતને કે પોતાના કુટુંબોને જેટલો આહે છે તેટલોજ રસ્તામાં રજાગતા ગરીબ બિશુકને પણ આહે છે. તેને સ્વર્ગના દેવતાઓ જેટલા પ્રિય છે તેટલાંજ અનાથ બાળકો પ્રિય છે. આવા પવિત્ર પુરુષો પરમાત્માના પરમપદને પામે તેમાં આશ્ચર્ય શું ?

સર્વ સદ્ગુણોનો જન્મ માનવહૃદયમાં આલ્યાવસ્થાથી થવાની જરૂર છે. તેજ પ્રમાણે આ ઉમદા ગુણ પણુ આત્મકાળમાંજ જન્મી જવાની જરૂર છે. શિક્ષકોએ અને માળાપે બાળકોના એ ગુણની ખીલવટ માટે તેમને અવકાશ આપવો જોઈએ, તથા ખુબ ઉત્તેજન આપવું જોઈએ. એક જ્ઞાણના વિદ્યાર્થીઓ તેના હૃદયમાં સ્તરની સામાજિક સેવા માટેની તત્પરતાથી સ્વાભાવિક રીતે પ્રેરાઈને કુંભારના એક બળતા ધરને પોતપોતાની ડોલ લઈને પોતાનાં કપડાંની કે જાતની પણ દરકાર કર્યા વિના તળાવમાંથી પાણી ભરી લાવી હોલવવા દોડી ગયા હતા ! વળી એજ છોકરાઓ એક પ્રસંગે ચોમાસામાં વરસાદના પાણીથી પડી ગએલા ખાડામાં ઢોર, માણસ વગેરે પડી ન જાય તેટલા માટે પથરા, કચરો વગેરે પુરવા મંડી ગયા હતા ! આવી નાની બાબતોમાં જ સમાજ સેવાની તત્પરતા બતાવી શકે છે તેજ મોટાં કાર્યોમાં અંપલાવે છે.

દેશાટન.

જુદા જુદા દેશોમાં મુસાફરી કરવી તેને દેશાટન કહે છે. “ જીવ્યા કરતાં જોવું બહુ ” એ કહેવત પ્રમાણે માણસને નવું નવું જોવા જાણવાની ઇચ્છા સ્વાભાવિક રીતેજ થાય છે, અને એ ઇચ્છા પુરી પાડવા માટે જુદાં જુદાં સ્થળોની મુલાકાત લેવાની જરૂર છે.

એક વિકાસે દેશાટન અને પડિતની મિત્રતાને સરખાં કર્યાં છે, કેમકે પડિતની મિત્રતાથી બુદ્ધિ વધે છે તેમ દેશાટન કરવાથી વધે છે. જુદા જુદા દેશોમાં ફરવાથી તે સોડોનાં ધર, બજાર, રાજ્ય અને ધર્મના રીતરિવાજ; એમની હોશિઆરી, પરાક્રમ અને ઉદ્યોગ; એમની રમતગમત અને સુખ ભોગવાની રીત; તેમની હુન્નરકળા, વિદ્યા વગેરે જોવાથી આપણી બુદ્ધિને વિકાસ થાય છે. વળી અજાણ્યા દેશોમાં મુસાફરી કરતાં કેટલીક મુશ્કેલીઓ વેઠવી પડે છે તેથી આ-

પણી તન, મન, કસાઇને દૃઢ થાય છે. આપણા મનમાં રૂપ, ગુણ, બુદ્ધિ અને ધનવૈભવનું અભિમાન હોય છે તે નાશ પામે છે. જુદા જુદા દેશનાં હવાપાણી અને ખોરાકથી શરીરનું આરોગ્ય વધે છે. આ પ્રમાણે આપણી જાતને દેશાટન અનેક રીતે લાભકારક નીવડે છે. વળી પરદેશમાં ફરવાથી તે દેશમાં નીપજતી ચીજોનો અદ્ભુત બદલો કરેથી લાભ મેળવી શકાય છે. તેમની હુન્નરકળાં શીખી લાવીને આપણા દેશમાં તેનો ફેલાવો કરી શકાય છે. તેમજ તે લોકોના રીતરિવાજોનું અનુકરણ કરી આપણી સમાજને અનેક રીતે લાભ આપી શકાય છે. આમ દેશાટનથી પોતાનું તેમજ જનમંડળનું હિત સાધી શકાય છે. વળી જુદાં જુદાં સ્થળોનું સૃષ્ટિસૌંદર્ય જોવાથી પરમાત્મા તરફ ભક્તિભાવ ઉત્પન્ન થાય છે. અને કેટલાંક પુસ્તકાલયો, સંગ્રહસ્થાનો, ઇસ્પતાઓ, બંદરો, કારખાનાં, કિલ્લા, પૂજો વગેરે એવાં છે, કે એની પાસે જઈને ઊભા રહીએ એટલામાં આપણી બુદ્ધિને કેળવણી મળે છે. વેનિસ નામનું એક શહેર છે. એ આખું દરી-આમાં નાના નાના ટાપુઓ ઉપર બાંધેલું છે, અને એમાં રસ્તાને ઠેકાણે દરીઆનું પાણી છે. હિંદુસ્તાનમાં આગ્રાનો તાજમહેલ, આલુનાં દહેરાં, વિજયપુરનો ધુવટ, મુંબાઈને પુના વગેરે કોરેલો કુંગર વગેરે બહુ જોવા લાયક છે. જગત ઉપર મનુષ્યની કૃતિઓ આશ્ચર્ય ખમાડે એવી છે. તો પછી ઇશ્વરની કૃતિઓનું તો શું જ કહેવું? કેટલેક ઠેકાણે પર્વતમાંથી ધુધવાટ કરતાં ઘોષ પડે છે; કેટલેક ઠેકાણે સુંદર ઝરણો રમતાં રમતાં બહાર નીકળે છે, અને એજ રીતે એક એકથી જુદી તરેહની જમીન, દરીઓ, આકાશ, પશુ, પંખી, મનુષ્ય, વગેરેની એટલી બધી ખુશીઓ ઇશ્વરે આ પૃથ્વી ઉપર રચી છે, કે એ ગણાવતાં પારજ ન આવે. આ સઘળું જોતાં આપણા મનમાં સહજ ભક્તિભાવ ઉત્પન્ન થાય છે.

હિંદુ લોકોમાં જન્મને જવાનો રિવાજ છે તે લાભકારક છે, પરંતુ જન્મણુ લોકો ધણું કરીને બહુધા ધાર્મિક ભાવનાને લીધે જુદાં જુદાં સ્થળોની મુલાકાત લે છે, ત્યારે તેઓનું લક્ષ દેવમંદિરો તરફ જ હોય છે. તેથી જોઈએ તેવો લાભ થઈ શકતો નથી.

મુસલમાની રાજ્ય થયા પછી વટલાવાના કરથી લોકો પોતાનો દેશ છોડી બીજા દેશોમાં જતાં અચકાવા લાગ્યા, અને આપણામાં રહેલા દૃઢ પ્રતિબંધનના કારણને લીધે હિંદુસ્તાન બહાર જવાનો અભાવ એ સ્થિતિમાં હિપ્ત ન થયો; પરંતુ હાલ શીતળ પ્રિટિશ જનનીએ ધર્મબ્રષ્ટ થવાની કોઈ પણ જાતની બીતિ નથી, અને ઈંગ્લાંડ જર્મની, જપાન વગેરે દેશોમાં કળાકૌશલ્ય એટલું બહું વધવા પામ્યું છે કે હિંદુસ્તાન તે દેશોને મુકાબલે ધણેજ પાછો પડ્યો છે. તો આપણી ફરજ છે કે આપણે આપણી શક્તિ પ્રમાણે દેશાટન કરી મુઘરેલા દેશોની વિઘાટનાનો લાભ લેવો અને આપણા દેશને આપવો.

મુસાફરીમાં સૃષ્ટિસૌંદર્ય નિહાળવા ખાસકાળજી રાખવી. મોટી રાજધાનીમાં કે બીજાં મોટાં શહેરોમાં ધણું ધણું સુંદર અને નવાઈ જેવું જોવાનું હોય છે. ઐતિહાસિક સ્થળો, સંપ્રદાયસ્થાનો, કિલ્લાઓ, રાજમંદિરો, ન્યાયમંદિરો, દેવસ્થાનો, બાગબગીચા, લશ્કરી કવાયત, લડાઈનો દારૂગોળો બનાવવાનાં અને રાખવાનાં સ્થળો, તિજોરીઓ, કીમતી જવાહીરો, વગેરે દેશાટનમાં ભિન્ન ભિન્ન સ્થળોએ જે જે જોવાનું હોય તે મળી આવે તે બહુ બારીકાઈથી તપાસવું અને તેની બની શકે તેટલી માહિતી મેળવવા ચુકવું નહિ. તેમજ પંક્તિઓ આશુસોની મુલાકાત લેવા ચુકવું નહિ. તેઓની ખાનગી રહેણી કરણી કેવી છે, તેનું બરાબર અવલોકન કરવું.

રીપોર્ટ—અરજી.

(૧૬૫ પાંચમા ધોરણ પૂરતી જરૂરી બાબતનીજ હકીકત દાખલ કરી છે.)

જુદા જુદા સરકારી કામ પ્રસંગે જુદા જુદા અધિકારી વર્ગને પોતાની હકીકત જાહેર કરવી પડે છે તે સંબંધમાં જે લખાણ કરવું તેને અરજી અગર રીપોર્ટ કહેવામાં આવે છે. માત્ર તેને જુદા જુદા નામ અર્પેલાં છે તેનું કારણ એટલુંજ છે કે સરકારી કામકાજના સંબંધમાં પાતાના ઉપરી અમલદાર તરફ જે લખાણ કરવાનું તેને રીપોર્ટ કહે છે અને પોતાના સંબંધની જે કાંઈ હકીકત વિદીત કરવા, કોઈ પ્રકારની માગણી, અથવા દાદ મેળવવાના સંબંધમાં જે લખાણ કરવાનું તેને અરજી કહે છે. કામજ લખવામાં પોતાનાથી મોટા અગર નાનાને જુદા જુદા માનવાચક શબ્દ વાપરવામાં આવે છે તેજ પ્રમાણે સરકારી અધિકારીઓમાં પણ છે. ચઢતા ઉતરતા દરજ્જા પ્રમાણે તેમના હોદ્દા પહેલાં માનવાચક શબ્દ વાપરવામાં આવે છે. કેટલાંક વર્ષ પહેલાં રાવ સાહેબ, રાવજહાદુર વગેરે કેટલાક માનવાચક શબ્દ છુટથી ગમે તે અધિકારીઓના સંબંધમાં વાપરવામાં આવતા. પણ હાલમાં કેટલીક મુદતથી તેવા માનવાચક શબ્દ જેમને નામદાર અંગ્રેજ સરકાર અગર તેા શ્રીમંત સરકાર મહારાજ તરફથી ઁનાયત કરવામાં આવ્યા હોય તેમનેજ માટે વાપરી શકાય છે. આથી શ્રીમંત સરકારે મુકરર કરેલા હોદ્દાઓ કયા કયા અધિકારીના સંબંધમાં વાપરવા તે સંબંધી કેટલીક સમજ સુમમતા ખાતર નીચે આપવામાં આવી છે. નેમજ કંઈ બાબતની દાદ કયા અધિકારી તરફથી માગવી તે પણ નીચે બતાવી છે. અરજી લખતી વખતે મધ્યમે “ શ્રીમંત સરકાર માગવાડ વિધ-

માન" એટલા સ્પષ્ટ લખ્યા બાદ તેની આગળ માનવાચક સ્પષ્ટ અને હોદ્દો લખવો અને રિપોર્ટમાં તે લખવાની જરૂર ન હોતાં ફક્ત માનવાચક સ્પષ્ટ અને તેની આગળ હોદ્દો લખવો.

મુલકી ખાતું.

અધિકારી.	હોદ્દો.	કઇ કઇ બાબતના સંબંધમાં દાદ મેળવવાની તે.
વહીવટદાર સાહેબ.	શ્રીમંત સરકાર વિદ્યમાન રાજ્યશ્રી પેટલાદ માહાલના વહીવટદાર સાહેબ.	મુલકી (રેવન્યુ) સંબંધી, તલાટી અથવા કારકુનની નોકરી મેળવવા, જમીનના કબજા સંબંધી, સાર્વજનિક હરકત સંબંધી, વગેરે બાબત.
નાયબ મુખા સાહેબ.	શ્રીમંત સરકાર વિદ્યમાન રાજ્યમાન રાજ્યશ્રી પેટલાદ વિભાગ નાયબ મુખા સાહેબ.	ઉપર જણાવેલી બાબતો તથા વહીવટદારના મુકદ્દમા નારાજ થઈ અપીલ કરવા સંબંધી.
મુખા સાહેબ.	શ્રીમંત સરકાર વિદ્યમાન મહેરબાન રા. રા. વડોદરા પ્રાંત મુખા સાહેબ.	ઉપર જણાવેલી બાબતો તથા જકાત, આપકારી, અરીજી પંચાયત, સુધરાઇ, ફાજદારી, વગેરે અને નીચલી કોર્ટથી નારાજ થએલા કામની અપીલ સંબંધી.
સર મુખા સાહેબ.	શ્રીમંત સરકાર વિદ્યમાન મહેરબાન રા. રા. માહાલ નિહાય સરમુખા સાહેબ રાજ્ય વડોદરા.	ફાજદારી સિવાયના ઉપર જણાવેલા કામની દેખરેખ ઉપરાંત નીચેની કોર્ટથી નારાજ થએલા કામની અપીલ સંબંધી.

ટીપ—(સમજૂતી) મુલકી ખાતાના ઉપર જણાવેલા વહીવટ-દાર સાહેબના હાથ નીચે અલકારકુન હોય છે. તેમને તથા વહીવટ-દાર, નાયબ મુખ્યા, મુખ્યા, એમને અનુક્રમે નાયબ માહાલ ફાજદારી ન્યાયાધીશ વર્ગ ૩, માહાલ ફાજદારી ન્યાયાધીશ વર્ગ ૨, વિભાગ ફાજદારી ન્યાયાધીશ વર્ગ ૧, પ્રાંત ફાજદારી ન્યાયાધીશ વર્ગ ૧, એ રીતે ફાજદારી અધિકાર હોય છે તેથી તેવી બાબતની અરજી માટે તેમનો હોદ્દો લખી તેની આગળ ફાજદારી ન્યાયાધીશ સાહેબ વર્ગ હોય તેમ લખવું.

જેમકે લખવા તરીકે શ્રીમંત સરકાર વિદ્યમાન પેટલાદ માહાલના વહીવટદાર અને માહાલ ફાજદારી ન્યાયાધીશ વર્ગ ૨ સાહેબ તરફ, એ રીતે લખવું; અને મુખ્યા તથા સર મુખ્યા સાહેબના તાબામાં બાબતમાં જણાવેલા સંબંધ રાખતાં કામો હોવાથી તેની જુદી જુદી શાખા પાડેલી છે અને તે દરેક શાખામાં એક વહીવટદારના દરજ્જાનો અમલદાર હોય છે. માટે તેમનો હોદ્દો લખ્યા બાદ તે શાખા લખવી. જેમકે—મહેરબાન રા. રા. માહાલાનિહાય સર મુખ્યા સાહેબ. (પંચાયત શાખા) એ રીતે લખવું.

ન્યાય ખાતું.

મુનસખસા- હેબ.	શ્રીમંત સરકાર વિદ્ય- માન. રા. પેટલાદ મહાલના ન્યાયાધીશ સાહેબ.	લેણા દેવાના તથા સંબંધી, ફાજદારી મુન્હા સંબંધી વ- ગેરે ન્યાય મગવા અગર ઇન્સા- ફ થવા માટે.
પ્રાંત ન્યાયા- ધીશ સાહેબ.	શ્રીમંત સરકાર વિદ્ય- માન. મે. રા. રા. વડોદરા- પ્રાંત ન્યાયાધીશ સાહેબ.	મુનસખના ઠરાવથી નારાજ થએલા કામનો અપીલનો નિ- કાલ કરવા બાબત.

વરીઠ ન્યાયાધીશ સાહેબ	શ્રીમંત સરકાર વિધાન મે. રા. સ. વડોદરા સરકારના વરીઠ ન્યાયાધીશ સાહેબ.	પ્રાંત ન્યાયાધીશના ઠરાવથી નારાજ થએલા કામનો અપીલનો નિકાલ કરવા બાબત.
----------------------	---	--

હજુર કામદાર સાહેબ.	શ્રીમંત સરકાર ગાય-કવાડ સેના ખાસખેલ સમશેર બહાદુર વિધાન હજુર કામદાર સાહેબ (હજુર અદાલત.)	વરીઠ ન્યાયાધીશના અમર ફરેક ખાતાના મુખ્ય અધિકારીના ઠરાવથી નારાજ થએલા કામની અપીલનો નિકાલ કરવા બાબત.
--------------------	--	--

ટીપ—ઉપર જે હોદ્દા લખ્યા છે તે દીવાની કામે (લહેજુ દેણોનો નિકાલ થવા માટે દાવા કરવાના કામે) લખવાના છે. પણ ફોજદારી બુન્દાના ઇ-સાદનાં કામે પણ ન્યાય ખાતા તરફથી જ થાય છે. તેટલા માટે ફોજદારી કામના સંબંધ અરજ અગર અપીલ કરતી વખતે મુનસિફ, પ્રાંત ન્યાયાધીશ અને વરીઠ ન્યાયાધીશ જે અનુક્રમે માનવાચક શબ્દ સાથે સાધારણ ફોજદારી ન્યાયાધીશ વર્ગ ૧, પ્રાંત ન્યાયાધીશ વર્ગ ૧, અને વરીઠ ફોજદારી ન્યાયાધીશ સાહેબ એ પ્રમાણે લખવું.

પોલીસ ખાતું.

નાયબ ફોજદાર	રા. ધર્મજ થાણાના નાયબ ફોજદાર સાહેબ,	જે થાણામાં પોતાનું ગાંધ હોય તે થાણામાં બાળુએ જણાવ્યા પ્રમાણે હોદ્દોલખી ચોરી થયાની, ખુનની, ઘાડની લુટની વગેરે જાહેરાત રીપોર્ટ (અરજી) આપવી.
-------------	-------------------------------------	--

ફોજદાર સાહેબ	મે. પેટલાદ તાલુકાના ફોજદાર સાહેબ.
--------------	-----------------------------------

ઉપર જણાવેલા કામો સંબંધી અરજ અગર તપાસ થવા બાબત.

સર ફોજદાર
સાહેબ.

મે. પેટલાદ ડીબીજ-
નના સરફોજદાર સાહેબ.

ઉપર જણાવેલા કમિ સ-
બંધી અને તપાસ થવા
બાબત.

પોલીસ નાયબ
મુખ્ય સાહેબ.

મે. રા. વડોદરા પ્રાંત
પોલીસ નાયબ મુખ્યા
સાહેબ.

મોટા ફોજદારો મુન્હાનો
તપાસ થવા બાબત અને
પોલીસ ખાતામાં નોકરો
મળવા વગેરે બાબત.

પોલીસ કમીશ-
ર સાહેબ.

મે. રા. રા. પોલીસ
કમીશનર સાહેબ રાજ્ય
વડોદરા.

તાબાના પોલીસ ખાતાના
અમલદારના ઠરાવ હુકમ
વગેરેથી નારાજ થએલાની
અરજીનો નિકાલ કરવા અને
મોટા ફોજદારી કેસોનો
તપાસ કરવા બાબત.

ડેબવણી અથવા શાખા ખાતું.

ડેબ્યુટિ ઓ-
બ્યુકેશન ઇ-
ન્સ્પેક્ટર સા-
હેબ.

રાજેશ્રી પેટલાદ વિ-
ભાગના ડે. ઓ. ઇ.
સાહેબ.

ઉમરમાં મુધારો વધારો
થવા, ફરજિયાત સંબંધી
નામ કમીથવા સંબંધી હ-
કીકત જાહેર કરવા, મહેતા-
જીની જગ્યા મળવા, સર્ટિ-
ફિકેટ મેળવવા, વગેરે બાબત.

એબ્યુકેશન
ઇન્સ્પેક્ટર
સાહેબ.

રાજ્યમાન રાજેશ્રી વ-
ડોદરા પ્રાંત ડે. ઇ.
સાહેબ.

શાખા કમી કરવી, નવી
ઉઘાડવી, રૂ. ૧૧ થી ૨૦
મુધાની નોકરી મળવા તથા
ડે. ઓ. ઇ. સાહેબના અમ-
થી નારાજ થએલાઓની
અપીલો સાંભળવા બાબત.

વિદ્યાધીધા-
રી સાહેબ.

મહેરબાન રા. રા. વિ-
દ્યાધીકારી સાહેબ, રા-
જ્ય વડોદરા.

ટેકસ બુક કમી કરવા અ-
ગર મંજૂર કરવા, પુસ્તકો
પર અભિપ્રાય આપવો, ધો-
રણના અભ્યાસ ક્રમમાં ફે-
રફાર કરવો, નિયમોમાં ફેર-
ફાર કરવો. રૂ. ૨૦ થી ૫૦
સુધીની જગ્યા મળવા બા-
બત તથા ડે. એ. ઇ. અને
એજ્યુકેશન ઇ. ના કામથી
નારાજ થએલાની અપીલો.

અવલકારકુન અને માહાલકરીના દરજ્જાના અધિકારીને આ-
જમ વહીવટદારના દરજ્જાના અધિકારીને રાજેશ્રી નાયમસુબાના
દરજ્જાના અધિકારીને રાજ્યમાન રાજેશ્રી અને સુબા અને દરેક ખા-
તાના મુખ્ય અધિકારીના દરજ્જાના અધિકારીને મહેરબાન રાજ્ય-
માન રાજેશ્રી એવી રીતે હોદ્દો ફરેલા છે. ઉપરી ઝોરીસર પોતાના
તાબાના નોકરને હુકમ અને ઉપરી તરફ કરવાનાં લખાણ રીપોર્ટથી
કરે છે. સરખા દરજ્જાના અમલદાર એક ખીજ તરફ ચાલીના સ્વ-
રૂપમાં લખે છે, પણ કોઈ પણ પ્રકારની દાદ માટે અરજી કરતી
વખતે હોદ્દો ફરેલો જણવામાં ન હોય તો મહેરબાન શબ્દ માનવા-
ચક શબ્દમાં લખવામાં આવે છે. એ સિવાય રાજ્યમાં મુખ્ય અધિ-
કારી દીવાન સાહેબ છે તેણે માનવાચક શબ્દમાં નામદાર દીવાન
સાહેબ લખવામાં આવે છે, અને તેમના તરફ રાજ્યના તમામ ખાતાની
બાબતો સંબંધી કામ હોય છે.

અરજી તથા રિપોર્ટના જરૂરી નમુના નીચે આપવામાં
આપ્યા છે.

રિપોર્ટનાં નમુના.

મે. રા. પેટલાદ મહાલના વહીવટદાર સાહેબ.

મેંને મહેલાવના પટેલનો રીપોર્ટ જે, મયકુર ગામે તલાવ છે તે તલાવ ગામથી ઉત્તર દિશામાં સીમમાં હોવાથી તેમાંથી સીમનાં ઢોર પાણીએ પીએ છે. છતાં પાણી પહોંચે છે. આ તલાવમાં સોગાડીનું વાવેતર કરવા પરવાનગી આપવામાં આવે તો કાંઈ સાર્વજનિક હરકત છે કે કેમ તે જણાવવા મને રૂમરૂમ હુકમ થયેલો તે સંબંધમાં તપાસ કરતાં ઢોરને પાણી પીવા હરકત નહિ થતાં સરકારી ઉપજમાં વધારો થવા જેવો છે, તેમજ કાંઈ હરકત નહી તે સાહેબ મહેર-આનને વિદિત થાય. તા. ૧ માહે ડિસેમ્બર સને ૧૯૧૫.

સહી હાથીલાઈ ઠાટાલાઈ.

પટેલ-મહેલાવ.

મે. ધર્મજ થાણાના નાયબ ફાજદાર સાહેબ.

મેંને સુદરાના પોલીસ પટેલનો રિપોર્ટ.

ગઈ રાતે અહીંઆં પા. મનોર શિવાના ધરનું આરણું ઉતારી કોઈ હરામખોર રૂપિયા ખસોતો માલ લઈ ગયાની ખબર મને સવા-રમાં આઠ વાગે મળી છે તેથી આ જાહેરાત રિપોર્ટ મોકલ્યો છે, સાહેબ મહેરઆનને વિદિત થાય. તા. ૧—૧૨—૧૫,

(સહી) મગન છગન.

પોલીસપટેલ.

મે. પેટલાદ વિભાગના ડે. એ. ઈન્સ્પેક્ટર સાહેબ, મેંને વસો. સ. ગુજરાતી શાળાના માસ્તરનો રીપોર્ટ.

અત્રેની શાળાનું મકાન સરકારી છે. તે મકાનની આબુબાબુ

મારે તરફ લુચો લાગવાથી મક્કનમાં બેજ આવવા સંભવ છે અને તેથી કરી વિદ્યાર્થીની તંદુરસ્તીમાં વખતે ખીમાડ થશે તેમજ મક્કનની બીંતને પણ આગળ ઉપર નુકસાન થશે માટે તે દુરસ્ત થવા લાગતા વળગતા અમલદાર સાહેબ તરફ અમર તો તપાસ થવા બાદ લખવા જવા મહેરબાની થશે.

તા. ૧ માહે ડિસેમ્બર સને ૧૯૧૫.

(સહી)

અ. વ.

મહેતાજી વસો. સ. ગુ. શાળા.

અરજીના નમુના.

(મહેલાવ મામે તલાવમાં સીંગોડી વાવવાની પરવાનગી મળવા બાબત.)

શ્રીમંત સરકાર વિજ્ઞાન પેટલાદ મહાલના

વહીવટદાર સાહેબની સેવામાં.

અરજદાર મેજે મહેળાવના વાધરી રામલા ધંધલાની અરજ એ છે જે,

આ ગામની સીમમાં વડુ નામે તલાવ સરવે નંબર ૯૧ ખતા-

આવાળું વીધા ૬-૦ નું છે તેમાંના પાણીનો ઉપયોગ

અરજીની થતો નથી કારણ કે ખીજા તલાવ છે. તેથી ઢોરદોકને

હકીકત પાણીની હરકત પડવા જેવું નથી તો તેમાં મારે સીંગો-

ડીનું વાવેતર ચાલુ સાહે કરવા વિચાર છે; તો તેમ:

સદરહુ વાવેતર કરવા પરવાનગી આપશો. તે સંબંધમાં સરકારની જે

લાગત અને ઉપજ ચદશે તે હું આપીશ, તો તપાસ કરો અને પરવા-

નગી આપવા મહેરબાની થશે એજ અરજ. તા. ૧ માહે ડિસેમ્બર

સને ૧૯૧૫.

અરજદાર.

(સહી) વાધરી રામલા ધંધલા.

એરો તથા થાણું દુરસ્ત થવા બાબત.

શ્રીમંત સરકાર આયકવાદ વિષમાન પાદરા તાલુકાના

મહાલ પંચાયતના ઉપાધ્યક્ષ (વહીવટદાર) સાહેબ.

અરજદાર મોજે દરાપુરા તા. પાદરાના પટેલ શિવાભાઈ ઉઝાભાઈ તથા બીજા ગામના આજેવાન લોકો.

અમારા ગામમાં ગામની દક્ષિણ દિશાએ ભાજોળાઓ નામે કુવો છે તેનું મથાણું થાણા તરફનું નાદુરસ્ત થકું છે હકીકત. તેમજ એરામાં પશુ ધાટો પડી છે, તેથી કાસ બેઠવી વખતે થાણા ઉપર રહેનારને જનનભાષને તુકસાન થવા સંભવ છે. તેમજ એરામાં ધાટો હોવાથી પાણી રહી શકતું નથી, માટે દુરસ્ત થવાની પશીજ જરૂર જેવું છે, કારણકે ગામમાં જનવરોની સંખ્યા વધારે છે. તેમજ તળાવમાં પાણી નથી તેથી થાણું અને એરો બન્ને દુરસ્ત થાય તોજ એ દુઃખ દૂર થશે.

માટે મરજાની કરી અમારી અરજ ધ્યાનમાં લઈ ચાલુ સાલેજ આ કામે કરાવવા મહેરબાની કરશે માગણી. એવી અમારી અરજ છે. તારીખ ૧ ડિસેમ્બર સને ૧૯૧૫.

(અરજદારની સહીઓ.)

પટેલ શિવાભાઈ ઉઝાભાઈ.

વગેરે જેટલા આજેવાન સહી કરનાર હોય તેમણે સહીઓ કરવી.

ફરજીયાતમાંથી નામ કરી થવા બાબત.

શ્રીમંત સરકાર વિદ્યમાન પેટલાદ વિભાગના

ડાયરિક્ટ એન્જીન્યરીંગ ઇન્સ્પેક્ટર સાહેબ.

અરજદાર મોજે અરડી તા. પેટલાદ ના માછી રામલાલ હીરાની અરજ જે,

મારે બીમો નામે એકજ છોકરો છે તેની ઉંમર વર્ષ ૬ ની છે છતાં ચાલુ સાલે ફરજીયાત ગણતરીના રા.

હકીકત. ફરજીયાત સુપરવાઇઝર સાહેબે તપાસ કરી મારા

છોકરાને ફરજીયાત ઉંમરનો ગણી ફરજીયાત પત્રકે

દાખલ કર્યો છે પણ તે બાળક હોવાથી તથા માંડ ખેતર સીમાડા ઉપર હોવાથી હું ત્યાં રહું છું તેમજ હું મજૂરીયાતવર્ગનો હોવાથી તેમ તે છોકરાની મા મરી મએલી હોવાથી તેને નિશાબે મોકલવા ધણીજ હરકત છે.

ઉપર પ્રમાણે મારી હકીકત નીધામાં લખ આપ સાહેબ તે બદલ તપાસ કરી તેને ફરજીયાતમાંથી મુક્ત કરશો.

માગણું. અગર તો તપાસ કરી તેને આગળ લખવા મહેરબાની થશે, એજ અરજ. તા. ૧ માહે ડિસેમ્બર ૧૯૧૫.

અરજદાર,

માછી રામલા હીરા.

સહી દા. પોતે.

અરજ ઉપર હાલમાં આપણા રાજ્યમાં એક આનાની કોર્ટ શી ટ્રિકિટ લગાવવા કરેલું છે, માત્ર દીવાની અને ફોજદારી કામની અરજીઓ બાબત રીતસર જે લાગત હોય તે લાગત કોર્ટ શી (સ્ટાંપ) ટ્રિકિટ લગાવવામાં આવે છે.

સમાપ્ત.

સૂચના.

અમાર ત્રીયી આ રાજ્યની શાળાઓમાં ચાલતાં હિંદી વિગેરે તમામ પુસ્તકો તથા સ્ટેશનરી સામાન મળે બધું હેતુરને સાફ કમીશન આપવામાં આવશે. જો ડર પર પુરતું ધ્યાન આપવામાં આવશે.

અમારા તરફથી પ્રગટ થએલાં પુસ્તકો.

કિંમત રૂ.

૧. ગુ. ખીજ ધોરણની નોટ. (આ રાજ્યના નવા ધોરણ પ્રમાણે તમામ વિષયો સાથે)
૨. ગુ. ત્રીજા ધોરણની નોટ.
૩. ગુ. ચોથા ધોરણની નોટ.
૪. ગુ. પાંચમા ધોરણની નોટ.
૫. ગુ. છઠ્ઠી " "
૬. હિન્દી પ્રાથમિક તથા શિક્ષાવર્ણી ભાગ ૧ લાના અર્થ તરજુમા સહિત.
૭. હિન્દીશિક્ષાવર્ણી ભાગ ૨ નાના અર્થ તરજુમા સહિત
૮. પ્રશ્નોત્તરરૂપે સહિત્યાન ધો. ૧ હું. આગતિ ૧ લી
૯. " " " ૨ હું. " ૩ હું
૧૦. " " " ૩ હું. " "
૧૧. " " " ૪ હું. " "
૧૨. " " " ૫ હું. " "
૧૩. " " " ૬ હું. " ૨ હું
૧૪. " " " ૭ હું. " ૧ લી
૧૫. પ્રશ્નોત્તરરૂપે વડોદરા રાજ્યનો સરળ ઇતિહાસ. ૦-૨-૦
૧૬. ભરતખંડનો પ્રશ્નોત્તરરૂપે સરળ ઇતિહાસ ધો. ૫ માટે ૦-૨-૦
૧૭. " " " " " ધો. ૬ માટે ૦-૩-૦
૧૮. પ્રશ્નોત્તરરૂપે નાગરિકતા ધર્મ તથા આરોગ્યાવધા ૦-૩-૦

પાઠ્યપુસ્તકો નીચેના સિરનામે કરવો:—

મળીલાલ મુળજીભાઈ ઉપાધ્યાય.

ગુડસેવર એન્ડ પબ્લીશર.

મુ. પેટલાદ-વાયા આશ્રમ

